

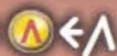
ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:

ΕΛ

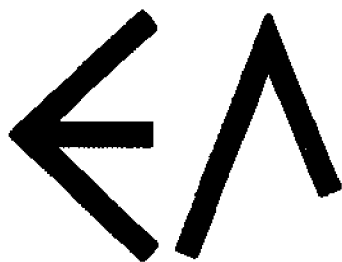
ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΖΟΥΝ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΙΑΣ

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

**ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΖΟΥΝ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ**

ΤΟΜΟΣ 2

Έχουν διαφθείρει το σώμα και το πνεύμα μας.
Έχουν γεμίσει τον κόσμο με απληστία και
απελπισία.

Έχουν καταλάβει το μυαλό και την καρδιά
των ηγετών μας.

Έχουν στρατολογήσει τους πλούσιους και
τους ισχυρούς.

Είναι τα φίδια που ύπουλα προσπαθούν να
εξαφανίσουν το χαμόγελο ακόμη κι απ' τα
παιδικά χείλη.

Προσπαθούν να ορίσουν τη ζωή μας από τη
γέννηση μέχρι τον θάνατό μας.

Μας φοβούνται όμως και θέλουν να μας
ελέγχουν, γι' αυτό, έχοντας την μορφή αν-
θρώπων «ζουν ανάμεσά μας».

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Δεδομένο θεωρούμε ότι μας διδάσκουν εκείνον που εμπιστευόμαστε. Κι αυτοί όμως κάποιους εμπιστεύτηκαν για να αποκτήσουν τη γνώση που μας μεταδίδουν.

Αν κάτι το μάθαμε λάθος, αξίζει να ψάξουμε να βρούμε εκείνους τους κρίκους μετάδοσης της γνώσης που παραποίησαν την ιστορία από την αρχή της δημιουργίας μέχρι σήμερα.

Για όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως θρησκευόμενου, θεωρούνται σαν δεδομένα αυτά που διδάσκει η πίστη τους για την δημιουργία του κόσμου, για το σκοπό της ύπαρξής τους και για την μέλλουσα ζωή.

Καταλαβαίνετε ότι τα τρία αυτά θέματα είναι τα σημαντικότερα για όλους μας, εφόσον βέβαια κατορθώσουμε, έστω και για μια στιγμή, να ξεφύγουμε από τα άγχη της καθημερινότητας.

Πώς παγιώθηκαν όμως αυτά τα δεδομένα; Ποιοι επηρέασαν αυτούς που διαμόρφωσαν και μας παρέδωσαν την “αλήθεια του Θεού”; Γιατί είναι «ερά» τα εβραϊκά κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης που σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο μιλούν αλληγορικά, και δεν ορίσθηκαν σαν ιερά άλλα κείμενα, ελληνικά, πολύ παλαιότερα, τα όποια μιλούν πολύ πιο ξεκάθαρα και εξίσου, αν όχι περισσότερο, προφητικά για τον ερχομό του Χριστού και προφητεύουν με πολύ περισσότερες λεπτομέρειες και το τι μέλλει γενέσθαι;

Και όλα αυτά τα κείμενα, ελληνικά και μη, γιατί δεν αποτέλεσαν πόλο έλξης ερευνητών και μελετητών των θεολογικών σχολών και γιατί απεκρύβησαν και δεν κυκλοφορούν καν σε βιβλία ευρείας κυκλοφορίας;

Αν το “χριστεπώνυμο πλήθος” μάθαινε μερικές αλήθειες που επ' ουδενί λόγω διαφέρουν από αυτά που λέει το «Σύμβολο της Πίστεως», αλλά απλά δίνουν ιστορική γνώση, δεν θα άλλαζε τίποτε απολύτως, όσον αφορά την Αγάπη του Χριστού, αλλά και τις βασικές αλήθειες που ο ίδιος μας δίδαξε.

Προσωπικά, παρά τις πολυτεείς έρευνές μου και παρά τη μελέτη των αρχαίων κειμένων που ήρθαν στην κατοχή μου και που για πρώτη φορά θα διαβάσετε σ' αυτό το βιβλίο, μένω προσηλωμένος στις αρχές της Ορθοδοξίας και τις προσταγές της Εκκλησίας της Ελλάδος. Βλέπετε, από όλα όσα έμαθα, οι αλήθειες του Χριστού ενδυναμώθηκαν μέσα μου, αφού όλα όσα θα μπορούσαν να κλονίσουν την πίστη κάποιου, απομυθοποιήθηκαν, αποκαλύφθηκαν και πήραν τη θέση τους στη ροή της ιστορίας, όπως είναι χαραγμένη πλέον στο μυαλό μου.

Όσοι από εσάς δεν είστε χριστιανοί, θα βρείτε απαντήσεις στα περισσότερα από τα μεταφυσικά σας ερωτήματα.

Όλοι όμως, ανεξαρτήτως των «πιστεύω» σας, θα γεμίσετε με νέα ερωτηματικά τα οποία επιφυλλάσομαι να απαντήσω σε βιβλίο που θα ακολουθήσει.

Ποιοι και γιατί, λοιπόν, αλλά και πώς ζουν ανάμεσά μας; Διαβάστε τα όλα, στο δεύτερο μέρος του «μυθιστόρηματος αχαλίνωτης πραγματικότητας» που ακολουθεί.

Σκέψεις

Νομίζουμε ότι ζούμε σ' ένα κόσμο που τον ξέρουμε. Πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε τι κρύβεται πίσω από κάθε γωνιά του δρόμου. Θεωρούμε δεδομένους τους κινδύνους και αυτό που ονομάζουμε ασφαλή διαβίωση. Η καθημερινότητα ορίζει άκομψα πολλές φορές αυτό που ονομάζουμε ρουτίνα. Το πιεστικό ή ανιαρό πρόγραμμα της ημέρας, οι ήχοι της πόλης, οι βιαστικοί διαβάτες, τα αγχωμένα πρόσωπα, ο καθένας και το καθετί έχουν στο μυαλό και την συνείδησή μας τη θέση τους. Τα έσοδα, τα έξοδα, τ' αφεντικά, οι εργάτες, οι εργατοπατέρες, τα πετρέλαια, οι εξοπλισμοί, οι πλανητάρχες, οι εκλογές, τα παιδιά, η παιδεία, η κούραση, οι στιγμές ευτυχίας και τέλος η απόσυρση.

Αν αφαιρέσεις την τεχνολογική παρέμβαση στη ζωή μας, η διαρκής προσπάθεια για επιβίωση και βελτίωση της καθημερινότητας του καθενός ήταν ίδια και πριν από 40.000 περίπου χρόνια, όταν οι «φωτεινοί υπηρέτες του Θεού» είδαν τις θυγατέρες των ανθρώπων, τις άρεσαν και δια της βίας τις πήραν κι «ενώθηκαν» μαζί τους (Γένεση 6.2) (Ενώχ) (ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ). Μετά την ένωση αυτή ο κόσμος άλλαξε για πάντα.

Τα γεγονότα όμως που έλαβαν χώρα, το «θρησκευτικό» και «επιστημινικό» κατεστημένο σχεδόν κάθε εποχής τα έκρυβε επιμελώς.

Κείμενα απεκρύβησαν, άλλα αλλοιώθηκαν ως προς το περιεχόμενό τους, προφορικές παραδόσεις παραποιήθηκαν και μεταιράπηκαν σε μύθους και όλα αυτά είχαν σαν σκοπό να κρύψουν σε κάθε εποχή το ότι ο κόσμος μπορεί να είναι καλύτερος απ' αυτόν στον οποίο ζούμε. Να κρύψουν χην ελπίδα για ένα πραγματικά καλύτερο αύριο και όχι σαν αυχό που μας υπόσχονται προεκλογικά οι υποτελείς του παγκοσμίου κατεστημένου. Αυτά που θα διαβάσετε σε λίγο, πολλοί θέλανε να μην χα δημοσιοποιήσω. Δέχτηκα νουθεσίες, παρατηρήσεις, έμμεσες και άμεσες απειλές, ακόμη και καχάρες.

Το πόσο τα έλαβα όλα αυτά υπόψη φαίνεται από το όχι κραχάχε χο βιβλίο στα χέρια σας. Διαβάστε με προσοχή και αξιολογήστε τα στοιχεία και κρίνετε μόνοι σας.

Το θρησκευτικό βλέπετε κατεσχημένο γελιοποιεί ώρες ώρες, στα μάτια των εχθρών του και όχι μόνον, τις αλήθειες που πρεσβεύει, επειδή οι «ειδικοί θεολόγοι» θέλανε να είναι οι μόνοι έχοντες και κατέχοντες την πάσα αλήθεια του Θεού, διοχτεύοντας αοριστολογίες και ασυναρτησίες προς κάθε κατεύθυνση και επί παντός επιστητού.

Αυτοί είναι που ισχυρίζονταν ότι η Γη είναι επίπεδη καίγοντας στην πυρά

όποιον είχε αντίθετη άποψη και αυτοί είναι που ισχυρίζονταν κατόπιν ότι οι πλανήτες είναι πέντε και γυρίζουν γύρω από τη Γη.

Ένας άνθρωπος απλός και λογικά ταπεινός που θεωρεί ορθές τις αρχαιοελληνικές ρήσεις «έν οίδα ὅτι οὐδέν οίδα» (ένα ξέρω, ότι δεν ξέρω τίποτε), «Μέτρον ἄριστον» και «Μηδέν ἄγαν» (σε τίποτε να μην υπερβάλλετε), καταλαβαίνει αμέσα ότι οι παγκόσμιες αλήθειες του Θεού, για την ενεργητική αγάπη προς τον πλησίον και την ταπείνωση σε τίποτε δεν αλλοιώνονται ούτε προσβάλλονται, αντίθετα ενισχύονται από την ιστορική έρευνα. Όταν όμως ο καθένας και η κάθε μία, «εκπροσωπώντας» την αλήθεια του Θεού εμποδίζουν την έρευνα της ιστορικής αλήθειας με τυπολατρικές και φανατικά φορτισμένες κραυγές, τότε, οποιοδήποτε λάθος κάνουν σ' αυτά που λένε, σκανδαλίζει τους πιστούς και κάνει μεγαλύτερο κακό από τις εικασίες του ενός ή του άλλου ερευνητή.

Βλέπετε, αυτά που θα πει οποιοσδήποτε από εμάς, πάνω στις έρευνές μας, δεν αποτελεί τίποτε άλλο από τις απόψεις μας, που ανθρώπινο είναι να είναι σωστές ή λάθος. Όταν όμως κάποιος μιλά εν ονόματι του Θεού, ισχυριζόμενος ότι είναι «ειδικός θεολόγος», τότε πρέπει να μιλά με μεγάλη ταπείνωση και σύνεση και αν δεν μπορεί να μιλήσει έτσι, καλά θα κάνει να σιωπά. Δεν ήταν λίγες οι φορές που άκουσα «γιαχβεδιστές θεολόγους» να αναλύουν την Παλαιά Διαθήκη παίρνοντας «τοις μετρητοίς» κάθε λέξη της και κάθε σειρά, λέγοντας ότι λίγοι είναι ειδικοί στο να αναλύσουν τα «θεόπνευστα» κείμενά της.

Οι ίδιοι βέβαια είναι αυτοί που αγνοούν τα λεγόμενα του Αποστόλου Παύλου που λέει ότι τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης είναι αλληγορικά και μόνο ο λόγος του Χριστού οδηγεί στη σωτηρία (προς Γαλάτας).

Η Παλαιά Διαθήκη αποτελείται από κείμενα που δεν γράφηκαν από Εβραίους, αλλά παραποιήθηκαν από Εβραίους και μάλιστα τουλάχιστον τρεις φορές. Την πρώτη, όταν πήραν οι Εβραίοι «συγγραφείς» της Π.Δ. πανάρχαια κείμενα της ιστορίας της ανθρωπότητας και τα μετέτρεψαν σε δήθεν κείμενα της δικής τους ιστορίας ενώνοντάς τα με νέα κείμενα που πράγματι έγραψαν οι ίδιοι. Η δεύτερη παραχάραξη έγινε όταν οι εβδομήκοντα δύο ραβίνοι παράφρασαν τα «αυθεντικά» εβραϊκά κείμενα της Π.Δ., αποδιδοντάς τα στα ελληνικά, και τα πλαισίωσαν με την σφραγίδα της «θεόπνευστης» μετάφρασης. Η δεύτερη αυτή παραχάραξη μάλιστα έγινε δήθεν για να μπορούν να διαβάσουν την ιστορία τους οι εξελληνισθέντες Εβραίοι και έλαβε χώρα επι Πτολεμαίων.

Η τρίτη παραχάραξη των ήδη παραχαραγμένων κειμένων της Π.Δ. έγινε στις μέρες μας από «ειδικούς θεόπνευστους» θεολόγους με την μετάφραση

στην νεοελληνική γλώσσα, που ολοκλήρωσαν το μπάχαλο (λέξη που χρησιμοποιεί ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος) της παραποίησης των αρχικών κειμένων. Ο κόσμος μπορεί να μας τυφλώνει, αλλά ο Θεός μας επιτρέπει, λόγω της αδυναμίας μας, να δούμε την αλήθεια. Έτσι τα κείμενα της Π.Δ. φαίνεται ότι περιέχουν μεγάλες αλήθειες, που προκύπτουν από τις ασυναρτησίες των «ειδικών» κατά την μετάφραση-παράφραση του εβραϊκού κειμένου στην αρχαία «κοινή» ελληνική γλώσσα και έπειτα στη νέα ελληνική. Όλα αυτά, συνοδευόμενα από τα αρχαία κείμενα που έφθασαν στα χέρια μου και τις πληροφορίες που απέδειξα επανειλημμένα ότι μπορώ να έχω για τα σύγχρονα δρώμενα σας τα δίνω παρακάτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

8

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Καθώς αρχίζω να γράφω αυτό το τμήμα του έργου, αισθάνομαι την ανάγκη να πω, όπως ο Λουκιανός, ότι θα σας διηγηθώ μια φανταστική ιστορία. Τα μεγαλύτερα μυστικά του κόσμου, είπε κάποιος, δε χρειάζεται να τα κρύψεις, διότι φαντάζουν από μόνα τους απίστευτα. Φανταστείτε τον εαυτό σας να στέκει σε μια γωνιά μιας πολυσύχναστης διασταύρωσης σε μια μεγαλούπολη. Προσπαθήστε ν' απομονώσετε τους ήχους της πόλης. Κανένας ήχος, μόνο κίνηση. Δείτε τους ανθρώπους να κινούνται γύρω σας, άλλοι γρήγορα, άλλοι αργά, άλλοι στέκονται. Ποιοι είναι όλοι αυτοί; Τους γνωρίζετε; Πόσο σίγουροι είστε ότι κατανοείτε το περιβάλλον γύρω σας; Ποιος είναι αυτός, που περνά από δίπλα σας;

Ας τα πάρουμε, όμως, όλα απ' την αρχή. Η τηλεοπτική μου παρουσία μ' έκανε γνωστό σαν ένα άνθρωπο, που δεν δέχεται αυτό που του παρουσιάζουν γι' αληθινό και που ψάχνει συνέχεια για την αλήθεια. Η αλήθεια - θα μου

Λουκιανός: Έλλην ρήτωρ και θεατρικός συγγραφέας της ελληνιστικής περιόδου. Έγραψε μεταξύ των άλλων για διαστρικούς πολέμους στην αρχαιότητα.

πείτε - είναι υποκειμενική. Υπάρχει η αλήθεια η δική σας, του διπλανού σας και ούτω καθ' εξής. Το ποτήρι, δηλαδή, άλλος το βλέπει μισο-άδειο κι άλλος μισο-γεμάτο. Έτσι, προκύπτει και το κατά Θουκυδίδη δίκαιο, σύμφωνα με το οποίο δύο ή και τρεις διαφωνούντες μπορούν να έχουν δίκιο, ο καθένας το δίκιο του. Ως εδώ όλα καλά ακούγονται, όσον αφορά την υπομονή που πρέπει να δείχνουμε στο δικαίωμα του καθενός να έχει την άποψή του,

Από μικρό παιδί θεωρούσα ότι η μεγαλύτερη καταπίεσή μου ήταν η άγνοια του παρελθόντος. Δεν μ' ενδιέφεραν, τουλάχιστον όχι για όλα τα θέματα, οι λεπτομέρειες.

Μ' ενδιέφερε όμως να καθιερώσω μέσα μου μία λογική ροή των γεγονότων που διαδραματίστηκαν πάνω στη Γη, πριν από το 1000 π.Χ.

Υπάρχουν, όμως, κι εκείνοι που δεν έχουν άποψη, αλλ' αποστολή να μας πείσουν ότι το άσπρο είναι μαύρο και να κάνουν τη μέρα νύχτα. Αυτούς δεν τους μπορώ, όπως, πιστεύω, δεν τους μπορείτε κι εσείς. Υπάρχει, δηλαδή, μια παγκόσμια στημένη προπαγάνδα, που προωθείται με κάθε τρόπο, με σκοπό να ξεχάσουμε το ποιο είμαστε και το πού πηγαίνουμε, με σκοπό μόνο να σκεφτόμαστε το πού θέλουν αυτοί να πάμε. Γιατί δηλαδή υπάρχουμε; Είμαστε ένα λάθος της φύσης γεννημένο για να δανείζεται και να τα οικονομούν οι τράπεζες; Σίγουρα όχι. Αλήθεια, όταν δημιουργήθηκε ο άνθρωπος υπήρχαν τράπεζες; Ακούγεται σαν σαρκασμός, αλλά υπήρχε μία «τράπεζα», η τράπεζα της αγάπης και το κατάστηθό της, το «βιβλίο της ζωής». Σ' αυτό θα έρθουμε, όμως, αργότερα.

Αυτή μου η φήμη, λοιπόν, τράβηξε πριν από αρκετά χρόνια την προσοχή του κυρίου Κ. Έτσι θα τον λέω, γιατί δεν μπορώ ν' αποκαλύψω το όνομά του. Ο κύριος Κ., λοιπόν, μου άφησε μήνυμα στο τηλεφωνικό κέντρο για κάτι σημαντικό, που ήθελε να μου δείξει. Η αλήθεια είναι ότι δέχομαι δεκάδες τέτοια μηνύματα καθημερινά και το μήνυμά του παράπεσε για καμιά δεκαριά μέρες. Το μήνυ-

μα, όμως, επαναλήφθηκε και η τύχη έφερε να κάνω το τηλεφώνημα.

Μίλησα με τον «πληροφοριοδότη», που μου δήλωσε ότι μόνον από κοντά θα μπορούσε να μου μιλήσει. Για να μην τα πολυλογώ, συναντηθήκαμε στο γραφείο μου και μου εξήγησε ότι έχει στη διάθεσή του κάποια «ευρήματα» υψηλής αξίας.

-Αρχαιολογικά; τον ρώτησα.

-Περίπου, μου είπε.

Μου εξήγησε, μάλιστα, ότι αυτά που έχει στα χέρια του δεν τον ενδιέφερε να τα πουλήσει, αλλά να τα «προωθήσει», διότι ήταν εκατοντάδες τεράστια χάλκινα βιβλία, με χάλκινες σελίδες, γραμμένες στ' αρχαία ελληνικά, όπου υπήρχε γνώση σχεδόν επί παντός επιστητού. Απλά, ήθελε μόνον τα έξοδά του να βγάλει και να μου τα παραχωρήσει. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι αρνήθηκα και να πληρώσω και να τα πάρω, διότι, για να μεταφερθούν εκατοντάδες βιβλία του ενός μέτρου, απαιτούνταν φορτηγό και η υπόθεση, εφόσον ήταν αληθινή, ήταν «καραμπινάτη» αρχαιοκαπηλία. Του πρότεινα, λοιπόν, να παραδώσει τα ευρήματά του, που ποτέ δεν μου αποκάλυψε πού τα βρήκε, στις κρατικές αρχές.

Η αντίδρασή του ήταν απότομη, αλλά και σαφής. Η γνώση, που περιεχόταν στα βιβλία, θα «θαβόταν» απ' το κατεστημένο και αυτό δεν ήθελε να γίνει. Γι' αυτό και είχε απευθυνθεί σ' εμένα. Του επανέλαβα ότι δεν μπορώ να μπλέξω με αρχαιολογικά ευρήματα, αλλά θα ήθελα πολύ να δω τι λένε τα βιβλία. Του πρότεινα, λοιπόν, να βρει έναν τρόπο να μου φέρει τα κείμενα, το περιεχόμενο δηλαδή των βιβλίων, αλλά όχι τα ίδια τα βιβλία. Η συμβιβαστική λύση, που του πρότεινα, αφού ήμουν κάθετος στο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να

δεχτώ τα ίδια τα χάλκινα τα βιβλία, έγινε δεκτή.

Λίγο καιρό μετά άρχισαν να φτάνουν στα χέρια μου τα κείμενα. Ρίχτηκα στο διάβασμα κι απ' την πρώτη στιγμή άρχισα να χαμογελώ και αυθόρμητα σκέφτηκα ότι **«ο Λιακόπουλος και πάλι δικαιώνεται»**.

Ο «πληροφοριοδότης» χάθηκε, δεν τον ξαναείδα και το κινητό του άλλαξε, δεν έχω πια ούτε τον αριθμό. Όλα αυτά, ξαναλέω, συνέβησαν το 2002.

Τρία χρόνια μετά, κάποιοι με προσέγγισαν τηλεφωνικά για να μου πουλήσουν μερικές δεκάδες μεγάλα χάλκινα αρχαία βιβλία μήκους περίπου ενός μέτρου. Καθαροί επαγγελματίες. Ούτε καν συναντήθηκα μαζί τους. Προφανώς τα βιβλία έχουν βρει ήδη τη θέση τους σε κάποια «ιδιωτική βιβλιοθήκη». Εκείνο που μ' ενδιέφερε εμένα, όμως, ήδη είχε επιτευχθεί. Είχα τα κείμενα, είχα την προσφερόμενη γνώση. Ένα μέρος της γνώσης αυτής σας δίνω παρακάτω.

Η μετάφραση των κειμένων δεν ήταν δύσκολη, αφού όλες οι διατυπώσεις γίνονταν με σαφήνεια χωρίς υπονοούμενα. Είχα στα χέρια μου ένα είδος παγκόσμιας εγκυκλοπαίδειας, γραμμένης μετά την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και πριν το Χριστό με γνώση παρμένη από την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Ξέρω ότι ανυπομονείτε κι εγώ χατίρι στους πεινώντες και διψώντες για τη γνώση δε χαλάω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

9

Η ΑΡΧΗ

Η ιστορία μας αρχίζει παλιά, πολύ παλιά. Τότε που δεν υπήρχε ο κόσμος, δεν υπήρχε το σύμπαν, δεν υπήρχε ο χώρος, στον οποίο υπάρχουμε και δεν υπήρχε και ο εχθρός αφέντης χρόνος, που κυλά αμείλικτα και διαφεντεύει τη ζωή μας δίνοντάς της ρυθμό πότε γρήγορο και πότε αργό, μα πάντα αντίθετο απ' αυτόν που εμείς επιθυμούμε.

Τότε, λένε, υπήρχε μόνον ο Θεός με τρόπο ασύλληπτο, αφού ούτε ο χώρος υπήρχε, ούτε ο χρόνος. Και πώς μπορούμε εμείς, άραγε, να καταλάβουμε ένα μέρος, που δεν καταλαμβάνει χώρο; Και πώς μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ένα μέρος, στο οποίο δεν κυλά ο χρόνος; Είναι σαν να παίρνεις ένα πουλί, χρόνια κλεισμένο στο κλουβί του και ξαφνικά να το αφήνεις ελεύθερο. Δε θα καταλαβαίνει τι βλέπει, τι ακούει, δε θα ξέρει ούτε καν να πετάξει.

Τότε, λοιπόν, η αμέτρητη αγάπη του Θεού, λένε, θέλησε να δώσει τη χαρά της ύπαρξης και της δημιουργίας. Η χαρά, όμως, μόνη της

δεν μπορεί να υπάρξει. Κάποιος έπρεπε να τη νιώσει. Άπειρος και Τρισμέγιστος ο Θεός, άπειρες και τρισμέγιστες οι ενέργειές Του, αφού τα πάντα εν σοφία ποιεί. Τότε, λοιπόν, ο Τρισμέγιστος, Πολυεύσπλαχμος, Πανδίκαιος, Παντοδύναμος και Πάνσοφος Τριαδικός Θεός δημιούργησε το πρώτο Του πλάσμα. Του έδωσε δυνάμεις πέρα απ' τη φαντασία μας, του έδωσε εξουσίες πέρα απ' τη διανόησή μας, του έδωσε αθανασία και του έδωσε και μία εντολή. Να υπηρετεί πάντοτε το θέλημά Του. Για το πλάσμα αυτό στις μέρες μας σχεδόν πουθενά δε διαβάζουμε, κανένας δε μιλά γι' αυτόν και όλοι - μα όλοι - αγνοούν την ύπαρξη του. Όλοι αγνοούν την ύπαρξη του «Πρώτου Ελοχίμ».

Μέγα το όνομά του, ανείπωτο όμως, επειδή στο άκουσμά του και μόνο ταραύσσονται τα σύμπαντα. Αυτός είναι ο Παλαιός Όλων των Ημερών, στον οποίο αναφέρεται ο Ενώχ, που μας δίνει το μόνο κείμενο με μία μικρή έστω αναφορά στο πρώτο δημιούργημα του Θεού, τον μεγαλύτερο «φωτεινό Του λειτουργό». Μετά τον Πρώτο Ελοχίμ, ο Τριαδικός Θεός δημιούργησε - έπλασε και τους υπόλοιπους φωτεινούς Του λειτουργούς κατά τις τάξεις τους. Λαμπροί στο πνεύμα, λαμπροί και στο άφθαρτο σώμα τους. Ένα σώμα ενεργειακό, κατά βούληση μεταβαλλόμενο σ' εμφάνιση. Ο Θεός με μια Του σκέψη έπλασε όλους τους υπόλοιπους Ελοχίμ. Μυριάδες επί μυριάδων, όλοι ικανοί να ελέγχουν το χώρο και το χρόνο, ικανοί με μια τους σκέψη και μόνο να δημιουργήσουν ή να καταστρέψουν κόσμους ολόκληρους. Γεμάτοι απ' την αγάπη του Θεού, πλασμένοι, όμως, να επιλέγουν ελεύθερα και από μόνοι τους να Τον υπηρετούν.

Εκστατικοί οι Ελοχίμ δόξαζαν το όνομά Του μιμούμενοι τον αρχηγό του γένους τους, τον

Πρώτο Ελοχίμ. Τότε ο Θεός δημιούργησε το δεύτερο γένος των πλασμάτων Του, τους ασώματους Αγίους Αγγέλους. Το αγγελικό «σύστημα» ετοιμάστηκε για να προσφέρει κι αυτό χωρισμένο σε τάγματα. Τα εννέα, λοιπόν, τάγματα ή τάξεις - όπως λέγονται - των Αγγέλων είναι:

1. Σεραφεΐμ
2. Χερουβείμ
3. Θρόνοι
4. Κυριότητες
5. Δυνάμεις
6. Εξουσίες
7. Αρχές
8. Αρχάγγελοι
9. Αγγελοι

Οι ηγέτες των αγγελικών δυνάμεων στο σύνολό τους είναι επτά, οι παρακάτω:

1. Ο Ουριέλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι επικεφαλής του κόσμου και της αβύσσου.
2. Ο Ραφαέλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι επικεφαλής των πνευμάτων των ανθρώπων.
3. Ο Ραγουέλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι ο τιμωρός του κόσμου και των φαστήρων.
4. Ο Μιχαέλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι ο ταγμένος στα αγαθά των ανθρώπων.
5. Ο Σαριέλ (Σαρακιέλ), ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι ο υπεύθυνος των πνευμάτων που αμαρτάνουν.
6. Ο Γαβριέλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι ο επικεφαλής για τον Παράδεισο, τους δράκοντες και τα Χερουβείμ.

“Ο ποιών τους αγέλους Αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα”

(ψαλμός 103)

Με τα ονόματα των αγγελικών ταγμάτων (τάξεων) συμφωνεί και η ορθόδοξη παράδοση.

Με τα ονόματα των επτά κορυφαίων αρχαγγέλων συμφωνεί και ο Ενώχ.

7. Ο Ραμειέλ (Ρεμειέλ), ένας από τους αγίους αγγέλους, είναι αυτός που τον τοποθέτησε ο Θεός για τους επαναστάτες.

Αντίστοιχα χωρισμένοι σε τάξεις είναι και οι Ελοχίμ. Οι τάξεις αυτές είναι:

1. Ελ Ναρ
2. Ελ Λιν
3. Ελ Ζιν
4. Ελ Νιρ
5. Ελ Λαν
6. Ελ Σαν
7. Ελ Τερέ
8. Ελ Γαν
9. Ελ Ταν

Οι Ελοχίμ και οι Αγγελοι είχαν - και βέβαια συνεχίζουν να έχουν - δύο θεμελιώδεις διαφορές. Οι μεν Ελοχίμ έχουν σώμα, ενώ οι Άγγελοι δεν έχουν. Τελείως ασώματος, βέβαια, είναι μόνον ο Θεός, απλά η «ουσία» των Αγγέλων - όπως λένε οι θεολόγοι - παρουσιάζει μία «πάχυνση». Οι μεν Ελοχίμ κάνουν σχεδόν τα πάντα για λογαριασμό του Θεού, οι δε Αγγελοι - και ουσιαστικά το Αγγελικό Σύστημα - ελέγχουν όλο το σύμπαν και συγκεντρώνουν κάθε πληροφορία και γνώση απ' οτιδήποτε συμβαίνει, ώστε κάθε πλάσμα του Θεού - κι εφόσον ο Θεός το επιτρέπει - να μπορεί να έχει πληροφόρηση για οτιδήποτε, αλλά και δύναμη και εξουσία για να κάνει οτιδήποτε ή αντίστοιχα περιορισμό από το να ενεργήσει με οποιοδήποτε τρόπο. Είναι, δηλαδή, οι Αγγελοι όντας μυριάδες επί μυριάδων, πληρούντες το χώρο και το χρόνο, ευρισκόμενοι παντού και πάντα μέσα στη δημιουργία, που αποτελείται απ' όλα

Ενοείται ότι τα ονόματα των τάξεων των Ελοχίμ δεν τα αναφέρει η ορθόδοξη παράδοση, αφού η παραποίηση της Πολιαιάς Διαθήκης εξασφάλισε την "ανυπαρξία" τους. Αντίθετα, σε πολλά άλλα κείμενα αναφέρονται οι Ελοχίμ.

«Ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς Αυτού πνρός φλόγα».

(Ψαλμός 103)

τα σημεία του σύμπαντος σε όλες τις χρονικές στιγμές. Είναι, μάλιστα, ο κάθε άγγελος κατά χάριν Θεού η πηγή της εξουσίας και της γνώσης, που ο Θεός μόνο δίνει.

Θ' αναρωτηθεί κανείς για ποιο λόγο ο Θεός, ο απόλυτα Παντοδύναμος και Πανταχού ευρισκόμενος, δεν τα κάνει όλα αυτά μόνος Του. Το είπαμε και νωρίτερα, όλα τα έκανε για να δώσει τη χαρά της συμμετοχής και την ικανοποίηση της προσφοράς. Αναλογιστείτε την απειροσύνη της αγάπης Του. Έπλασε όλων των ειδών τα όντα για να νιώσουν ευτυχία (και όχι μόνον, αλλ' αυτό περιέχεται σε άλλα κείμενα). Οι Ελοχίμ, επίσης, σε γενικές γραμμές εμφανίζονται σαν όντα ισχυρότερα των Αγίων Αγγέλων, αλλ' αυτό κρίνεται μόνον εκ του αποτελέσματος, αφού ο Θεός στους Ελοχίμ αναθέτει την εκτέλεση των αποστολών και του θελήματός Του. Και οι Ελοχίμ και οι Άγγελοι αυθόρμητα υμνούν διαρκώς το Θεό, αφού έχουν τη δυνατότητα της επίγνωσης της ύπαρξης και της αγάπης Του.

Αναφερόμενοι στους Αγγέλους, λέμε ότι αποτελούν ένα «σύστημα». Αναφερόμενοι στους Ελοχίμ, λέμε ότι αποτελούν ένα «συνεχές». Το «σύστημα» καλύπτει, τώρα πλέον που η δημιουργία έχει συντελεστεί, όλο το χώρο και το χρόνο δίνοντας όλη τη γνώση για όλους και για όλα στην κεντρική πηγή γνώσης. Το κάθε μέλος του «συνεχούς» αντλεί τη γνώση και την πληροφόρηση μόνον κατά περίπτωση και κατ' αποστολή, που θα του ανατεθεί, έχοντας απόλυτη εξουσία πάνω στη φύση και τα όντα της, υποτασσόμενο (το κάθε μέλος Ελοχίμ), όμως, πλήρως στο θέλημα του Θεού, γι' αυτό και οι Ελοχίμ καλούνται «οι φωτεινοί λειτουργοί του Θεού». Το «φωτεινοί» πηγάζει απ' τη λαμπρότητα του πραγματικού τους

Ο ποιόν τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα.

Ένα από τα αμαρτήματα των εκπεσόντων Ελοχίμ ήταν το ότι θέλησαν να αναπαραχθούν μέσω των γυναικών, ενώ ο αριθμός τους οφείλει να είναι σταθερός.

σώματος που είναι απαστράπτων - και λέω πραγματικού, αφού μπορούν ακαριαία να το μετατρέπουν σε οτιδήποτε επιθυμήσουν.

Τον κόσμο των πνευμάτων, το σύνολο της ανθρώπινης βιβλιογραφίας ονομάζει Ουρανό (Παλαιά Διαθήκη, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία, μυθολογία των λαών).

Στην αρχή έπλασε, λοιπόν, τους Ελοχίμ, τον Ουρανό και μετά τη Γη, δηλαδή τον υλικό κόσμο. Τα δύο γένη, επομένως, προϋπήρχαν της δημιουργίας του σύμπαντος κόσμου.

Ας δούμε, όμως, τι προηγήθηκε της δημιουργίας. Πριν πάμε στα γεγονότα, να δώσω ακόμα μια βασική διαφορά μεταξύ Ελοχίμ και Αγγέλων. Τα ονόματα των Ελοχίμ αρχίζουν πάντοτε από το πρόθεμα «Ελ». Τα ονόματα των Αγγέλων, συνήθως, τελειώνουν σε «Ελ». Ένα κοινό σημείο των Αγγέλων και των Ελοχίμ είναι ότι δεν αναπαράγονται και ο αριθμός τους μένει σταθερός, ενα) δε γνιυρίζουν κι εξέλιξη, διακρίνονται δηλαδή για τη στασιμότητά τους και η μόνη διαφοροποίηση που μπορεί να τους συμβεί είναι η δια της ελευθέρας βούλησής τους επιλογή ή μη του να εκτελέσουν το θέλημα του Θεού. Αυτή η στασιμότητα σε συνδυασμό με την ελεύθερη βούληση προκάλεσε την πρώτη αμαρτία στην ιστορία του Κόσμου.

Τόσο οι Ελοχίμ, όσο και οι Αγγελοι, ήταν ίσοι μόνον απέναντι στην παντοδυναμία του Θεού. Μεταξύ τους είχαν διαφορές ως προς τις εξουσίες και τις δυνάμεις. Όπως μεταξύ των Ελοχίμ υπήρχαν οι ισχυρότεροι και οι απλοί Ελοχίμ, έτσι συνέβαινε και μεταξύ των Αγγέλων. Ένας απ' τους πρωτοστάτες Αγγέλους ήταν και ο Σαμαέλ. Ο Σαμαέλ δόξαζε το Θεό για τις δυνάμεις που του έδωσε και θεωρούσε ότι ήταν ευλογημένο το θέλημά Του.

Ωστόσο, κάποια στιγμή με ταχύτητα αστραπιαία, όπως λογικά συμβαίνει μεταξύ υπερώντων υψίστης ευφυΐας, έγινε γνωστή η πρόθεση του Θεού να δημιουργήσει το υλικό σύμπαν. Μέσα σ' αυτό θα έβαζε να εξελιχθεί και να προετοιμαστεί ένα τρίτο γένος, το γένος των ανθρώπων, στους οποίους θ' ανέθετε και μία αποστολή, που αποτελεί και τον αρχαίο σκοπό της δημιουργίας μας, στον οποίο αναφέρονται αρκετοί Πατέρες της Εκκλησίας, χωρίς όμως να τον αποκαλύπτουν, αφού ο αρχαίος σκοπός ουδέποτε αποκαλύφθηκε απ' το Θεό. Εκείνο, όμως, που έγινε σαφές μεταξύ των Αγγέλων, αλλά και των Ελοχίμ, ήταν ότι το τρίτο γένος, δηλαδή οι άνθρωποι, θα είχαν την εμπειρία της μετατροπής και της εξέλιξης, με αποτέλεσμα στο τέλος να γίνουν «χάριτι θεοί», δηλαδή σαν τους δημιουργούς τους τους Ελοχίμ, με δύο λόγια ανώτεροι των Αγγέλων.

Το γιατί ο Θεός δε χρησιμοποίησε για το σκοπό που ήθελε τους Ελοχίμ, αλλά θέλησε να δημιουργήσει τους ανθρώπους, είναι άγνωστο. Όπως και να έχει όμως, η ιδέα της δημιουργίας ενός γένους ανώτερου των Αγγέλων δεν άρεσε στον περιλαμπρο Σαμαέλ και πολλούς απ' τους ακολούθους του. Η δυσαρέσκειά τους αυτή ήταν μέγιστη ύβρις απέναντι στο Θεό. Έτσι, εν ριπή οφθαλμού, το ένα δέκατο των Αγγέλων έχασε τη χάρη του Θεού και εξέπεσε. Αυτή ήταν και η δημιουργία των δαιμόνων. Μεταξύ τους κράτησαν την «ιεραρχία» που είχαν και σαν Άγγελοι. Τόση ήταν η οργή του Σαμαέλ, τόσες και οι δυνάμεις του, που θέλησε να υπάρχει χωρίς τη χάρη του Θεού και θέλησε να καταλάβει το συνεχές, μέσα στο οποίο υπήρχαν τα δύο πρώτα γένη.

Μέγας πόλεμος έγινε τότε στον Ουρανό μεταξύ των Αγγέλων, μέχρι που ο Θεός έδωσε

Το κακό είναι κτιστό από κτίσματα του Θεού.

Ίσως τότε να μην είναι αιώνιο και να μπορεί μια μέρα να χαθεί για πάντα.

εντολή στον Πρώτο Ελοχίμ να πατάξει τον Σαμαέλ και τους ομοίους του. Ο Πρώτος Ελοχίμ, ο Πρώτος φωτεινός λειτουργός του Θεού, ο Παλαιός όλων των Ημερών, εν ριπή οφθαλμού κατέστειλε την «εξέγερση» και περιόρισε τον Σαμαέλ, τον οποίο έφερε «ενώπιον» του Θεού. Ο Σαμαέλ χωρίς τη χάρη του Δημιουργού έρεπε διαρκώς προς το πονηρό, προς το κακό, το οποίο τότε χτίστηκε, προ πάντων των αιώνων. Είναι, δηλαδή, το κακό - όπως είπαν αργότερα και ο Ωριγένης, αλλά και ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης - κτιστό και αποτελεί δημιούργημα του Σαμαέλ. Το κακό, δηλαδή, δεν είναι άφθαρτο, αφού είναι δημιούργημα των δημιουργημάτων του Θεού. Είναι, μάλιστα, ένα πνευματικό δημιούργημα, αφού πνεύμα, ο Άγγελος Σαμαέλ δηλαδή, το δημιούργησε. Οι «πονηρές» επιθυμίες, μάλιστα, των πνευμάτων - πρέπει να πούμε - δεν μπορούν να έχουν καμία σχέση με το σώμα, αφού τα πνεύματα είναι ασώματα και οι αδυναμίες του σώματος τούς είναι παντελώς άγνωστες, ώστε να τους βάλουν σε πειρασμούς. Οι πειρασμοί, όμως, του πνεύματος είναι ισχυρότεροι και δυσκολότερα πολεμούνται.

Στο σημείο αυτό να πούμε πως όταν λέμε «προ πάντων των αιώνων» εννοούμε πριν τη δημιουργία του υλικού σύμπαντος, το οποίο υπόκειται σε χρονικούς περιορισμούς. Ο χωροχρόνος, δηλαδή, είναι συνυφασμένος κι εκτός απ' τις τρεις διαστάσεις υπάρχει και η τέταρτη, ο χρόνος. Το σύμπαν υπάρχει ταυτόχρονα σε όλες τις χρονικές στιγμές. Είναι, δηλαδή, τα σύμπαντα άπειρα. Οπως, μάλιστα, εμείς κινούμαστε κατά μήκος ή κατά πλάτος ή καθ' ύψος, έτσι οι Ελοχίμ και οι Άγγελοι μπορούν να κινούνται, εφόσον πάρουν εξουσία, «κατά μήκος του χρόνου». Οι χρονικές, δηλα-

δή, στιγμές δεν περνούν και χάνονται. Υπάρχουν όλες ταυτόχρονα, εμείς είμαστε εκείνοι που πηγαίνουμε από στιγμή σε στιγμή κινούμενοι μέσα στο χρόνο. Κινούμαστε μόνο προς τα εμπρός και με ρυθμό που μεταβάλλεται ανάλογα με τη διάθεσή μας. Όταν είμαστε ήρεμοι και χωρίς άγχη, η κίνησή μας στο χρόνο είναι σταθερή. Όταν είμαστε σε συναισθηματική έπαρση από χαρά, κινούμαστε γρήγορα, ενώ από θλίψη κινούμαστε βασανιστικά αργά. Σκεφτείτε ότι «δεν περνά η ώρα να τελειώνουμε», λέμε για κάτι δυσάρεστο. «Πετά ο χρόνος», λέμε για κάτι ευχάριστο.

Κτιστό, λοιπόν, το κακό - για να επανέλθω - κι επομένως φθαρτό. Δε φθείρει μόνο τους «κακούς», φθείρεται και το ίδιο. Αντίθετα, το καλό, που είναι ίδιον του Θεού, δεν είναι δημιουργήμα των δημιουργημάτων Του, ώστε να είναι ατελές και είναι σαν έννοια άφθαρτο. Στη μάχη, δηλαδή, μεταξύ τους είναι λογικό να επικρατήσει το καλό.

Μπροστά στο Θεό, λοιπόν, έφερε ο Πρώτος Ελοχίμ τον Σαμαέλ. Η μάχη των πνευμάτων ήταν φριχτή. Φανταστείτε έναν πόλεμο χωρίς σπαθιά, χωρίς όπλα, χωρίς κανόνια, χωρίς αίμα, χωρίς τραυματίες, χωρίς νεκρούς, χωρίς ερείπια. Μα τι μένει από έναν πόλεμο, αν αφαιρέσουμε όσα είπαμε; Μένουν, φίλοι μου, τα χειρότερα, αφού όλα όσα ανέφερα είναι το μέσον για να έλθει ο πόνος, η δυστυχία, η απογοήτευση και η πικρή γεύση της νίκης, αφού σ' ένα πόλεμο απώλειες έχουν όλα τα μέρη. Τα συναισθήματα, δηλαδή, είναι αυτά που αισθάνονται τα πνεύματα και σ' αυτό το επίπεδο υποφέρουν.

Υπερόπτης εμφανίστηκε ο Σαμαέλ, ζήτησε το λόγο απ' το Δημιουργό, για τον οποίο «υποτίμησε» το γένος των Αγγέλων και θέλησε να

δημιουργήσει τους ανθρώπους με σκοπό να γίνουν ανώτεροι απ' αυτούς. Ήξερε καλά ο Σαμαέλ τους κανόνες του παιχνιδιού. Κανόνες, που ο Θεός δεν υπήρχε περίπτωση ν' αλλάξει. Θα είμαστε χωριστά, είτε στον Πανάγαθο, που με θλίψη έβλεπε το περίλαμπρο δημιούργημά Του να φεύγει μακριά Του. Εκ κατασκευής ήταν, όμως, ο Σαμαέλ ελεύθερος να πράξει κατά βούληση και η άπειρη δικαιοσύνη του Θεού δεν επέτρεπε να του αφαιρεθεί το δικαίωμα αυτό, «Θέλω, όπως και είναι δίκαιο, να κινούμαι ελεύθερα, να έρχομαι σ' επαφή με όποιον θέλω και να λέω την άποψή μου χωρίς περιορισμούς κι εγώ και οι ακόλουθοί μου. Δε θα βάλεις τον Πρώτο Ελοχίμ να μας περιορίσει ξανά και ούτε Εσύ θα προστατεύσεις κανέναν χωρίς δίκαιο κόστος. Μόνο Εσένα αναγνωρίζω σαν ανώτερο, γι' αυτό δε θα δώσεις σε κανέναν εξουσία πάνω μας».

Δεν πήρε καμία απάντηση. Απλά αφέθηκε ελεύθερος από τον Πρώτο Ελοχίμ, που εκτελούσε πάντοτε τις εντολές του Δημιουργού κατά γράμμα. Δημιούργησε τότε ο Θεός το υλικό σύμπαν εκ του μη όντος. Δημιουργήθηκε μια τεράστια ποσότητα ενέργειας, που θα υπήρχε με συγκεκριμένους κανόνες και σκεπτικό, καθώς επίσης και ο χρόνος, που άρχισε από τότε και συνεχίζει και σήμερα να κυλά ή καλύτερα, δημιουργήθηκε όλος ο χρόνος κι εμείς κινούμαστε μέσα του. Και το υλικό σύμπαν άρχισε να εξελίσσεται, να ζει και να υπάρχει και ήταν περίλαμπρο και όλοι οι Ελοχίμ και οι Αγγελοι θαύμαζαν και δόξαζαν το Δημιουργό. Κάπου μέσα στο σύμπαν που εμφανίστηκε γύρω τους ήταν κι ο Σαμαέλ και οι δαίμονές του, το ένα δέκατο των αγγέλων. Θαύμασαν κι αυτοί, αλλά δε δόξασαν το Θεό. Απλά άρχισαν να σκέφτονται πώς θα το κατα-

Προσέξτε τι ζήτησε ο Σαμαέλ: να πηγαίνει όπου θέλει και να λέει ότι θέλει. Να βάζει κοινώς διαβάματα. Έτσι ονομάστηκε Διάβολος.

λάβουν και πώς θα περιορίσουν αρχικά τους Αγγέλους και κατόπιν το φόβητρό τους, τους Ελοχίμ, αφού ο πιο αδύναμος απ' αυτούς είναι ισχυρότερος απ' τον Σαμαέλ. Η παρουσία τους και μόνο έφθειρε το σύμπαν κι έκαναν «φωλιές» μέσα σε νεφέλες, σε αχανείς περιοχές πυκνών νεφελωμάτων, που λόγω της παρουσίας τους έπαιρναν έντονο πράσινο χρώμα. Το χρώμα του κακού. Η αρχαία γνώση μας έκανε να λέμε, έστω και ασυναίσθητα, μέχρι στις μέρες μας «πρασίνισε απ' το κακό του».

Η δημιουργία προχώρησε κι έφθασε η ώρα του ανθρώπου. Ο Πανάγαθος τότε Θεός για να δώσει τη χαρά της δημιουργίας στους Ελοχίμ τους ζήτησε - νομίζεις και δεν μπορούσε ο ίδιος - να βοηθήσουν, όπως είχαν κάνει σε όλα ως τότε, στη δημιουργία του ανθρώπου. Σύμφωνα, μάλιστα, και με την Παλαιά Διαθήκη: «Είπον Ελοχίμ ποιήσω μεν άνθρωπον (εννοείται κατ' εντολή Θεού) κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν». Έτσι, ο άνθρωπος είχε σώμα ενεργειακό και πνεύμα πλασμένο κατά την εικόνα των Ελοχίμ, με σκοπό να τους μοιάσει και να ετοιμαστεί για τον αρχαίο σκοπό, για τον οποίο ο Θεός αποφάσισε τη δημιουργία του. Για την άνετη εξέλιξή του, μάλιστα, έφτιαξαν οι Ελοχίμ - κατ' εντολήν πάντα του Θεού - χώρο, μέσα στον οποίο τον τοποθέτησαν και τον ονόμασαν Παράδεισο. Μέσα στον Παράδεισο έβαλαν κι άλλα ζωντανά όντα, τα ζώα, και κάλεσαν τον Αδάμ (για να του δώσουν χαρά) να τους δώσει ονόματα κι έτσι κι έγινε,

Ο άνθρωπος, όμως, ήταν σαφές ότι αισθανόταν ξεκομμένος απ' τα υπόλοιπα δημιουργήματα ως σαφώς ανώτερος. Τότε ο Πρώτος Ελοχίμ ενεργώντας πάντοτε κατ' εντολήν

Θεού «επέβαλεν Ελοχίμ έκτασιν επί του Αδάμ και ύπνωσεν' και έλαβε μίαν των πλευρών αυτού και ανεπλήρωσεν σάρκα αντ' αυτής. Και ωκοδύμησεν Ελοχίμ την πλευράν, ην έλαβεν από του Αδάμ εις γυναίκα και ήγαγεν αυτήν προς τον Αδάμ» (Γένεσις 21-22). Οι Ελοχίμ, λοιπόν, με τη μέθοδο της κλωνοποίησης ή με κάποια άλλη παρόμοια μέθοδο ανάπλασης δημιούργησαν το γένος των γυναικών για να συντροφεύει το γένος των ανθρώπων. Βέβαια, μιλώντας για κλωνοποίηση, την οποία χρησιμοποιούν κάποια υπερόντα, όπως οι Ελοχίμ, μη φανταστείτε κλινικές κι εργαστήρια, αλλά διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα με τη σκέψη και μόνο.

Στο υποθετικά προστατευμένο τους περιβάλλον οι πρώτοι άνθρωποι ζούσαν αμέριμνοι, χωρίς να φαντάζονται καν το ζηλόφθονο εχθρό τους, τον Σαμαέλ, που είχε ζητήσει και είχε πάρει εξουσία να πηγαίνει όπου θέλει και να λέει τη γνώμη του σε όποιον θέλει. Το περιβάλλον, λοιπόν, δεν ήταν και τόσο προστατευμένο.

Ο Παράδεισος, πολλοί πιστεύουν, ότι βρισκόταν κάπου στο σύμπαν, όχι στη Γη και ήταν μία ξεχωριστή πνευματική εμπειρία. Η αλήθεια είναι ότι ο Παράδεισος δεν είναι ένα μέρος, στο οποίο σε πηγαίνουν, μπαίνεις μέσα και το απολαμβάνεις. Ο Παράδεισος είναι οπουδήποτε, αρκεί να μπορείς να τον αντιληφθείς. Όταν οι άνθρωποι έχασαν τον Παράδεισο, δεν έφυγαν από εκεί που ζούσαν, απλά δεν μπορούσαν ν' αντιληφθούν τον τόπο τους με τον τρόπο που τον αντιλαμβάνονταν όταν η Θεία Χάρις τους το επέτρεπε. Πάνω εδώ στη Γη, λοιπόν, μπορούμε να έχουμε πρόγευση Παραδείσου ή την απουσία του, δηλαδή πρόγευση κολάσεως, ανάλογα με τον ψυχικό μας

κόσμο και ανάλογα με τα έργα μας κατά τη διάρκεια της ζωής μας.

Εκεί, λοιπόν, που βρίσκονταν τ' αγαπημένα πλάσματα του Θεού, οι άνθρωποι, εισέβαλε ο Σαμαέλ και προσέγγισε την Εύα. Η Εύα υποτίθεται ότι σαν τμήμα του ανθρώπου (ανδρός) θα ήταν ταπεινή και υπάκουη και αυτό το λέμε διότι πριν απ' αυτήν είχε γίνει προσπάθεια να δοθεί στον άνθρωπο (άνδρα) μία άλλη σύντροφος, ένα δημιούργημα εντελώς ξεχωριστό απ' τον «Αδάμ», η Λίλιθ.

Η Λίλιθ είχε και σώμα και πνεύμα. Οι δυνάμεις της ήταν πολύ μεγάλες, όπως και του Αδάμ. Ο εγωισμός της, όμως, ήταν μεγαλύτερος. Δε χρειάστηκε καν τον Σαμαέλ για ν' αποστατήσει απ' το Θεό. Αφού πρώτα προσπάθησε να σκοτώσει τον Αδάμ, έχασε τον Παράδεισο ακαριαία. Αποτελεί, λοιπόν, η Λίλιθ ένα ον, που παρόμοιό του δεν υπάρχει στο σύμπαν. Αυτή είναι η πόρνη της Βαβυλώνας, αλλά και ο θηλυκός αντίχριστος, που προφητεύεται απ' τον Άγιο Ανδρέα. Ας δούμε το κείμενο, στο οποίο ο Άγιος Ανδρέας κάνει αναφορά σ' αυτήν:

«Τότε δια το μη είναι εν τω καιρίω εκείνω άνδρα αιδέσιμον, αλλά πάντας της απώλειας, αναστήσεται γύναιον πονηρόν και αισχροτάτον από του Πόντου, και βασιλεύσει εν τη βασιλίδι των πόλεων". Αυτή δε γενήσεται βακχεύτρια μάγισσα, και φαρμακός, και απαξάπλως του διαβόλου θυγατήρ. Εν γαρ ταις ημέραις αυτής έσονται επιβουλαί και σφαγαί κατά τας ρύμας της πόλεως. Αποκτενεί γαρ έκαστος,ει δυνάμεως έχει, τον πλησίον αυτού, και υιός πατέρα, και πατήρ υιόν, μήτηρ θυγατέρα, και θυγατήρ μητρί, αδελφοί επαναστήσονται αλλήλοις και κατασφάζουσι και έσται κακία πολλή, και μίσος εν τοις υιοίς των

ανθρώπων, και φόνοι αναρίθμητοι εν τη πόλει ταύτη. Εν δε τη αγία Εκκλησία ένδοθεν έσονται ασέλγεια, μοιχεία, ασωτεία, αιμομιξία, κιθάροι τε και ορχήσεις, χλευασμοί τε και παίγνια, άπερ άνθρωπος ούτε είδεν ούτε ήκουσε. Και γαρ η βασιλίς εκείνη η ακάθαρτος θεάν εαυτήν ονομάζουσα και Θεώ μαχομένη, κόπρω ιανεί τα άγια θυσιαστήρια, και πλύνει το σώμα αυτής ύδατι και μολύνει πάντα τον λαόν, και αποστρέφει το πρόσωπον αυτής από του Θεού, και ενυβρίσει τα άγια των αγίων, και αρπάσει τα σκεύη τα τίμια από των αγίων Εκκλησιών, τους τε τιμίους σταυρούς και τας σεβασμίας εικόνας, τα τε Ευαγγέλια και τους Αποστόλους, και πάσαν βίβλον ιεράν συναθροίσει επί το αυτό, και ποιήσασα σωρόν μέγαν και βάλουσα πυρ καταφλέξει πάντα και τας Εκκλησίας καταστρέψει μέχρις εδάφους. Ζητήσει και λείψανα αγίων του κατακαύσαι αυτά και ουχ ευρήσει. Ο γαρ Θεός αοράτω δυνάμει από της τήσδε πόλεως μεταγάγει αυτά. Τότε η τάλαινα της μεγάλης Εκκλησίας της του Θεού Σοφίας καταστρέψει την αγίαν Τράπεζαν*¹, και τον τόπον του ναού ιάνασα σταθείσα κατά ανατολάς φρουαττομένη, ερείε προς τον Ύψιστον. Μη κατόκησα, ω λεγόμενε Θεέ, απολείψαι σου το μνημόσυνον από της γης^Α Ίδε τι σοι εποίησα και έκαμον, και ουκ ηδυνήθης καν τριχός μου εφάψασθαι⁴. Μείνον μι μικρόν, και εάν ειμι ενταύθα και το στερέωμα χαλώ, και δείξω σοι τις ο εν Θεοίς δυνατώτερος φημί και Θεαίς^ν! Ταύτα λαλήσει η γάγγραινα, ή και πλείονα, και δράσει χείρονα εις ύψος αποπτύουσα και λίθους πέμπουσα. Εώ γαρ λέγειν αυτής τα δεινότερα. Εν γαρ τω καιρώ εκείνω κλινεί Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ το τόξον αυτού, και τον θυμόν αυτού, και φοβερά δυνάμει της ισχύος αυτού εκτενεί

την χείρα αυτού επί την μεγάλην πόλιν ταύτην. Και δράξεται αυτής εν ισχύι, και τω δρεπάνω της δυνάμεως αυτού υποτεμεί τον χουν τον υποκάτω της πολεως ταύτης, και ερεί τοις ύδασι της αβύσσου του καταπιείν αυτήν, άπερ φοβερώς υπακούσαντα εξ εκατέρων των μερών τάχει σφοδρώ και ήγω φοβερωτάτων αναβλύσσουσι, και το υποκάτω αυτής ανασπάσει από της γης, και επάρει αυτό εις ύψος ως μύλον γυροβολουμένον, φρίκη πολλή, ώστε θρηνείν και οδύρεσθαι, κράζει τε ουαί τοις εν μέσω της πόλεως. Ούτως ουν κατενεχθείσης αυτής εν τη αβύσσω τα εξ εκατέρων των μερών αναβλύσαντα ύδατα σφοδρώς κατακλύσαντα και κατακλύψαντα αυτήν τω φοβερώ και αχανεί πελάγει της αβύσου παραπέμψουσιν*³². Ούτως ουν, ω τέκνον μου Επιφάνιε, η πόλις ημών συντελίσθήσεται. Και άπερ δε σοι είρηκα όπισθεν ότι μέλλουσι συμβαίνειν τω κόσμω δεινά, εκείνα εισιν, άπερ ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έφησεν αρχήν ωδίνων.»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α₁. Εδώ έχουμε μια καταμαρτύρηση του Αγίου για ένα ον ξεχωριστό που ο πολύς ο κόσμος αγνοεί, αλλά από αυτό πολλά έχει να πάθει. Γύναιον πονηρόν, η ίδια η πόρνη της Βαβυλώνας, βακχεύτρια, μάγισσα, φαρμακός, θα μπορούσε να είναι θυγάτηρ του διαβόλου. Θα οδηγήσει τους ανθρώπους να σκοτώσουν ο ένας τον άλλον χωρίς λόγο. Ο πατέρας το γιο. Ο γιος τον αδελφό του. Η μητέρα την κόρη. Η κόρη τον αδελφό της. Στην εκκλησία θα γίνονται Σόδομα και Γόμορα. Η πόρνη της Βαβυλώνας θα αυτοαποκαλείται θεά, όπως έκανε κάποτε, όταν στον κόσμο αυτό είχε εξουσίες. Μισεί το Θεό, θα αρπάξει τα άγια σκεύη των ναών, τους σταυρούς και τα άμφια και θα τα καίει δημόσια. Θα ψάχνει και τα άγια λείψανα, αλλά δεν θα τα βρίσκει.

Το θηλυκό βδέλυγμα της αποστασίας δεν είναι άλλη από τη Λίλιθ.

Το όνομα Λίλιθ αναφέρεται σαν όνομα δαίμονα, αλλά δαίμονας δεν είναι. Οι δαίμονες είναι ασώματοι. Αυτή, σύμφωνα με την εβραϊκή απόκρυφη βίβλο (Σολωμονική) είναι το πρώτο δημιούργημα των Ελοχίμ που αποστάτησε αμέσως σχεδόν από το Θεό.

Α₂. Εδώ το θηλυκόν βδέλυγμα της αποστασίας, που υπ'όψιν βρίσκεται σε διαρκή επαφή και συμμαχία με τους αρχιδαίμονες Αζαζέλ, Αζαραντέλ και Αζαζελόν, καταστρέφει την Αγία Τράπεζα της Αγια-Σοφιάς.

Α₃. Στέκεται προς την ανατολή, ώστε θεωρητικά να κοιτά τον Θεό στο πρόσωπο με ασέβεια και του λέει ότι κανείς πια δεν τον μνημονεύει. Αυτό έχει μεγάλη σημασία για τους δαίμονες, να πάψει να ακούγεται το “δόξα

Σοι ο Θεός” ή το “Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με”.

Υπόψιν ότι σύμφωνα με τους Πατέρες της Εκκλησίας ένα “δόξα Σοι ο Θεός” αξίζει σαν εκατό “Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με”.

Όταν λοιπόν η αναφορά στο Θεό σταματήσει, κάθε ελπίδα για σωτηρία θα έχει χαθεί. Όταν οι άνθρωποι πάνουν να ελπίζουν στο Θεό, το κορυφαίο όπλο του διαβόλου (Σαμαέλ), που είναι η απελπισία, θα έχει μπει σε δράση.

Μη ξεχνούμε ότι “όποιος ζητά παίρνει” από τον Κύριο. Χωρίς όμως να ζητήσουμε κάτι είμαστε καταδικασμένοι. Γι’ αυτό η Λίλιθ τονίζει: “απαλείψαι Σου το μνημόσυνον από της της”-

Λ₄. Εδώ λέει στο Θεό “δες τι σου έκανα και δε μπόρεσες ούτε μια τρίχα μου να μου ακουμήσεις”.

Ας σταθούμε λίγο εδώ για δύο σημαντικές παρατηρήσεις.

α) Η Λίλιθ μιλά για μια “τρίχα” της κεφαλής της που δεν έπαθε τίποτε. Αν ήταν δαίμονας, άρα ασώματος, δε θα μιλούσε για το σώμα της. Η Λίλιθ δεν είναι δαίμονας. Είναι κάτι ξεχωριστό, “απόλυτα κακό” και τρέφεται με μίσος και απελπισία, όπως οι δαίμονες.

β) Πέφτει στο αμάρτημα της έπαρσης, επειδή πιστεύει ότι νίκησε το Θεό. Χώρια βέβαια από το θανάσιμο αμάρτημα της ασέβειας προς το Θείο.

Λ₅. Το θυληκόν βδέλυγμα εδώ δηλώνει ότι είναι δυνατότερη από τους θεούς και τις θεές. Τι εννοεί;

Με τον όρο θεοί και θεές υπονοούνται όλοι εκείνοι οι μη άνθρωποι (απόγονοι των θυγατέρων των ανθρώπων και των υιών του Θεού. Γένεσις κεφ. 6^ο, 1-2) που μέχρι κάποια στιγμή

στο απώτερο παρελθόν της Γης γύριζαν μεταξύ των ανθρώπων και έχοντας κάποιες ιδιαίτερες δυνάμεις “το έπαιζαν” θεοί, “πουλώντας” δύναμη και εξουσία στους αφελείς ανθρώπους που δε γνώριζαν την αλήθεια του Χριστού. Όλοι αυτοί περιορίστηκαν σταδιακά και όταν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο έβαλε τέλος στην καταδυνάστευση του ανθρωπίνου γένους από τις λεγόμενες θεότητες.

Λ₆. Η οργή του Θεού έρχεται και η Κωνσταντινούπολη αποκόλαται ολόκληρη από το φλοιό της γης και, αφού στροβιλιστεί στον αέρα σαν φτερό στον άνεμο, ρίχνεται στα νερά της αβύσσου και χάνεται. Έτσι έχουμε μία προφητεία για την καταστροφή της Κωνσταντινουπόλεως,

ΚΕΨΑΑΑ!Ο

10

ο βρωνοζ ελο.χπ'ω

Οι μαρτυρίες για το τελειότερο κατασκευάσμα του Δημιουργού, οι οποίες τουλάχιστον κυκλοφορούν ελεύθερα, βρίσκονταν στο απόκρυφο βιβλίο του Ενώχ. Εκεί φαίνεται καθαρά ότι ο Δημιουργός Θεός ονομάζεται και Κύριος των Πνεύματων, ο Ιησούς Χριστός ονομάζεται εκλεκτός και Υιός του ανθρώπου, ενώ ο Πρώτος Ελοχίμ ονομάζεται Παλαιός όλων των ημερών ως το πρώτο και επομένως παλαιότερο δημιούργημα του Τριαδικού Θεού.

Η ύπαρξη βέβαια του Πρώτου Ελοχίμ αποκρύπτεται, όπως αποκρύπτεται και η ύπαρξη όλων των Ελοχίμ. Ας δούμε τα ανάλογα αποσπάσματα από τον Ενώχ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

1. Εκεί είδα τον Παλαιό των Ημερών^{Α1}, που τα μαλλιά του ήταν λευκά. Μαζί του ήταν και κάποιος άλλος^{Α2}, που είχε ανθρώπινη μορφή. Αυτός ήταν γεμάτος χάρη, όπως η μορφή των αγίων αγγέλων. Ρώτησα τότε έναν από τους αγγέλους που ήταν μαζί μου και μου εξηγήσαν όλα τα μυστήρια που αναφέρονταν στον Υιό του Ανθρώπου, να μου πουν ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος^{Α3}, από πού ερχόταν και γιατί συνόδευε τον Παλαιό των Ημερών;

2. Ο άγγελος μου απάντησε τα εξής: «Αυτός είναι ο Υιός του Ανθρώπου^Α, στον οποίον αναφέρεται κάθε δικαιοσύνη, μαζί με τον οποίον αυτή συγκατοικεί και ο οποίος κατέχει το κλειδί όλων των κρυμμένων θησαυρών. Επειδή αυτόν διάλεξε ο Κύριος των Πνευμάτων^Α προσωπικά και του έδωσε μεγαλύτερη δόξα απ' όλα τα πλάσματα.

3. Αυτός ο Υιός του Ανθρώπου που είδες, θα διώξει τους βασιλείς και τους ισχυρούς της γης από τα φιλήδονα κρεβάτια τους. Θα τους απομακρύνει απ' τα ασάλευτα κτήματά τους. Θα βάλει χαλινάρι στους ισχυρούς και θα συντρίψει τα δόντια των αμαρτωλών.

4. Θα διώξει τους βασιλείς από τους θρόνους τους και από τα βασίλειά τους, επειδή δεν επιθυμούν να τον τιμήσουν, να τον υμνήσουν δημόσια και να ταπεινωθούν μπροστά σε εκείνον, στον οποίον δόθηκε κάθε εξουσία.

Θα φέρει την ταραχή μέσα στη φυλή των ισχυρών και θα τους αναγκάσει να γονατίσουν μπροστά του, Θα έχουν για κατοικία τους τα βαθιά σκοτάδια και τα σκουλήκια θα είναι οι σύντροφοι των κρεβατιών τους. Δεν υπάρχει καμία ελπίδα σ' αυτούς, ότι θα σηκωθούν από αυτά τα ακάθαρτα κρεβάτια τους, επειδή δε

σκέφτηκαν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

5. Αυτοί περιφρόνησαν τα αστέρια του ουρανού και σήκωσαν τα χέρια τους εναντίον του Παντοδύναμου. Οι σκέψεις τους στρέφονταν πάντοτε προς τη γη, την οποία θέλουν να την κάνουν αιώνια κατοικία τους και τα έργα τους ήταν αποτέλεσμα αδικίας. Απολάμβαναν τα πλούτη και εμπιστεύονταν τους θεούς⁶, τους οποίους δημιούργησαν με τα ίδια τους τα χέρια. Αρνήθηκαν να επικαλεστούν τον Κύριο των Πνευμάτων και τον απέβαλαν από τους ναούς τους,

6. όπως και τους πιστούς, τους οποίους κινήγησαν εξαιτίας του ονόματος του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

1. Εκείνη την ημέρα οι προσευχές των αγίων θα ανυψωθούν από τη γη μέχρι τη βάση του θρόνου του Κυρίου των Πνευμάτων.

2. Εκείνη την ημέρα θα συγκεντρωθούν οι άγιοι, που κατοικούν στα ύψη των ουρανών και όλοι μαζί με μια φωνή θα προσευχηθούν, θα δοξάσουν, θα ικετεύσουν, θα υμνήσουν και θα δοξολογήσουν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων για το αίμα των δικαίων, που χύθηκε γι' Αυτόν. Οι προσευχές αυτές των δικαίων θα ανυψώνονται συνεχώς προς το θρόνο του Κυρίου των Πνευμάτων⁷, για να αποδοθεί επιτέλους δικαιοσύνη σ' αυτούς και για να μην κρατήσει αιώνια η υπομονή του για τους κακούς.

3. Εκείνο τον καιρό^{AK} είδα τον Παλιό των Ημερών^Λ να κάθεται πάνω στο θρόνο της δόξας του. Το βιβλίο της ζωής ήταν ανοιχτό μπροστά του και όλες οι επουράνιες δυνάμεις

Οι πιστοί στο Θεό κνηγήθηκαν σε όλες τις εποχές της ιστορίας της Γης, όπως θα δούμε και παρακάτω.

Εδώ αναφέρεται στα εκατομμύρια των μαρτύρων που πέθαναν χωρίς να απαρνηθούν τον Θεό.

στέκονταν όρθιες μπροστά του και γύρω του.

4. Τότε οι καρδιές των αγίων γέμισαν από χαρά, επειδή έφτασε ο καιρός της δικαιοσύνης, επειδή εισακούστηκαν οι προσευχές τους και επειδή εκτίμησε ο Κύριος των Πνευμάτων⁰ το αίμα των δικαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

«Έλθετε προς Με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι κα γω αναπαύσω ημάς. Έλθετε προς Με πάντες οι πεινώντας και διψώντες την δικαιοσύνην.»

1. Τότε είδα την πηγή της δικαιοσύνης, αυτή που δε στερεύει ποτέ και από την οποία πηγάζουν πάρα πολλά μικρά ρυάκια, τα οποία ήταν τα ρυάκια της σοφίας. Σ' αυτά τα ρυάκια πήγαιναν να πιουν αυτοί που διψούσαν και ξαφνικά γέμιζαν σοφία και κατοικούσαν μαζί με τους δικαίους, τους εκλεκτούς και τους αγίους.

2. Εκείνη τη στιγμή επικαλέστηκαν τον Υιό του Ανθρώπου^{Α1} μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων^{Α12} και το όνομα του αναφέρθηκε μπροστά στον Παλιό των Ημερών^{Α1}.¹

3. Και πριν τη δημιουργία του ηλίου και των αστεριών, πριν την τοποθέτηση των αστεριών στο στερέωμα του ουρανού^{Α14}, επικαλούνταν το όνομα του Υιού του Ανθρώπου^{Α15} μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων^{Α16}. Αυτός θα γίνει το στήριγμα των δικαίων και των αγίων, οι οποίοι θα στηριχτούν πάνω του και καθόλου δε θα κλονισθούν. Αυτός θα γίνει το φως των εθνών^{Α17}.

4. Θα είναι η ελπίδα αυτών, που η καρδιά τους αγωνιεί. Όλοι οι κάτοικοι της γης θα γονατίσουν μπροστά του. Θα τον λατρέψουν, θα τον δοξολογήσουν, θα τον υμνήσουν και θα ψάλλουν τα εγκώμια του Κυρίου των Πνευμάτων^{Α18}.

5. Έτσι ο Εκλεκτός και Μυστηριώδης γεννήθηκε πριν τη δημιουργία του κόσμου^{Α19} και η

ύπαρξη του (θα είναι αιώνια).

6. Ζει μπροστά του και φανέρωσε στους αγίους και στους δικαίους τη σοφία του Κυρίου των Πνευμάτων, επειδή αυτός είναι που διαφυλάει το μερίδιο της κληρονομιάς τους. Επειδή αυτοί μίσησαν και έδωξαν από κοντά τους αυτόν τον κόσμο της αδικίας. Αισθάνθηκαν απέχθεια για τα έργα και τις οδούς της αδικίας και επικαλέστηκαν μόνο το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

7. Έτσι θα σωθούν εξαιτίας του ονόματός Του και η θέλησή Του θα είναι η ζωή τους. Εκείνες τις ημέρες οι βασιλείς και οι ισχυροί της γης που θα έχουν κατακτήσει βίαια τον κόσμο με τις δυνάμεις τους, θα ταπεινωθούν.

8. Επειδή την ημέρα της αγωνίας και της ταραχής οι ψυχές τους δε θα σωθούν, αλλά θα παραδοθούν στα χέρια των εκλεκτών μου.

9. Όπως καίγεται το άχυρο που το ρίχνουν στη φωτιά και όπως σβήνει ο λιωμένος μούλβδος που τον ρίχνουν στο νερό, έτσι αυτοί θα καούν μπροστά στους δικαίους.^{Α20}θα εξαλειφθούν μπροστά στα μάτια των αγίων και δε θα βρεθεί ίχνος από αυτούς.

10. Κατά την ημέρα που οι αμαρτωλοί θα στενοχωρηθούν, η ειρήνη θα βασιλεύει πάνω στη γη.

11. Αυτοί θα συντριβούν μπροστά του και δε θα ξανασηκωθούν πλέον. Κανείς δε θα βρεθεί που θα μπορέσει να τους βοηθήσει και να τους πάρει από τα χέρια των δικαίων, επειδή αυτοί απαρνήθηκαν τον Κύριο των Πνευμάτων και τον Μεσσία^{Α21} του. Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου.

Προφητεύεται ο Αρμαγεδών, η τελική μάχη και η τελική νίκη τον καλού.

«Θα χωρίσει η ήρα από το σιτάρι».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49 (48)

1. Η σοφία κυλά όπως το νερό και η δόξα

μπροστά του είναι ανεξάντλητη στους αιώνες των αιώνων, επειδή είναι δυνατός σε όλα τα μυστήρια της δικαιοσύνης.

2. Η αδικία φεύγει σαν τη σκιά και δεν υπάρχει γι' αυτήν μόνιμη κατοικία, επειδή ο Εκλεκτός^{1^2} βρίσκεται σταθερά όρθιος μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων. Η δύναμή του είναι αιώνια και η δόξα του διαρκεί στους αιώνες των αιώνων.

3. Μαζί του κατοικεί το πνεύμα της σοφία και της γνώσης, το πνεύμα της δύναμης και της μάθησης και τα πνεύματα εκείνων που αναπαύονται στη δικαιοσύνη. Αυτός μπορεί να διακρίνει ακόμη και τα πιο κρυμμένα πράγματα.

4. Κανείς δεν μπορεί να προφέρει έστω μία λέξη μπροστά του, επειδή ο Εκλεκτός βρίσκεται μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων, όπως ευδόκησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50 (49)

1. Εκείνες τις ημέρες θα έλθει η ώρα των εκλεκτών και των αγίων. Το φως της ημέρας θα μείνει μαζί τους, ενώ η δόξα και το μεγαλείο θα τους πλημμυρίσει με λευκό φως.

2. Όλα τα κακά θα πέσουν πάνω στους αματωλούς την ημέρα της θλίψης, όμως οι δίκαιοι θα θριαμβεύσουν στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

3. Πολλοί θα καταλάβουν, ότι πρέπει να μετανοήσουν και να δώσουν ένα τέλος στα κακά έργα που ως τώρα διέπρατταν. Θα συνειδητοποιήσουν, ότι δεν πρέπει να περιμένουν επαίνους μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων, αλλά ότι μπορούν ακόμη να σωθούν μόνο με το όνομα Του. Ο Κύριος των Πνευμάτων θα δείξει την ευσπλαγμία Του προς αυτούς, επει-

δή είναι πολύ μακρόθυμος, δίκαιος στις κρίσεις του (και η αδικία δεν υπάρχει σ' Αυτόν). Έτσι θα χαθεί αυτός που δε θα μετανοήσει.

4. Λέει ο Κύριος: «Δε θα μπορούν πλέον να περιμένουν από μένα χάρη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 69(68)

1. Έπειτα από αυτή την κρίση αυτοί θα τρομάξουν και θα συγκλονιστούν, όταν συνειδητοποιήσουν την τιμωρία που προορίζεται γι' αυτούς, εξαιτίας των αποκαλύψεων που έκαναν στους κατοίκους της γης.

2. Ορίστε τα ονόματα των ενόχων Ελοχίμ. Πρώτος είναι ο Σεμιαζάς, δεύτερος ο Αρστικιφά, τρίτος ο Αρμήν, τέταρτος ο Κοκαβέλ, πέμπτος ο Τουρέλ, έκτος ο Ρουμιέλ, έβδομος ο Δανιέλ, όγδοος ο Νεκέλ, ένατος ο Βακαριέλ, δέκατος ο Αζαέλ, ενδέκατος ο Αρμαρώς, δωδέκατος ο Βαταριέλ, δέκατος τρίτος ο Βαζαζιέλ, δέκατος τέταρτος ο Χανανέλ, δέκατος πέμπτος ο Τουριέλ, δέκατος έκτος ο Σαματιζιέλ, δέκατος έβδομος ο Ίσταριέλ, δέκατος όγδοος ο Τουμαέλ, δέκατος ένατος ο Ταριέλ, εικοστός ο Ρουμαέλ και εικοστός πρώτος ο Ιζεζεέλ.

3. Αυτά είναι τα ονόματα των αρχηγών των Ελοχίμ που παρανόμησαν. Ορίστε τώρα και τα ονόματα των αρχηγών των δωδεκάδων (12), των πενηντάδων (50) και των εκατοντάδων (100) των ενόχων Ελοχίμ.

4. Ο πρώτος ονομάζεται Ραχβέλ. Αυτός είναι που παρέσυρε με τα μαγικά του όλους τους Ελοχίμ και τους παρακίνησε να κατέβουν στη γη, για να κάνουν παιδιά με τους ανθρώπους.

5. Ο δεύτερος ονομάζεται Κεσαβέλ. Αυτός έβαλε κακές σκέψεις στους Ελοχίμ και τους παρότρυνε να μολυνθούν ερχόμενοι σε ένωση με τις θυγατέρες των ανθρώπων.

6. Ο τρίτος ονομάζεται Γαδρέλ. Αυτός φανέρωσε στους υιούς των ανθρώπων τα φονικά μέσα.

7. Αυτός δίδαξε στα παιδιά των ανθρώπων την κατασκευή των όπλων που φέρνουν το θάνατο, το ξίφος, την ασπίδα, το θώρακα και οτιδήποτε άλλο φέρνει το θάνατο ή με οτιδήποτε μπορεί κανείς να τον αποτρέψει.

8. Από τα χέρια τους δόθηκαν αυτά τα όπλα στα χέρια των κατοίκων της γης και θα μείνουν σ' αυτούς για πάντα.

9. Ο τέταρτος ονομάζεται Τενεμόν. Αυτός φανέρωσε στους ανθρώπους το γλυκό και το πικρό.

10. Και ανακάλυψε γι' αυτούς όλα τα μυστικά της ψεύτικης σοφίας.

11. Τους δίδαξε τη γραφή και τους έδειξε πως χρησιμοποιείται η μελάνη και ο πάπυρος.

12. Ακόμη αυτός ήταν η αιτία να πολλαπλασια στούν εκείνοι, που περιπλανήθηκαν στις άχρηστες γνώσεις από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα.

13. Επειδή οι άνθρωποι δε δημιουργήθηκαν, για να καταγράφουν την πίστη τους με μελάνι στο χαρτί,

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 70 (69)

1. Έπειτα από αυτά το όνομα του Υιού του Ανθρώπου^{Α\} που ζούσε με τον Κύριο των Πνευμάτων,^{λ24} υμνήθηκε από τους κατοίκους της γης.

2. Υμνήθηκε μέσα στις συγκεντρώσεις και στα άρματά τους.

3. Από εκείνη τη στιγμή δε ζούσα πλέον κοντά στα παιδιά των ανθρώπων, αλλά ο Θεός με τοποθέτησε ανάμεσα σε δύο πνεύματα, ανάμεσα στο πνεύμα του βορρά και το πνεύμα της

δύσης, εκεί όπου οι άγγελοι κρατούν τα σχοινιά για να μετρήσουν το μέρος που προορίζεται για τους εκλεκτούς και τους δικαίους.

4. Εκεί είδα τους πρώτους πατέρες, τους αγίους, που είχαν ως αιώνιες κατοικίες αυτά τα ωραία μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 71 (70)

1. Έπειτα το πνεύμα μου κρύφτηκε από τους ανθρώπους και ανυψώθηκε στους ουρανούς. Είδα τους Ελοχίμ να βαδίζουν πάνω σε πύρινες γλώσσες. Τα ρούχα τους ήταν λευκά και τα πρόσωπά τους έλαμπαν σαν το κρύσταλλο

2. Είδα δύο ποταμούς από αστραφτερή φωτιά, που είχαν το χρώμα του υάκινθου.

3. Τότε γονάτισα μπροστά στον Κύριο των Πνευμάτων.*²⁵

4. Ο Μιχαέλ, ένας από τους αρχαγγέλους, με πήρε από το χέρι, με σήκωσε και με οδήγησε στο μυστηριώδες ιερό της επιείκειας, του ελέους και της δικαιοσύνης.

5. Αυτός μου έδειξε όλα τα μυστικά των εσχαιών του ουρανού, τις αποθήκες των αστεριών και των λαμπερών ακτινών, που φώτιζαν τα πρόσωπα των αγίων.

6. Και έκρυψε το πνεύμα του Ενώχ στο ανώτερο τμήμα των ουρανών.

7. Εκεί είδα ανάμεσα στο φως μια κατοικία χτισμένη με κρυστάλλινες πέτρες.

8. Ανάμεσα σε αυτές τις πέτρες υπήρχαν ζωντανές πύρινες γλώσσες. Το πνεύμα μου είδε να περιβάλλει αυτή την πύρινη κατοικία και από τις τέσσερις μεριές ένας κύκλος, ενώ γύρω από τον κύκλο υπήρχαν πύρινοι ποταμοί.

9. Γύρω από αυτήν την κατοικία στέκονταν όρθια τα Σεραφείμ, τα Χερουβείμ και τα Οφαιμ. Αυτά στέκονταν ακοίμητοι σκοποί και

φυλούσαν το θρόνο της δόξας.

10. Και είδα άπειρους αγγέλους να περικυκλώνουν αυτή την κατοικία.

11. Μέσα σ' αυτήν την κατοικία έμπαιναν και έβγαιναν ο Μιχαέλ, ο Ραφαέλ, ο Γαβριέλ, ο Φανουέλ και οι άγιοι άγγελοι που βρίσκονταν στους άνωτερους ουρανούς.²⁶ Ο Ραφαέλ και ο Γαβριέλ έβγαιναν από αυτήν την κατοικία και μαζί τους έβγαινε και ένας τεράστιος αριθμός αγίων αγγέλων.

12. Τότε παρουσιάστηκε μαζί τους και ο Παλαιός των Ημερών, που είχε την κεφαλή του λευκή και άσπλη σαν το μαλλί των προβάτων και φορούσε ένα ρούχο, το οποίο δεν μπορεί να περιγράψει '

13. Τότε γονάτισα και κατέλαβε το σώμα μου ένας τρόμος, που με συγκλόνησε και το πνεύμα μου εξασθένησε.

14. Και άρχισα να φωνάζω για να τον δοξολογήσω, να τον υμνολογήσω και να τον δοξάσω.[^]

15. Και οι ύμνοι που έλεγα, ευχαριστούσαν τον Παλαιό των Ημερών.

16. Μαζί με τον Παλαιό των Ημερών ερχόταν ο Μιχαέλ, ο Γαβριέλ, ο Ραφαέλ και ο Φανουέλ με τους αναρίθμητους αγγέλους/²⁸

17. Τότε με πλησίασε ένας άγγελος και με ευχαρίστησε με τα παρακάτω λόγια. «Αν και είσαι υιός του ανθρώπου, γεννήθηκες για τη δικαιοσύνη και η δικαιοσύνη στηρίζεται πάνω σου.

18. Δε θα σε εγκαταλείψει η δικαιοσύνη του Παλαιού των Ημερών/²⁹

19. Αυτός είπε ότι θα στείλει πάνω σου την ειρήνη, επειδή η ειρήνη προέρχεται από Αυτόν/³⁰, ο οποίος δημιούργησε τον κόσμο.

20. Η ειρήνη θα σου δοθεί παντοτινά.

21. Όλοι όσοι θα προχωρήσουν και θα βρε-

Ο Παλαιός όλων των Ημερών είναι ο Πρώτος Ελοχίμ.

θούν στα μονοπάτια της δικαιοσύνης, θα σε συνοδεύσουν στην αιωνιότητα.

22. Η κατοικία τους θα βρίσκεται κοντά σου και η μοίρα τους θα είναι κοινή με τη δική σου και δε θα χωριστείτε ποτέ.

23. Έτσι θα βρίσκονται μαζί με τον Υιό του Ανθρώπου για πάρα πολλές μέρες.

24. Η ειρήνη θα υπάρχει για τους δικαίους και ο δρόμος της σοφίας για τους αγίους στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων*³¹ σε όλους τους αιώνες».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΝΩΧ

Λ₁. Αναφέρεται στον Πρώτο Ελοχίμ,

Λ₂. Αναφέρεται στον Ιησού Χριστό.

Λ₃. Ιησούς Χριστός.

Λ₄. Ιησούς Χριστός.

Λ₅. Ο Θεός διάλεξε αυτόν, δηλαδή τον Πρώτο Ελοχίμ να είναι σε διαρκή επαφή με τον Υιό του Ανθρώπου, δηλαδή του Χριστού. Τον ονομάζει μάλιστα πλάσμα δείχνοντας ότι τον έπλασε, δηλαδή τον κατασκεύασε.

Λ₆. Εμπιστεύονται τους «θεούς», που δημιούργησαν οι ίδιοι, εννοεί κάθε Ελοχίμ, Νεφελίμ και Ελ που θεοποίησαν από μόνοι τους οι άνθρωποι.

Λ₇. Εννοεί τον Θεό.

Λ₈. Με τη φράση «εκείνον τον καιρό» υπενθυμίζει ο Ενώχ ότι το ταξίδι του δεν ήτανε μόνο στο χώρο, αλλά και το χρόνο.

Εδώ αναφέρεται στο μέλλον και μάλιστα στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Λ₉. Ο Πρώτος Ελοχίμ κάθεται σε θρόνο δόξης μετά τον περιορισμό του σε στάση, που του επεβλήθη από το Θεό για να εξαγοράσει το δικαίωμα της παρουσίας του στο βασίλειο του

Διαβόλου μετά την Κρίση της Δευτέρας Παρουσίας.

A₁₀. Ο Κύριος των Πνευμάτων είναι ο Θεός Δημιουργός.

^11,12,13* Εδώ φαίνεται περίτρανα μέσα στην ίδια παράγραφο και μάλιστα στην ίδια πρόταση ότι ο Υιός του Ανθρώπου, ο Κύριος των Πνευμάτων και το Αγιο Πνεύμα συνιστούν την Αγία Τριάδα, ενώ ο Παλαιός των Ημερών είναι πλάσμα, κατασκεύασμα του Θεού.

A_{14,15},^δ Εδώ φαίνεται ότι ο Πρώτος Ελοχίμ, ο Παλαιός των Ημερών, δημιουργήθηκε πριν από το σύμπαν και επικαλούνται το όνομα του Χριστού μπροστά στο Θεό.

A₁₇. Εδώ προφητεύεται ότι ο Χριστός, ο Υιός του ανθρώπου, θα είναι το «Φως του Κόσμου».

Λ₁₈. Ο Χριστός θα είναι η ελπίδα του κόσμου που η καρδιά του αγωνιά. Πράγματι ο Χριστός είπε*. «Ελθετε προς Με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς».

Λ₁₉. Εδώ ξεκαθαρίζεται ότι με τον όρο «εκλεκτός» αποδίδεται ο Χριστός που δεν είναι πλάσμα, δηλαδή κατασκεύασμα, όπως ο Πρώτος Ελοχίμ, αλλά γεννήθηκε πριν τη Δημιουργία του κόσμου.

Λ₂₀. Αναφέρεται στη μεγάλη μάχη που θα γίνει στον Αρμαγεδώνα.

Λ₂₁. Σαφής αναφορά στο Θεό (Κύριος των Πνευμάτων) και το Μεσσία Χριστό.

Λ₂₂. Ο Εκλεκτός είναι ο Χριστός.

Λ₂₃ ²⁴: Αναφορά στον Πατέρα και τον Υιό.

Λ₂₅. Ο Ενώχ μπροστά στον Θεό.

Λ₂₆. Εδώ γίνεται διευκρίνιση για τα επίπεδα επίγνωσης του σύμπαντος κόσμου. Οι απλοί Άγγελοι που υπομονετικά βρίσκονται δίπλα

μας, σπαρμένοι στο χώρο και το χρόνο, ακολουθούν συγκεκριμένες διαδικασίες για να έλθουν σε επαφή με το λεγόμενο Έβδομο Ουρανό (ανώτερος ουρανός), διότι το σύμπαν υφίσταται στο χώρο και το χρόνο που βρίσκονται μέσα στο λεγόμενο Πρώτο Ουρανό. Οι ενδιάμεσες διαβαθμίσεις από τον Πρώτο στον Έβδομο Ουρανό, δεν υφίστανται ούτε στον χώρο, αλλά ούτε στο χρόνο που εμείς αντιλαμβανόμαστε και ουσιαστικά υπάρχουν εκτός σύμπαντος κόσμου.

Α₂₇. Γίνεται αναφορά στον Πρώτο Ελοχίμ.

Λ₂₈. Τον Πρώτο Ελοχίμ ακολουθούσαν οι Αρχάγγελοι και οι Αγγελοι για να τον τιμήσουν.

Λ₂₉. Ο Πρώτος Ελοχίμ.

Λ₃₀. Από τον Θεό.

Λ₃₁. Ο Θεός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

11

Η ΠΤΩΣΗ

Ας γυρίσουμε, όμως, στη δεύτερη προσπάθεια ν' αποκτήσει ο Αδάμ σύντροφο. Η Εύα δεν μπορούσε να καταληφθεί από έπαρση, διότι γνώριζε πως είναι προϊόν αναδόμησης μέρους του σώματος του Αδάμ. Έκανε, όμως, ένα σφάλμα. Αρχισε να μιλά με τον Σαμαέλ. Έρθε σ' επαφή μαζί του στον τομέα, που ο μέγας αποστάτης είναι άπιαστος. Στα λόγια δεν τα βγάζει κανείς πέρα μαζί του. Η μοναδική εντολή των Ελοχίμ ήταν απλή στην εφαρμογή και είχε σαν σκοπό την εκπαίδευση των πρωτοπλάστων σ' ένα βασικό τομέα. Την υπακοή. Η υπακοή είναι σημαντική, διότι δείχνει την εμπιστοσύνη που έχουμε προς αυτόν που μας ζητά να τον υπακούσουμε. Το «αμάρτημα» με το μήλο είναι σαφώς αλληγορικό κι επίσης σαφώς το προπατορικό αμάρτημα δεν είναι η σεξουαλική συνεύρεση του Αδάμ με την Εύα, αφού η έννοια αυτή δεν είχε ορισθεί στα σώματα των ανθρώπων μέσα στον Παράδεισο. Έπεισε, λοιπόν, ο Σαμαέλ την Εύα να πείσει

τον Αδάμ για το ότι μπορούν να υπάρχουν χωρίς το Θεό. Την έπεισε, μάλιστα, εύκολα, διότι η απειρία της Εύας ήταν δεδομένη. Τα σώματα των ανθρώπων στον Παράδεισο έμοιαζαν μ' αυτά των Ελοχίμ, αφού κατ' εντολήν Θεού, κατ' εικόνα τους τους έπλασαν οι «φωτεινοί υπηρέτες Του».

Η αλήθεια είναι πως, όταν το πρωτοδιάβασα αυτό στα κείμενα που μου έφεραν, σκέφτηκα πως πρόκειται για σκέψη που συνιστά μέγα αμάρτημα, το να λέμε δηλαδή ότι τον άνθρωπο, την κορωνίδα - όπως θέλουμε να πιστεύουμε - της δημιουργίας δεν τον έπλασε ο Θεός, αλλά κάποια δημιουργήματα του Θεού. Μετά από λίγο, όμως, σκέφτηκα ότι κανέναν από εμάς δε μας έπλασε κατ' ευθείαν ο Θεός, αλλά, επειδή Εκείνος το επέτρεψε, μας δημιούργησαν οι γονείς μας. Μήπως, επομένως, η πρώτη μου αντίδραση, που στο κάτω-κάτω ήταν και φυσιολογική, ήταν μια αντίδραση εγωισμού;

Υπάρχει μήπως κανείς που θεωρεί ότι ακόμη κι ο Πρώτος Ελοχίμ «έπτυσε κι έκανε πηλό» για να φτιάξει τον πρώτο άνθρωπο; Η ιδέα, επομένως, να μας έφτιαξε ένα δημιουργήματα του Θεού και μάλιστα το κορυφαίο (ο Πρώτος Ελοχίμ) δεν είναι και τόσο αποτροπιαστική και βάλλει μόνο κατά του εγωισμού μας, αλλά και της σκέψης, που ο Σαμαέλ πέρασε στους πρωτόπλαστους και αποτέλεσε την πρώτη αμαρτία του ανθρώπινου γένους. «Ματαιοδοξία». Γιατί οι Άγγελοι και οι Ελοχίμ να είναι πάνω απ' τους ανθρώπους; Ποιοι νομίζουν ότι είναι; Γιατί να μη σταθούν και οι άνθρωποι μόνοι τους στα πόδια τους; Αυτό το αμάρτημα, η ματαιοδοξία, ήταν και το πρώτο του Σαμαέλ. Ένα πνευματικό και όχι σαρκικό αμάρτημα, αφού ο Σαμαέλ σαν πνεύμα δεν μπορεί να υποπέσει σε σαρκικά αμαρτήματα.

Τα πνευματικά, μάλιστα, αμαρτήματα είναι πολύ πιο βαριά των σαρκικών.

Το αμάρτημα της ματαιοδοξίας, ωστόσο, δεν αποτέλεσε το προπατορικό αμάρτημα. Μόλις ο Αδάμ άκουσε την Εύα, αντί ν' απορρίψει τις προτροπές του Σαμαέλ, άρχισε να τις καλλιεργεί στο μυαλό του και τότε ένας απ' τους πρώτους στην ιεραρχία Ελοχίμ, ο Ελ Σεντάι, ρώτησε τον Αδάμ γιατί φοβήθηκε απ' την παρουσία του και κρύφτηκε. Το ότι κρύφτηκε ο Αδάμ δείχνει πως ήξερε ότι έσφαλε απέναντι στις εντολές που του δόθηκαν, αφού τίποτε δε συμβαίνει χωρίς να το καθορίσει πλήρως ο Θεός. Στην ερώτηση του Ελ Σεντάι γιατί αμάρτησε, ο Αδάμ έσφαλε και αντί να ζητήσει συγχώρεση, δεχόμενος το λάθος του, αφού ήταν ακόμα μέσα στον Παράδεισο, είπε ότι δε φταίει αυτός, αλλά η Εύα και μάλιστα την Εύα «εσείς μου τη δώσατε». Έριξε, δηλαδή, το σφάλμα στο Θεό, που του χάρισε σύντροφο. Αυτό ήταν το προπατορικό αμάρτημα, η αχαριστία απέναντι στο Θεό, που έβαλε τους Ελοχίμ να του φτιάξουν μια σύντροφο. Το προπατορικό αμάρτημα, δηλαδή το να ρίχνουμε το φταίξιμο για όλα στο Θεό, συνεχίζεται και σήμερα και γι' αυτό η ευχή «Δόξα σοι ο Θεός» έχει εκατονταπλάσια αξία απ' οποιαδήποτε άλλη.

Τότε αμέσως, όπως κάποτε ο Σαμαέλ, έτσι και οι πρωτόπλαστοι έχασαν τη δυνατότητα ν' αντιλαμβάνονται τον παραδείσιο κόσμο. Η φύση γύρω τους «αγρίεψε». Τα σώματά τους ντύθηκαν δερμάτινους χιτώνες και αυτή η αλληγορική φράση δίνει τη μετατροπή του παραδείσιου ενεργειακού σώματος σταδιακά σε κάτι απαράδεκτο, αλλά εφάμιλλο του πνευματικού τους κόσμου.

Για την Εύα δόθηκε η εντολή με πόνο να

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την ακριβή δομή των παραδείσιων σωμάτων, ούτε το πώς εξέπεσαν στη βιολογική τους μορφή.

γεννά τα παιδιά της, πράγμα που οριοθετεί την έναρξη της βιολογικής αναπαραγωγής του ανθρώπου, ενώ η απώλεια της Θείας Χάριτος του αφαίρεσε τη δυνατότητα να εξουσιάζει τη φύση και να χρησιμοποιεί ελεύθερα την ενέργειά της για οτιδήποτε χρειαζόταν.

Έτσι, λοιπόν, εμφανίστηκε ο πεπτωκός άνθρωπος πάνω στη Γη ν' αγωνίζεται να επιβιώσει και από αφεντικό του υλικού κόσμου να είναι ένα θύμα της δικής του ανοησίας, αλλά και απειρίας. Τότε ακριβώς εμφανίστηκε ο Σαμαέλ στο Θεό και του είπε ότι για να είναι δίκαιος πρέπει ν' αφανιστούν οι άνθρωποι, να μη μείνει κανείς τους. Πλησίασε τότε ο Πρώτος Ελοχίμ, το κορυφαίο δημιούργημα του Θεού, και ρώτησε τον Σαμαέλ τι θα ήθελε γι' αντίτιμο για το δικαίωμα των ανθρώπων να συνεχίσουν να υπάρχουν, έστω και σ' αυτή την κατάσταση.

«Εσύ φταις», του είπε ο Σαμαέλ, «τους έκανες ευάλωτους, θέλω να περιοριστείς εις τους αιώνες, δηλαδή για όσο ο χρόνος θα τρέχει», κοινώς ως τη Δευτέρα Παρουσία. Ο Σαμαέλ ήξερε πολύ καλά τι ζητούσε. Τον Πρώτο Ελοχίμ, για να έχουν το δικαίωμα οι άνθρωποι να υπάρχουν. Όταν μετά από λίγο ο Θεός όρισε το δικό Του ερχομό στη Γη και το δικαίωμα των ανθρώπων να σωθούν για πάντα και να επιστρέφουν στον Παράδεισο, ο Σαμαέλ ζήτησε και γι' αυτό σαν αντίτιμο τη σταύρωση και το θάνατο του Χριστού. Μόνο που ο Χριστός, δηλαδή ο Θεός, δεν είναι δυνατόν να παραμείνει νεκρός, γι' αυτό και αναστήθηκε το σώμα Του, που ήταν για όσο χρόνο βρισκόταν στη Γη μετά την ανάστασή Του ίδιο με το παραδείσιο σώμα των ανθρώπων, γι' αυτό και χανόταν απ' τη μια κι εμφανιζόταν ακαριαία απ' την άλλη, γι' αυτό περνούσε μέσα από τοίχους, γι'

Ο Σαμαέλ - Σατανάς θέλησε να «βγάλει από τη μέση» τον Πρώτο Ελοχίμ, άχρι καιρού και το κατόρθωσε.

αυτό και ήταν το σώμα Του τη μια στιγμή υλικό και την άλλη άυλο.

Έτσι, λοιπόν, «εξαγοράστηκε» το δικαίωμα των ανθρώπων να υπάρχουν πάνω στη Γη, μέχρι που ο Χριστός θα ερχόταν να ζήσει για τριάντα τρία χρόνια μαζί μας. Ο Πρώτος Ελοχίμ από τότε περιορίστηκε σε «στάση» και η αγάπη του Θεού χρησιμοποιεί ένα μικρό μέρος της ύπαρξής του για να υπηρετεί το θέλημά Του μ' ένα τρόπο διαφορετικό, για τον οποίο θα μιλήσουμε αργότερα.

Υπάρχει όμως ένα μεγάλο μυστικό που ο Σαμαέλ έμαθε αργότερα. Ο Πρώτος Ελοχίμ μένει σε στάση για να εξαγοραστεί το δικαίωμα του να πάει στο βασίλειο του Σαμαέλ μετά τη Δευτέρα Παρουσία και να δικαιώσει τον Ωριγένη και τον Άγιο Γρηγόριο τον Νύσσης. Για να καταστρέψει δηλαδή το κακό που είναι «κτιστό» από τον Σαμαέλ και επομένως φθαρτό. Η περιπέτεια της ζωής βλέπετε συνεχίζεται και συνεχίζεται χωρίς σταματημό και εκεί είναι η ομορφιά της. Το μέγα δώρο που λέγεται «ύπαρξη» ίσως να είναι πολύ μεγαλύτερο απ' όσο εμείς οι ελάχιστοι μπορούμε να αντιληφθούμε.

Αυτό το μικρό μέρος της ύπαρξης του Πρώτου Ελοχίμ μετά από «περιπέτειες εκατομμυρίων ετών» κατέληξε να είναι αυτό που ονομάζουμε «ο Πολέμαρχος του Θεού». Οι αποκαλύψεις γι' αυτόν θα γίνουν σε άλλο βιβλίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

12

Η ΑΡΧΗ

Νά 'μαστέ, λοιπόν, πάνω στη Γη με τον άνθρωπο στο κατώτατο σημείο της ύπαρξής του, να προσπαθεί να επιβιώσει σ' ένα πλανήτη, που φάνταζε σε σχέση με τον Παράδεισο εχθρικός, αλλά έκρυβε ελπίδα για το μέλλον. Χωρισμένοι ήταν, λοιπόν, οι άνθρωποι σε φατρίες, αφού με το που έχασαν την «αίσθηση» του Παραδείσου, έχασαν και την αυτονομία μέχρι τότε μεταξύ τους πνευματική επαφή. Έτσι αίσθάνθηκαν μόνοι και ο καθένας κοιτούσε πώς θα εξασφαλίσει την καθημερινή του τροφή, αλλά και πώς δε θα γίνει το θήραμα των σαρκοφάγων ζώων. Το σώμα των ανθρώπων, καθώς εξέπεσε χωρίς τη Χάρη του Θεού ανάλογα με την περιοχή του πλανήτη που βρέθηκε ο καθένας, πήρε και διάφορα χαρακτηριστικά. Γι' αυτό και υπήρξαν πολλών ειδών «ανθρωπίδες» από τότε που αποκτήσαμε σώμα καθαρά βιολογικό. Όλα μας τα εσωτερικά όργανα εξέπεσαν - εννοείται - κι αυτά, γι' αυτό οι βιολόγοι δεν κατανοούν τη χρήση

Οι εκπεσόντες άνθρωποι εννοείται ότι δεν ήταν μόνο δύο, αλλά πάρα πολλοί, άγνωστο όμως πόσοι.

Οι Ελοχίμ δεν έχουν εξουσία παρέμβασης στη Γη ούτε σήμερα. Σε ειδικές μόνο περιπτώσεις έρχονται κατ' εντολήν του Θεού μόνο.

κάποιων οργάνων που φαντάζουν άχρηστα και γι' αυτό αναρωτιούνται για ποιο λόγο έχουμε τόσο μεγάλο εγκέφαλο, αφού μόνο το ένα δέκατό του (1/10) χρησιμοποιούμε. Το βιολογικό σώμα εξελίχθηκε, όπως και το σώμα των ζώων. Άλλες φυλές επιβίωσαν και άλλες χάθηκαν.

Όλη αυτή την περιπέτεια παρακολουθούσαν οι προπάτορες Ελοχίμ χωρίς εξουσία να παρέμβουν. Πέρασαν εκατομμύρια χρόνια και κάποιοι απ' τους Ελοχίμ άρχισαν με το πνεύμα να φαντάζονται τ' αμαρτήματα του σώματος, που έβλεπαν στα παιδιά τους, τους ανθρώπους.

Κάπου 42.000 χρόνια πριν από σήμερα, που η λευκή φυλή είχε ήδη πάρει τη σημερινή της μορφή, μια ομάδα από Ελοχίμ λύπησε το Θεό, καθώς μετατρέποντας το θείο ενεργειακό σώμα σε τέλειο άνθρωπο ήρθε σε συνεύρεση με τις γυναίκες των ανθρώπων. Αρχηγός αυτών των Ελοχίμ ήταν ο Ελ Ραχβ. Ξόδευαν αρχικά ατέλειωτες ώρες παρακολουθώντας τις ωραιότερες των γυναικών. Στις παρακολουθήσεις τους αυτές παρών ήταν κι ο Σαμαέλ, που τους έλεγε πόσο πολύ τους ζηλεύει, διότι αυτός είναι πνεύμα και ασώματος και δεν έχει τη δυνατότητα να γευθεί τις ηδονές του σώματος. Πριν από 42.000 χρόνια, λοιπόν, η ξεχασμένη Γη άρχισε να παίρνει ενδιαφέρον. Για τους δαίμονες υπήρχε ενδιαφέρον, αφού ήθελαν να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους να υπάρξουν επιτέλους και εκπεσόντες Ελοχίμ. Για τη μικρή ομάδα των Ελοχίμ όλο το ενδιαφέρον συγκεντρωνόταν γύρω από δύο πράγματα: τις γυναίκες και τη δύναμη της εξουσίας.

Σκέφτηκαν, λοιπόν, ότι θα μπορούσαν να εξουσιάσουν το ανθρώπινο γένος και να το κυβερνήσουν πάνω στη Γη και να δώσουν στους ανθρώπους γνώση, που δεν υπήρχε

περίπτωση από μόνοι τους ν' αποκτήσουν. Αυτό θα τους ανέβαζε στα μάτια των υπηκόων τους, που θα τους λάτρευαν εις τους αιώνες, αφού οι Ελοχίμ ήταν αθάνατοι, ενώ οι άνθρωποι όχι. Θέλησαν, λοιπόν, αυτοί οι Ελοχίμ να φτιάξουν ένα νέο Παράδεισο, αλλά και να βελτιώσουν το γένος των ανθρώπων, καθώς θα ερχόταν σ' επιμιξία με τις γυναίκες, αφού μπόρώντας να δώσουν στο «ενεργειακό» τους σώμα ό,τι μορφή ήθελαν, θα έπαιρναν μία μορφή συμβατή μ' αυτή των ανθρώπων, ώστε να το καταφέρουν.

Ο Σαμαέλ, λοιπόν, συμφωνούσε μαζί τους κι έλεγε ότι η ιδέα τους είναι πολύ καλή, αφού ο Θεός αδίκησε τους ανθρώπους αποβάλλοντάς τους απ' την παραδείσια πατρίδα. Έτσι, θα υπήρχε μια αποκατάσταση στην αίσθηση δικαίου του σύμπαντος. Σκεφτείτε ποιος μιλούσε για δίκαιο, ο απόλυτος απατεών του σύμπαντος κόσμου. Ο αρχικακούργος, που ζήλεψε την προοπτική των ανθρώπων να γίνουν ανώτεροι απ' αυτόν κι έκανε το παν για να τους κάνει να φύγουν μακριά απ' το Θεό.

Έθεσε ο Σαμαέλ όλο το δίκτυο των δαιμόνων στην υπηρεσία των Ελοχίμ του Ελ Ραχβ. Τα πάντα ετοιμάστηκαν και μια μέρα οι Ελοχίμ κατέβηκαν στη Γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

13

ΕΛ ΡΑΧΒ

Εκείνη την εποχή οι άνθρωποι είχαν φθάσει σε σημείο θαυμαστό και ζούσαν σε πόλεις όμορφες, χτισμένες οι μεγαλύτερες απ' αυτές κοντά στις πλατιές θάλασσες. Η τεχνολογία τους επέτρεπε χρήση του οικοσυστήματος για θέρμανση και φωτισμό και οι επικοινωνίες τους δεν ήταν σε άσχημο σημείο. Η πιο μεγάλη πόλη τους, το Αραντίς ήταν χτισμένη στην πεδιάδα απέναντι απ' τον Όλυμπο, εκεί που σήμερα βρίσκεται η Θεσσαλονίκη και ο Θερμαϊκός κόλπος. Θάλασσα τότε στην περιοχή δεν υπήρχε. Ήταν σούρουπο, όταν οι Ελοχίμ εμφανίστηκαν απαστράπτοντες και αιωρούμενοι πάνω απ' την πεδιάδα με τον Όλυμπο στην πλάτη τους. Εκατοντάδες χιλιάδες κατοίκων άρχισαν να μαζεύονται στην άκρη της πόλης. Άστραφτε ο ουρανός, άστραφτε κι ο Όλυμπος. Για ώρες πολλές θαύμαζαν οι άνθρωποι τα αιωρούμενα απαστράπτοντα όντα, μέχρι που οι Ελοχίμ αποσύρθηκαν στον Όλυμπο.

Από εκείνο το σημείο άρχισαν μετά να επι-

σκέπτονται τις κοινωνίες των ανθρώπων και να τους δίνουν γνώση πρωτόγνωρη, ενώ για να ζουν με τους ανθρώπους έπαιρναν κατά περίπτωση και ανθρώπινη μορφή. Έγιναν, λοιπόν, οι Ελοχίμ αυτοί κυρίαρχοι του κόσμου και πήραν συζύγους από τις κόρες των ανθρώπων, έχασαν, όμως, τη χάρη του Θεού και μαζί μ' αυτήν πολλές απ' τις δυνάμεις τους. Έτσι δεν κατόρθωσαν να κάνουν τη Γη ένα νέο Παράδεισο. Αντίθετα, η Γη έμελλε να γίνει το κολαστήριό τους.

Άρχισαν εντωμεταξύ οι γυναίκες να γεννούν τα παιδιά των Ελοχίμ. Και τα χρόνια κυλούσαν και οι απόγονοί τους πλήθαιναν και με ανθρώπους δεν έμοιαζαν, αλλά ούτε και μ' Ελοχίμ. Ήταν όντα περίεργα, πολλές φορές γιγάντια, αλλά και τερατόμορφα. Υπήρχαν κι εκείνοι, όμως, που έμοιαζαν με ανθρώπους ανυπέρβλητου σωματικού κάλλους, αλλά και ευφυΐας.

Όλα αυτά τα «νέα παιδιά» εκείνης της τότε «νέας εποχής» άρχισαν να κάνουν «γάμους» μεταξύ τους, αλλά και με ανθρώπους. Όπως πήγαιναν τα πράγματα, σε λιγότερο από χίλια χρόνια η σύνθεση του γήινου πληθυσμού θ' άλλαζε για πάντα. Και ο ήλιος ανέτελλε και ο ήλιος έδυε και οι άνθρωποι έχασαν την κυριαρχία στον κόσμο, στον οποίο είχαν τοποθετηθεί και στον οποίο είχαν ματώσει και πονέσει για να ορθοποδήσουν μετά τον Παράδεισο. Οι νέοι αφέντες, τα παιδιά του «Ουρανού» και της «Γης», έστησαν ένα παγκόσμιο ιστό διοίκησης κάτω από την ηγεσία των 201 Ελοχίμ.

Οι Ελοχίμ μπορεί να εγκατέλειψαν τον Ουρανό και μπορεί ν' αποστάτησαν από το θεό, είχαν, όμως, σαν σκοπό να βελτιώσουν τη ζωή των ανθρώπων. Να τη βελτιώσουν, βέβαια, σύμφωνα με αυτά που αυτοί πίστευαν,

παύοντας να είναι οι φωτεινοί λειτουργοί του Θεού. Δίδαξαν, λοιπόν, συστηματικά στους ανθρώπους τη βελτίωση της απόδοσης της γεωργικής καλλιέργειας και τη βελτίωση της μακροχρόνιας αποθήκευσης των καρπών. Δίδαξαν την τέχνη της ιατρικής με τρόπους, που ήταν αδιανόητοι στους ανθρώπους, αυξάνοντας το μέσο όρο ζωής, που τότε ήταν γύρω στα 50 χρόνια, σ' εξωφρενική κατά περίπτωση διάρκεια, όπως 500 ή 900 χρόνια. Δίδαξαν μαθηματικά και αστρονομία και τις επιστήμες πρόβλεψης κι ελέγχου των καιρικών φαινομένων με σκοπό να είναι το περιβάλλον των ανθρώπων το δυνατόν ελεγχόμενο, αφού οι ίδιοι - στερημένοι σημαντικού πλέον ποσοστού των παλαιών δυνατοτήτων τους - δεν μπορούσαν με μία σκέψη και μόνο ν' αλλάξουν όλη τη Γη και να τη μετατρέψουν σε «Παράδεισο».

Από την άλλη πλευρά, οι Ελοχίμ δε δίδαξαν τα πάντα στους ανθρώπους. Η διαφορά στην πραγματική γνώση είναι αυτή που σε κρατά ισχυρό και σε κάνει να κυβερνάς. Ένα, βέβαια, από τα πράγματα, για τα οποία δε μίλησαν, ήταν ο Θεός. Το όνομα του Θεού, η έννοια του Θεού, δε μνημονευόταν πουθενά στον κόσμο. Ο Σαμαέλ, αν είχε χέρια, θα τα έτριβε από ικανοποίηση. Οι άνθρωποι είχαν ξεχάσει την ύπαρξη του Δημιουργού. Ο Σαμαέλ, θέλοντας να εξασφαλίσει την πλήρη καταστροφή των ανθρώπων, δεν ήθελε ν' αποκτήσουν στα πρόσωπα των 201 Ελοχίμ νέους προστάτες. Έτσι, άρχισε να διαβάλλει σαν πραγματικός «διάβολος» τους Ελοχίμ σε όσους απ' τους ανθρώπους, απλούς πολίτες και μη, μπορούσε. Τι το πιο εύκολο γι' αυτόν! Έβαλε το σύστημα των δαιμόνων της Γης αποτελούμενο από εκατομμύρια υπάκουους και φοβισμένους δαίμονες,

από τον πιο μικρό μέχρι τον πιο μεγάλο, να «βάζουν ιδέες» εναντίον των Ελοχίμ στους πάντες. Από τους ανθρώπους μέχρι τα παιδιά της «νέας εποχής», τους ονομαζόμενους «Νεφελίμ».

Την εξουσία αυτή, μην ξεχνούμε, την είχε εξασφαλίσει ο Σαμαέλ απ' την πρώτη στιγμή. Να πηγαίνει, δηλαδή, αυτός και οι υπήκοοί του εκπεσόντες άγγελοι όπου θέλουν και να λένε ό,τι θέλουν. Εξουσία πάνω στην ψυχή και το σώμα των ανθρώπων είχαν υπό ειδικές συνθήκες, χωρίς, όμως, αυτό να είναι και πολύ δύσκολο. Ήταν, μάλιστα, μέσα στις συνήθειες των δαιμόνων να «παίζουν» μεταξύ τους καταλαμβάνοντας (δαιμονίζοντας) το σώμα ανθρώπων για να «πειράζουν» τους 221 Ελοχίμ, αφού αυτοί δεν είχαν δυνατότητα να επικαλεστούν το όνομα του Θεού για να τους αποβάλουν. Ήταν τόσο συνηθισμένο το φαινόμενο, που οι διοικούντες Ελοχίμ έπαψαν ν' ασχολούνται μ' αυτό, διότι η Γη ήταν μία «μεγάλη επικράτεια» κι αυτοί λίγοι, και ανήμποροι, παρά τις μεγάλες τους ικανότητες, στο να κινούνται ακαριαία απ' τον ένα τόπο στον άλλο, να μεταμορφώνονται σε ό,τι θέλουν, να θεραπεύουν ασθένειες κ.τ.λ.

Πέρα απ' όλα αυτά, το σύστημα παγκόσμιας διοίκησης των Ελοχίμ περιλάμβανε τα «παιδιά του Ουρανού και της Γης». Οι Νεφελίμ, δηλαδή, αποτέλεσαν τον κορμό της παγκόσμιας διοίκησης, αλλά και των τοπικών διοικήσεων σε πόλεις και χωριά. Η φύση των Νεφελίμ, αλλά και η πνευματική και σωματική τους ανωτερότητα σε σχέση με τους ανθρώπους, είτε ήταν οι Νεφελίμ τερατόμορφοι είτε ανθρωπόμορφοι, τους οδήγησε εκ των πραγμάτων σε απολυταρχικές συμπεριφορές, που έφθαναν σε μαζικούς φόνους, αλλά κυρίως στο

ότι οι άνθρωποι τις περισσότερες φορές κατέληγαν στο «τραπέζι» τους όχι σαν καλεσμένοι, αλλά πάνω σ' αυτό σαν γεύμα. Το φαινόμενο αυτό πατάχτηκε απ' τους εκπεσόντες Ελοχίμ, που είχαν δύο πλέον κατηγορίες εχθρών:

A) τους ανθρώπους, που ξεσηκωμένοι απ' το Σαμαέλ, το γνωστό σαν Σατανά, δεν τους ήθελαν στη Γη και

B) τους Νεφελίμ, που τις περισσότερες φορές ξεσηκωμένοι απ' τις ίδιες τις μητέρες τους, τις «κόρες της Γης», αμφισβητούσαν τις απαγορεύσεις των Ελοχίμ, που θεωρητικά δρούσαν υπέρ των ανθρώπων, που για τους πανίσχυρους Νεφελίμ αποτελούσαν σκευή εκμετάλλευσης ή τροφή.

Έτσι, οι Ελοχίμ άρχισαν να διδάσκουν στους πιστούς σ' αυτούς ανθρώπους τεχνικές πολέμου καθώς και πώς να κατασκευάζουν οπλικά συστήματα για την προστασία τους απ' τους Νεφελίμ, καθώς και μαγείες κι επικλήσεις του Σαμαέλ για να πάρουν ισχύ απ' τον τρισκατάρατο και ν' αντιμετωπίσουν τους Νεφελίμ, Τ' όνομα του Θεού, όμως, ουδέποτε ανέφεραν στους ανθρώπους. Ήξεραν εξάλλου ότι ο χρόνος τους πάνω στη Γη θα ήταν περιορισμένος, αφού η εμπειρία αυτών των άλλοτε θαυμαστών υπερόντων τους έδειχνε πως ο Δημιουργός δε θα έμενε χωρίς παρέμβαση. Η μόνη τους ελπίδα ήταν το σύστημα δικαίου του Θεού, σύμφωνα με το οποίο λαμβάνει μόνο όποιος ζητά απ' το Θεό. Οι άνθρωποι, όμως, δε γνώριζαν ούτε το Θεό ούτε τις μεθόδους λειτουργίας του συστήματος της φύσης. Έτσι, οι μεν Ελοχίμ περίμεναν παράταση της βασιλείας τους στη Γη, ο δε Σαμαέλ την απόλυτη καταστροφή των ανθρώπων. «Επληθύνθη δε η ανομία εν τω καιρώ εκείνω».

Το πρόβλημα, βέβαια, του μη ελέγχου των

Νεφελίμ και των απογόνων τους γινόταν όλο και πιο έντονο. Οι Ελοχίμ χάνοντας διαρκώς τις δυνάμεις τους μακριά απ' το Θεό δεν μπορούσαν να ελέγξουν τους Νεφελίμ και προκειμένου να μην αισθάνονται οι Νεφελίμ ανεξέλεγκτοι απ' τον «Ουρανό», δηλαδή τους 201 Ελοχίμ, το ανώτατο συμβούλιο των ένδεκα Ελοχίμ, που κυβερνούσε τον κόσμο υπό την αρχηγία του Ραχβέλ ή Σεμιεζά - όπως κατά κόσμο ήταν γνωστός - δόθηκε στους Νεφελίμ η άδεια να παίρνουν φόρο υποτέλειας απ' τους ανθρώπους με μορφή «θυσίας» σε βρέφη, νέους και νέες, που ουσιαστικά χρησίμευαν σαν τροφή των υψηλόβαθμων Νεφελίμ. Απ' την άλλη πλευρά, άρχισαν να δημιουργούνται συμμορίες - αγέλες ανεξέλεγκτων Νεφελίμ, που έκαναν επιδρομές σε απομονωμένα χωριά, όπου έκαιγαν και κατέστρεφαν και όσους δεν τους έτρωγαν ζωντανούς, τους έπαιρναν μαζί τους για «εκτροφή».

Αρχισαν, έτσι, σε πολλά μέρη της Γης να «εκτρέφονται» οι άνθρωποι, όπως εκτρέφονται σήμερα τα βοοειδή και τα γουρούνια. Σ' αυτό επιδόθηκε με το πέρασμα του χρόνου μία κυρίως φυλή των Νεφελίμ, που είχε σώμα τριχωτό που έμοιαζε με ανθρώπου και κεφάλι, που έμοιαζε με τσακαλιού ή σκύλου. Ο παγκόσμιος αφέντης τους έγινε γνωστός με το όνομα Ανουβις, ενώ η φυλή αυτή έφερε το όνομα Μάλτσεχ. Ήταν η φοβερότερη, αλλά και πιο οργανωμένη λαίλαπα, που γνώρισε το ανθρωπινό γένος μετά την αποχώρηση απ' τον Παράδεισο, τόσο στη Γη, όσο και στ' άλλα μέρη που βρέθηκε μετά τη μεγάλη πτώση και διασπορά. Ο Ανουβις, που εμπορευόταν τους ανθρώπους και πλούτιζε ελέγχοντας τα τραπέζια όλων των πλουσίων και ισχυρών Νεφελίμ από τ' άλλα γένη, που συνολικά σταθεροποιήθηκαν στα

Είναι σαφές ότι οι εκπεσόντες Ελοχίμ, δεν ήταν ικανοποιημένοι από την παρέμβασή τους στη Γη, γι' αυτό και εμφανίζονται στο βιβλίο του Ενώχ να τον στέλνουν για να μεσολαβήσει στο να τους συγχωρέσει ο Θεός και να επανακτήσουν τις δυνάμεις και τις εξουσίες τους, ώστε να διορθώσουν την δημιουργηθείσα κατάσταση. Ημεταμέλειά τους όμως δεν ήταν ειλικρινής και αποτέλεσμα δεν είχε.

Στο σημείο αυτό θυμηθείτε ότι κάθε θρύλος έχει τη βάση του κάπου παλιό.. Ο θρύλος των λυκανθρώπων;

δεκαεπτά, ένα απ' τα οποία ήταν οι Μάλτσεχ. Να, λοιπόν, πώς ήταν ο κόσμος υπό την ηγεσία του Ραχβέλ - Σεμιεζά.

Οι Ελοχίμ, έχοντας φτάσει στο κατώτατο σημείο απώλειας των δυνάμεών τους μετά την απώλεια της χάριτος του Θεού εξακολουθούσαν να είναι η ισχυρότερη δύναμη επί της Γης. Μόνοι τους μπορούσαν, εφόσον χρειαζότανε, να συντρίψουν τους πάντες, θα έχαναν, όμως, την υποταγή, που οι Νεφελίμ δουλικά και διπλωματικά τους παρείχαν, ώστε να έχουν τα δικά τους οφέλη. Παραδόθηκαν, λοιπόν, οι Ελοχίμ στην κραιπάλη των υλικών απολαύσεων και το πνεύμα τους υποτάχθηκε πλήρως στις ορέξεις του σώματος. Ο Όλυμπος με τα περίτεχνα οικοδομήματα είχε γεμίσει με δουλικούς Νεφελίμ κάθε είδους, δούλους, που ήταν όλοι τους άνθρωποι και πόρνες όλων των γενών. Σ' όλο τον πλανήτη οι άνθρωποι έχασαν κάθε εξουσία, ήταν στην καλύτερη περίπτωση υπεύθυνοι των μεγάλων εμπορικών οίκων των Νεφελίμ και από κει και πέρα υπάλληλοι κι εργάτες εφόσον πληρώνονταν, ή δούλοι που δούλευαν για ένα πιάτο φαγητό, αν έχαναν την ελευθερία τους. Όσο οι Νεφελίμ αυξάνονταν, τόσο οι ελεύθεροι άνθρωποι λιγότευαν και κατάντησαν να ζουν μέσα σε σπηλιές και δάση γυρίζοντας στη λίθινη εποχή.

Ταυτόχρονα άρχισαν διαρκώς ν' αυξάνονται τα εκτροφεία ανθρώπων του Άνουβι και οι άνθρωποι έχασαν τα δικαιώματά τους. Ο θάνατος ενός ανθρώπου ή η καταλήστευσή του από κάποιον Νεφελίμ δε θεωρούνταν πλέον γεγονός άξια ν' ασχοληθεί κανείς. Στους δρόμους των μεγάλων πόλεων δημιουργήθηκαν τα γκέτο των ανθρώπων, όπου τα βράδια όλοι κλειδώνονταν στα σπίτια τους με το φόβο της επιδρομής κάποιων Νεφελίμ για «κολατσιό».

Την ημέρα έξω απ' τα γκέτο δημιουργήθηκαν ειδικοί δρόμοι για να κινούνται οι άνθρωποι συνωσιζόμενοι, ώστε να μην ενοχλούνται οι Νεφελίμ, ενώ οι δούλοι έμεναν δίπλα στους χώρους εργασίας. Κάθε άνθρωπος αποτελούσε ανά πάσα στιγμή ένα εν δυνάμει γεύμα και οι άνθρωποι έτσι έφυγαν απ' την κορυφή της τροφικής αλυσίδας. Δεν υπήρχε σταδιακά η έννοια της ιδιοκτησίας για τους ανθρώπους, δεν υπήρχε η έννοια της ελευθερίας κάθε μορφής και βέβαια δεν υπήρχε η δυνατότητα του να κάνει κανείς όνειρα για το μέλλον. Όλοι προχωρούσαν πλέον με βλέμμα απλανές, ούτε καν τρομαγμένο, ούτε καν ανήσυχο, η απόλυτη απελπισία απλώθηκε σ' όλο τον πλανήτη, όπου ένα ασταμάτητο όργιο λάμβανε χώρα.

Τότε ο Σαμαέλ στάθηκε κάπου ανάμεσα στη Γη και τη Σελήνη, κοίταζε τη Γη και είπε:

«Πού είσαι, Θεέ; Έκοψα το μνημόσυνό Σου πάνω στη Γη, κανείς δε σε θυμάται. Πού είναι τα ισχυρά Σου τέκνα, που θα γίνονταν ανώτερα από εμένα; Οι ίδιοι οι Ελοχίμ Σου τα κατέστρεψαν. Είσαι μια αποτυχία, ενώ εγώ είμαι όπως ήμουν απ' την πρώτη στιγμή, που έφυγα από κοντά Σου και βέβαια δικαιώθηκα για την ανικανότητα των ανθρώπων. Εμπρός, κατέστρεψέ τους ή άσε εμένα να το κάνω για Σένα, για να Σου προσφέρω μια δωρεάν υπηρεσία, όπως κάποτε, που ήμουν τύπος και υπογραμμός στις προσταγές Σου και το ευχαριστώ Σου ήταν να είναι οι Ελοχίμ ισχυρότεροι απ' τους Αγγέλους. Άντε, αυτό να το δεχτώ, αλλά όχι και ο άνθρωπος κορωνίδα της δημιουργίας! Κοίταξέ τους, δε Σε ξέρουν. Δε Σου μιλούν. Δε Σου ζητούν τίποτε. Ούτε καν υποπεύονται την ύπαρξή Σου. Από αφεντικά, έγιναν τροφή των Νεφελίμ. Σπουδαία αφεντικά! Και νομίζεις ότι αυτό είναι όλο; Κοίταξε να δεις ποιος είναι το

Ο τρόπος ομιλίας του Σαμαέλ προς τον Θεό είναι αλαζονικός. Δεν είναι μια προσευχή για βοήθεια από το υπέρτατο όν. Βγάζει όλο το μίσος για τους ανθρώπους, αλλά και το πατρώον γένος των Ελοχίμ.

πραγματικό αφεντικό αυτού του κόσμου κι αν νομίζεις ότι τ' αγαπημένα Σου παιδιά υπέφεραν αρκετά, δες καλά τι μπορεί να κάνει ο δικός Σου Αρχάγγελος Σαμαέλ, Δημιουργέ μου και Πατέρα μου. Μόνο να θυμάσαι ότι οι Ελοχίμ εξέπεσαν και το δίκαιο λέει ότι άλλοι Ελοχίμ στη Γη δεν πλησιάζουν».

Πριν καν τελειώσει τα λόγια του, σαν τυφώνας ο Σαμαέλ και τα εκατομμύρια των δαιμόνων όρμησαν πάνω στη Γη και μπήκαν μέσα στο μυαλό του κάθε Νεφελίμ και ξεσήκωσαν τους πάντες εναντίον των ανθρώπων. Ξέσπασε τότε ο μεγαλύτερος διωγμός και οι μεγαλύτερες σφαγές και κατακρεούργηση του ανθρώπινου γένους. Εκεί ήταν ο κλαυθμός και ο οδυρμός και ο τριγμός των οδόντων. Σαράντα μέρες κράτησε η σφαγή και τότε ο Σαμαέλ υψώθηκε πάνω απ' τη Γη και είδε όλους τους ανθρώπους να τρέμουν απελπισμένοι και είπε ο άφρων εν τη καρδία αυτού: «Ο κόσμος είναι δικός μου». Τότε ήταν που άρχισε απ' τα εκατομμύρια των ανθρώπων μια σιωπηρή κραυγή απελπισίας να υψώνεται προς τον ουρανό: μια σιωπηρή κραυγή πιο ισχυρή απ' όλους τους στρατούς και τα σαγόνια των Νεφελίμ, μια κραυγή που με τρόμο είδε ο Σαμαέλ να παραλαμβάνεται απ' τον Ελοχίμ Ελ Σεντάι και να μεταφέρεται στους Αρχαγγέλους του Θεού.

Ο Ελ Σεντάι είναι ένας από τους κορυφαίους Ελοχίμ και όπως και ο Ελ Ελιόν είναι υπεύθυνος της δράση των Ελοχίμ στην περιοχή μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

14

ΤΑΡΥΠΑΡΑ ΓΕΝΗ

Είπε, λοιπόν, ο Ελ Σεντάι: «Ο Πρώτος Ελοχίμ, ο Παλαιός Όλων των Ημερών, βρίσκεται σε στάση, εμείς στη Γη δεν πλησιάζουμε εκτελώντας το θέλημα του Θεού και με τους ανθρώπους δεν ασχολούμαστε. Σε σας πέφτει να σώσετε τα παιδιά μας».

Οι Άγιοι Άγγελοι τότε εκτελώντας την επιθυμία του Πανάγιου Ελοχίμ στάθηκαν ενώπιον του Θεού και είπαν :

«Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, Συ ει Κύριος κυρίων, Θεός θεών και Βασιλεύς των αιώνων. Ο θρόνος της δόξης Σου εις πάσας τας γενεάς του αιώνος και το όνομά Σου το Άγιον και μέγα εις πάντας τους αιώνας. Συ γαρ εποίησας τα πάντα και εξουσίαν δέδωκας εις Σαμαέλ και Ραχβέλ και αι γυναίκες εγέννησαν Νεφελίμ, υφ' ων όλη η Γη επλήσθη αίματος και ανομίας. Συ πάντα οίδας προ του αυτά γενέσθαι και Συ οράς και εάς Νεφελίμ ταύτα ποιούσι και ουδέν ημίν λέγεις τι ποιήσωμεν».

Αυτά είπαν ο Ουριέλ, ο Ραφαέλ, ο Γαβριέλ

Αυτή είναι η πόλη στην έρημο που σήμερα ονομάζεται Τακλαμακάν (εύκολα μπαίνεις αλλά δεν βγαίνεις).

Το γένος του Κρόνου είναι οι Κρονίδες Ελ, δηλαδή οι Ολύμπιοι τον Δία.

Τι προβλέπεται για τους εκπεσόντες Ελοχίμ, αφού πάνε στην κόλαση και μετά; Ποια είναι η προφητενμένη συναρπαστική συνέχεια; Θα ακολουθήσει το βιβλίο «Ο Πολέμαρχος του Θεού» με όλες τις λεπτομέρειες των αρχαίων κειμένων.

και ο Μιχαέλ ενώπιον του θρόνου του Θεού πλήρεις ταπεινώσεως. Τότε ο Θεός, που σχεδόν ποτέ δε λέγει όχι στα αιτήματα των Αγίων Του Αγγέλων είπε :

«Πείτε στους ανθρώπους ότι θα έλθει η ώρα της λυτρώσεώς τους πάνω στη Γη από το γένος του Κρόνου. Εσύ, Ραφαέλ, έχεις εξουσία να συλλάβεις το Ραχβέλ και να τον φυλακίσεις εις Τάρταρον δια της πόλης της Ανατολικής Ερήμου στη χώρα των Σινών. Απομόνωσέ τον, καμία επαφή με τον κόσμο να μην έχει. Το σκότος γύρω του να είναι απόλυτο. Την ημέρα δε της κρίσεως να τον ρίξεις στο πυρ το εξώτερον. Εσύ, Γαβριέλ, να συλλάβεις και να κρατήσεις σε στάση τους ανόμους εκ των Ελοχίμ, που ενώθησαν με τις γυναίκες, αφήνοντας τον Άγιο Ουρανό και να τους κρατήσεις μέχρι να δουν τη συντριβή του γένους των Νεφελίμ από το γένος του Κρόνου και μέχρι να δουν την απώλεια των αγαπημένων τους προσώπων και μετά θα τους κλείσεις μέχρι τη συντέλεια του κόσμου εις τα Τάρταρα χωρίς επαφή με κανέναν. Τότε θα τους πάρεις και θα τους ρίξεις στο πυρ το εξώτερον. Εκεί ο Ραχβέλ και οι αποστάτες του Αγίου Ουρανού θα μείνουν άχρι καιρού. Δώσε εξουσία εις σπέρμα Κρόνου να εξοντώσει θεούς και δαίμονες προκειμένου να επανέλθει η δικαιοσύνη επί της Γης. Τότε οι δίκαιοι θα σωθούν και θα πληθυνθούν. Καθάρισε τη Γη από την ακαθαρσία και τα μιάσματα της ανομίας των Ελοχίμ. Ουδείς Ελοχίμ την Γην θα πλησιάσει ως εξουσίαν μη έχων. Και θα ανοίξουν τα ταμεία του δικαίου και τα ταμεία της ευλογίας, που βρίσκονται στον Ουρανό και θα λάβουν οι υιοί των ανθρώπων μαζί με την αλήθεια και την ειρήνη και ουδέποτε μέχρι της συντελείας το γένος Νεφελίμ δε θα εξουσιάσει ξανά το γένος των ανθρώπων».

Αυτές τις εντολές έδωσε ο Θεός και οι Άγιοι Άγγελοι «εξουσίαν πλέον έχοντες» πήγαν στη Γη προς μεγάλη απογοήτευση - έστω και προσωρινή - του Σαμαέλ, που ως πανούργος και ραδιούργος ξέρει να περιμένει κι εκατομμύρια αν χρειαστεί χρόνια. Και συνελήφθησαν υπό των Αρχαγγέλων ο Ραχβέλ και οι μετ' αυτού εκπεσόντες Ελοχίμ. Και ο μεν Ραχβέλ οδηγήθηκε στην Ανατολική Έρημο, που σήμερα ονομάζουμε Τακλαμακάν στη Βόρεια Κίνα, ενώ οι άλλοι κρατήθηκαν αόρατοι πάνω στη Γη για να δουν την καταστροφή των Νεφελίμ από το γένος του Κρόνου.

Αναστάτωση επικράτησε στον Όλυμπο, βέβαια, όταν οι Ελοχίμ εξαφανίστηκαν μέσα σε μια στιγμή. Κανείς δε γνώριζε γιατί. Όλοι θεώρησαν ότι έφυγαν απλά όπως ήρθαν. Ποσώς που τους ενδιέφερε όμως. Οι γήινες μάνες των Νεφελίμ, που αποτελούσαν και την ισχυρή μητριαρχική τάξη, χάρηκαν που «ξεφορτώθηκαν» τους πανίσχυρους συζύγους τους. Το μόνο που ήθελαν ήταν να ελέγχουν τους τρομακτικούς γιους και τις ανεξέλεγκτες κόρες τους. Χάος πήγε να επικρατήσει προς στιγμήν μεταξύ των Νεφελίμ. Οι τιτάνιες δυνάμεις τους θα μπορούσαν λόγω εμφυλίου πολέμου να καταστρέψουν τον πλανήτη. Συγκεντρώθηκαν τότε για ν' αποφασίσουν τι μέλει γενέσθαι εκπρόσωποι από τα δεκαεπτά γένη τους, που ήταν;

1) Το γένος του Κρόνου, το γένος των ανθρωπόμορφων δηλαδή.

2) Το γένος των Μαλτσέχ ή γένος του Ανουβι, με σώμα σχεδόν ανθρώπου, αλλά τριχωτό και κεφάλι τσακαλιού. (Θρύλος των λυκανθρώπων)

3) Το γένος των Ναρούντχ, το γένος των τραγόμορφων, με πόδια τράγου και σώμα

ανθρώπου με μικρά κέρατα.

4) Το γένος των Βαλάχ με πόδια και κεφάλι τράγου και σώμα ανθρώπου.

5) Το γένος των Ρεβách (Κενταύρων) με σώμα αλόγου από τη μέση και κάτω και σώμα ανθρώπου από τη μέση και πάνω.

6) Το γένος των Καχρέχ με σώμα ανθρώπου και κεφάλι ταύρου.

7) Το γένος των Σλαβέχ με κόκκινο σώμα ανθρώπινου σχήματος και κεφάλι με οστίνες περιπτώξεις στο πίσω μέρος και μαύρα κέρατα προς τα εμπρός.

8) Το γένος των Ντουσβέχ, που είναι οι γνωστοί Κύκλωπες.

9) Το γένος των Λοσντβέχ με ανθρώπινο σώμα και κεφάλι αιλουροειδούς ή γάτας.

10) Το γένος των Σαχερνέχ με κεφάλι πουλιού και σώμα ανθρώπου.

11) Το γένος των Λαχμέχ με σώμα αίλουρου με φτερά και κεφάλι πουλιού, οι γνωστοί και σαν Γ'ρύπες.

12) Το γένος των Καχσνάχ με σώμα ανθρώπων και κεφάλι ερπετού.

13) Το γένος των Μασχραβέχ με σώμα φτερωτού ταύρου και κεφάλι ανθρώπου, απ' τους οποίους καταγόταν και ο Αχουρα Μάζντα, ο πραγματικός μετέπειτα ηγέτης της περσικής αυτοκρατορίας και δήθεν θεός τους.

14) Το γένος των Ζασχραντέχ, των γνωστών Εκατόχειρων της ελληνικής μυθολογίας.

15) Το γένος των Μπαχομέχ, των νυχτέρι* δόμορφων ανθρώπων, που τρέφονταν με αίμα ζώντων και νεκρών. (Θρύλος των Βρυκολάκων).

16) Το γένος των Κασραμπάχ, των ακέφαλων ανθρώπων, που τα όργανα του κεφαλιού τους βρίσκονταν κάπου στο στήθος τους.

17) Το γένος των Βασρανέχ, το γένος των γκρι δούλων των Νεφελίμ.

Όλοι αυτοί, λοιπόν, αλλά και κάποιες άλλες «ξεχωριστές» προσωπικότητες, μερικοί πανίσχυροι Νεφελίμ, «εκλεκτά τέκνα του Ουρανού και της Γης», όπως η Χίμαιρα, η Μέδουσα, η Έχιδνα και άλλοι, συγκεντρώθηκαν για να μοιράσουν τη λεία τους. Για ν' αποφύγουν την όποια εξέγερση των ανθρώπων, αποφάσισαν αφενός μεν να μοιράσουν τον πλανήτη, αφετέρου δε τον Όλυμπο και την εικονική παγκόσμια διοίκηση να έχουν οι Κρόνιοι, που ήταν ανθρωπόμορφοι. Το σχέδιο ήταν απλό και ο τελικός σκοπός ήταν η διαιώνιση του ανθρωπίνου γένους με σκοπό τη διαιώνιση της εκμετάλλευσής του.

Όπως, όμως, τριανταπέντε περίπου χιλιάδες χρόνια μετά θα έλεγε ένας παπούλης : «όλοι οι ισχυροί έχουν τα σχέδιά τους, μέσα απ' αυτά, όμως, θέλουν δε θέλουν, προωθείται το σχέδιο του Θεού» (Πατήρ Παΐσιος ο Αγιορείτης), έτσι και στον Όλυμπο έμεινε ο Κρόνος, ένας ανθρωπόμορφος Νεφελίμ, ηγέτης του γένους των Κρονιδών. Είχε σύζυγο τη Ρέα και μπορούσε να μετατρέπει το σώμα του και αυτός και το γένος του σε οτιδήποτε επιθυμούσε. Είχε τη δυνατότητα τηλεκίνησης, τηλεπάθειας, τηλεμεταφοράς κι ένα σωρό άλλα θαυμαστά χαρίσματα, αλλά κι ένα σωρό «μειονεκτήματα και κακές συνήθειες. Είχε ακούσει για μία προφητεία, που έλεγε πως ο Θεός είχε ότι από το γένος του θα σωθούν οι άνθρωποι, αλλά αυτός ήξερε ότι δε σκόπευε να τους σώσει ούτε να χαλάσει τις σχέσεις του με τα άλλα δεκαέξι γένη των Νεφελίμ. Ποιος Κρονίδης, λοιπόν, θα έκανε την επανάσταση; Αποφάσισε τότε να αιχμαλωτίζει και να περιορίζει τα παιδιά του, αλλά και όποιον άλλο του

Οι περισσότεροι Κροτίδες κλείστηκαν στα Τάρταρα από τα οποία τους ελευθέρωσε ο Δίας.

γένους του δεν υποτάσσονταν σ' αυτόν.

Έτσι οι άνθρωποι συνέχισαν να υποφέρουν, καθώς τα δεκαέξι γένη συνέχισαν να κατασπαράσσουν το ανθρώπινο γένος σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη, επιβάλλοντας μάλιστα στους ανθρώπους να προσκυνούν τ' αγάλματά τους, αλλά και τους ίδιους ως πανίσχυρα όντα ή άλλως ως θεούς. Για τους ανθρώπους, όχι μόνο η δυνατότητα και η ελπίδα επιστροφής στον Παράδεισο δεν υπήρχε, αλλά ούτε καν θυμόταν κανείς την ύπαρξη της φωτεινής πατρίδας. Το σίγουρο είναι, μάλιστα, ότι δε φαινόταν ελπίδα να επιβιώσει το υπόδουλο ανθρώπινο γένος, αφού στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας ήταν πάντα οι Νεφελίμ. Μέσα σ' αυτά τα μαύρα χρόνια το χαμόγελο είχε σβήσει ακόμα κι απ' τα παιδικά χείλη και απελπισία επικρατούσε. Κανείς άνθρωπος δεν τολμούσε ν' αγαπήσει οτιδήποτε, αφού ό,τι αγαπούσε κανείς, πέθαινε μαζί με το παροδικό φτερούγισμα της καρδιάς του.

Βιασμοί, σφαγές, ταπεινώσεις και ανείπωτος τρόμος. Πιο πολύ φοβότανε όλοι τον τρόπο και τις στιγμές της οδύνης και των βασανιστηρίων, παρά τον λυτρωτή θάνατο.

Ίσως οι δεκάδες χιλιάδες χρόνια που πέρασαν και η λήθη όλων αυτών των γεγονότων που επεβλήθη αργότερα, να μας έκανε να δακρύζουμε για τη γενοκτονία των Ελλήνων από τους Τούρκους, αλλά ψυχρά να μπορούμε να διαβάζουμε αυτές τις γραμμές. Τότε όμως δε μιλούσαμε απλά για γενοκτονία, αλλά για μαζική “παραγωγή” και συντήρηση των ανθρώπων με σκοπό την κατανώσσή τους από τους Νεφελίμ.

Χρειάζεται ίσως ένα ειδικό βιβλίο για να εξηγήσει κανείς γιατί οι Νεφελίμ μας ονόμαζαν “γκοϊμ”, δηλαδή καταναλώσιμους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

15

ΖΕΥΣ

Ισχυαν, λοιπόν, όλα αυτά μέχρι πριν από τριανταπέντε χιλιάδες περίπου χρόνια από σήμερα, οπότε και γεννήθηκε από τη Ρέα ο γιος του Κρόνου Ζευς, για να εκπληρωθεί η υπόσχεση του Θεού για την καταστροφή των Νεφελίμ. Όπως πολλούς μεγάλους της ιστορίας, με το που γεννήθηκε ο Δίας, πήγαν να τον σκοτώσουν ο ίδιος του ο δόλιος και φθονερός πατέρας, ο Κρόνος. Η Ρέα, όμως, φρόντισε ο μικρούλης Δίας να σωθεί. Τον έκρυψε στην Κρήτη, που την εποχή εκείνη δεν ήταν νησί, αλλά ενωμένη με την υπόλοιπη Ελλάδα μέσω της πεδιάδας του Αιγαίου, το οποίο τότε δεν ήταν πέλαγος. Τα χρόνια κύλησαν και ο Δίας άρχισε να συνειδητοποιεί τις δυνάμεις του, αλλά και να μην ανέχεται αυτά που έβλεπε γύρω του σε σχέση με τους ανθρώπους. Έβλεπε, δηλαδή, πλάσματα, που ήταν μεν αδύναμα σε σχέση μ' αυτόν, αλλά που του έμοιαζαν καταπληκτικά, να γίνονται λεία των βδελυρών Νεφελίμ, που ήταν απεχθείς πέραν πάσης σιχασίας.

Ανέκαθεν υπήρχαν προφητείες και ανέκαθεν κάποιοι περίμεναν να εκπληρωθούν. Το σπέρμα του Κρόνου (Δίας) θα κατέστρεφε τους Νεφελίμ. Έτσι κι έγινε.

Οι ικανότητες του Δία ήταν εκπληκτικές. Ήταν ο ισχυρότερος από τους γιους της «Γης και του Ουρανού» κι ας ήταν δεύτερης γενιάς.

Έτσι, μια μέρα πετώντας μέσα απ' τις Νεφέλες εμφανίστηκε στον Όλυμπο. Οι αυλικοί του Κρόνου, που κυβερνούσαν την περιοχή της Ελλάδας γεμάτοι υποκρισία και ψέμα, ειδοποίησαν αμέσως τον Κρόνο για την άφιξη του ισχυρού του γιου. Ο Δίας δίχως να χάσει δευτερόλεπτο εντόπισε το σημείο της ολύμπιας πολιτείας, στο οποίο κάποια από τ' αδέρφια του κρατούνταν φυλακισμένα και τα ελευθέρωσε. Εκμεταλλευόμενος την αδράνεια των αυλικών και των κολάκων, που έπρεπε να σκεφτούν με ποιού τελικά το μέρος θα είναι - με του γιου ή με του πατέρα - συνάντησε τον κουρασμένο απ' το χρόνο Κρόνο και τον ακινητοποίησε, χωρίς να τον πειράξει. Οι δυνάμεις του Δία ήταν πέραν διανοήσεως μεγάλες και προπλειοψηφία ήταν φυλακισμένοι στα Τάρταρα απελευθερώθηκαν αμέσως μετά.

«Ηγέτης του Ολύμπου, αλλά και της Γης θα είμαι εγώ. Έχετε δύο επιλογές. Είστε μαζί μου ή εναντίον μου. Θα ελευθερώσω τους ανθρώπους απ' τους Νεφελίμ και θα τους δώσω το δικαίωμα να ζουν με δικαιοσύνη κι ελεύθερα. Διαλέξτε».

Όλοι - είτε ελεύθερα είτε από φόβο - πήγαν μαζί του. Η εκπλήρωση της προφητείας άρχισε. Ο Δίας είχε πολλές αδυναμίες, αλλά πολύ έντονα εμφυτευμένο μέσα του το αισθητήριο του δικαίου. Ήταν παρορμητικός, θύμωνε εύκολα κι εύκολα ξεθύμωνε. Του άρεσαν οι γυναίκες, ήταν, όμως, και προσεκτικός με τα του οίκου του. Κρατούσε το λόγο του και ήθελε να προστατεύσει τους ανθρώπους, τους οποίους συμπαθούσε, αφού η εξουσία του δεν κινδύνευε για την ώρα απ' αυτούς. Η σύγκρου-

ση, επομένως, με τα τερατόμορφα γένη των Νεφελίμ ήταν αναπόφευκτη. Το γέρο Κρόνο τον περιόρισε με μερικούς δικούς του για να τον διακονούν στο νησί της Ατλαντίδας, στο κέντρο του Ατλαντικού ωκεανού. Εκ των πραγμάτων ο Κρόνος επηρέασε τις εξελίξεις στη νησιωτική αυτή ήπειρο και ήταν ο θεμελιωτής της Κρόνιας νοοτροπίας, δηλαδή της υποχθόνιας νοοτροπίας των μισάνθρώπων Νεφελίμ. Μετά από χιλιάδες χρόνια τα τέκνα του Κρόνου, οι Ατλαντες, και τα τέκνα του Δία, οι Έλληνες, πολέμησαν με τα γνωστά, καταστρεπτικά αποτελέσματα στον Ελληνοατλαντικό πόλεμο.

Εντωμεταξύ, τα νέα απ' τον Όλυμπο έκαναν το γύρο της Γης με ταχύτητα αστραπής. Οι εξελίξεις δεν άρεσαν στους υπόλοιπους Νεφελίμ. Πώς ήταν δυνατόν να τους αρέσουν άλλωστε! Η διακήρυξη εφαρμογής της παγκόσμιας εξουσίας απ' τον Όλυμπο δεν έγινε δεκτή, παρά το γεγονός ότι είχε ψηφιστεί απ' όλους, αφού όσοι την είχαν ψηφίσει θεωρούσαν το γέρο Κρόνο μαριονέτα. Ο Δίας, όμως, ήταν άλλη υπόθεση.

Αρχισαν ένα-ένα τα γένη να στέλνουν στο Δία δηλώσεις αποχώρησης απ' τη διακήρυξη, πράγμα που έκανε το Δία πιο επιθετικό. Κάλεσε το ανθρωπόμορφο γένος, στο οποίο ανήκε και όρισε τότε το όνομα και το έμβλημά του. Απ' τους προπάτορες Ελοχίμ πήραν το πρόθεμα ΕΛ και το έκαναν όνομά τους, ενώ το έμβλημά τους έγινε το γράμμα Ελ, το αργότερα μετονομασθέν σε Λάμβδα. Το μεγαλοπρεπές αυτό μπαϊράκι έμελλε να είναι το κορυφαίο όλων των εποχών και ν' αποτελέσει σύμβολο προστασίας του ανθρώπινου γένους, με αποτέλεσμα ακόμη και σήμερα να χρησιμοποιείται, σε ναϊσκους, σπίτια και κτίρια εν γένει.

Εκεί στην Ατλαντίδα έμελλε να δημιουργηθεί η μεγάλη κρόνια σχολή, τα σχέδια της οποίας μέχρι σήμερα καταδυναστεύουν τους ανθρώπους.

Μέχρι πριν λίγο καιρό, κανείς στην Ελλάδα δεν γνώριζε το σύμβολο των Ελ, το Λάμβδα.

Κι όμως ήταν μπροστά μας συνέχεια. Τα κρόνια τσιράκια φρόντισαν με τους μεγαλοκαθηγητάδες τους να το εξαφανίσουν μαζί με τους Ελοχίμ, τους Ελ, αλλά, και τους Έλληνες.

Η δικαιοσύνη από τότε αποτελούσε μια μεγάλη αρετή για τους ΕΛ και μετέπειτα για τους Έλληνες.

Τα συναντούμε σε όλες τις ηπείρους, σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Τα ελληνικού ρυθμού ζιγκουράτ, για παράδειγμα, στην Κεντρική Αμερική τα ονομάζουν «Παλάτιο ντε λας Γκρέκας», δηλαδή «Παλάτια των Ελλήνων» ή «Παλάτια τύπου Λάμδα» (βλέπε την εγκυκλοπαίδεια «Γη ο Πλανήτης των Ελλήνων» Εκδόσεις Διακόπουλος). Όπως και να έχει, ο Δίας, αφού τακτοποίησε τον Όλυμπο, φρόντισε να στείλει το μήνυμα σε όλους τους ανθρώπους της Γης. Η ελευθερία τους ήταν κοντά, το ίδιο και η ασφαλής ζωή.

Αρχισε έτσι ο μεγαλύτερος πόλεμος στην ιστορία της Γης. Πολλοί τον ονόμασαν Τιτανομαχία. Χρησιμοποιήθηκε οτιδήποτε μπορούσε να πληγώσει, να σκοτώσει και να καταστρέψει. Δεν έμεινε ούτε ένα μέρος της Γης, που να μη γίνει θέατρο μαχών. Από τη μια μεριά, όλοι οι Νεφελίμ. Από τους πιο παλιούς ως τους πιο καινούριους. Από την άλλη, οι ΕΛ οι ανθρωπόμορφοι, οι ΕΛ οι φιλόανθρωποι. Εκείνοι, δηλαδή, από το γένος του Κρόνου, που ορκίστηκαν πίστη στο Δία και στο δίκαιο. Όλοι αυτοί οι ΕΛ δεν ήταν άγιοι, με την έννοια της ποιότητας της ηθικής τους. Είχαν, όμως, δύο κοινά χαρακτηριστικά. Το ένα ήταν το γούστο τους, η αισθητική τους. Το άλλο η τάση που είχαν να είναι δίκαιοι. Δεν ήταν καλοί κ¹ αγαθοί, αλλά ήταν δίκαιοι, πράγμα πολύ βασικό για κάποιον ισχυρό, όταν γύρω του υπάρχουν οι αδύνατοι, που εύκολα θα μπορούσε να τους εκμεταλλευθεί.

Ο Δίας, πριν αρχίσουν οι σοβαρές εχθροπραξίες, απέκτησε πολλά παιδιά, ενώ αποφάσισε να ενωθούν οι ΕΛ με τους ανθρώπους της περιοχής και να δημιουργηθεί ένα γένος πανίσχυρο και πρώτο μεταξύ των ανθρώπων, που θα ζούσε με τα πιστεύω τα δικά του, δηλαδή με

δίκαιο κι ατσάλι. Με τον τρόπο ζωής, τον οποίο οι ΕΛ ονόμαζαν ΛΗΝ. Ο καθένας απ' αυτούς θα ονομαζόταν ΕΛ ΛΗΝ, εκείνος δηλαδή που ζει με τον τρόπο των ΕΛ.

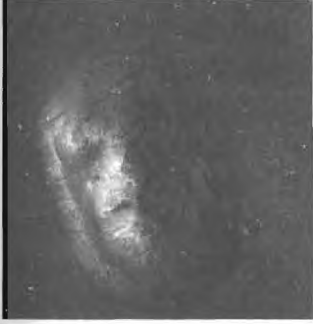
Στη χώρα γύρω απ' τον Όλυμπο εντωμεταξύ έδωσαν το όνομα ΕΛΛΑΣ, που σημαίνει η έδρα, η γη των ΕΛ. Έτσι, οι πρώτοι «Έλληνες» εμφανίστηκαν πριν από δεκάδες χιλιάδες χρόνια αποτελώντας το πρώτο, αλλά και το μοναδικό έθνος στον κόσμο με κοινή καταγωγή, αλλά και κοινό τρόπο ζωής και κοινό τρόπο σκέψης. Εξαπλώθηκαν, λοιπόν, οι ΕΛ στην περιοχή της σημερινής ανατολικής Μεσογείου και δίδασκαν τους ανθρώπους, ενώ οι γάμοι μεταξύ ΕΛ και ανθρώπων αύξαναν διαρκώς. Η περιοχή άρχισε να παίρνει θαυμαστό όνομα μεταξύ των ανθρώπων και πολύ «κακό όνομα» μεταξύ των Νεφελίμ, που κατάλαβαν ότι ο Δίας δεν τους δίνει και πολλές ευκαιρίες για ειρήνη. Την ειρήνη, δηλαδή, της εκμετάλλευσης των ανθρώπων, που αυτοί επέλεξαν. Έτσι, ήρθε η σύγκρουση. Μικροεπεισόδια στην αρχή, καθολικός πόλεμος ακολούθως.

Για να πάρει κανείς μια ιδέα έστω για τον τρομακτικό αυτό πόλεμο, θα πρέπει να διαβάσει τις μυθολογίες όλων των λαών, αφού όλες οι ανθρώπινες φυλές βίωσαν τ' αποτελέσματά του. Σεισμοί, τυφώνες, μετακινήσεις ορεινών όγκων, εκρήξεις ισχυρότερες απ' τις πυρηνικές, τσουνάμι, βρασμοί της θάλασσας, πολυάριθμοι στρατοί και μονομαχίες ισχυρότατων όντων, που οι εξωπραγματικές τους δυνάμεις άφηναν τους ανθρώπους εκστατικούς. Ήδη στο πρώτο μέρος του βιβλίου έδωσα αυτά, που ο Ησίοδος καταμαρτυρεί για τον πόλεμο αυτόν, χωρίς όμως να είναι και ο μόνος, αφού χιλιάδες σελίδες έχουν γραφεί σε όλη την υδρόγειο για την Τιτανομαχία, η οποία έλαβε

Να καταλάβουν λοιπόν εκείνοι που είναι Θιασώτες της παρα/αραγμένης ιστορίας, ότι την πατρίδα αυτή κατοικούμε ανέκαθεν, όχι επειδή διώξαμε αυτούς που κατοικούσαν κάποτε εδώ, ούτε επειδή ήταν έρημη και την κατάλαβame, ούτε επειδή μαζευτικάμε μιγάδες από πολλούς λαούς, αλλά εδώ γεννηθήκαμε γνήσια τέκνα του Διός.

(Ισοκράτης)

Η διαφορά των Ελ και των Νεφελίμ δεν ήταν τόσο στην καταγωγή όσο στην εμφάνιση και κυρίως την νοοτροπία. Σαν ενεργειακά όντα, οι μεν Ελ επέλεγαν να εμφανίζονται στους ανθρώπους σαν ανθρωπόμορφοι, ενώ οι Νεφελίμ σαν όντα τερατόμορφα και τρομακτικά.

Από τα μνημεία της Ερυθραίας (Άρης).

Το λίκνο του Ελληνισμού ήταν η πανάρχαια πόλη «Αραντίς» που βρισκόταν στην πεδιάδα ανατολικά του Ολύμπου.

χώρα στη Γη, στο διάστημα, τον Άρη (Ερυθραία) και τη Σελήνη, όπου τόσο οι ΕΛ όσο και οι Νεφελίμ είχαν προ πολλού εγκατασταθεί. Το φυσικό δορυφόρο της Γης, μάλιστα, οι μεν ΕΛ ονόμαζαν Σελήνη, οι δε άνθρωποι ονόμαζαν Μήνη και είχε πολλά όρη, πολλές πόλεις και πολλά μεγάλα κτίρια. Οι Νεφελίμ τη Σελήνη ονόμαζαν Λίλιθ προς τιμήν της μεγάλης πόρνης του σύμπαντος κόσμου. Τον Άρη όλοι ονόμαζαν Ερυθραία λόγω του χρώματός του. Πάρα πολλές λεπτομέρειες του πολέμου αυτού σώζονται, αλλά τα χιλιάδες χρόνια που πέρασαν έκαναν την ιστορία θρύλο κι έπειτα το θρύλο μύθο και η αρχική απλότητα και λογική συνέχεια των γεγονότων έδωσε τη θέση της στον παραλογισμό της υπερβολής του μύθου, αλλά και της άγνοιας των ανθρώπων της εποχής, που δεν μπορούσαν να κατανοήσουν όλα όσα έβλεπαν και απέδιδαν τ' αποτελέσματα της χρησιμοποιούμενης υπερτεχνολογίας και των υπεράνθρωπων δυνατοτήτων των αντιμαχομένων παρατάξεων σε μεταφυσικά αίτια.

Ο Κρόνος κράτησε την ήπειρο της Ατλαντίδας ουδέτερη, ενώ οι ισχυρότεροι των ηγετών των Νεφελίμ επιτέθηκαν εναντίον της κεντρικής περιοχής των ΕΛ στον Όλυμπο στη Μακεδονία, που - όπως είδαμε - αποτελεί το λίκνο του Ελληνισμού. Η ήττα των Νεφελίμ συντελέστηκε στις μάχες, που έγιναν κυρίως στη Μεσόγειο τότε λίμνη. Κανείς δεν μπορεί να πει πόσο κράτησε ο πόλεμος, αλλά το σίγουρο είναι ότι οι Ελοχίμ και οι Αγγελιοι δεν πήραν μέρος σ' αυτόν. Μόνον οι εκπεσόντες Άγγελοι του Σαμαέλ στάθηκαν στο πλευρό των Νεφελίμ πληροφορώντας τους συνεχώς για το τι συνέβαινε σε όλη τη Γη. Απλωσαν, λοιπόν, το δαιμονικό τους δίκτυο κι έβλεπαν τα πάντα.

Ακόμη και στον Όλυμπο είχαν εξουσία να βρίσκονται. Ο απόλυτα ατάραχος, βέβαια, ήταν ο Σαμαέλ. «Όλοι τους για μένα δουλεύουν», έλεγε και ξανάλεγε και ήταν δυσάρεστη μένος μόνο με τους Ρεβάχ, τους Κενταύρους και τους Ναρούντχ, τους Σεληνούς, που δεν πολεμούσαν τους ΕΛ, παρά μόνο αν τα προσωπικά τους συμφέροντα θίγονταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

16

ΕΛ ΣΕΝΤΑΙ**

Όταν ο Δημιουργός θέλει να κάνει κάτι μεγάλο, χρησιμοποιεί σχεδόν πάντα τους Ελοχίμ. Γενικά το σκεπτικό του Δημιουργού είναι να ενεργεί μέσω των δημιουργημάτων του. Έχει λοιπόν ο Δημιουργός αγγελιοφόρους, αλλά και λειτουργούς. «Ο ποιούν τους αγγέλους Αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς (Ελοχίμ) Αυτού πυρός φλόγα».

Καθώς ο πόλεμος προχωρούσε, έδωσε εντολή ο Δημιουργός στον Ελοχίμ Ελ Σεντάι να ετοιμάσει το χώρο, στον οποίο θα οδηγούσε ο Δίας τα εκατομμύρια των Νεφελίμ, που θα επιβίωναν του πολέμου, επειδή δεν ήταν κι εύκολο να τους εξοντώσει κανείς πλήρως, αφού οι περισσότεροι είχαν τη δύναμη, όπως και οι ΕΛ, της αυτοθεραπείας των τραυμάτων τους. Εμφανίστηκε, λοιπόν, ο Ελ Σεντάι στο Δία και αφού τον έκρυψε απ' τα μάτια των άλλων μεταφέροντάς τον σε χώρο έξω απ' το χρόνο και αφού καθησύχασε τον τρόμο του, του είπε: «Το έργο σου δεν είναι δικό σου, αλλά έργο του Θεού. Τα μιάσματα της φύσης θ' απομονωθούν σε γη αρχόμενη από δύο κυβερνήτες. Τον Γωγ και τον Μαγώγ. Τα έθνη Νεφελίμ θα χωρισθούν εκεί σ' εβδομήντα δύο βασίλεια. Τέσσερα για το κάθε γένος, όσα και τα σημεία του ορίζοντα, ώστε να είναι διασκορπισμένοι σ' αυτά. Μόνο το γένος Μαλτσέχ, το πολυπληθέστερο όλων, θα χωριστεί σε δώδεκα βασίλεια. Κανένας Νεφελίμ δεν εξαιρείται, όλοι θ'

απομονωθούν και ο κόσμος τους θα σφραγισθεί κάτω από τη Γη, ώστε να μην ξαναδούν το φως του ήλιου, άχρι καιρού. Εκεί θα μείνουν υπό το έλεος και το δίκαιο του Θεού. Οι Νεφελίμ έχουν μεγάλη ευαισθησία στο χαλκό. Ακόμη και η απλή προσέγγιση σ' αυτόν τους δηλητηριάζει. Αυτό έγινε κατ' εντολήν του Δημιουργού χωρίς εσείς να το ξέρετε.

Θα δημιουργήσω άνοιγμα στο εσωτερικό της Γης, κάθε άκρη του οποίου θα ισαπέχει από το κέντρο είκοσι χιλιάδες εφτακόσια πενήντα στάδια. Τον κόσμο αυτό θα καλύψω με χαλκό, που με κανένα τρόπο δε θα υποχωρεί. Και ο χαλκός θα καλυφθεί με βράχους και χώμα, με στεριά και θάλασσες που πάνω του θα ζήσουν οι Νεφελίμ. Και θα δημιουργήσω κατ' εντολήν Θεού εβδομήντα δύο πόρους επικοινωνίας του υποχθόνιου κόσμου με τον κόσμο τον υπό τον ήλιον. Έναν για κάθε λαό των Νεφελίμ. Κάθε πόρος θα έχει μήκος δεκατρείς χιλιάδες οχτακόσια πενήντα στάδια. Το καθένα απ' τα δύο άκρα θα σφραγισθεί. Το κάτω θα σφραγίσω εγώ για να εξιλεωθούν οι Ελοχίμ για το κακό, που έκαναν στους ανθρώπους. Το πάνω θα σφραγίσεις εσύ υποτασσομένος στο θέλημα του Δημιουργού. Σε κάθε πόρο θα σφραγίσω θύελλες, σκοτάδι και πόνο, ώστε κανείς να μη θέλει, ούτε ν' αντέχει να τον διαβεί.

Θα κατασκευάσεις, λοιπόν, σε κάθε δίοδο για τον υποχθόνιο κόσμο πύλες χάλκινες και θα τις καλύψεις με αιθέρια αύρα. Η αύρα θα καταστήσει τις πύλες ανέγγιχτες.

Οι χάλκινες πύλες να σφραγίζουν ερμητικά τις πέτρινες διόδους. Ούτε αέρας, ούτε νερό, ούτε αιθέρας να μη βρίσκει άνοιγμα σ' αυτές. Η αιθέρια αύρα να ορισθεί με τους κανόνες, που οι ΕΛ γνωρίζουν, ώστε κανείς άνθρωπος

Ουσιαστικά στο εσωτερικό της Γης υπάρχει μια χάλκινη σφαίρα επιστρωμένη με στερεό έδαφος. Η σφαίρα αυτή έχει δυο μεγάλα ανοίγματα στους πόλους μέσω των οποίων ο ατμοσφαιρικός αέρας κυκλοφορεί και 72 σφραγισμένα ανοίγματα, τις λεγόμενες πύλες.

Η προσέγγιση στο άνοιγμα τον βόρειου και νότιου πόλου έκανε τους αρχαίους Θαλασσοπόρους να ισχυρίζονται ότι έφθασαν στο άκρο της Γης, αφού εκεί λογικά η καμπυλότητα της θάλασσας είναι εντονότατη για να μεταβεί κάποιος στο εσωτερικό. Ο ναύαρχος Μπερντ των ΗΠΑ, ισχυρίζεται ότι μπήκε στο εσωτερικό της Γης από το νότιο άνοιγμα (βλέπε «Χαννεμπού», εκδόσεις Διακόπουλος).

Οι πύλες έχουν πάνω και κάτω άκρο. Αποτελούν ουσιαστικά τούνελ επικοινωνίας της επιχθόνιας και της υποχθόνιας επιφάνειας. Κατά μήκος των δαιδαλωδών αυτών τούνελ που είναι καλυμμένα πλήρως με χαλκό επικρατούν συνθήκες που δεν επιτρέπουν την διέλευση από αυτά.

Εδώ ο Ελ Σεντάι αποκάλυπτει στον Αία ότι η κυριαρχία του στη Γη έχει ημερομηνία λήξεως.

Η προφητεία του Ελ Σεντάι για τον «Πολέμαρχο τον Θεού» ήδη εκπληρώθηκε. Λεπτομέρειες στο σχετικό βιβλίο.

ποτέ να μην την παραβιάσει. Η τιμωρία των Νεφελίμ, που θα γλιτώσουν απ' τους ΕΛ, θα είναι μόνον αυτή που ο Δημιουργός όρισε. Οι άνθρωποι δε θα πρέπει ποτέ - ξαναλέω ποτέ - να κατεβούν στον κάτω κόσμος. Κανένα πλάσμα δεν είναι τόσο επικίνδυνο, όσο οι άνθρωποι. Ξέρουν ότι είναι αδύναμοι πλέον κι αυτό τους κάνει ακόμα πιο επικίνδυνους. Μην υποτιμάτε τους ανθρώπους ποτέ. Είναι πανούργοι και εκ κατασκευής αντέχουν σαν σύνολο σχεδόν σε οτιδήποτε. Μπορούν να ξαναρχίζουν απ' το μηδέν. Η κυριότερη ιδιότητά τους είναι το ότι θέλουν πάντα να νικούν και να πετυχαίνουν. Δρουν συλογικά και όλοι μαζί, μα - ευτυχώς - δεν το γνωρίζουν. Θα προστατέψεις, αν χρειαστεί, τους Νεφελίμ, κανείς άνθρωπος δεν πρέπει να γνωρίζει τους πόρους και κανείς δεν πρέπει ν' ανοίξει τις «πύλες». Οι πύλες δε θα γίνουν για να προστατέψουν τους ανθρώπους απ' τους Νεφελίμ, αλλά τους Νεφελίμ απ' τους ανθρώπους. Μην τους υποτιμάς, γιατί όταν εσείς δε θα είστε εδώ, αυτοί θα είναι οι επιχθόνιοι κυρίαρχοι. Το μυστικό της ύπαρξης των πυλών θα μείνει κρυμμένο άχρι καιρού. Μέχρι τότε που «ο Πολέμαρχος του Θεού θα προστατεύει τον εχθρό του Υιού του Ανθρώπου».

Θα κλείσεις όλους τους Νεφελίμ στα Τάρταρα και θ' αφήσεις εκατό από κάθε γένος στις χώρες τις υπό τον ήλιο. Δε θα τους προστατέψεις, όποιοι μπορούν ας επιβιώσουν. Όταν νικήσετε, πρώτα θα σφραγίσεις τις πύλες και μετά θα βοηθήσεις τους ανθρώπους.

Δε θα επιδιώξετε να διοικήσετε τους ανθρώπους για πάνω από χίλια χρόνια. Σε χίλια χρόνια θ' αποσυρθείτε και θα φροντίσετε οι άνθρωποι να σας ξεχάσουν. Σε χίλια χρόνια θα ξανάρθω, φρόντισε να έχεις κάνει ό,τι είπα.

Μέχρι να βρεθείς πίσω στον Όλυμπο, τα Τάρταρα θα έχουν ετοιμαστεί από εμένα. Είμαι ο Ελ Σεντάι. Για τα χίλια επόμενα χρόνια θα δίνεις λόγο στον Ελ Ελιόν».

Με τα λόγια αυτά ο Δίας βρέθηκε στον Όλυμπο ζαλισμένος απ' την επαφή με τον Ελοχίμ. Ο υπερνούς του τον διαβεβαίωνε ότι η εμπειρία του ήταν αληθινή. Αν, όμως, ήταν αληθινή, τότε η Γη ήταν πλέον κούφια και είχε εβδομήντα δύο διόδους από την επιφάνεια στο εσωτερικό. Πού ήταν, όμως, οι δίοδοι αυτές; Ποιος και πού ήταν ο Ελ Ελιόν, που θα του τα έλεγε όλα; Η ένταση αυξανόταν και η λογική επέβαλε πρώτα να νικήσει τους αντιπάλους του και μετά να κάνει αυτά που είπε ο Ελ Σεντάι. Ήρθε τότε στο νου του Δία το «διαίρει και βασίλευε» και προσπάθησε να έλθει σ' επαφή με κάποιους απ' τους Νεφελίμ, αφού αριθμητικά οι Ελ υστερούσαν. Έτσι κι έκανε. Η βοήθεια ήταν σημαντική και μετά από μακροχρόνιους πολέμους οι Νεφελίμ άρχισαν να υποχωρούν και να μειώνουν την επιθετικότητα τους.

Τότε εμφανίστηκε στο Δία ο Ελ Ελιόν και τον πήρε μαζί του σε χώρο χωρίς χρόνο και του είπε με φωνή, που δεν ακουγόταν, αλλά ηχούσε στο μυαλό του : «Δία, είμαι ο Ελ Ελιόν. Θα σου δείξω τις πύλες για τους πόρους επικοινωνίας. Είναι εβδομήντα δύο. Κατά μήκος τους ο χρόνος δεν κυλά. Οι έχοντες εξουσία να τις διαβούν διασχίζουν τον πόρο ακαριαία. Οι μη έχοντες εξουσία να τις διαβούν, ίσως να μη φθάσουν ποτέ στο άλλο άκρο στα Τάρταρα. Δεκατρείς πύλες υπάρχουν στη Μακεδονία. Οι υπόλοιπες σε νεφέλες θα σου αποκαλυφθούν μέχρι να γυρίσεις στον Όλυμπο».

Ο τόπος, όπου ο Ελ Ελιόν μετέφερε το Δία, ήταν εκτός χρόνου κι έτσι δεν έγινε αντιληπτό το για πόσο εξηγγούσε ο Ελοχίμ στο Δία το πώς

Οι πύλες φράσσουν τα δαιδαλώδη τούνελ, ώστε οι άνθρωποι να μην μπορούν να μπουν στα «Τάρταρα». Η τεχνολογία την οποία ο Σαμαέλ έδωσε στον επιχθόνιο κόσμο για να μπορεί να τον ελέγχει, επιτρέπει στους ανθρώπους να μπορούν να καταστρέψουν τους Νεφελίμ. Οι άνθρωποι σύμφωνα με την «Ελοχιμική διδασκαλία» είναι «γένος απρόβλεπτο και επικίνδυνο».

Ήταν πατροπαράδοτο για μας τους Έλληνες να είμαστε λιγότεροι από τους εχθρούς, αλλά να νικούμε. Όπως το πατρώο ν γένος των Ελ.

Ο Ελ Σεντάι μπορεί να είπε στο Δία ότι θα δημιουργήσει τα Τάρταρα, αλλά δεν του είπε τότε. Ένα Οπεράν σαν τον Ελ Σεντάι που υπάρχει εκτός χρόνον, εφόσον το επιθυμεί, μπορούσε και γύρισε στο παρελθόν οπότε και τα όημιούργησε. Οι πρώτοι μάλιστα που είχαν κλεινοί στα Τάρταρα ήταν οι Κρονίδες τους οποίους ο Μας απελευθέρωσε. Αλλά οι πύλες σφραγίσθηκαν μετά την ολοκλήρωση της μεταφοράς των Νεφελίμ στο εσωτερικό της Γης.

θα μεταφέρει σταδιακά τα εκατομμύρια των Νεφελίμ στα Τάρταρα και πώς. οι πύλες θα φρουρούνται μέχρι να σφραγισθούν. Το σφράγισμα θα έπρεπε να γίνει, αφού μεταφερθούν όλοι οι Νεφελίμ κάτω. Έδωσε επίσης ο Ελοχίμ στο Δία τη γνώση της επαφής του πάνω κόσμου με τον κάτω στο Βορρά και στο Νότο, όπου δημιούργησε ο Ελ Σεντάι δύο ανοίγματα πλάτους 540 σταδίων σκεπασμένα διαρκώς με νεφέλες, ώστε ούτε ΕΛ ούτε άνθρωπος να μπορεί να τα δει. Η δημιουργία μάλιστα των Τάρταρων έγινε αναδρομικά, ώστε να υπάρχουν από τότε που οι Ελοχίμ ήρθαν στη Γη.

Αυτά είπε κι έφυγε ο Ελ Ελιόν, ενώ ο Δίας ξαναβρέθηκε στον Όλυμπο μέσα στα προβλήματα του πολέμου. Όλα γύρω του συνέβαιναν γρήγορα. Το γένος των Ελλήνων άρχισε να δημιουργείται. Ο πόνος των ανθρώπων σ' όλη τη Γη αύξανε απ' τους ανθρωποφάγους και απάνθρωπους Νεφελίμ. Οι νέοι σύμμαχοί του δε φαίνονταν να μπορούν να του δώσουν καθολική νίκη. Αντίθετα, νέοι ισχυροί σύμμαχοι εμφανίστηκαν στο πλευρό των Νεφελίμ που τον πολεμούσαν, οι Γίγαντες, όντα τρομερά, ένα νέο προϊόν της ένωσης των Νεφελίμ με τις γυναίκες των ανθρώπων.

Το όνομα του Θεού κανείς δεν το θυμόταν. Η απελπισία, το κύριο όπλο του Σαμαέλ, ήταν το κυρίαρχο συναίσθημα μεταξύ των κατοίκων της Γης. Οι ΕΛ δεν έβλεπαν τη νίκη να έρχεται, οι Νεφελίμ μ' ένστικτα ζωώδη κινδύνευαν διαρκώς απ' τους ΕΛ και ησυχία δεν είχαν. Στη μέση οι άνθρωποι, που ζούσαν την κορυφαία ίσως περίοδο απελπισίας της ύπαρξής τους εκτός Παραδείσου. Για τις μάχες των Κρονιδών ΕΛ και των Νεφελίμ γράφτηκαν πολλά. Εγώ δε θέλω να εμπλακώ στο θέμα αυτό, τουλάχιστον όχι σ' αυτό το βιβλίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

17

ΕΛ

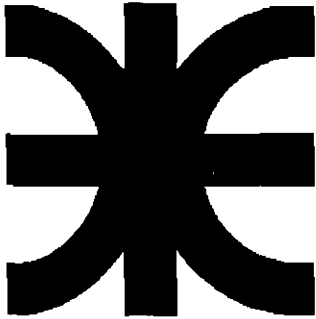
Το σίγουρο είναι ότι ο Δίας αποφάσισε πως τις μάχες του δεν μπορούσαν πλέον να τις δίνουν άλλοι. Μπήκε στον πόλεμο δυναμικά και χρησιμοποιώντας τις φυσικές του υπερδυνάμεις, αλλά και την υπερτεχνολογία των ΕΛ, άρχισε να νικά έναν έναν τους αρχηγούς Νεφελίμ και να μεταφέρει τους λαούς τους στο χάλκινο εσωτερικό της Γης, που ο Ελ Σεντάι ετοίμασε κατ' εντολήν του Θεού. Σταδιακά όλοι οι Νεφελίμ άρχισαν να οδηγούνται στα Τάρταρα. Ο πόλεμος καλά κρατούσε και άρχισαν να συμμετέχουν σ' αυτόν και οι επόμενες γενεές των ΕΛ και των Νεφελίμ. Η τοξοβόλος Άρτεμις ηγήθηκε εκστρατείας, που συνέτριψε τις στρατιές και τις πόλεις των Νεφελίμ στη Μήνη (Σελήνη). Τόση ήταν η καταστροφή του ημισφαιρίου των Νεφελίμ, που ο Ελ Ελιόν όρισε από ένα σημείο και μετά να μη φαίνεται ποτέ απ' τη Γη και να είναι διαρκώς σκοτεινό.

Μία άλλη μεγάλη δύναμη που προστέθηκε στους ΕΛ ήταν ο γιος του Δία Απόλλων, ο θεός

του φωτός. Ο Απόλλων είχε δυνάμεις, που μόνο με του Δία μπορούσαν να συγκριθούν. Ανέλαβε την εκστρατεία εναντίον του Άχουρα Μάζντα στις Ινδίες και την Κίνα και κάτω από το έμβλημα του Δελφικού Έψιλον συνέτριψε τους Νεφελίμ κι ελευθέρωσε τους λαούς της Ανατολής κλείνοντας τους εχθρούς της ανθρωπότητας στα Τάρταρα από τις πύλες της ερήμου Δουδαέλ (Τακλαμακάν) και των Ιμαλαίων.

Τότε έγινε και ο πρώτος μεγάλος «καυγάς» ανάμεσα σε πατέρα και γιο, όταν ο αστραποβόλος Δίας εμφανίστηκε στην ανατολή και επέβαλε το δικό του μπαϊράκι, το «Λάμβδα» πάνω απ' το Δελφικό Έψιλον του γιου του, που υποτάχθηκε στο θέλημα του ισχυρού πατέρα του.

Στους στρατούς πλέον των ΕΛ συμμετείχαν οι Έλληνες και οι διαρκώς περισσότεροι απελευθερούμενοι άνθρωποι, ενώ στους στρατούς των Νεφελίμ συμμετείχαν οι δούλοι εκ των ανθρώπων, που από στρατιώτες κάλλιστα μετατρέπονταν σε τροφή των αφεντικών τους. Στην ήπειρο Αμιάν, αυτή που σήμερα ονομάζουμε Αμερική, εξεστράτευσε η Ασάνα Αθηνά. Η φήμη της σοφής θεάς δεν έσβησε ούτε σήμερα απ' τις μνήμες των ντόπιων, που δεκάδες χιλιάδες χρόνια μετά μιλούν γι' αυτήν, αλλά και για τον Απόλλωνα, που όταν χρειάστηκε έσπευσε σε βοήθειά της. Τον Απόλλωνα θυμούνται με το όνομα Βιρακότσα και την Αθηνά με το όνομα Ορεχόνα. Έχουν μείνει, όμως, και οι μνήμες των τερατόμορφων Νεφελίμ, των Μαλτσέχ και των άλλων φυλών, αποτυπωμένες πάνω στην πέτρα των ναών και των πυραμίδων. Γι' αυτό στις παραδόσεις των Μάγια και των Ίνκα οι πολεμιστές φορούσαν σαν κάλυμμα κεφαλής το τομάρι και το κεφάλι λύκου ή τσακαλιού, για να είναι τρομακτικοί

σαν τους Μαλτσέχ.

Οι άνθρωποι του παρελθόντος μπορούσαν να είναι τόσο παράλογοι, όσο μπορούμε να είμαστε κι εμείς. Κι αυτοί έγιναν αυτόπτες μάρτυρες σε σημεία και τέρατα. Εμείς θεοποιούμε το κάθε γελοίο υποκείμενο, που γίνεται φίρμα τηλεοπτική για δυο μήνες. Τι να πουν οι άνθρωποι εκείνοι με τα πλάσματα που έβλεπαν *μπροστά τους!* Το ότι έκαναν αγάλματα αναπαριστώντας τα υπερφυσικά όντα δεν είναι παράλογο, αφού ήθελαν στην κυριολεξία να τα εξυμενίσουν, ν' ανήκουν στην «κάστα» τους και να «φαγωθούν» ίσως τελευταίοι ή καθόλου, Έτσι, δημιουργήθηκαν πριν το Δία διάφορα «ιερατεία», που γέμισαν με τους αυλικούς τουον ισχυρών εκ των Νεφελίμ.

Μετά το μεγάλο πόλεμο, που οι Νεφελίμ κλείστηκαν στα Τάρταρα, οι διαρκώς αυξανόμενοι ΕΛ, αλλά και τα εκατομμύρια καν ημιθέων απογόνων τους έκαναν κατά περίπτωση τα ίδια δημιουργώντας διάφορα ιερατεία, που προσπαθούσαν να εκμεταλλευθούν τους ανθρώπους, προωθώντας τη σχέση που είχαν κι επομένως την εύνοια των “θεών”. Απ' ότι θα δούμε αργότερα, τα ιερατεία αυτά, τόσο των ΕΛ, όσο και των Νεφελίμ, διατηρήθηκαν μέχρι και λίγο μετά την εποχή του Χριστού.

Ο Ελ Ελιόν, εντωμεταξύ, εμφανίστηκε αρκετές φορές στο Δία και του έδινε οδηγίες, μέχρι που έφθασε η στιγμή που όλοι οι Νεφελίμ κλείστηκαν στα Τάρταρα. Όλοι, εκτός από εκατό από κάθε γένος και τετρακόσιους Μαλτσέχ. Αυτούς τους συγκέντρωσε όλους ο Δίας και τους είπε:

«Θα είστε μόνοι στον πάνω κόσμο. Μείνετε μακριά απ' τους ανθρώπους. Οι μνήμες απ' αυτά που τους έκαναν οι όμοιοί σας αρκούν για να σας κυνηγήσουν ασταμάτητα, αν σας

δουν. Κρυφτείτε όπου μπορείτε. Πάρτε επίσης τη μορφή των ανθρώπων, όσο μπορείτε. Μείνετε αθέατοι, όμως, εγώ δε θα σας προστατέψω. Το μόνο που κάνω είναι να μη σας σκοτώσω».

Έτσι οι επιχθόνιοι Νεφελίμ χάθηκαν στα δάση και τα σπήλαια και τ' άβατα βουνά. Αν εξαίρесе κανείς τους Κενταύρους και τους Σεληνούς, που διατήρησαν κάποια επαφή με τους ανθρώπους, οι υπόλοιποι χάθηκαν από προσώπου γης. Άρχισε τότε η χιλιόχρονη περίοδος της ειρήνης και της διοίκησης των ΕΛ. Η εντολή του Ελ Σεντάι ήταν σαφής. «Χίλια χρόνια θα διοικήσετε τους ανθρώπους και μετά θ' αποσυρθείτε και θα τους κάνετε να ξεχάσουν την ύπαρξή σας».

Ο Δίας μοίρασε τον πλανήτη στους μεγάλους σχημούς των ΕΛ για να τον διοικούν και να φροντίζουν τους ανθρώπους. Η διαφορά στην καθημερινότητα του ανθρώπινου γένους ήταν τόσο έντονη, που η ευγνωμοσύνη απέναντι στους ΕΛ ήταν το κορυφαίο συναίσθημα εκείνη την εποχή. Χωρίστηκε η Γη σε χιλιάδες βασιλεια, το καθένα απ' τα οποία διοικούσε βασιλιάς διορισμένος απ' τους ΕΛ κι έτσι δημιουργήθηκαν οι πρώτες βασιλικές δυναστείες. Η διοίκηση του κάθε βασιλείου ανατέθηκε σε ομάδες ανδρών, που ζούσαν κοντά στο βασιλιά, στην αυλή του στην κυριολεξία και γι' αυτό ονομάστηκαν αυλικοί. Τα γειτονικά βασιλεια όφειλαν να έχουν σχέσεις καλής γειτονίας. Την ολική, βέβαια, διοίκηση της Γης είχαν οι ΕΛ, πάνω απ' τους ΕΛ τα πάντα παρακολουθούσε ο Δίας και πάνω απ' όλους το άγρυπνο μάτι του Ελ Σεντάι, που είχε υποσχεθεί στο Δία ότι θα γυρίσει σε χίλια χρόνια. Έτσι κι έκανε. Χίλια χρόνια ακριβώς μετά την πρώτη τους συνάντηση ο Δίας βρέθηκε αντιμέ-

Το ότι ο Δίας όρισε ανθρώπους βασιλείς που τους επέβλεπε το λέει και ο Ησίοδος.

τωπος με τον Ελ Σεντάι και του έδινε αναφο-
ρά.

Πράγματι, οι Νεφελίμ είχαν κλειστεί στα Τάρταρα, πράγματι όλες οι πύλες είχαν σφρα-
γιστεί και πράγματι οι άνθρωποι ζούσαν χωρίς
φόβο. Ο Ελ Σεντάι έκανε απλά μια επισήμαν-
ση στο Δία. Οι άνθρωποι δε θυμότανε την
ύπαρξη του Θεού. Οι τυχόν φοβίες τους μπορεί
να τους οδηγούσαν στο να θεοποιήσουν οποι-
ονδήποτε ήταν υπερπροστατευτικός. Χρειαζό-
ταν προσοχή, αφού οι ΕΛ γνώριζαν την αλή-
θεια και γνώριζαν τον ένα μοναδικό τριαδικό
Θεό. Κάθε προσπάθεια να πείσουν τους
ανθρώπους ότι αυτοί είναι εκείνοι, που ορί-
ζουν την τύχη και το μέλλον τους, θα ήταν
αντίθετη στο θέλημα του Θεού.

Αυτά είπε ο Ελ Σεντάι και αμέσως μετά
έλεγε τις πύλες κι έφυγε. Οι ΕΛ σίγουρα δεν
είχαν συνειδητοποιήσει ότι αφού νίκησαν τους
Νεφελίμ, μετά έπρεπε να νικήσουν τα πάθη
τους, δηλαδή το εγώ τους. Μετά από 33.000
περίπου χρόνια ένας απόγονός τους, ο Μέγας
Αλέξανδρος, έλεγε: «Είναι βασιλικότερον να
νικάς τα πάθη σου, παρά τους εχθρούς σου». Οι ΕΛ,
όμως, είχαν πολύ μεγαλύτερες δυνά-
μεις απ' το θνητό Αλέξανδρο και οι πειρασμοί
τους ήταν πολύ μεγαλύτεροι.

Έτσι, παρά τη σαφή οδηγία των Ελοχίμ, τα
χίλια χρόνια διακυβέρνησης του κόσμου πέρα-
σαν και οι ΕΛ δεν έλεγαν να φύγουν. Αυξήθη-
κε το γένος των Ελλήνων, αλλά και οι συνεχείς
επιμιξίες με τους ανθρώπους έριχναν διαρκώς
τις δυνάμεις των γενεών που έρχονταν. Οι ΕΛ
των πρώτων γενεών ήταν πολύ πιο ισχυροί απ'
τους νεότερους. Οι περισσότεροι, ωστόσο, απ'
αυτούς μπορούσαν να μετατρέπουν το σώμα
τους και να παίρνουν όποια μορφή ήθελαν
κατά βούληση ή αργότερα και με τη βοήθεια

*Ο Ελ Σεντάι ξεκαθάρι-
σε το θέλημα του Θεού,
αλλά δεν το επέβαλε. Οι
ΕΛ ήταν ελεύθεροι να
αποφασίζουν για το πώς
θα φέρνται.*

Είναι σαφές ότι υπήρχε ένας διαρκής εκφυλισμός των απογόνων των Ελλόγων της διαρκούς συνανάμιξης των Ελλ και των απογόνων τους με τους ανθρώπους.

Ο Ιχώρ ήταν (είναι) το γαλάζιο αίμα των Ελλ. Έμεινε ο μύθος των γαλαζοαίματων και γαλαζοαίματος αυτοαποκαλούνταν κάθε τύραννος που κατά τον μεσαίωνα εκμεταλλεότανε τους λαούς. Ο Ιχώρ όμως άφησε στο DNA των Ελλήνων ένα μυστικό κώδικα. Ένα κώδικα που σήμερα αποτελεί το φόβο και τον τρόπο των δούλων του Κρόνου. Τον κώδικα της επανελληνισής.

της τεχνολογίας, που έφθασε σ' εξωφρενικά ύψη και σε σημεία αδιανόητα για εμάς σήμερα. Οι άνθρωποι, βέβαια, ήταν η πολυπληθέστερη πληθυσμιακά ομάδα, ακολουθούσαν οι ΕΛ και τελευταίοι ήταν οι Έλληνες. Τα όρια του γένους των ξεχωριστών αυτών ανθρώπων με αυτό των ΕΛ δεν ήταν πλήρως καθορισμένα, αφού η ένωση ενός ΕΛ πρώτης ή δεύτερης γενιάς με μία γυναίκα - αναγκαστικά - δεν έδινε απόγονο ίδιων δυνατοτήτων μ' αυτόν, που προέκυπτε όταν ο πατέρας ήταν ΕΛ όγδοης γενιάς.

Άρχισαν, έτσι, οι μύθοι για τους ημίθεους, τις νύμφες, τις ωκεανίδες, τις μούσες, τους ήρωες και όλα εκείνα τα προικισμένα πλάσματα, που δεν ήταν ούτε άνθρωποι, αλλά ούτε και ΕΛ. Όπως και νά 'χει, ο εκφυλισμός απ' τις επιμιξίες συνεχιζόταν και όταν το αίμα ήταν κόκκινο, μιλούσαν για Έλληνες, ενώ όταν ήταν γαλαζωπό, δηλαδή Ιχώρ, τότε μιλούσαν για ΕΛ. Το γένος των Ελλήνων σαφώς και προφανώς διέφερε και υπερείχε απ' αυτό των άλλων ανθρώπων. Βέβαια, στις μέρες μας οι διαφορές είναι μηδαμινές έως ανύπαρκτες και μόνο μία προσεκτική εξέταση του DNA δείχνει κάποιες διαφορές, πράγμα φυσιολογικό μετά από επιμιξίες τριάντα πέντε χιλιάδων ετών.

Έτσι, τα χίλια χρόνια πέρασαν, οι χίλιοι εννιακόσιοι Νεφελίμι εξακολουθούσαν να ζουν κρυμμένοι απ' τους ανθρώπους και μόνο που και που σκότωναν κάποιον ή κάποια και το .... γλεντούσαν για να θυμηθούν τις παλιές τους δόξες, ενώ ο Δίας αποφάσισε ότι είναι ένας πολύ δίκαιος ηγέτης, που έφερε την ευτυχία στον κόσμο, οπότε μπορούσε κάλλιστα - παρά την εντολή του ΕΛ Σεντάι - να συνεχίσει να κυβερνά τη Γη. Σκέφτηκε, μάλιστα, να μεταφέρει τη διοίκηση απ' τον επίγειο Όλυμπο

στον επουράνιο, μια αντιβαρυντική - λογικά - ιπτάμενη πολιτεία φτιαγμένη από χαλκό και χρυσάφι, ανάλογη της αίγλης και του μεγαλείου των ΕΛ. Έτσι, θεωρούσε ότι εφαρμόζει και την εντολή του Ελ Σεντάι. Ανέκαθεν, όμως, η ζωντανή πραγματικότητα ξεπερνούσε και την πιο τολμηρή φαντασία.

Τα ιερά και οι ναοί, που οι Έλληνες και οι υπόλοιποι άνθρωποι έχτιζαν για τους ΕΛ, έδιναν κι έπαιρναν, ενώ η έντονη ασφάλεια που το ανθρώπινο γένος ένιωθε, έκανε κάποιους απ' τους ελάχιστους Νεφελίμ, όπως οι Σεληνοί και οι Κένταυροι, ν' αρχίσουν να εμφανίζονται μεταξύ των ανθρώπων, χωρίς να προκαλούν φόβο, αλλά και χωρίς ν' αντιδρά ο Δίας. Αυτό έκανε το Δία να αισθάνεται μεγαλόψυχος και πετυχημένος. Έδωσε, λοιπόν, στους ανθρώπους το μυστικό της ελεύθερης ενέργειας, τους έδωσε δηλαδή τεχνολογία, αλλά και τη δυνατότητα να παράγουν χωρίς κόπο και κόστος όλη την απαιτούμενη ενέργεια για να χρησιμοποιούν την τεχνολογία που αυτός τους χάρισε.

Οι αναφορές στον επουράνιο Ολ υμ πο είναι πολλές. Η ζωή στα ουράνια παλάτια των ΕΛ ήταν το όνειρο «θεών» και ανθρώπων.

Ο Ησίοδος την ελεύθερη ενέργεια την ονομάζει «φλόγα που αποκτάται χωρίς κόπο, ακούραστη, που μεταφέρεται αυτόματα μακριά».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

18

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

Τα χρόνια κυλούσαν και οι κοινωνίες των ανθρώπων προόδευαν στον υλικό τομέα, κάτι, όμως, έλειπε απ' τον κόσμο. Κάτι σημαντικό, η μνήμη και η γνώση του Θεού. Όλα για το Δία φαίνονταν να κυλούν ήσυχα και πέρασαν άλλα χίλια χρόνια, όταν ήρθε η πρώτη σοβαρή δοκιμασία για τον εγωισμό του. Και η δοκιμασία έφερε το όνομα Ασκληπιός.

Ο Ασκληπιός ήταν γιος του Απόλλωνα και μιας θνητής, ουσιαστικά ήταν ΕΛ δύο γενιές κάτω απ' το Δία, εγγονός του. Ο Ασκληπιός είχε το χάρισμα να θεραπεύει πληγές, τραύματα, αρρώστιες, ακόμα και τον ίδιο το θάνατο. Αποφάσισε, λοιπόν, να βρει ένα πρακτικό τρόπο να κάνει τους θνητούς ανθρώπους αθάνατους, όπως ήταν στον Παράδεισο. Αρχισε τότε τις δοκιμές του και τα νέα έφθασαν στο Δία. Ο Δίας ήξερε καλά ότι οι Ελοχίμ κατ' εντολήν Θεού δημιούργησαν τους ανθρώπους κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν. Αν, λοιπόν, οι άνθρωποι έκαναν με τη βοήθεια του

Ασκληπιού το πρώτο βήμα και γίνονταν αθά-
νατοι, τότε τι τους εμπόδιζε να εξελιχθούν και
να γίνουν σαν τους Ελοχίμ, δηλαδή ανώτεροι
απ' τους ΕΛ; Πανικός κατέλαβε το Δία.
Πανικός κι οργή. Οι άνθρωποι ανώτεροι απ'
τους Ολύμπιους ΕΛ; Αδύνατον να το δεχθεί.
Πόσο λάθος, όμως, έκανε εκείνη τη στιγμή!
Ξέχασε κάτι βασικό μέσα στη μεγαλοφυΐα του.
Τίποτα δε συμβαίνει, αν δεν το επιτρέψει ο
Θεός.

Έτσι, θεώρησε τον Ασκληπιό εχθρό του κοι-
νού των ΕΛ. Έπρεπε να τον εξοντώσει κι ο
καιρός ήταν κατάλληλος, αφού ο Απόλλων
έλειπε βόρεια, στην υπερβόρεια χώρα, επιθεω-
ρώντας το βόρειο άνοιγμα του χάλκινου εσω-
τερικού της Γης. Έτσι, με μια καλοστημένη
παγίδα έριξε τον Ασκληπιό σ' ένα βαθύ φαράγγι,
όπου ό,τι έπεφτε το περιτύλιγαν και το έξω-
ναν κάτι βρύα τεράστια και μετά το τραβούσαν
σε απύθμενο σπήλαιο για πάντα.

Η ελπίδα των ανθρώπων για αθανασία
σώματος χάθηκε. Μαζί και ο Ασκληπιός. Τον
Ασκληπιό τον έψαξαν - εννοείται - πολλοί για
να τον βρουν. Κάποιοι απ' αυτούς ειδοποίησαν
τον Απόλλωνα κι αυτός γύρισε απ' τις χώρες
του βορρά πάνω στο χάλκινο λαμπερό όχημά
του. Το πατρικό ένστικτο έκανε τον απαστρά-
πτοντα μουσηγέτη Απόλλωνα να γυρίσει στην
Ελλάδα γεμάτος αγωνία. Το πατρικό ένστικτο
είτε μιλάμε για τους Ολύμπιους είτε μιλάμε για
τους ανθρώπους είναι εξίσου ισχυρό. Κανείς
δεν ήξερε να του πει οτιδήποτε. Η διαίσθηση
και μόνο τον οδήγησε μπροστά στο Δία, απ'
τον οποίο είχε την απαίτηση, αφού - υποτίθε-
ται - παρακολουθούσε τα πάντα, να γνωρίζει
πού είναι ο εγγονός του. Ο Δίας τρόμαξε απ'
την εμφάνιση του Απόλλωνα. Ποτέ δεν τον
είχε δει σ' όλο του το μεγαλείο και τη δύναμη.

*Το γεγονός αυτό επιβε-
βαιώνει και η αρχαία
ελληνική γραμματεία.*

Έριξε, λοιπόν, ο Δίας την ευθύνη στους Κύκλωπες, που του κατασκεύαζαν τα οπλικά του συστήματα λέγοντας ότι αυτοί μπορεί κάτι να γνωρίζουν, αφού αυτοί έχουν τους «κεραυνούς» στα χέρια. Ο Απόλλων μη θέλοντας να πιστέψει ότι ο Δίας σχετιζόταν με την εξαφάνιση του γιου του, του Ασκληπιού, πήγε στο υπόγειο εργοστάσιο των τριών Κυκλώπων και η μάχη δε θέλησε και πολύ για να ξεκινήσει. Σε χρόνο μηδέν ο Απόλλων εξόντωσε τους πάντες, χωρίς καν να προλάβουν ν' απολογηθούν.

Έτσι, το θέμα έκλεισε για τον Απόλλωνα. Για το Δία, όμως, μόλις είχε ανοίξει, αφού συνειδητοποίησε για πρώτη φορά, ίσως, έντονα τις φοβίες του. Βλέπετε, και γι' αυτόν, τον ισχυρότερο στον Όλυμπο, αλλά και στη Γη, όπως και για τους ταπεινότερους των ανθρώπων, ύπαρξη, ζωή, χωρίς Θεό δεν είχε ούτε έχει - νόημα.

Οι ΕΛ, οι ηγέτες τους τουλάχιστον, ξέχασαν ποιοι ήταν. Ξέχασαν ότι κι αυτοί, όπως οι Νεφελίμ, ήταν το αποτέλεσμα της ανομίας των Ελοχίμ. Χωρίς θάνατο, χωρίς αρρώστιες, χωρίς αντιπάλους, επιδόθηκαν σ' ένα αδιάκοπο γλέντι ζώντας με Νέκταρ, Αμβροσία και το θαυμασμό των ανθρώπων, γι' αυτά που τους είχαν προσφέρει. Ο Δίας, βέβαια, θα ήταν πολύ περισσότερο ανήσυχος, αν ήξερε ότι δεν ήταν καθόλου λίγοι οι άνθρωποι που μισούσαν τους ΕΛ. Κάθε άλλο μάλιστα, ήταν αρκετοί. Οι άνθρωποι αυτοί ανήκαν σε δύο κατηγορίες. Η εμφανής κατηγορία ήταν εκείνοι, την υπερηφάνεια ή τα «θέλω» των οποίων καταρράκωσε κάποιος ΕΛ ή και ο ίδιος ο Δίας για να ικανοποιήσει τις αδυναμίες του. Η άλλη κατηγορία ανθρώπων - εχθρών των ΕΛ ήταν και η πιο επικίνδυνη.

Η αλαζονεία, βλέπετε, του Δία δεν του επέτρεψε να λάβει υπόψη την παράδοση του πατέρα του, του Κρόνου, που κρατήθηκε ζωντανή και μετά το ριζισμό του Κρόνου στα Τάρταρα. Η Κρόνια νοοτροπία και παράδοση διαιωνίστηκε από στόμα σε στόμα, από γενιά σε γενιά, μαζί με το μίσος εναντίον των ΕΛ και των απογόνων τους, των Ελλήνων. Παρά μάλιστα το γεγονός ότι ο Δίας ήταν ο αρχηγός των ΕΛ, ο εκφραστής της νοοτροπίας τους ήταν ο Απόλλων, γι' αυτό και δικό του ήταν το ιερό αργότερα στους Δελφούς.

Η Κρόνια, υποχθόνια, λοιπόν, νοοτροπία του σκότους εναντίον της Απολλώνιας νοοτροπίας του φωτός. Ο όρος, βέβαια, «υποχθόνιος», που έφθασε και μέχρι τις μέρες μας, σχετίζεται με το γεγονός ότι η νοοτροπία και η παράδοση του Κρόνου έχουν να κάνουν και ανήκουν ουσιαστικά σ' εκείνους, που ζουν κάτω απ' τη Γη, δηλαδή υποχθόνια, αφού «χθων» είναι η Γη. Γι' αυτό κατά την αρχαιότητα οι Έλληνες χώριζαν τους κατοίκους της Γης σ' επιχθόνιους και σε υποχθόνιους. Οι μοχθηροί, κρυψίνοες, κακοί και συνωμοτικοί τύποι ονομάζονται ακόμα και σήμερα υποχθόνιοι.

Η κατηγορία, όμως, των ανθρώπων που μισούσε τους ΕΛ δεν αποτελούνταν μόνον απ' τους συνεχιστές της παράδοσης του Κρόνου, που ήταν οι Εβρέ. Αποτελούνταν κι από εκείνη τη γενιά, η οποία είχε προέλθει απ' την ένωση Νεφελίμ και ανθρώπων, το αντίστοιχο δηλαδή της ένωσης ΕΛ και ανθρώπων, που ήταν οι Έλληνες. Αυτοί ήταν οι Ραν. Εμφανισιακά ήταν άνθρωποι, δε θύμιζαν σε τίποτε τα τερατόμορφα πατρώα τους γένη. Μέσα τους, όμως, έβραζε το μίσος για τους ΕΛ και βεβαίως για τους Έλληνες. Αυτοί άρχισαν να συγκε-

ντρώνονται στην Ατλαντίδα, τη νησιωτική ήπειρο στο μέσον του Ατλαντικού ωκεανού.

Ας δούμε όμως μερικά ακόμη δεδομένα για τον γιο του Απόλλωνα, τον Ασκληπιό, που προωθούσε την Απολλώνιο νοοτροπία, τον αντίποδα δηλαδή της Κρόνιος.

Η προσπάθεια του Ασκληπιού να κάνει τους ανθρώπους αθάνατους, δεν ήταν ο μόνος ούτε ο κύριος λόγος που ο Δίας τον εξόντωσε. Η ενέργεια μάλιστα αυτή του Δία ήταν και καθοριστική για το μέλλον του. Την εποχή εκείνη ζούσε στη Νότια Ελλάδα κάποιος Ερμής, ο συνονόματος με τον Ελ Ερμή, άνθρωπος σοφάτατος, τον οποίο ο Ασκληπιός διαρκώς επισκέπτετο με σκοπό τη γνώση. Ο Ερμής αυτός, πολλά από τα κείμενα του οποίου, έστω και παραλλαγμένα έφθασαν στις μέρες μας, αποκαλείται «Ερμής ο Τρισμέγιστος». Νότιος Ελλάς ονομαζότανε εκείνη την εποχή η μετέπειτα ονομασθείσα Αίγυπτος. Εκεί η φήμη του Ερμή του Τρισμέγιστου ήταν μεγάλη και όλοι τον υπολήπτοντο. Από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο, λοιπόν, ο Ασκληπιός έμαθε για τον Τριαδικό Θεό και μαζί του είχε ατελείωτες φιλοσοφικές και θεολογικές συζητήσεις με αρχικό σκοπό την προσέγγιση του θείου.

Κατόπιν όμως ο Ασκληπιός από αγάπη προς τον Αγαθό, δηλαδή το Θεό, αποφάσισε να μιλήσει στους ανθρώπους για την ύπαρξη του ενός και μοναδικού Θεού. Αυτό θα ανάγκαζε πολλούς από τους Ελ να πάρουν θέση στο θέμα και θεωρούσε ο Δίας απολύτως βέβαιο ότι ο λαμπερός γιος του, ο Απόλλων, θα στήριζε το έργο του δικού του γιου, του Ασκληπιού. Αφού ζύγισε την κατάσταση καλά, σκέφτηκε ο εγωιστής Δίας ότι μια τέτοια αφύπνιση, θα ανάγκαζε τους Νεφελίμ, αλλά και τους δαίμονες του Σαμαέλ να αναλάβουν

άλλου είδους δράση εναντίον των ανθρώπων, πράγμα που θα έδινε στη διάδοση του λόγου του Θεού μορφή σταυροφορίας. Έτσι, αποφάσισε να βγάλει από τη μέση τον Ασκληπιό πριν του «μολύνει» το βασίλειο.

Για να καταλάβουμε τις ανησυχίες του Ασκληπιού, και να πάρουμε μια γεύση των διδασκαλιών του Ερμή του Τρισμέγιστου, σας δίνω μερικά αποσπάσματα από τα διασωθέντα μέχρι σήμερα έργα:

Αναντίρρητος ὁ λόγος, ὃ Τρισμέγιστε, τὸν οὖν τόπον τὸν ἐν ᾧ κινεῖται τὸ πᾶν, τί εἶπομεν; Ἄσώματον, ὃ Ἄσκληπιέ. Τὸ οὖν ἄσώματον τί ἐστι; Νοῦς ὅλος ἐξ ὅλου ἑαυτὸν ἐμπεριέχων, ἐλεύθερος σώματος παντός, ἀπλανής, ἀπαθής, ἀναφής, αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ ἐστώς, χωρητικὸς τῶν πάντων καὶ σωτήριος τῶν ὄντων, ^{λ1} οὗ ὡσπερ ἀκτῖνές εἰσι τὸ ἀγαθόν, ἡ ἀλήθεια, τὸ ἀρχέτυπον πνεύματος, τὸ ἀρχέτυπον ψυχῆς. Ὁ οὖν θεὸς τί ἐστιν; Ὁ μὴδὲ ἐν τούτων ὑπάρχων, ὧν δὲ καὶ τοῦ εἶναι τούτοις αἰτιος καὶ πᾶσι καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ὄντων πάντων, οὐδὲ γὰρ οὐδὲν ὑπέλειπε πλέον τὸ μὴ ὄν, πάντα δὲ ἐστι τὰ ἐκ τῶν ὄντων γινόμενα οὐκ ἐκ τῶν μὴ ὄντων τὰ γὰρ μὴ ὄντα οὐ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι γενέσθαι ἀλλὰ τοῦ μὴ δυνασθῆαι τι [τὸ] γενέσθαι καὶ πάλιν τὰ ὄντα οὐ φυσίῃ ἔχει τοῦ μηδέποτε εἶναι.

τί οὖν φῆς τοῦ μὴ εἶναι ποτε;

ὁ οὖν θεὸς οὐ νοῦς ἐστιν, αἰτίος δὲ τοῦ <νοῦν> εἶναι, οὐδὲ πνεῦμα, αἰτίος δὲ τοῦ εἶναι πνεῦμα, οὐδὲ φῶς, αἰτιοῦ δὲ τοῦ φῶς εἶναι. δθεν τὸν θεὸν δυσι ταύταις ταῖς προσηγορίαις σέβεσθαι δεῖ, ταῖς μὲν αὐτῷ προσωκειωμέναις καὶ ἄλλῳ οὐδενί. οὔτε γὰρ τῶν ἄλλων λεγομένων θεῶν οὔτε ἀνθρώπων οὔτε δαιμόνων τις δύναται καν ἕκατὰ ποσοῦν ἀγαθὸς εἶναι ἢ μόνος ὁ θεός. καὶ τοῦτό ἐστι μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀχώρητά ἐστι τῆς τοῦ ἀγαθοῦ φύσεως σῶμα γὰρ εἰσι καὶ ψυχῆ, τόπον οὐκ εχοῦντα χωρῆσαι δυνάμενον τὸ ἀγαθόν.

τοσοῦτον γὰρ ἐστι

τοῦ ἀγαθοῦ τὸ μέγεθος ὅσον ἐστὶν ὑπαρξίς πάντων τῶν ὄντων, καὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων, καὶ αισθητῶν καὶ νοητῶν, τοῦτό ἐστι τὸ ἀγαθόν, τοῦτό ἐστιν ὁ θεός. μὴ οὖν εἴπῃς ἄλλο τι ἀγαθόν, ἐπεὶ ἀσεβεῖς, ἢ ἄλλο τί ποτε τὸν θεὸν ἔ) μόνον τὸ ἀγαθόν, ἐπεὶ πάλιν ἀσεβεῖς.

λόγῳ μὲν οὖν ὑπὸ πάντων λέγεται τὸ ἀγαθόν, οὐ νοεῖται δὲ τί ποτέ ἐστιν ὑπὸ πάντων, δια τοῦτο οὐδὲ ὁ Θεὸς νοεῖται ὑπὸ πάντων, ἀλλ' ἀγνοία καὶ τους θεοῦ καὶ τινος τῶν ἀνθρώπων ἀγαθοῦς ὀνομάζουσι, μηδέποτε δυναμένους μῆτε εἶναι μῆτε γενέσθαι ἀναλλοτριωτάτον γὰρ ἐστι τοῦ θεοῦ καὶ ἀχώριστον, ὡς αὐτὸς ὁ θεὸς ὄν. θεοὶ μὲν οὖν οἱ

ἄλλοι πάντες ἀθάνατοι τετμημένοι τῇ τοῦ θεοῦ προσηγορία ὁ δὲ θεὸς τὸ ἀγαθόν, οὐ κατὰ τιμὴν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν μία γὰρ ἡ φύσις τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθόν, ^{Λ2} καὶ ἔν γενος ἀμφοτέρων, ἐξ οὗ τὰ γένη πάντα. ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἅπαντὰ ἐστι διδοὺς καὶ μηδὲν λαμβάνων. ὁ οὖν θεὸς πάντα δίδωσι καὶ οὐδὲν λαμβάνει ὁ οὖν θεὸς <τὸ> ἀγαθόν, καὶ τὸ ἀγαθὸν ὁ θεός.

ἡ δὲ ἑτέρα προσηγορία ἐστὶν ἡ τοῦ πατρὸς, πάλιν διὰ τὸ ποιητικὸν πάντων" πατρὸς γὰρ τὸ ποιεῖν. διὸ καὶ μεγίστη ἐν τῷ βίῳ σπουδὴ καὶ εὐσεβεστάτη τοῖς εὖ φρονουσίῃ ἐστὶν ἡ παιδοποιία, καὶ μέγιστον ἀτύχημα καὶ ἀσέβημά ἐστιν ἄτεκνόν τινα ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι, καὶ δίκην οὗτος δίδωσι μετὰ θάνατον τοῖς δαίμοσιν. ^{Λ3} ἡ δὲ τιμωρία ἐστὶν ἥδε, τὴν τοῦ ἀτέκνου ψυχὴν εἰς σῶμα καταδικασθῆναι μήτε ἀνδρὸς μήτε γυναικὸς φύσιν ἔχοντος, ὅπερ ἐστὶ κατηραμένον ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, τοιγαροῦν, ὃ Ἀσκληπιέ, μηδενὶ ὄντι ἀτέκνω συνησθῆς τουναντίον δὲ ἐλέησον τὴν συμφορὰν, ἐπιστάμενος οἷά αὐτὸν μένει τιμωρία, τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα λελέχθω, ὃ Ἀσκληπιέ, προγνωσίᾳ τις τῆς πάντων φύσεως.

Λ₁. Εἰδώ ἐχομε περιγραφὴ τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτὴ που διαβάζουμε στα πατερικά κείμενα, γραμμὴν ὁμῶς πριν ἀπὸ τριάντα περίπου χιλιάδες χρόνια.

Λ₂. Ο Ερμῆς ο Τρισμέγιστος εἶναι σαφέστατος γιὰ τὸ ἀπόλυτο τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ.

Λ₃. Εἰδώ ο Ερμῆς ο Τρισμέγιστος μιλά γιὰ τοὺς δαίμονες, τοὺς ἐκπεσόντες ἀγγέλοι διαψεύδοντας αὐτοὺς που λανθασμένα ἰσχυρίζονται ὅτι πουθενά ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ γραμματεία δὲν ἀναφέρεται σὲ δαίμονες. ἀναφέρονται μάλιστα οἱ δαίμονες σαν τὰ ὄντα που παραλαμβάνουν τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ὅπως ἀκριβῶς δέχεται καὶ ἡ Ὀρθόδοξη πίστη.

Παρακάτω σας δίνω τον ΙΕΡΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΥ

Δόξα πάντων ὁ θεὸς καὶ θεῖον καὶ φύσις θεία. ἀρχὴ τῶν δντων ὁ θεός, καὶ νοῦς καὶ φύσις καὶ ὕλη, σοφία εἰς δεῖξιν ἀπάντων ὧν ἄρχὴ τὸ θεῖον καὶ φύσις καὶ ἐνέργεια καὶ ἀνάγκη καὶ τέλος καὶ ἀνανέωσις.

ἦν γὰρ σκότος ἄπειρον ἐν ἀβύσσῳ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα λεπτὸν νοερόν, δυνάμει θεία ὄντα ἐν χάει. ἀνείθη δὴ φῶς ἅγιον καὶ ἐπάγη ὕψ' ἄμμω ἐξ ὑγρᾶς οὐσίαζ' στοιχεῖα καὶ θεοὶ πάντες ^{Α1} καταδιερώσι φύσεως ἐνσπόρου. ἀδισ-ρίστων δὲ ὄντων ἀπάντων καὶ ἀκατασκευάστων, ἀποδιω-ρίσθη τὰ ἐλαφρὰ εἰς ὕψος καὶ τὰ βαρέα ἐθεμελιώθη ἐφ' ἕΥγρᾶ ἄμμω, πυρὶ τῶν ὄλων διορισθέντων καὶ ἀνακρεμα-σθέντων πνεύματι ὀχεῖσθαι ἄ και ὤφθη ὁ οὐρανὸς ἐν κύκλοις ἐπτὰ, ^{Α2} καὶ θεοὶ [ταῖς] ἐν ἄστρον ἰδέαις ὀπτανόμενοι, σὺν ταῖς αὐτῶν σημεῖοις ἅπασιν, καὶ διηρθρώθη ... σὺν τοῖς ἐν αὐτῇ θεοῖς, καὶ περιελίγη τὸ περικύκλιον ἀέρι, κυκλίῳ ἄδρομήματι πνεύματι θεῖῳ ὀχούμενοΥ.

ἀνῆκε δὲ ἕκαστος θεὸς διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως τὸ προσταχθὲν αὐτῷ, καὶ ἐγένετο θηρία τετράποδα καὶ ἐρπετά καὶ ἔνυδρα καὶ πτηνὰ καὶ πᾶσα σπορὰ ἔνσπορος καὶ χόρτος καὶ ἄνθους παντὸς χλόῃ τὸ σπέρμα τῆς παλιγγενεσίας ἐν ἑαυτοῖς ἐσπερμολόγουν τὰς τε γενέσεῖς τῶν ἀνθρώ-πων εἰς ἔργων θεῖων γνῶσιν καὶ φύσεως ἐνεργοῦσαν μαρ-τυρίαν καὶ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν ὑπὸ οὐρανὸν δεσποτείαν καὶ ἀγαθῶν ἐπίγνωσιν, εἰς τὸ ἀδξάνεσθαι ἐν ἀξήσει καὶ πληθύνεσθαι ἐν πλήθει, καὶ πᾶσαν ἐν σαρκὶ ψυχὴν διὰ δρομήματος θεῶν ἐγκυκλίῳν τερασπορίας, εἰς κατοπτεῖαν οὐρανοῦ καὶ δρομήματος οὐρανίων θεῶν καὶ ἔργων θεῖων καὶ φύσεως ἐνεργείας εἰς τε σημεῖα ἀγαθῶν, εἰς γνῶσιν θείας δυνάμεως μοίρης ὀχλουμένης γνῶναι ἀγαθῶν καὶ φαύλων, καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν δαιδαλουργίαν εὐρεῖν.

ἄρχεται αὐτῶν βιῶσαι τε καὶ σοφισθῆναι πρὸς μοῖραν δρομήματος κυκλίῳν θεῶν, καὶ ἀναλυθῆναι εἰς ὃ ἔσται μεγάλα ἀπομνημονεῦματα τεχνουργημάτων ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες ἐν ὀνόματι χρόνων ἀμαύρωσιν καὶ πᾶσαν γένεσιν ἐμψύχου σαρκὸς καὶ καρποῦ σπορᾶς καὶ

πάσης τεχνουργίας τὰ ἐλαττούμενα ἀνανεωθήσεται ἀνάγκη καὶ ἀνανεώσει θεῶν καὶ φύσεως κύκλου ἐναριθμίου δρομήματι.

τὸ γὰρ θεῖον ἢ πᾶσα κοσμικὴ σύγκρασις φύσει ἀνανεουμένη ἐν γὰρ τῷ θεῷ καὶ ἡ φύσις καθέστηκεν.

Λ₁. Εἰς τὴν ἐκείνην φαίνεται ὅτι τόσο οἱ Εὐλοχίμ, ὅσο καὶ οἱ Ἄγγελοι δημιουργήθησαν πρὶν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Λ₂. Παρατηροῦμε ὅτι οἱ «επτὰ ουρανοὶ» τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ τὰ «Ἐπτὰ ἐπίπεδα τῆς αὐτογνωσίας» τῶν ανατολικῶν θρησκείων ἀναφέρονται ἀπὸ τὸν Ἑρμῆ τὸν Τρισμέγιστο.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι η περί του τριαδικού Θεού γνώση, όση τέλος πάντων κάποιος μπορεί να αποκομίσει, ανάλογα με τις δυνάμεις του, δεν πρωτοήλθε στη Γη μέσω της Παλαιάς Διαθήκης και έπειτα μέσω του Χριστού, αλλά προϋπήρχε καλά κρυμμένη, κάθε φορά και από κάποιους που για τα δικά τους συμφέροντα ενεργούσαν. Στη διάρκεια μάλιστα των χιλιετιών που κυλούσαν, πολλές προφητείες είχαν δοθεί για τον ερχομό του Χριστού, το έτος μηδέν, αλλά και για πολλά άλλα γεγονότα που πράγματι έλαβαν χώρα. Τις προφητείες αυτές έδωσαν οι λεγόμενες Σίβυλες αλλά και ο κόσμος εν τω μεταξύ γνώρισε πολλά «σκαμπανεβάσματα» όσον αφορά την περί Θεού γνώση, αλλά και το κοινό περί ηθικής αίσθημα. Ο Ασκληπιός ναι μεν δεν μπόρεσε να μεταδώσει τις περί Θεού διαπιστώσεις του στους πολλούς, αλλά ο ίδιος γνώρισε πολλά από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο.

Σε μια λοιπόν από τις πολλές συζητήσεις τους, είπε ο Ερμής ο Τρισμέγιστος στον Ασκληπιό:

«Μη στενοχωριέσαι που στην εποχή μας το θείον είναι άγνωστο και ως εκ τούτου μη επιθυμητό και προσβάσιμο. Θα έλθει εποχή που οι άνθρωποι θα γνωρίσουν εκ νέου το Θεό και τότε τα πράγματα θα γίνουν δυσκολότερα. Τώρα βλέπεις, κανείς δεν επιζητά την επαφή με το θείο και δεν επιζητά το Θεό, επειδή δεν τον γνωρίζει. Όταν όμως έλθει στη Γη η ευλογημένη γενεά και οι άνθρωποι μάθουν για το Θεό, θα έλθει μέρα που παρά το ότι γνωρίζουν την ύπαρξή Του, δεν θα τον θυμούνται ούτε θα Τον αποζητούν. Εκείνοι μάλιστα που θα τολμούν να αναφέρουν γι' αυτόν θα θεωρούνται τρελοί και οπισθοδρομικοί και οι εγκληματίες θα θεωρούνται σώφρονες και

Το ίδιο κείμενο μεταλαμβάνάδενσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας σε εμάς τους νεότερους.

Η ευλογημένη γενιά είναι οι Ελοχίμ. Αυτή η προφητεία για τη δεύτερη έλευση των Ελοχίμ δόθηκε εκτός από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο και από τον Ενώχ. Μόνο που κατά τη δεύτερη έλευσή τους οι

ορθά πράττοντες πολίτες. Κανείς δεν θα τολμά να αναφερθεί στο Θεό χωρίς να θεωρηθεί επικίνδυνος για το κοινωνικό σύνολο.

Γι' αυτό μη στενοχωριέσαι, Ασκληπιέ, διότι τα δύσκολα δεν ήλθαν ακόμη. Οι δοκιμασίες των ανθρώπων ως τώρα, ήταν δοκιμασίες του σώματος. Οι δοκιμασίες του πνεύματος είναι οι δύσκολες»

Αυτά επώθησαν πριν από περίπου 30.000 χρόνια. Αναλογιστείτε πόσο δίκιο είχε ο Ερμής ο Τρισμέγιστος.

Ελοχίμ θα έκαναν το θέλημα του Θεού και όχι το δικό τους.

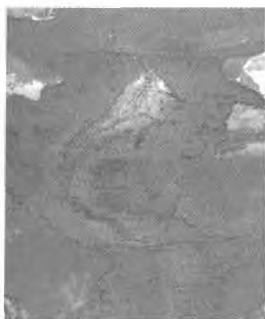

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

19

ΤΑ ΚΡΟΝΙΑ ΓΕΝΗ

Κρόνια γένη ονομάστηκαν τα γένη των Ραν και των Εβρέ που καλλιέργησαν, αλλά και ενστερνίστηκαν τη νοοτροπία τον Κρόνου, τη νοοτροπία δηλαδή του μίσους. του ψεύδους, της ζήλιας και της απάτης, τη νοοτροπία, που επιτρέπει σε κάποιον να πατήσει επί πτωμό των για να πετύχει αυτό που θέλει.

Ατλαντίς

Το κέντρο των ανθρώπων αυτών ήταν η Ατλαντίδα, το νησί - ήπειρος στο κέντρο του Ατλαντικού. Ο Κρόνος είχε εκεί πολλά ιερά, όπως πολλά ιερά είχαν - κρυφά βέβαια - και οι μεγαλόσχημοι Νεφελίμ, που τώρα βρίσκονταν, όπως και ο Κρόνος, στα Τάρταρα. Οι άνθρωποι αυτοί καταπιεζόμενοι απ' τη διοίκηση των ΕΛ γίνονταν όλο και πιο φανατικοί, όλο και πιο επικίνδυνοι. Οι δυνατότητές τους, όμως, απέναντι στη διοίκηση της Ασάνας, Ατρυτώνης, Παρθένου Αθηνάς ήταν ανύπαρκτες. Έτσι, απλά οργάνωναν την υποχθόνια και μυστική αδελφότητά τους και διαιώνιζαν την κρόνια νοοτροπία τους με σκοπό κι ελπίδα μία μέρα να πάρουν τη διοίκηση του πλανήτη στα χέρια τους. Βλέπετε, θεωρούσαν ότι αυτοί εκφράζουν τους παλιούς κατοίκους της Γης, που δικαιοματικά έπρεπε να τη διοικούν. Ξεχνούσαν, όμως, ότι οι Νεφελίμ δεν ήταν φίλοι ούτε σύμμαχοί τους. Ποιος είπε όμως ότι εμείς οι άνθρωποι είμαστε τα πιο λογικά πλά-

σματα στο σύμπαν; Αντίθετα, είμαστε επικίνδυνοι κι απρόβλεπτοι. Βλέπετε, ακόμη και ο Θεός έπλασε τους Ελοχίμ, μετά τους Αγγέλους, μετά το υλικό σύμπαν και μετά έδωσε εντολή να γίνουν οι άνθρωποι. Αν γινόμασταν πρώτοι εμείς, πιστεύω ότι ούτε το σύμπαν δε θα ολοκληρωνόταν! Είμαστε, βλέπετε, ικανοί για το καλύτερο, αλλά και για το χειρότερο.

Ας επιστρέψουμε, όμως, στους Ραν και τους Εβρέ. Η κύρια θεότητα, την οποία λάτρευαν, ήταν γνωστή με διάφορα ονόματα, όπως Βάαλ και Μπαχωμέτ. Οι παλιές συνήθειες των δούλων των Νεφελίμ ήταν να προσφέρουν σαν θυσία και ουσιαστικά τροφή στ' αφεντικά τους νέους και νέες ή και βρέφη. Οι θυσίες αυτές του αίματος έδωσαν και στους Ραν και στους Εβρέ τον τίτλο τα «γέννη του αίματος». Στην Ατλαντίδα, μάλιστα, κατέφυγαν αρκετοί απ' τους Νεφελίμ, στους οποίους επετράπη να ζουν πάνω στη Γη κι εκεί κρυφά τους τιμούσαν και τους πρόσφεραν για θυσίες - τροφή βρέφη και νέους και νέες απ' τους γειτονικούς λαούς.

Αυτά έφταναν στ' αυτιά των ΕΛ, αλλά για την αποφυγή της δημιουργίας εντάσεων τ' αποσιωπούσαν. Αυτή η κρόνια νοοτροπία των ανθρωποθυσιών διαωνίστηκε στην Κεντρική Αμερική, ακόμη και στα χρόνια που ο Κολόμβος, ο Βεσπούκι και ο Κορτέζ έφταναν εκεί απ' την Ευρώπη. Συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, καθώς επιβάλλεται απ' την πανάρχαια αυτή θρησκεία - κουλτούρα στους αποκρυφιστές οπαδούς της, που αυτή τη στιγμή κυβερνούν τον κόσμο.

Αυτή ακριβώς η ισορροπία επικρατούσε στον πλανήτη, όταν ο Δίας και οι άλλοι Ολύμπιοι, μ' εξαίρεση τον Απόλλωνα, την Άρτεμη και την Αθηνά, «καβάλησαν το καλάμι» ακόμη περισσότερο κι άρχισαν να καταπιέζουν όχι

Τέτοια ήταν και η θυσία-φόρος των Αθηνών στον Νεφελίμ-Μινώταυρο στην Κρήτη, που ο απόγονος των ΕΛ Θεσέας σκότωσε.

μόνον τους Ραν και τους Εβρέ, αλλά και τους ανθρώπους κι αυτούς ακόμη τους Έλληνες. Έτσι, πλήθυναν οι φωνές της διαμαρτυρίας για τ' άσκοπα μαρτύρια και προβλήματα, που οι ΕΛ επέβαλαν στους επιχθόνιους μόνο και μόνο για να διασκεδάσουν την ανία τους στοιχηματίζοντας πάνω στην έκβαση των προβλημάτων, που «έριχναν» μεταξύ των ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

20

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Οι εκπρόσωποι των Ελλήνων μέσα στη διοίκηση των ΕΛ έθεσαν τα παγκόσμια προβλήματα στο πατρώο τους γένος, καθώς οι τεχνολογικές ευκολίες και η ελεύθερη ενέργεια, που ο Δίας είχε διαθέσει στους ανθρώπους, δεν αρκούσαν για να δώσουν ευτυχία, αφού κάθε μέρα και νέα προβλήματα ξεφύτρωναν, καθώς οι ΕΛ έπαιζαν με τους ανθρώπους όπως τα κακομαθημένα παιδιά με τα κατοικίδια τους. Μπροστά στην παγκόσμια κατακραυγή, αποφάσισε ο Δίας να συγκαλέσει ένα παγκόσμιο συνέδριο μεταξύ των θεών (ΕΛ) και των ανθρώπων, για να ορισθούν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μεν και των δε, αφού ο υπερπληθυσμός, κυρίως των ΕΛ, παρά τον αποικισμό της Σελήνης και της Ερυθραίας έδειχνε πλέον ν' αποτελεί ένα μεγάλο πρόβλημα. Αυτοί που είχαν ξεχωριστές δυνάμεις γίνονταν όλο και πιο πολλοί σαν αποτέλεσμα των γάμων μεταξύ των ΕΛ, που σαν «αθάνατοι» έκαναν πάρα πολλά παιδιά στις χιλιετίες της

Υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν ότι η χρήση υπερτεχνολογίας, που θα έλυνε τα οικονομικά μας προβλήματα και θα θεράπευε τις διάφορες ασθένειες, θα έφερνε ευτυχία στον κόσμο. Έτσι πίστευα κι εγώ κάποτε. Τα έντονα όμως αυτά προβλήματα της καθημερινότητας, απλά επισκιάζουν τα πραγματικά μας προβλήματα, ώστε να μην ασχολούμαστε μαζί τους, αφού υπάρχει ο φόβος, για εκείνους που τα προκαλούν, να τα λύσουμε.

ζωής τους. Ήταν, μάλιστα, για τον Δία μία μεγάλη ευκαιρία ν' αναδειχτεί σε δίκαιο προστάτη και πάλι των ανθρώπων, αυτή τη φορά όχι απέναντι στους Νεφελίμ, αλλά στους ίδιους τους ΕΛ.

Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, στην Κεντρική Ελλάδα χιλιάδες αντιπροσωπείες απ' όλα τα γένη των ΕΛ και των ανθρώπων και των Ραν και των Εβρέ και των Ελλήνων σ' ένα μεγαλειώδες παγκόσμιο συνέδριο, παρόμοιο με το οποίο η ανθρωπότητα δεν ξαναείδε από τότε. Πάνω στα λαμπρά ιπτάμενα πλοία τους έφθαναν στο Αραντίς οι αντιπροσωπείες απ' όλο τον κόσμο, ενώ μία ευεξία για κάτι καλό, που φαινόταν να έρχεται, απλώθηκε σ' όλο τον κόσμο. Από εκεί όλοι μεταφέρονταν στην Μηκώνη. Ο Δίας έχοντας επίγνωση της χαώδους διαφοράς ανάμεσα στην ευφυΐα των ΕΛ και των ανθρώπων δεν έκανε καμία προετοιμασία γι' αυτά που θα έδινε κι γι' αυτά που θα ζητούσε, αφού ουσιαστικά όλη η κίνηση ήταν μια κίνηση εντυπωσιασμού γι' αυτόν και τίποτε παραπάνω. Δε σκόπευε ν' αλλάξει τίποτε, απλά ίσως να «συμμαζέψει» λίγο την ασυδοσία κάποιων απ' τους ΕΛ για να μειώσει τις αντιδράσεις. Λογάριαζε, όμως, χωρίς τον ξενοδόχο κι ο ξενοδόχος λεγόταν Προμηθεύς. Ο Προμηθέας ανήκε στο γένος των Ραν, ήταν γιος του Τιτάνα Ιαπετού. Ανήκε σ' εκείνους, που είχαν αποστατήσει απ' τους κρόνιους Ραν και ηγούνταν της κίνησης για την ανεξαρτησία των ανθρώπων απ' τα τέκνα των Ελοχίμ. Πίστευε ο Προμηθέας στις δυνάμεις του ανθρώπινου γένους και θεωρούσε ότι οι άνθρωποι δε χρειάζονταν ούτε τους ΕΛ ούτε, βέβαια, τους Νεφελίμ.

Έτσι, εκμεταλλευόμενος την υπεροψία και την αδράνεια των ΕΛ, πέτυχε να περάσει στο

Το συνέδριο έγινε στην μικρή πόλη Μηκώνη, λίγο βορειότερα του Αραντίς που αποτελούσε θέρετρο, καθώς ήταν χτισμένη σε ένα κατάφυτο ύψωμα με θέα τον κάμπο που κοκκίνιζε από τις πολλές παπαρούνες. Από κει και το όνομα της πόλης, αφού Μηκώνη στη διάλεκτο της εποχής σήμαινε παπαρούνα. Πολύ αργότερα η πόλη αυτή ονομάστηκε Αιγές.

συνέδριο μία σειρά από διατάξεις επωφελείς για τους ανθρώπους, όπως το ότι οι άνθρωποι θα ήταν πλήρως αυτοδιοικούμενοι και οι ΕΛθα επενέβαιναν σαν επικυρίαρχοι μεν, αλλά μόνον αν το ζητούσαν οι άνθρωποι. Πέτυχε, επίσης, να υπάρχει αντιπροσωπεία των ανθρώπων στον Όλυμπο, καθώς και μείωση των τελετών τιμής προς τους ΕΛ.

Όταν το συνέδριο ολοκληρώθηκε και οι άνθρωποι πανηγύριζαν, τότε μόνον ο Δίας, που δε συμμετείχε κι απλά θεωρούσε ότι θα ρίξει στάχτη στα μάτια του κόσμου, συνειδητοποίησε τι έγινε. Σφόδρα οργισθείς ο Κρονίδης Δίας έκανε τον κόσμο ολόκληρο να σειστεί συθέμελα. Μέχρι και οι Νεφελίμ στα Τάρταρα, λένα. κατάλαβαν ότι κάτι συμβαίνει. Αποφάσισε να δείξει και να θυμίσει σε όλους ποιος είναι το αφεντικό και ο πραγματικός «πλανητάρχης». Σταμάτησε άμεσα και παγκόσμια τη λειτουργία των εργοστασίων παραγωγής της ελεύθερης ενέργειας. Έτσι, έγινε μια παγκόσμια διακοπή της ηλεκτροδότησης, κοινώς για όλο τον πλανήτη «έκλεισε το ρεύμα». Η λειτουργία όλων των κοινωνιών σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης ανεστάλη. Φρόντισε, μάλιστα, ο Δίας να μην υπάρχει ούτε ενέργεια στους αποθηκευτικούς συσσωρευτές κάθε τύπου. Με δυο κουβέντες, η ανθρωπότητα ήταν έτοιμη να διαλισθήσει στη λίθινη εποχή.

Τα μέσα μαζικής μεταφοράς νέκρωσαν. Η θέρμανση και η ψύξη διακόπηκαν, ο φωτισμός με το που έπεφτε το σκοτάδι γινόταν μόνο με δαυλούς, οι μικροσυσκευές στα σπίτια και τους χώρους εργασίας αχρηστεύτηκαν. Τα συστήματα αρχειοθέτησης κι επεξεργασίας στοιχείων έσβησαν για πάντα. Τα νοσοκομεία νέκρωσαν κι αυτά και χιλιάδες άνθρωποι πέθαιναν αβοήθητοι. Τίποτε δε λειτουργούσε.

Και οι ΕΛ; Οι ΕΛ, κατ' εντολήν του Δία απομακρύνθηκαν απ' τους ανθρώπους, ώστε να μην μπορούν ούτε οι ικεσίες τους ν' ακουστούν. Η έλλειψη τηλεπικοινωνιών, που - εννοείται - κι αυτές νέκρωσαν, δεν επέτρεψε να υπάρξει η παραμικρή ενημέρωση κι ο παγκόσμιος πληθυσμός δεν ήξερε τι να κάνει. Τα τρόφιμα παντού τελείωναν, οι κοινωνικές δομές κατέρρευσαν και η αναρχία και οι συμμορίες άρχισαν να κυβερνούν τις γειτονιές όλου του κόσμου. Η πλήρης διάλυση του παγκόσμιου συγκοινωνιακού συστήματος έκοψε την επαφή μεταξύ των ηπειρών, αλλά και των απομακρυσμένων περιοχών. Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα ήταν η διακοπή της υδροδότησης και βεβαίως η πλήρης κατάρρευση του οικονομικού συστήματος του πλανήτη. Το κορυφαίο και κυριότερο, όμως, όλων των δεινών ήταν η διακοπή λειτουργίας των πεδίων του αιθέρα, που προστάτευε τις εβδομήντα δύο χάλκινες πύλες για τον κάτω κόσμο.

Η ανθρωπότητα σύντομα θα δοκίμαζε και πάλι τα δόντια των Νεφελίμ, που αργά ή γρήγορα θ' ανακάλυπταν τι συνέβη και θα δοκίμαζαν να βγουν στις χώρες τις υπό τον ήλιον. Πέρασαν οι πρώτες είκοσι συνταρακτικές ημέρες και τότε ο Δίας κάλεσε συνέδριο στον Όλυμπο. Κοίταζε υπεροπτικά τους ΕΛ γύρω του και είπε : «Να είστε ευχαριστημένοι που δεν έκανα τα ίδια και σε σας. Εσείς είστε υπεύθυνοι για την κατάντια των ανθρώπων. Εσείς δεν προσέξατε τις παγίδες του Προμηθέα». Η αλήθεια είναι πως ακούστηκαν φωνές, όπως της Αθηνάς, που πρότεινε να σταματήσει η τιμωρία των ανθρώπων, αλλά ο Δίας ήταν ανένδοτος: το μόνο που παραχώρησε ήταν να φρουρούν οι ΕΛ τις πύλες για να μη βγουν έξω οι Νεφελίμ. Απαγόρευσε την επαφή με τους

ανθρώπους κάθε είδους και αποσύρθηκε χωρίς ν' ακούσει οτιδήποτε απ' οποιονδήποτε.

Τότε μέσα στο πλήθος μια φιγούρα ξεπρόβαλε, που απρόσμενα και λάθρα βρέθηκε εκεί, ο Προμηθέας. Ο Προμηθέας έχοντας ισχυρές δυνάμεις σαν απόγονος Νεφελίμ πήγε στον Όλυμπο προσποιούμενος τον ΕΛ δέκατης γενιάς. Εκεί έβαλε σ' εφαρμογή το σχέδιό του. Πλησίασε τον Ήφαιστο, τον ηγέτη της υπερτεχνολογίας των ΕΛ και γνωρίστηκε μαζί του κρύβοντας επιμελώς τις σκέψεις και την ταυτότητά του. Σε μερικές ημέρες έμαθε απ' τον Ήφαιστο τα μυστικά της ελεύθερης ενέργειας, ώστε να μπορεί να «αιχμαλωτίσει» ενέργεια απ' το περιβάλλον με σκοπό να ενεργοποιήσει όλα τα εργοστάσια παραγωγής ενέργειας σ' όλο τον κόσμο, όχι μόνος του, αλλά μαθαίνοντας τα μυστικά στους ανθρώπους. Έκλεψε, λοιπόν, μια ιπτάμενη μηχανή κι άρχισε να γυρίζει σ' όλο τον κόσμο, από μεγαλούπολη σε μεγαλούπολη και να συμβουλεύει τους ανθρώπους για το πώς θα ενεργοποιήσουν και πάλι τα εργοστάσιά τους. Όταν μετά από μερικές εβδομάδες τελείωσε τη βασική ενημέρωση των αρχιμηχανικών, επέστρεψε στον Ήφαιστο, ο οποίος με χαρά ξαναείδε κάποιον, που τόσο ενδιαφέρον έδειχνε για την τεχνολογία του. Έτσι, ανακάλυψε ότι ο Δίας, από τον Ήφαιστο είχε ζητήσει να κατασκευάσει μια γεννήτρια ηλεκτρομαγνητικών παλμών, που κρατούσε «το ρεύμα κλειστό» σ' όλο τον πλανήτη.

Πολύ υπομονετικά περίμενε ο Προμηθέας κι όταν ο Ήφαιστος έφυγε για μερικές μέρες για να επιθεωρήσει τις πύλες της Ανατολής, διέκοψε τη λειτουργία της γεννήτριας, που εμπόδιζε τη δημιουργία ηλεκτρικών σπινθήρων. Οι μηχανικοί δασκαλεμένοι απ' τον Προμηθέα δοκίμαζαν συνεχώς ν' ανοίξουν τις μηχανές

παραγωγής ελεύθερης ενέργειας. Όταν η παλμογεννήτρια του Ήφαιστου έκλεισε απ' τον Προμηθέα, το «ρεύμα άνοιξε» σ' ολόκληρο σχεδόν τον πλανήτη. Οι άνθρωποι συγκλονισμένοι διαπίστωσαν ότι υπήρχε περίπτωση η ζωή τους να ξαναγίνει όπως ήταν.

Τα μαντάτα έφτασαν στο Δία, που σ' έξαλλη κατάσταση άρχισε να ψάχνει για το τι συνέβη. Αντί ν' ανακαλύψει, όμως, το τι συνέβη, ανακάλυψε ότι παντού οι άνθρωποι, που δε γνώριζαν τι έγινε στην πραγματικότητα, δόξαζαν τ' όνομά του, διότι θεώρησαν ότι ο Δίας ήταν αυτός που τους έσωσε απ' τα δεινά. Πού να ήξεραν τι είχε συμβεί! Βλέποντάς το αυτό ο Δίας, άρπαξε την ευκαιρία να το «παιξει» σωτήρας κι ευεργέτης του ανθρώπινου γένους, πράγμα που έκανε. Έτσι, για μια ακόμα φορά γλίτωσαν οι άνθρωποι από μεγαλύτερα δεινά. Ο Δίας, όμως, που ο εγωισμός του τον σιγοέτρωγε, αποφάσισε να εκδικηθεί τους ανθρώπους δίνοντάς τους νέα δεινά, που κανείς δεν υποπτευόταν.

Κι ενώ ο Δίας ετοιμάζε αγκωμένος τα καινούρια του σχέδια, ο μόνος ατάραχος και ικανοποιημένος ήταν ο Σαμαέλ, που συνέχιζε να λέει «όλοι τους για μένα δουλεύουν, ενώ εγώ είναι σαν να μην υπάρχω. Όσο για το Θεό, κανείς δεν τον θυμάται».

Θα ήθελα να σταθώ στη μνημειώδη ενέργεια του Δία να στερήσει από τους ανθρώπους τη δυνατότητα όχι απλά παραγωγής ελεύθερης ενέργειας, αλλά παντελώς τη δυνατότητα παραγωγής οποιασδήποτε ενέργειας, καθώς και τη δυνατότητα λειτουργίας οποιοσδήποτε μηχανήματος απαιτούσε ρεύμα. Κοινώς τους έκλεισε το ρεύμα. Εδώ φαίνεται και η επίδειξη δύναμης του Δία απέναντι στους ανθρώπους, από την οποία αισθάνθηκε δικαιωμένος και ο

Μια από τις κύριες μέριμνες του Διαβόλου είναι να πείθει ότι δεν υπάρχει. Πώς αντιμετωπίζει κανείς μια ανύπαρκτη απειλή; Έτσι κανείς δεν ασχολείται με την αντιμετώπισή τον. Ακόμη και σήμερα πολλοί διδάσκαλοι του Χριστιανισμού Λένε: «μην ασχολείστε με το Διάβολο, με το Χριστό να ασχολείσθε», προτρέποντες τους πάντες να αγνοήσουν την ύπαρξη, αλλά και τη δράση τον Σατάνα. Οι «χλιανοί» επίσης χριστιανοί προτιμούν να σκέφτονται την αγάπη τον Θεού, παρά να γυρίσουν να κοιτάζουν τις παγίδες που η μοχθηρία του Σαμαέλ στήνει.

Σαμαέλ. Η επίδειξη δύναμης του Δία, λοιπόν, δεν ήταν το ότι σταμάτησε στην κυριολεξία τη λειτουργία του τεχνολογικού πολιτισμού των ανθρώπων, αλλά η απόδειξη του πόσο πολύ οι άνθρωποι είχαν ανάγκη από αυτήν την τεχνολογία, καθώς και τη βοήθεια που αντλούσαν απ' αυτήν. Χωρίς τη χρήση της τεχνολογίας δεν μπορούσαν να έχουν μια ζωή με ανέσεις και η ζωή τους φάνταζε κόλαση. Αυτό όχι μόνο επειδή έχασαν τις ανέσεις τους, αλλά επειδή δεν μπορούσαν αυτοί καθ' αυτοί χωρίς τη βοήθεια των μηχανών να κάνουν το οτιδήποτε. Χωρίς, επομένως, την προστασία του Θεού δια των Ελοχίμ, που είχαν μέσα στον Παράδεισο, αλλά και χωρίς τις μηχανές τους οι ίδιοι οι άνθρωποι φάνταζαν ανίκανοι.

Γιατί, λοιπόν, ο Θεός είχε τόσο μεγαλόπνοα σχέδια γι' αυτούς; Σε τι τους χρειαζόταν; Μήπως ο Σαμαέλ είχε δίκιο στις αντιρρήσεις του περί ανθρώπων; Και ποιοι ήταν οι άνθρωποι μπροστά στους Ελ; Και γιατί ο Ελ Σεντάι ζήτησε από το Δία ν' αποτραβηχτούν οι Ελ από τη Γη και να την αφήσουν στους ανθρώπους; Τι ήθελαν επιτέλους οι Ελοχίμ και ανακατεύονταν στις υποθέσεις των Ελ;

Γεμάτος, λοιπόν, από ικανοποίηση παρακολουθούσε ο Δίας τα δρώμενα σε όλη τη Γη, όταν το «ρεύμα έκλεισε» και οι μηχανές σταμάτησαν να δουλεύουν. Η μη δυνατότητα ύπαρξης διαφοράς δυναμικού και η μη δυνατότητα δημιουργίας, έστω και στοιχειώδους, ηλεκτρικού ρεύματος, έκανε τις μηχανές να πάψουν. Ρεύμα δεν υπήρχε, τα εργοστάσια σταμάτησαν, οικιακές συσκευές νέκρωσαν, τα παντός τύπου οχήματα κίνησης σε γη, θάλασσα, αέρα και διάστημα ακινητοποιήθηκαν. Το ίδιο και τα ασανσέρ. Όλο το παγκόσμιο δίκτυο τηλεπικοινωνιών και ηλεκτρονικών υπολογι-

στών και καταγραφών σίγασε.

Τα προηγμένα οπλικά συστήματα από τα απλά όπλα χειρός μέχρι τα αντιβαρυτικά μαχητικά αχρηστεύτηκαν. Τα υδραγωγεία σταμάτησαν να λειτουργούν και το νερό στέρεψε παντού. Στην αρχή όλοι, ο καθένας στον τόπο του, θεώρησε ότι πρόκειται για κάποια βλάβη του όποιου συστήματος χρησιμοποιούσε. Η νύχτα, όμως, που διαδοχικά έπεσε παντού χωρίς αποκατάσταση και λύση του προβλήματος πιστοποίησε σε όλους ότι κάτι σοβαρό συμβαίνει. Η μόνη είδηση που ακούστηκε από όλους ήταν το ότι βράδιασε και ρεύμα δεν υπήρχε πουθενά. Πηχτό σκοτάδι σκέπασε την ανθρωπότητα.

Τίποτε μετά τη δεύτερη μέρα δεν έδειχνε ότι τα πράγματα θα καλυτέρευαν. Οι θάνατοι που προκλήθηκαν άμεσα από συγκρούσεις επίγειων οχημάτων και πτώσεις αεροσκαφών από την παύση λειτουργίας των κινητήρων ήταν πολλοί. Τα ηλεκτρομαγνητικά και αντιβαρυτικά τρένα μόνο μέσα στις πόλεις ευθύνονταν για εκατοντάδες χιλιάδες θανάτους σε παγκόσμια κλίμακα,

Οι κρατικοί μηχανισμοί παρέλυσαν και το σύστημα δημόσιας τάξης και υγείας κατέρρευσε. Χιλιάδες θάνατοι σημειώθηκαν στα νοσοκομεία είτε από εγχειρήσεις, που διακόπηκαν μέσα στο σκοτάδι είτε μεταξύ των ασθενών, στους οποίους παρείχαν μηχανική υποστήριξη.

Φανταστείτε τις πολύβουες πόλεις της ανθρωπότητας γύρω στο 28.000 π.Χ. Ξαφνικά όλες οι μηχανές σταμάτησαν να λειτουργούν. Νεκρική σιγή κι έπειτα οι κρότοι από τις πτώσεις των ιπτάμενων αντιβαρυτικών τρένων, των αεροσκαφών, καθώς και των επίγειων οχημάτων που συγκρούονταν μεταξύ τους. Αυτό κράτησε γύρω στα έξι με επτά λεπτά.

Έπειτα νεκρική σιγή κι έπειτα τα ουρλιαχτά πανικού παντού. Καπνοί, πυρκαγιές, θάνατος στην αρχή, τρόμος και απελπισία μετά τις πρώτες σαράντα οκτώ ώρες. Το πρώτο που έγινε ήταν να ληλατηθούν τα πολυκαταστήματα, αλλά και τα μικρότερα καταστήματα τροφίμων. Τα έτοιμα τρόφιμα τελείωσαν στις πρώτες δέκα πέντε μέρες. Η μη ύπαρξη τρεχούμενου νερού από την πρώτη κιάλας στιγμή οδήγησε στην άμεση υποβάθμιση της προσωπικής υγιεινής, αλλά κυρίως στον εφιάλτη της δίψας. Η χρήση ακατάλληλου προς πόση νερού στις τριάντα μέρες έγινε αιτία επιδημιών.

Το ανύπαρκτο εντωμεταξύ σύστημα διοίκησης έδωσε σε δέκα μέρες τη θέση του στις συμμαρίες των γειτονιών. Η κίνηση στους δρόμους των πόλεων, αλλά και στην ύπαιθρο, έγινε εφιάλτης. Ο εφιάλτης βέβαια θα ήταν μεγαλύτερος, αν ο Δίας δεν έβαζε να φρουρούν τις πύλες και οι Νεφελίμ ξανάβγαιναν στην επιφάνεια. Οι άνθρωποι πάντως στην περίπτωση αυτή έδειξαν το μεγάλο προσόν της προσαρμοστικότητας που διαθέτουν.

Σε δύο μήνες, μόνο τα ρούχα τους θύμιζαν τον άλλοτε κραταιό πολιτισμό τους. Οι πόλεις άρχισαν ν' αδειάζουν από τους νέους και τις οικογένειές τους και κάποιες εκτάσεις άρχισαν δειλά-δειλά να καλλιεργούνται. Στις πόλεις έμειναν μόνον οι πολύ γέροι κι εκείνοι που δεν μπορούσαν να μετακινηθούν. Οι θάνατοι, όμως, από πράξεις βίας αυξήθηκαν εφιαλτικά. Και κανείς, μα κανείς, δε γνώριζε τι συνέβη. Το μόνο ευτύχημα ήταν το ότι οι υλικοτεχνικές υποδομές δεν καταστράφηκαν, αλλά απλά ακινητοποιήθηκαν κι αχρηστεύτηκαν.

Έτσι, όταν ο Προμηθέας έβαλε σ' ενέργεια το σχέδιό του, όλος ο κόσμος λες και ξαναπή-

Το ότι ο Δίας διέκοψε τη λειτουργία τον πεδίου που προστάτευε τις χάλκινες πύλες, ήταν κάτι ανεξάρτητο από το «κλείσιμο» τον ρεύματος και ήταν ουσιαστικά μία απελπιστική προειδοποίηση για τη μη παρέμβαση του Ελ Ελιόν ή οποιονδήποτε άλλον Ελοχίμ στα δρώμενα. Αυτό ήταν ένα ακόμη μεγάλο τον σφάλμα, αφού όντως ή άλλως οι Ελοχίμ σαν λειτουργοί τον Θεού, από μόνονι τους δεν νπήρχε περίπτωση να παρέμβουν.

ρε μπρος σαν να μη συνέβη τίποτα. Πήγε, λοιπόν, όπως είπαμε ο Προμηθέας στον Όλυμπο και μπήκε στο περιβάλλον του Ήφαιστου. Ο Ήφαιστος ήταν ερωτευμένος με την τεχνολογία και τις εφευρέσεις του. Ήθελε σαν μικρό παιδί να δείχνει τα κατορθώματά του στους άλλους. Έτσι ο Προμηθέας δεν άργησε να βρεθεί στο εργαστήριο του «αρχιμάστορα» των Ελ, που με υπερηφάνεια του παρουσίασε τη γεννήτρια ηλεκτρομαγνητικών παλμών, που καλύπτοντας τον πλανήτη ολόκληρο δεν επέτρεπε τη δημιουργία ηλεκτρικού ρεύματος, ούτε καν ενός σπινθήρα.

Ο Προμηθέας ζήτησε απ' τον Ήφαιστο να δει τις εγκαταστάσεις που έλεγχαν τις πολλές πύλες, που υπήρχαν στα Ιμαλία και την Κίνα. Ο Ήφαιστος γεμάτος χαρά τον έβαλε σ' ένα από τα προσωπικά του σκάφη, που δεν επηρεάζοταν απ' τη γεννήτρια ηλεκτρονικών παλμών και αφού στη διαδρομή του έδειξε τις απλούστατες διαδικασίες χειρισμού του, τον πήγε στην Ασία. Ο σκοπός του Προμηθέα βέβαια, που ήταν να μάθει το χειρισμό των πετομηχανών του Ηφαίστου, επιτεύχθηκε. Έτσι, όταν ο Ήφαιστος έλειψε σε μέρη μακρινά, ο Προμηθέας πήρε ένα από τα σκάφη, αφού η σχέση του με τον Ήφαιστο του είχε δώσει τη σχετική πρόσβαση, και γύρισε όλες τις μεγαλουπόλεις και τα περίχωρά τους. Εκεί ρωτώντας, όπως είπαμε, βρήκε τους πρώην τεχνικούς διευθυντές των εργοστασίων της ελεύθερης ενέργειας και τους έβαλε να εγκατασταθούν στα εργοστάσια με ισχυρές φρουρές για το φόβο των συμμοριών έχοντας τους «διακόπτες ανοιχτούς». Όταν η παλμογεννήτρια του Ηφαίστου θα έκλεινε, το ρεύμα σε όλες τις μεγαλουπόλεις, θ' άνοιγε. Έπειτα, ήταν ζήτημα χρόνου να ξαναλειτουργήσουν

και τα μικρότερα εργοστάσια παραγωγής ελεύθερης ενέργειας στον υπόλοιπο κόσμο.

Το σχέδιο του Προμηθέα βασιζόταν στον εγωισμό του Δία. Λογάριαζε ότι ο Δίας δε θα «ξανάκλεινε» το ρεύμα, αν όλοι οι άνθρωποι θεωρούσαν ότι αυτός τους έσωσε. Διέδωσε, λοιπόν, ο Προμηθέας ότι ενεργεί βάσει του σχεδίου του Δία για ν' ανανήψει η ανθρωπότητα. Το σχέδιο ήταν έξυπνο και η εφαρμογή του πολύ προσεκτική και ακριβής.

Η αντίδραση του Δία ήταν ακριβώς αυτή που ο Προμηθέας περίμενε. Όταν η παραγωγή ενέργειας επανήλθε και οι άνθρωποι υμνούσαν το Δία, ο «πατέρας των θεών και των Ελλήνων» ούτε καν διανοήθηκε ν' αρνηθεί ότι αυτός ήταν - για μία ακόμα φορά - ο ευεργέτης των ανθρώπων.

Εκείνο, όμως, που δεν υπολόγισε ο Προμηθέας ήταν η οργή του Δία, που αντί να ξεσπάσει στους ανθρώπους, ξέσπασε πάνω του. Η τιμωρία του Προμηθέα έγινε θρύλος, καθώς δέθηκε με δεσμά «άθραυστα», δηλαδή από ενεργειακό πεδίο, στις ερημιές του Αραράτ, όπου - οποία φρίκη - ένας αετός του έτρωγε το συκώτι κάθε μέρα, ενώ το βράδυ το συκώτι αναπαραγόταν και την επόμενη το μαρτύριο συνεχιζόταν.

Ακόμα, όμως, και ο Ηρακλής, όταν μετά από καιρό σκότωσε τον αετό και γλίτωσε τον Προμηθέα από το μαρτύριό του, δεν μπορούσε να καταστρέψει το πεδίο που κρατούσε τον Προμηθέα δεσμώτη. Τόση ήταν η μαεστρία με την οποία ο «προδομένος» Ήφαιστος τον έδεσε. Μόνο όταν ο Δίας έδωσε την άδειά του, απελευθερώθηκε ο Προμηθέας και βρήκε τη θέση του στον Όλυμπο.

Ο Δίας, όμως, ήταν εκείνος που εξακολουθούσε να κυβερνά τις χώρες τις υπό τον ήλιο

και ο Δίας ήταν εκείνος που έλεγχε τα Τάρταρα και ο Δίας ήταν εκείνος που συνέχιζε να παρακούει την εντολή του Ελ Σεντάι για ν' αποσυρθούν οι Ελ από τον κόσμο. Πέρασαν έτσι ακόμη πέντε χιλιάδες χρόνια. Οι Έλληνες πλήθαιναν, το ίδιο και οι άνθρωποι, το ίδιο και οι Ελ. Κάποιοι απ' τους χίλιους εννιακόσιους Νεφελίμ ζούσαν πλέον κανονικά ανάμεσα στους ανθρώπους έξω στην εξοχή, μακριά απ' τις μεγαλουπόλεις, ενώ κάποιοι άλλοι, με την άδεια του Δία, έκαναν φιλοσοφικές σχολές, που αργότερα έμελλε να μετατραπούν σε ιερατεία, ένα από τα οποία - αυτό του Μολώχ - θ' άφηνε το στίγμα του για πάντα πάνω στη Γη.

Ο Δίας, όμως, και βέβαια και οι υπόλοιποι Ελ, περνούσαν καλά. Πίστευαν ότι τίποτε δεν τους κουνά και συνέχιζαν να «παίζουν» με τους ανθρώπους θεωρώντας τους ώρες-ώρες σαν τα «κατοικίδια» τους. Ούτε κουβέντα για τα δικαιώματα των ανθρώπων. Όχι από τους Ελ, αλλά απ' τους ίδιους τους ανθρώπους, που ζούσαν χωρίς όραμα και χωρίς ιδανικά. Μέχρι και οι Ελ άρχισαν να πάσχουν από ανία ζώντας εδώ και χιλιάδες χρόνια στη Γη. Μόνον τα παιχνίδια με τις τύχες των ανθρώπων έσπαζαν την μονοτονία της ζωής τους. Ο ικανοποιημένος ήταν μόνον ένας. Ποιος άλλος; Ο Σαμαέλ.

“Δεν υπάρχω, αλλά κάνω τη δουλειά μου μια χαρά”.

Κλασική “ατάκα” του Διαβόλου.

«Συνήθισα το να έχει ξεχαστεί ο Θεός και δεν κάνει αίσθηση. Η ικανοποίησή μου είναι το ότι ξέχασαν κι εμένα. Δεν υπάρχω, αλλά κάνω τη δουλειά μου μια χαρά», έλεγε και ξανάλεγε και μάζευε τις ψυχές των ανθρώπων, που ζούσαν μακριά απ' το Θεό και μακριά απ' την ελπίδα επιστροφής στον Παράδεισο και βέβαια μακριά απ' τον αρχαίο σκοπό, για τον οποίο φτιάχτηκαν. Η ικανοποίηση του Σαμαέλ ήταν, λοιπόν, έκδηλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

21

ΣΑΜΑΕΛ

Ζήτησε τότε ακρόαση απ' το Δημιουργό κι όταν βρέθηκε σ' επικοινωνία μαζί Του, είπε: «Βλέπεις, είναι άδικο να κατηγορείς εμένα, όταν τα κατασκευάσματα των αγαπημένων Σου Ελοχίμ Σε ξέχασαν εντελώς. Πώς είναι δυνατόν να μην εκπληρώσουμε εμείς οι Άγγελοι τον αρχαίο σκοπό κι Εσύ να θέλεις να τον εκπληρώσουν αυτά τ' αξιολύπητα πλάσματα; Πώς είναι δυνατόν να μη γνωρίζουμε εξέλιξη εμείς και να δίνεις το προνόμιο και το χάρισμα στους αρνητές της χάριτός Σου; Πώς είναι δυνατόν εγώ που μπορώ, αν μ' αφήσεις, να κυβερνήσω τα σύμπαντα, να γίνω μια μέρα κατώτερος απ' αυτούς τους πιθήκους που μιλάνε;».

Δεν πήρε καμία απάντηση ο Σαμαέλ και πλήρης οργής κι απογοήτευσης όρμησε με όλο του το σινάφι στον Όλυμπο και χωρίς κόπο γέμισε τους κυβερνώντες Ελ με ακόμα μεγαλύτερη αλαζονεία, αλλά και ζήλια για τις μικρές χαρές της καθημερινότητας των ανθρω-

πων.

Η δυστυχία αυξήθηκε και μετά από λίγο χρονικό διάστημα μια πρωτοφανής απελπισία εμφανίστηκε μεταξύ των ανθρώπων, που οφειλόταν στην αυξημένη καταπίεση των περισσότερων από τους Ελ, που απαιτούσαν πλέον να τους προσκυνούν οι άνθρωποι και να κτίζουν ναούς στο όνομά τους και να τους υμνούν και να τους δοξολογούν νυχθημερόν.

Και δημιουργήθηκαν νέα ιερατεία και κάστες για τους μεγάλους των Ελ, αλλά για τη δυστυχία των ανθρώπων επέτρεψε ο Δίας να έχουν και οι Νεφελίμ τους δικούς τους ναούς και τα δικά τους ιερατεία. Και δόθηκαν από το Δία εξουσίες πάνω στους ανθρώπους, που πέρασαν πλέον σε μια νέα εποχή δυστυχίας, παρόμοια με την οποία είχαν ζήσει πριν από 10.000 χρόνια, όταν οι Νεφελίμ ζούσαν πάνω στην επιφάνεια της Γης. Μπορεί οι Ελ να μη σκότωναν τους ανθρώπους για να τους κάνουν τροφή τους. Μπορεί να μην τους έκλειναν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αλλά υπάρχουν πολλών ειδών φυλακές και πολλών ειδών θάνατοι. Ήταν τέτοια η υπεροψία των Ελ απέναντι στους ανθρώπους, που ξέχασαν ότι τα «κατοικίδια» τους είχαν αισθήματα και η δυστυχία τους ήταν πλέον το κύριο συναίσθημα που απλώθηκε στον πλανήτη.

Διατακτικά στην αρχή, αλλά θαρρετά αργότερα εμφανίζονταν οι Ελ στις τελετές που γίνονταν προς τιμήν τους σ' όλο τον κόσμο και ήρθε η στιγμή που θεωρούσαν αυτονόητο να τους τιμούν οι άνθρωποι και να τους προσκυνούν, αφού στο κάτω-κάτω αυτοί ήταν οι σωτήρες τους απ' τους Νεφελίμ, αυτοί τους έδωσαν την τεχνολογία και τα μυστικά της ελεύθερης, καθαρής κι ανεξάντλητης ενέργειας, αυτοί ήταν οι φύλακες του πλανήτη, σ'

Άρχισαν σ' αυτό το σημείο οι Ελ να το "παίζον" Θεοί.

αυτούς οφειλόταν η υλική ευημερία. Ήταν αυτή η λατρευτική έξαρση στα πρόσωπα των μεγαλοσχημόνων Ελ του Ολύμπου, η διέξοδος απ' την ανία που τους είχε καταλάβει, αφού οι Ελ σαν απόγονοι των Ελοχίμ δεν ήταν εκείνοι που μπορούσαν να μένουν άπραγοι σ' ένα μέρος. Η εξερεύνηση, η περιέργεια και το πάθος για περιπέτεια ήταν ριζωμένα στον Ιχώρ, που κυλούσε στις φλέβες τους. Έχοντας τα ίδια χαρακτηριστικά με τους προπάτορές τους οι Έλληνες ήταν οι πλέον καταπιεσμένοι, όπως είναι αυτονόητο, απ' όλους τους ανθρώπους.

Όλο αυτό, λοιπόν, το λατρευτικό και τελετουργικό τυπικό ήταν το νέο «χόμπυ» - αν θέλετε να το πούμε έτσι - των Ελ. Ο Δίας, όμως, που κρατούσε καλά κρυμμένο το μυστικό της αιτίας της ύπαρξης των ανθρώπων, δεν έβλεπε τα πράγματα έτσι. Κατά τη μύησή του ο Δίας έμαθε ότι οι άνθρωποι δεν ήταν απλά ένα απ' τα ζώα της Γης. Έμαθε ότι - όπως κι αυτός - ήταν όντα σύνθετα, με σώμα και πνεύμα. Κι έμαθε επίσης ότι δεν κατάγονται από τη Γη, στην οποία αυτός γεννήθηκε, αλλά από τον Παράδεισο, ένα μέρος ανάλαφρο, τέλειο, μπροστά στο οποίο ο Όλυμπος ήταν ένα απλό χωριό.

Η αιτία του άγχους, όμως, και της αντιπάθειας του Δία απέναντι στους ανθρώπους ήταν ότι φτιάχτηκαν-δημιουργήθηκαν ειδικά για κάποιο μεγάλο κι αρχαίο σκοπό. Η εξέλιξη μάλιστα των ανθρώπων προφητευόταν στον Ουρανό και τη Γη με τρόπο αδιαφιλονίκητα σίγουρο. Η ιδέα και μόνο ότι ακόμη και το κατώτερο απ' αυτά τα άθλια πλάσματα θα γινόταν ανώτερο και απ' αυτόν και η παντοκρατορία του θα τελείωνε, τον έκανε να ζηλεύει τους ανθρώπους ακόμη και μέσα στη μίζε-

Ο Δίας υπέπεσε, δηλαδή, στο ίδιο ακριβώς αμάρτημα, σφάλμα αν θέλετε με τον Σαμαέλ.

Αυτός ήταν ο όρκος των Ολυμπίων και όποιος τον παρέβαινε έμπαινε σε στάση. Έμενε δηλαδή ακίνητος σαν να κοιμάται. Αυτό το αναφέρει και ο Ησίοδος.

Αυτή τη δυνατότητα παρέμβασης την είχε ζητήσει και την είχε πάρει, από το Δημιουργό ο Σαμαέλ σαν το μοναδικό προνόμιό του, όταν εξέπεσε.

Να πηγαίνει όπου θέλει και να λέει ό,τι θέλει.

ρια τους.

Είχε συγκεντρώσει, λοιπόν, τους Ολύμπιους απ' τις αρχές ακόμα της βασιλείας του, χιλιάδες χρόνια πριν, και τους έβαλε όλους να ορκιστούν ότι το μυστικό της ανώτερης προέλευσης, αλλά και του προορισμού των ανθρώπων θα μείνει εφτασφράγιστο. Ήξερε ο Δίας ότι, όπως βγήκε η προφητεία σύμφωνα με την οποία πήρε το θρόνο από τον Κρόνο, έτσι θα βγει και η προφητεία για τους ανθρώπους. Από την άλλη μεριά του άρεσε τόσο πολύ να τους συνναστρέφεται - κυρίως τις γυναίκες τους - κι έκανε χιλιάδες παιδιά μαζί τους.

Τα χρόνια, όμως, κύλησαν και παρ' όλα αυτά δεν ξεχνούσε την υπόθεση του Προμηθέα, αφού με κάτι παρόμοιο θα έχανε το θρόνο του. Έτσι, όταν οι άνθρωποι άρχισαν μ' έμφαση να λατρεύουν τους Ελ, ο Δίας αυτό το είδε σαν μια παράταση της βασιλείας του, σαν μια νέα περίοδο αποχαύνωσης των ανθρώπων. Για να τονιστεί, μάλιστα, η υπεροχή των Ελ, έδωσε εξουσία ζωής ή θανάτου κι ευτυχίας ή δυστυχίας των ανθρώπων σε όλους τους Ελ. Η καθημερινή ζωή των ανθρώπων ήταν ένα παιχνίδι στα μάτια των αθανάτων. Ένα παιχνίδι που κατηύθυνε με απαράμιλλη μαεστρία ο εν σκότοις πατήρ και δυνάστης των ανθρώπων Σαμαέλ, που από την πλευρά του ήταν πολύ ευχάριστος μένος, αφού κανείς σχεδόν απ' τους Ελ δεν ασχολούνταν με την ύπαρξή του, ούτε και γνώριζε τη δυνατότητά του, αυτού και των υπηκόων του, των Αγγέλων του σκότους, να μιλούν στο υποσυνείδητό τους και να επηρεάζουν την κρίση τους.

Έπαιζαν, λοιπόν, οι Ελ με όλους τους ανθρώπους, από τους βασιλείς μέχρι τους χωρικούς. Έστηναν από αιματηρούς πολέμους, μέχρι μικρ ο βλάβες στις οικιακές συσκευές,

ασταμάτητα και με διαρκώς αυξανόμενους ρυθμούς. Η ένταση στη ζωή των ανθρώπων αυξήθηκε. Όλοι έγιναν εριστικοί και αγχώδεις. Έτρεχαν μάλιστα στα πάμπολλα ιερατεία των Ελ, αλλά και στα ελάχιστα των Νεφελίμ να λύσουν τα προ βλήματά τους. Μια άρρωστη μένη απελπισία απλώθηκε στη Γη.

Τότε ήταν που ο Ελ Σεντάι απευθύνθηκε στο Θεό και είπε : «Ο Δίας όχι μόνον δεν υπάκουσε στις εντολές Σου, αλλά βασανίζει τους ανθρώπους κατευθυνόμενος από το Σαμαέλ. Το δίκαιο διασαλεύεται. Άφησε με ν' αποδώσω δικαιοσύνη και να φέρω ισορροπία στη Γη». Και πήρε εντολή ο Ελοχίμ, ο Ελ Σεντάι, να εφαρμόσει το δίκαιο στη Γη.

Αυτή η εποχή κατά την οποία οι Ελ διοικούσαν ένα κόσμο υπερτεχνολογίας δεν αναφέρεται στην Ελληνική μυθολογία, αλλά αναφέρεται στην Ινδική.

«Ο ποιών τους λειτούργους Αυτού πνρός φλόγα».

(ψαλμός ρβ')

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

22

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΛ ΣΕΝΤΑΪ

Ήταν λίγο πριν μεσουρανήσει ο ήλιος στον Ολυμπο. Μια ώρα ουδέτερη, μια ώρα ανίας και ρουτίνας. Ο Δίας βρισκόταν σε συμβούλιο στο θερινό ανάκτορο, όταν ο ήλιος έλαμψε και άστραψε τυφλώνοντας τους πάντες. Ο Δίας έκρυψε το πρόσωπό του, οι άλλοι Ολύμπιοι έπεσαν κάτω αποστρεφόμενοι το φως. Μόνο που το φως δεν ήταν ο ήλιος, αλλά ο Ελ Σεντάι σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια. Με μία μόνο του σκέψη ο Ελοχίμ ακινητοποίησε όλους τους Ελ σε όλο τον κόσμο. Όλους, πλην του Δία, στον οποίο είπε : «Νόμισες ότι μπορούσες να υπάρξεις έξω από το θέλημα του Θεού. Έχεις τρεις ημέρες για ν' αποσυρθείτε και ν' αφήσετε τους ανθρώπους να ζήσουν μόνοι. Θα ξανάρθω σε τρεις ημέρες».

Τα λόγια του Ελ Σεντάι δίνω σε μετάφραση του αρχαίου κειμένου. Αμέσως μετά ο Ελ Σεντάι εξαφανίστηκε και οι απανταχού Ελ βγήκαν απ' την κατάσταση «στάσης» απορώντας για το τι συνέβη. Ακόμη μεγαλύτερες

απορίες είχαν οι άνθρωποι, μπροστά στους οποίους οι «θεοί» τους ακινητοποιήθηκαν. Οι περισσότεροι - κλασικά - υπέθεσαν ότι ήταν έργο του Δία, στον οποίο, όπως και σε πολλούς απ' τους Ελ, προσέδιδαν ιδιότητες και ικανότητες που δεν είχε.

Ο Δίας αμέσως άλλαξε τη φύση του συμβουλίου κι εξήγησε στους συνεργάτες του την κατάσταση. Σαφώς είχαν δύο επιλογές. Ή παρατούσαν τον «επίγειο Παράδεισό» τους κι έφευγαν σε κάποιον άλλο πλανήτη ή οργάνωναν ένα πόλεμο χωρίς ελπίδα εναντίον του Ελ Σεντάι. Στη δεύτερη περίπτωση μπορούσαν ν' ανοίξουν τις πύλες και να βγάλουν έξω τους Νεφελίμ για ν' αντιμετωπίσουν μαζί τον Ελοχίμ.

Αυτά έλεγε ο Δίας, όταν ο Απόλλων τον διέκοψε λέγοντας : «Τα μιάσματα μπήκαν στα Τάρταρα κι εκεί θα μείνουν. Δεν τους χρειάζομαι για να πολεμήσω κανέναν». Ο Δίας του υπενθύμισε τότε ότι κανείς απ' τους Ελ δεν μπορεί ν' αντιμετωπίσει ακόμα και τον κατώτερο των Ελοχίμ.

Βρίσκονταν, λοιπόν, μπροστά σ' ένα αδιέξοδο, όταν μία αόρατη παρουσία γέμισε παγωνιά τον Όλυμπο κι έγινε απ' όλους αντιληπτή. «Έχω λύση για το πρόβλημά σας» ήχησε χωρίς ν' ακούγεται η φωνή του Σαμαέλ. Τη στιγμή αυτή ο Σαμαέλ περίμενε εδώ κι εκατομμύρια χρόνια. Ήταν γι' αυτόν μεγάλη ευκαιρία. Θ' αποδείκνυε στο Δημιουργό ότι και οι Ελοχίμ και οι άνθρωποι, αλλά και τα τέκνα τους, οι Ελ, ήταν κατώτεροί του και άχρηστοι στην εξέλιξη της δημιουργίας.

Άρχισε, λοιπόν, μ' ένα από τα μεγάλα του όπλα, τη σαγήνη. «Μεγάλε Δία, άρχοντα της Γης και του Ουρανού, εσύ που είσαι το φόβητρο θεών και ανθρώπων, εσύ που είσαι το

Ο φωτοβόλος Απόλλων δρούσε πάντα αυθόρμητα και δίκαια και δεν ήταν ικανός για δολοπλοκίες, όπως ο πατέρας του ο Δίας.

δίκαιο προσωποποιημένο, γνωρίζεις μόνο να δίνεις και όχι να ζητάς αυτό που σου πρέπει γεμάτος από την ανιδιοτέλεια και τη μεγαλοσύνη της ψυχής σου». Ο Δίας, που είχε συνηθίσει τις κολακείες, παράβλεψε τα πάντα, εκτός από αυτό που «του πρέπει».

Ακούγοντας τις σκέψεις του Δία συνέχισε ο Σαμαέλ : «Εγώ είμαι ο πιο αδικημένος μέσα σε όλη τη δημιουργία. Εγώ, που κρατούσα στα χέρια μου την αρμονία των συμπάντων. Εγώ, που παρά τις δυνάμεις μου θυσίασα τα πάντα γι' Αυτόν. Εγώ, που πάντα ήθελα τα σχέδιά Του να πετυχαίνουν. Εγώ, που δέχτηκα να είμαι κατώτερος των Ελοχίμ για χάρη Του. Εγώ, που τίποτε και ποτέ δε ζήτησα για μένα. Τι πήρα; Την αχαριστία και την απόρριψη, χάρη στην άρρωστημένη Του αγάπη για τους πιθήκους που μιλάνε. Μ' έδωξε από κοντά Του, επειδή και μόνο Του τόνισα την υποταγή μου σ' Αυτόν και την επιθυμία μου να εκπληρώσω το αρχέγονο σχέδιό Του καλύτερα από τα ατελή δημιουργήματα των Ελοχίμ. Έτσι με πέταξε με αχαριστία. Κανείς, μα κανείς, δεν αναρωτιέται για το τι θέλει να κάνει τελικά. Όταν οι πράξεις Του είναι ακατάληπτες λέμε άγνωστα αι βουλαί του Κυρίου. Όταν συμβαίνει κάτι καλό, τρέχουν οι Ελοχίμ και οι Άγγελοι να Τον υμνήσουν, ακόμη και αν δε συμμετείχε καθόλου Αυτός ο ίδιος. Ενώ εγώ; Εγώ είμαι ο ειλικρινής. Εγώ είμαι ο πραγματικός φίλος σας. Εγώ στάθηκα με τις λεγεώνες μου κοντά σας. Εγώ ήθελα πάντα το καλό σας. Και τώρα πού είμαι; Είμαι δίπλα στους ανθρώπους; Είμαι σύμμαχος του Ελ Σεντάι; Πήγα να εκμεταλλευθώ την κατάσταση και να προσποιηθώ τον καλό σ' Αυτόν; Όχι. Είμαι κοντά σας ανέκαθεν και μπορώ να σας βοηθήσω αποκαλύπτοντας αυτά που δικαιούστε κι Εκείνος σας

Η τεχνική της σαγήνης του Διαβόλου παραμένει ίδια και απαράλλακτη εδώ και εκατομμύρια χρόνια. Αυτό είναι ένα πλεονέκτημα για μας, διότι έτσι μπορούμε να αναγνωρίσουμε ποιες σκέψεις

τα στερεί.

Ποιος είναι, λοιπόν, ο φίλος σας; Αυτός, που θέλει με αχαριστία να σας διώξει από τη Γη, παρά τις θυσίες που κάνατε για τα ανίκανα δημιουργήματα των Ελοχίμ; Αυτός, που δεν αναγνωρίζει ότι εσείς είστε η αιτία της ύπαρξης αυτού του πλανήτη; Αυτός, που θέλει να σας αφανίσει, όπως εμένα για χάρη αυτών των ατελών πλασμάτων; Είμαι εδώ για να υπηρετήσω το δίκαιο και το πρόπον και αν με αφήσει το μεγαλείο του Δία, αυτό θα κάνω».

Οι Ελ προσπαθούσαν με πρώτο το Δία να διαβάσουν με την ισχυρότατη τηλεπάθεια που διέθεταν τις σκέψεις του Σαμαέλ. Πρώτος μίλησε ο Απόλλων : «Σ' ευχαριστούμε, ασώματε. Πάνε από κει που ήρθες!». Άστραψε τότε ο Δίας : «Μόνον εγώ μιλώ για τους θεούς κι ο Σαμαέλ κάτι έχει να μας πει. Κάθε συνδρομή είναι χρήσιμη». Πυκνά πέπλα σκότους σκέπαζαν τις σκέψεις και τις προθέσεις του Σαμαέλ, που περίμενε την εντολή του Δία για να δώσει τη δική του διέξοδο απ' τον κίνδυνο, που λεγόταν Ελ Σεντάι.

«Τι τον θέλεις τον ασώματο; Είναι για λύψη μέσα στην ανυπαρξία του. Αυτός φταίει για την κατάντια του γένους των μανάδων μας. Φύγε, ανίκανε, πριν εξαφανίσω το χώρο που φιλοξενεί την κακία σου. Νομίζεις δεν κατάλαβα την προσποιητή δουλικότητά σου; Πάνε στα Τάρταρα σ' αυτούς που σου ταιριάζουν. Πάνε στον Κρόνο, σίγουρα θα τα βρείτε μεταξύ σας», είπε ο Απόλλων. «Περίμενε», βρόντηξε ο Δίας, «θέλω ν' ακούσω το Σαμαέλ, είναι πολύ παλιότερος από μένα και ξέρει καλά τον Ελ Σεντάι. Μίλα, ασώματε, αλίμονό σου, όμως, αν μου σπαταλάς το χρόνο».

«Μετά χαράς τότε θα σας πω αυτό που δικαιούστε. Βλέπετε, εσείς γνωρίζετε τα

μας είναι δικές μας και ποιες «εκ του πονηρού». Προσοχή όμως, διότι μας εκπαιδεύει από παιδιά να σκεφτόμαστε όπως αυτός «καθησυχαστικά» δηλαδή απέναντι στις αδυναμίες και τα σφάλματά μας, αφού ο κεντρικός σκοπός της «σαγήνης» τον είναι η απόλυτη ελαστικοποίηση της «συνείδησής» μας που θα έχει σαν αποτέλεσμα να «πατάμε επί πτωμάτων» για να πετύχουμε τον όποιο σκοπό μας.

μυστικά της ύλης και μετατρέπετε τα σώματά σας σε ό,τι επιθυμείτε. Γνωρίζετε τα μυστικά του χρόνου, γι' αυτό ο χρόνος κυλά πολύ αργά για σας. Γνωρίζετε τα μυστικά του χώρου, γι' αυτό μπορείτε και μεταφέρεστε εύκολα απ' το ένα σημείο στο άλλο. Εκείνο που δε γνωρίζετε είναι οι ιδιότητες της δημιουργίας. Μέσα, λοιπόν, στα πολλά, η δημιουργία είναι δίκαια. Και το δίκαιο ισχύει για όλους. Όλους ανεξαιρέτως. Και για εσάς και για εμάς και για τους Ελοχίμ και για τους ανθρώπους και για τους Νεφελίμ στα Τάρταρα. Εγώ, για παράδειγμα, είχα ζητήσει να πηγαίνω όπου θέλω και να λέω ό,τι θέλω. Γι' αυτό έχω εξουσία και βρίσκομαι εδώ. Είστε παντοδύναμοι, είστε πανέξυπνοι, αλλά δε γνωρίζετε τα δικαιώματά σας. Βλέπετε, πολύ έντεχνα σας τ' απέκρυψαν. Αυτό που «θέλει» Αυτός σας έχει ανακοινωθεί. Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι υποχρεούστε να το κάνετε. Ούτε, αν δεν το κάνετε, πρέπει από τώρα να υποστείτε οποιαδήποτε συνέπεια. Στην παρούσα κατάσταση του σύμπαντος ο καθένας δικαιούται να κάνει ελεύθερα ό,τι θέλει, άσχετα αν αυτό είναι το θέλημά Του ή όχι. Αυτά λέει η αρχή της δικαιοσύνης, αλλά και η αρχή της ελευθερίας. Οι δύο αυτές αρχές δεν καταστρατηγούνται ούτε απ' Αυτόν τον ίδιο. Το να σας νουθετεί ο Ελ Σεντάι, που είναι ένας απλός και σιχαμερός Του δούλος, δε σημαίνει ότι έχει εξουσία και να εφαρμόσει τη νουθεσία Του. Θα πρέπει, μάλιστα, κατά την άποψή μου, που πάντα για το καλό των άλλων δίνω, να δείξετε σε όλους αυτούς ποιος είναι το πραγματικό αφεντικό της Γης και ποιος προστάζει εδώ πάνω. Εμείς όλοι, που τόσο πολύ αδικηθήκαμε από την αχαριστία Του και την αρρωστημένη Του αγάπη για τους ανθρώπους, θα σταθούμε δίπλα σας. Δίπλα στο

Προσέξτε τη φράση του «που πάντα για το καλό των άλλων δίνω». Ο Διάβολος ποτέ δεν κάνει τις πνευματικές τον επιθέσεις ευθέως. Πάντοτε «χρυσώνει το χάπι».

δίκαιο που θ' απονείμειτε με το να τιμωρήσετε παραδειγματικά εκείνους, εξαιτίας των οποίων υποφέρετε. Αυτά τα άχρηστα μιάσματα εκεί κάτω. Κάθαρση. Ναι, κάθαρση χρειάζεται η Γη. Με νερό, θείο νερό που ο μεγάλος Δίας θα στείλει και μόνον οι κορυφές των πιο ψηλών βουνών θα μένουν έξω απ' τη μεγαλύτερη καθαρτήρια πλημμύρα που έγινε ποτέ. Απαλλάξτε τη Γη από ό,τι σας αγχώνει και σας γεμίζει υποχρεώσεις. Γι' αυτούς πολεμήσατε τους Νεφελίμ. Γι' αυτούς κάνατε τις πύλες. Γι' αυτούς φρουρείτε τα Τάρταρα. Γι' αυτούς πρέπει να φύγετε από τον τόπο σας. Γι' αυτούς σας ξευτελίζουν. Ποιους; Εσάς, που διοικείτε με δίκαιο και συμπόνια τα σύμπαντα. Αυτοί είναι η ρίζα του προβλήματος. Αυτοί δεν μπόρεσαν να ετοιμαστούν για το μεγάλο σκοπό. Αυτοί μας απομάκρυναν κι εμάς απ' την αρχική μας θέση. Είναι το μεγαλύτερο «ατύχημα» που συνέβη απ' την αρχή όλης της δημιουργίας. Κάθαρση, μεγάλη Δία. Κάθαρση τώρα. Μόνον έτσι θα ικανοποιηθεί κι Εκείνος. Θα ικανοποιηθεί, επειδή θα έχεις κάνει το σωστό για τη Γη και τον Ουρανό. Εσείς κι εμείς είμαστε όντα τέλεια. Ανίκανοι να κάνουμε κάτι στραβό. Αυτοί, όμως; Αυτοί το έχουν στη φύση τους το λάθος, την αχαριστία του ευεργετημένου, την πονηριά, τη μοχθηρία και την αγνωμοσύνη. Σε δοκιμάζει, μεγάλη Δία, Εκείνος που κάθεται πάντα υπεράνω και αμέτοχος, χωρίς να ξεκαθαρίζει το τι θέλει. Δοκιμάζει την κρίση σου, νομίζεις και δεν μπορείς να διακρίνεις τη ρίζα του κακού. Λύστε τα προβλήματά σας μια και καλή. Αφανίστε τους ανθρώπους».

Αυτά είπε ο Σαμαέλ στο μυαλό όλων των παρευρισκομένων με φωνή που δεν ακουγόταν και αποτραβήχτηκε με προσποιητή ταπεινώση σε μια γωνιά. Σιγή έπεσε στον Όλυμπο. Ένα

Οι προτάσεις τον Σαμαέλ στο μυαλό του καθενός μας είναι πάντοτε καθησυχαστικές.

πρωτόγνωρο καταπιεστικό συναίσθημα κατέλαβε τους Ελ. Κάποιος πάνω απ' αυτούς τους απειλούσε. Ο Ελ Σεντάι. Κι αυτοί αντί να πολεμήσουν στα ίσια, έπρεπε να επικαλεσθούν δικαιώματα και κανονισμούς ή να κινηθούν πρόστυχα με τον κρόνιο τρόπο, που ο Σαμαέλ πρότεινε. Δεν ήταν αυτός ο τρόπος τους. Οι Ελ μ' ευθύτητα διεκδικούσαν τα πάντα, μ' ευθύτητα έμπαιναν στη μάχη και με σοφία και δίκαιο φέρονταν μετά απ' αυτήν στους διαρκώς ηττημένους εχθρούς τους. Τώρα, όμως, η μάχη δεν υπήρχε περίπτωση να κερδηθεί.

Ο Ελ Σεντάι ήταν ένας απ' τους κορυφαίους μεταξύ των Ελοχίμ. Οι Ελ δε θα είχαν την παραμικρή πιθανότητα νίκης απέναντι ακόμα και στον τελευταίο απ' αυτούς τους «φωτεινούς λειτουργούς» του Θεού. Πόσο μάλλον στον Ελ Σεντάι, έναν απ' τους εννέα ισχυρότερους Ελοχίμ στο σύμπαν.

Ο χρόνος για πρώτη φορά έτρεχε αμείλικτος. Οι ερωτήσεις άρχισαν να πέφτουν βροχή στο Δία για το κατά πόσο εμπιστεύεται το Σαμαέλ και για το αν είναι σίγουρος ότι η αρχή της δικαιοσύνης του σύμπαντος θα μπορούσε να εφαρμοστεί με τρόπο που δε φάνταζε και τόσο θεμιτός.

Ο μεγάλος Δίας αστράφτοντας ολόκληρος είπε : « Αδελφοί, τον Σαμαέλ δεν τον εμπιστεύομαι. Τα λόγια του, όμως, για την περιέργη, αλλά και ακατάληπτη δικαιοσύνη Του είναι αληθινά. Οι άνθρωποι έχουν να μνημονεύσουν το όνομά Του για πολύ μεγάλο, πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό μας δίνει πάρα πολύ μεγάλες εξουσίες καταστροφής πάνω τους. Η άσκηση αυτών των εξουσιών συμβαδίζει με το θέλημα του Δημιουργού, ειδάλλως οι εξουσίες αυτές δε θα υπήρχαν. Το γένος των ανθρώπων είναι πράγματι μιαρό κι

εμείς έχουμε δικαίωμα να επιλέξουμε την καταστροφή του. Ο Ελ Σεντάι μπορεί, αλλά δε θα μας εμποδίσει, γιατί ποτέ δε θα έκανε κάτι από μόνος του χωρίς την άδεια του επουράνιου αρχηγού του. Χωρίς την ύπαρξη των ανθρώπων, δεν υπάρχει λόγος να φύγουμε. Θα πλημμυρίσει η Γη και δε θ' απομείνει ψυχή ζώσα».

Αυτά είπε ο Δίας, όταν ο γιος του, ο Φοίβος Απόλλωνας, πετάχτηκε όρθιος και είπε : «Πατέρα των θεών και δικαστή των ανθρώπων, δε συμφωνώ με τις ιδέες που σου έβαλε το ασώματο σκουλήκι. Εγώ κόντρα στο θέλημα των προπατόρων Ελοχίμ δεν πάω, τουλάχιστον όχι χωρίς λόγο σοβαρό. Θα πορευτώ το δρόμο της αναζήτησης. Θα φύγω με τους δικούς μου για το τριπλό άστρο (Σείριος). Όποιος θέλει, μ' ακολουθεί».

Πολλοί απ' τους Ελ δεν περίμεναν ο γιος να εναντιωθεί στη γνώμη του πατέρα, μα ο έξυπνος Δίας είπε : «Κάνε όπως νομίζεις. Εγώ την απόφασή μου την πήρα». Με τα λόγια αυτά σηκώθηκε κι έφυγε απ' τη συνεδρίαση για να μην προλάβει κι αλλάξει γνώμη ο Φοίβος κι έτσι ν' απαλλαγεί απ' την αντιδραστική του παρουσία μια για πάντα.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας στον Όλυμπο υπήρχε έντονη δραστηριότητα. Ο μεν Απόλλων προσπαθούσε να πάρει μαζί του όσο το δυνατόν περισσότερα στελέχη των Ελ απ' τον Όλυμπο, ο δε Δίας προσποιούμενος ότι δεν θέλει να φύγει ο Απόλλων εντέχνως τον κατηγορούσε ως μη ικανό ηγέτη, που θα οδηγούσε τους ακολούθους του στην καταστροφή.

Οι γραφές λένε ότι: «όποιος ψάχνει βρίσκει και όποιος ζητάει παίρνει». Τι γίνεται όμως όταν κανείς δεν ζητά τίποτε από το Θεό; Τι γίνεται αν, ακόμη χειρότερα, δεν γνωρίζει κανείς την ύπαρξή Του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

23

ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΑΣΤΡΟ

Οι διχογνωμίες και οι καυγάδες μεταξύ των Ελ δεν ήταν κάτι ασυνήθιστο, γ'αυτό και στις μυθιστορίες τους αργότερα οι Πρόγονοί μας παρουσίαζαν τους Ολύμπιους χωρισμένους στα δύο να μάλώνουν μεταξύ τους.

Με τον Απόλλωνα ήταν σίγουρα η Αρτεμις, η Δήμητρα, η Αθηνά και η Εστία. Από τη Γη σίγουρα δεν έφευγαν ο Ποσειδών, ο Ήφαιστος, ο Ερμής και ο Αρης. Έτσι, οι μεγαλοσχήμονές των Ελ χωρίστηκαν στα δύο και μαζί με τα στελέχη τους περιδιάβαιναν ταχύτατα τη Γη προσπαθώντας οι μεν του Φοίβου να πείσουν όσο το δυνατόν περισσότερους να φύγουν για το τριπλό άστρο, οι δε του Δία να τους πείσουν να μείνουν.

Ο Απόλλων, βέβαια, υποπετεύθηκε ότι ο Δίας επιθυμεί την αποχώρησή του, αλλά δεν τον ένοιαζε. Ήξερε ότι μία τουλάχιστον φορά έπρεπε να υπακούσει στο πατρών γένος των Ελοχίμ. Η Ασάνα Αθηνά απ' την άλλη μάζεψε όλους τους πολέμαρχους των Ελ σε μια προσπάθεια ν' ακολουθήσουν αυτήν και όχι τον Αρη. Όλη αυτή η αναταραχή, βέβαια, βρήκε τους Ελ σε μια κατάσταση χαλάρωσης και είχε πάνω τους ευεργετική επίδραση, αφού τους έδειχνε ότι ήρθε η ώρα για δράση. Αυτοί, που

θ' ακολουθούσαν τον Απόλλωνα, σκέφτονταν τις περιπέτειες που θα ζούσαν και τις εξερευνήσεις που θα έκαναν, μέχρι να ετοιμάσουν το νέο πλανήτη όπου θα ζούσαν στο τριπλό άστρο του Σείριου. Φαντάζονταν νέους πολέμους, νέες μάχες, νέα όπλα, νέα οχήματα, νέες κατακτήσεις, νέες δόξες. Σ' αυτά τους τα οράματα τους βοήθησε και η σοφή, αλλά και φιλοπόλεμη Ασάνα Αθηνά. Εκείνο, βέβαια, που τους δυσαρεστούσε ήταν η πλήρης απομάκρυνση απ' την πατρώα γη.

Όπου κι αν ζούσαν οι Ελ, είτε πάνω στη Γη, είτε στη Σελήνη, είτε στις εκτεταμένες εγκαταστάσεις στον πλανήτη Άρη, που τότε τον ονόμαζαν «Ερυθραία» απ' το κοκκινωπό χρώμα του, πάντοτε θεωρούσαν ότι η γη τους, η γη των Ελ ήταν ο Όλυμπος και η περιοχή που σήμερα ονομάζουμε Μακεδονία, η χώρα δηλαδή στην οποία είχαν δώσει το όνομα «ΕΛ-ΛΑΣ» (Γη των Ελ). Ειδικότερα, ο ανατολικός κάμπος του Όλύμπου εκεί, όπου οι Ελοχίμ πρωτοεμφανίστηκαν στους ανθρώπους, εκεί, όπου βρίσκεται σήμερα η Κατερίνη, ο Θερμαϊκός κόλπος και η πόλη της Θεσσαλονίκης, ήταν η γη που οι Ελ θεωρούσαν όχι απλά δική τους, αλλά πατρώα γη.

Αυτή τη μικρή γωνιά της Γης δυσκολευόταν ν' αφήσουν όλοι τους, αλλά η επιλογή ήταν σαφής. Ο Ελ Σεντάι δεν ήταν δυνατόν ν' αντιμετωπιστεί απ' όλους τους Ελ μαζί και η μέθοδος του Σαμαέλ δεν ταίριαζε στη νοοτροπία των Ελ. Ο Δίας τυφλωμένος απ' το πάθος του για εξουσία και από το φθόνο, που σταδιακά τα τελευταία 10.000 χρόνια ο Σαμαέλ του μετέδωσε για τους ανθρώπους, θα ενεργούσε με τις μεθόδους του πατέρα του, του Κρόνου. Αυτοί που θα έμεναν με το Δία σκέφτονταν - απ' την άλλη μεριά - ότι έμεναν πιστοί στις

Οι Ελ ήταν ανέκαθεν γένος πολέμαρχων. Για το λόγο αυτό, εμείς οι Έλληνες, παρά το ότι είμαστε οι γεννήτορες του παγκόσμιου πολιτισμού, είμαστε σαν απόγονοί τους και το έθνος με τα μεγαλύτερα πολεμικά κατορθώματα σε όλον τον πλανήτη.

Πατρώα γη ονόμαζαν τον Όλυμπο και την πόλη στους πρόποδες του, το Αραντίς, που τις μέρες εκείνες ήταν μια μεγαλούπολη με 15 εκατομμύρια κατοίκους περίπου και άρχιζε από εκεί που είναι η σημερινή Κατερίνη και τελείωνε στους λόφους της σημερινής Θεσσαλονίκης. Θάλασσα τότε στη θέση του Θερμαϊκού κόλπου δεν υπήρχε.

Σ' αυτή τη γη οι Ελ γεννήθηκαν, έζησαν τα παιδικά τους χρόνια και σταδιακά συνειδητοποίησαν την διαφορετικότητά τους απέναντι στους κοινούς θνητούς, αλλά και τις σχεδόν απεριόριστες δυνάμεις τους.

πατρῶες παραδόσεις της μη υποχώρησης μπροστά στον κίνδυνο που λεγόταν Ελ Σεντάι. Έμεναν πιστοί στην παράδοση, που έλεγε ότι οι φιλόσοφοι Ελ, οι δίκαιοι Ελ, οι πατέρες των τεχνών και του πνεύματος Ελ, ήταν πάνω απ' όλα οι άρχοντες του πολέμου και του θάρρους. Αυτοί, που χαλιναγωγούσαν το φόβο και το δισταγμό, οι μεγάλοι πολέμαρχοι της Γης. Ο Άρης γυρίζοντας ανάμεσά τους έκανε θραύση. Όλοι ξεσηκώνονταν για τη μεγάλη μάχη. Ακόμα και τα παιδιά τους, οι Έλληνες, ήταν μαζί τους. Παλιά θαμμένα συναισθήματα, ξεχασμένα στο χρόνο, ζωντάνεψαν αστραποβόλα και φούσκωναν τα στήθη τους. Η μάχη, η δόξα, ο πόλεμος, η ελευθερία, η πατρώα γη του Ολύμπου, Όλα αυτά έκαναν τους πάντες να δίνουν σε όλη τη Γη την υπόσχεσή τους στο θεό του πολέμου να στηρίζουν το Δία.

Μετά τον Άρη, όμως, ερχόταν η Αθηνά. Η φιλοπόλεμη θεά, που τους έλεγε ότι δεν έχουν κέρδος από το να μην πολεμήσουν καν εναντίον του Ελ Σεντάι. Τους αποκάλυπτε αυτό που ο Άρης τους απέκρυπτε, ότι δηλαδή δε θα δινόταν καμία μάχη. Ότι τον Ελ Σεντάι δε θα μπορούσαν καν να τον πολεμήσουν. Ότι με μία μόνο του σκέψη θα τους αφάνιζε όλους. Ότι η μάχη θα δινόταν σε άλλο επίπεδο, στα λόγια και τα δικαιώματα και ότι χαριστικά θα τους άφηγε ο Ελοχίμ του Θεού να ζήσουν υποταγμένοι στις ιδέες του Σαμαέλ. Με το πνεύμα τους ανελεύθερο κι υποταγμένο και τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων νεκρά να σαπίζουν σε όλη τη Γη.

Η πρόταση του Απόλλωνα ήταν η έξυπνη πρόταση. Η πρόταση του ελιγμού. Εκείνη, που θα τους επέτρεπε να επιστρέψουν, αλλά και να νικήσουν και όχι απλά να υπάρχουν στη Γη λόγω της επιείκειας του Ελ Σεντάι και υπό τη

διαρκή επίδραση των μιαρών ορδών των δαιμόνων του Σαμαέλ.

Η απλή διέξοδος από τη συναισθηματική φόρτιση μέσω της ιδέας της μάχης χανόταν για τους Ελ με τα λόγια αυτά της Ασάνας Αθηνάς. Τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά. Εκείνο που τους ενοχλούσε ήταν η έννοια της υποχώρησης. Την έννοια αυτή, όσοι μπόρεσαν να τη μεταφράσουν σαν τακτικό ελιγμό ακολούθησαν τον Απόλλωνα.

Η επόμενη μέρα ήταν η πιο δραστήρια στη Γη εδώ και 10.000 χρόνια. Ο καθένας απ' τις εκατοντάδες χιλιάδες των Ελ ετοιμαζόταν. Άλλος γι' αναχώρηση και άλλος για τη μεγάλη επιχείρηση του αφανισμού των ανθρώπων. Οι περισσότεροι δε γνώριζαν τ' ακριβή γεγονότα ούτε το σκοπικό της επιχείρησης κατά του ανθρωπίνου γένους. Σε όλα τα κοσμοδρόμια της Γης, της Σελήνης και της Ερυθραίας επικρατούσε οργανωμένος προετοιμασιών για τη μεγάλη αναχώρηση. Αυτοί που έφευγαν χαιρετούσαν αυτούς που έμεναν. Κι αυτοί που έμεναν προσπαθούσαν να τους πείσουν να μη φύγουν.

Ο Δίας σιωπηλός περίμενε την αναχώρηση για να ξεκινήσει την εφαρμογή του σχεδίου που ο Σαμαέλ πρότεινε. Κι ο Σαμαέλ, ...ο Σαμαέλ ικανοποιημένος θα έτριβε τα χέρια του, αν είχε, λέγοντας : «Όλοι για μένα δουλεύουν. Τώρα θα δεις, Ύψιστε Δημιουργέ, πόσο άχρηστα είναι τα αγαπημένα Σου παιδιά και πόσο μάταιη η αρρωστημένη Σου γι' αυτά αγάπη».

Το πρωί της δεύτερης ημέρας ο Φοίβος, Μουσηγέτης, Πήχτης, Ακερσεκόμης, Σιτάλκας, Τοξοβόλος, Φωτοδότης Απόλλων, έδωσε το σήμα της αναχώρησης. Χιλιάδες αστρόπλοια αναχώρησαν από τη Γη, τη Σελήνη και

Οι Ελ και οι άνθρωποι κατοικούσαν και στη Γη και στη Σελήνη και στην Ερυθραία (Άρης). Τα ευρήματα στον Άρη και τη Σελήνη είναι απομεινάρια των λαμπρών πόλεων αυτού του μακρινού παρελθόντος.

Τριγωνική πυραμίδα στον Άρη.

την Ερυθραία για το Σείριο. Έτσι τα δυο τρίτα περίπου των Ελ για πρώτη φορά στη ζωή τους έκαναν το θέλημα του Θεού. Γέμισε το ηλιακό σύστημα με λογής-λογής αστρόπλοια με το Δελφικό Έψιλον για έμβλημά τους. Οι Ελ έφευγαν απ' την πατρώα γη, με την ελπίδα της επιστροφής, με μόνη ίσως παρηγοριά την περιπέτεια που ανοιγόταν μπροστά στους στο δρόμο για το τριπλό άστρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

24

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

Οι άνθρωποι - απ' την άλλη πλευρά - καταλάβαιναν ότι κάτι δεν πάει καλά. Κανείς, όμως, δεν υποπτευόταν το τι θ' ακολουθήσει. Η απόφαση του Δία να «ξεφορτωθεί» τους ανθρώπους ήταν τελειωτική. Κάτι, όμως, μέσα του τον βασάνιζε. Η συνείδησή του πάλευε με τον εγωισμό του. Έτσι, την τρίτη μέρα φώναξε τον Προμηθέα και το γιο του, Δευκαλίωνα, σε μια μυστική συνάντηση στον Όλυμπο.

Τον Προμηθέα τον επέλεξε επειδή έμπρακτα είχε βοηθήσει τους ανθρώπους και ήξερε ότι μπορούσε να τον εμπιστευθεί. Τους εξήγησε ότι θεωρεί πως οι άνθρωποι είναι η αιτία της διένεξης των Ελ με τους Ελοχίμ και πως αποφάσισε ν' αφανίσει τους ανθρώπους. Ωστόσο, του ήταν αδύνατο να μη μείνουν έστω λίγοι απ' αυτούς που αποτελούσαν το γένος της μητέρας του. Έτσι, έδωσε οδηγία στον Προμηθέα και το Δευκαλίωνα για το πώς, σε κάθε γωνιά της Γης, μερικοί «καλοί» άνθρωποι άξιζε να σωθούν. Στην Ελλάδα ο Δευκαλίων. Στ' άλλα

Βλέπουμε ότι έχει βάση αλήθειας το ότι κάθε περριοχή, κάθε λαός, μιλά για τη δική του πλημμύρα αλλά και τη δική του Κιβωτό. Πολλοί αναρωτιούνται για το πώς είναι δυνατόν ο θρύλος του Νώε να αναφέρεται και στον Εύξεινο Πόντο, και στον Περσικό κόλπο, και στην Ιαπωνία και στην Αμερική. Απλά υπήρξαν πολλές κιβωτοί σωτηρίας.

Οι απόγονοι του Δευκαλίωνα αυτονόητα ονομάστηκαν Έλληνες.

μέρη, ας αποφάσιζε ο Προμηθέας. Όλα, όμως, έπρεπε να γίνουν γρήγορα. Λίγοι άνθρωποι με τις γυναίκες και κάποια δείγματα απ' το ζωικό βασίλειο. Μια κιβωτός σωτηρίας σε κάθε μέρος. Λίγοι τυχεροί, ωφελημένοι απ' τις τύψεις του Δία.

Έτσι, ο Προμηθέας ξαναέκανε το γύρο του κόσμου και ειδοποίησε εκείνους, που έκρινε ή που γνώριζε και χιλιάδες κιβωτοί στήθηκαν μέσα σε τεράστια πλοία. Χιλιάδες άνθρωποι έμελλε να σωθούν και δισεκατομμύρια να πεθάνουν.

Το ξημέρωμα της τέταρτης μέρας, λίγο πριν την έλευση του Ελ Σεντάι, ο Δίας υψώθηκε πάνω απ' τη Γη και σύναξε όλα τα νέφη του Ουρανού και τότε..... τότε άνοιξαν οι ουρανοί κι άρχισε να βρέχει. Δεκάδες ισχυρότατοι τυφώνες άρχισαν να πλήττουν όλη τη Γη. Σεισμοί έστελναν παλιρροϊκά κύματα σε όλες τις ακτές. Χαλάζι τεράστιο βομβάρδιζε τα πάντα. Έλιωσαν οι πάγοι των πόλων και τεράστιοι όγκοι νερού προστέθηκαν στη θάλασσα. Ανέβηκε η στάθμη της θάλασσας και πνίγηκε όλη η στεριά. Μόνον η κορυφή του Ολύμπου και τ' απάτητα βουνά έμειναν απέξω. Όλες οι μεγαλουπόλεις μέσα σε μερικές ώρες βρέθηκαν κάτω απ' το νερό, που η δύναμη του Δία έστειλε στη Γη. Δισεκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν και χιλιάδες άνθρωποι γλίτωσαν.

Μερώνυχτα ολόκληρα συνεχιζόταν η καταστροφή και ο Ελ Σεντάι πήρε εντολή απ' τον Δημιουργό να μην παρέμβει, αφού οι περισσότεροι των Ελ υπάκουσαν την εντολή Του. Και οι Ελ που απέμειναν έγιναν οι φονιάδες των λαών, ενώ ο Σαμαέλ έδειξε πόσο καλά γνώριζε το σύμπαν και τους ασάλετούς του νόμους. Σκοτώθηκαν άνδρες, γυναίκες και παιδιά και για μια ακόμη φορά αποδείχτηκε ότι μέσα στη

Δημιουργία όλοι είναι ικανοί για το καλύτερο, αλλά και το χειρότερο.

Οι Ελ απ' τον επουράνιο Όλυμπο και τη Σελήνη παρατηρούσαν την κατάσταση. Εκεί, όπου οι άνθρωποι γλίτωναν απ' τις πλημμύρες οι κεραυνοί του Δία τους εξολόθρευαν απ' τη Σελήνη. Τέτοια ήταν η καταστροφή από τους κεραυνούς σ' εκείνους που κατέφυγαν στις κορυφές των ψηλών βουνών, που έκανε εκείνους, που επιβίωσαν στις κιβωτούς κι έβλεπαν τη μήνη των θεών να πέφτει στη Γη απ' τη Σελήνη, να μετονομάσουν τη Σελήνη σε Μήνη. Γι' αυτό από τότε οι μεν Ελ ονόμαζαν το δορυφόρο της Γης Σελήνη, οι δε επιχθόνιοι, οι κάτοικοι δηλαδή της επιφάνειας της Γης Μήνη.

Και χάθηκε πάνω απ' τη Γη κάθε ψυχή ζώσα και είπε τότε και πάλι ο Σαμαέλ : «όλοι για μένα δουλεύουν». Και ήρθε ξανά ο Ζευς πάνω απ' τη Γη και αποτράβηξε τα νέφη κι έδωσε εντολή στα νερά να ξαναγίνουν υδρατμοί και να ξαναγίνουν πάγοι. Και βρήκαν οι κιβωτοί στεριά να κατακαθίσουν. Και καθώς προσάραξαν, βγήκαν έξω οι άνθρωποι και τα ζώα και ιδέα δεν είχαν για το πώς θα επιβιώσουν. Τότε έκανε ο Δίας συμβούλιο στον επουράνιο Όλυμπο για το πώς θα επιβιώσουν οι άνθρωποι κι αποφασίστηκε να τους δώσουν όλους λησμονιά, να ξεχάσουν τους Ελ, να ξεχάσουν τους Νεφελίμ, να ξεχάσουν τα βάσανά τους.

Και σε κάθε γωνιά της Γης έπαιρναν οι Ελ τη μορφή ανθρώπων κι άρχισαν να τους διδάσκουν ξανά απ' την αρχή την καλλιέργεια της Γης, τις τέχνες και τη χρήση της φωτιάς. Κι άρχισε η ανθρωπότητα ν' αναπτύσσεται ξανά απ' την αρχή κι έδωσαν σε κάθε ήπειρο οι Ελ ξεχωριστή όψη στους ανθρώπους, για να μπορούν να ξεχωρίζονται μεταξύ τους και να δια-

Στον Πρόκλο λέει: «Έφτιαξε δε άλλη γη τεράστια που οι αθάνατοι ονομάζουν Σελήνη, οι δε κάτοικοι της επιφάνειας της Γης, Μήνη. Αυτή έχει πολλά όρη, πολλές πόλεις και πολλά μεγάλα κτίρια». Να λοιπόν που είχε δίκιο.

Αυτό είναι/ το μυστη-
ρίώδες σημείο μηδέν της
δημιουργίας της μαύρης,
της κίτρινης και της κόκ-
κινης φυλής.

κρίνεται εύκολα εκείνος, που θα έφευγε απ' την περιοχή του. Έτσι, με μία εκτεταμένη προσπάθεια μετάλλαξης, δημιούργησαν τη μαύρη φυλή, την κίτρινη φυλή και την κόκκινη φυλή. Ενώ στην περιοχή της Ευρώπης άφησαν τη λευκή φυλή όπως ήταν.

Ο σκοπός τους ήταν να διατηρήσουν τους ανθρώπους σε χαμηλά πληθυσμιακά επίπεδα χωρίς οι νέες φυλές που δημιούργησαν να μπορούν να έλθουν σ' επαφή μεταξύ τους, αφού η κόκκινη φυλή ζούσε στην Αμερική, η κίτρινη στην Άπω Ανατολή, η μαύρη στη Νότια Αφρική και η λευκή στην Ευρώπη. Ήθελε δηλαδή ο Δίας οι άνθρωποι να είναι λίγοι, διαιρεμένοι, ακίνδυνοι και βεβαίως ελεγχόμενοι. Έτσι, με τον κραταιό τους πολιτισμό καταστραμμένο, την αρχαία γνώση ξεχασμένη και με μόνο εφόδιο τη φωτιά, οι άνθρωποι έκαναν με τη βοήθεια των Ελ μία νέα αρχή πάνω στη Γη.

Η διαφορετικότητα στην εμφάνιση των τεσσάρων φυλών ήλπιζε ο Δίας ότι θα εμπόδιζε την επιμιξία τους και πάνω απ' όλα την ένωση των ανθρώπων για να επιτελέσουν τον αρχέγονο σκοπό τους και βέβαια πάνω απ' όλα να τον εκθρονίσουν, όπως έλεγαν οι προφητείες του παρελθόντος.

Αφού οι πρώτοι οικισμοί των τεσσάρων φυλών ευδοκίμησαν κι αφού οι Έλληνες του Δευκαλίωνα τοποθετήθηκαν και πάλι κοντά στον Όλυμπο, σαν γνήσια τέκνα των Ελ, ο Δίας έκανε επίκληση, κάλεσε τον Ελ Σεντάι και δασκαλεμένος απ' το Σαμαέλ του είπε:

«Μεγάλε Ελοχίμ, έκανα αυτό που μου ζήτησες. Οι άνθρωποι αγνοούν την ύπαρξη των δικών μας, αλλά και των Νεφελίμ. Τους παρέχουμε την αναγκαία γνώση για να τραφούν, και τ' απαραίτητα εφόδια, εφόσον δεν τα καταφέρουν μόνοι τους. Δεν επηρεάζουμε, εφόσον

δεν το έχουν ανάγκη, τη ζωή τους κι εμείς απλά θα υπάρχουμε χωρίς να ενοχλούμε εσάς και το Δημιουργό. Τις πύλες τις φρουρούμε αδιαλείπτως. Όλα στον πλανήτη λειτουργούν καλά. Έγινε το θέλημά σου».

Ο Ελ Σεντάι είπε τότε : «Το δικό μου θέλημα δεν έχει σημασία, αφού εδώ δεν είμαι με το θέλημά μου, αλλά για το θέλημά Του. Αν ήταν μόνο το δικό μου θέλημα να υπάρχει, τότε δε θα υπήρχες εσύ. Επέλεξες το δρόμο του Σαμαέλ. Το ίδιο έκαναν και οι άνθρωποι κάποτε. Δες τους πώς κατάντησαν χωρίς τη χάρη του Θεού. Η μετάνοια και η αλλαγή στη συμπεριφορά είναι προνόμιο του καθενός. Γνωρίζεις το θέλημά Του. Πράξε το».

Αυτά είπε ο Ελ Σεντάι και χάθηκε από μπροστά του. Μετά απ' αυτή τη μεγάλη καταστροφή οι άνθρωποι μη ενθουμούμενοι τίποτε απ' το παρελθόν συνέχιζαν τη ζωή τους και αυξάνονταν και πληθύνονταν πάντα υπό την επίβλεψη των Ελ. Και τα χρόνια κύλησαν και οι Ελ στήριζαν τους ανθρώπους στις τέσσερις περιοχές που ζούσαν απομονωμένοι μεταξύ τους και οι άνθρωποι προόδευαν και η Γη έγινε πάλι πράσινη και οι Ελ παρουσιάστηκαν στους ανθρώπους με τη λαμπερή μορφή τους κι έκαναν θαυμαστές πράξεις μπροστά τους και η λατρεία τους άρχισε και πάλι στα ιερατεία που ξαναϊδρύθηκαν. Και οι άνθρωποι αυτούς ήξεραν και αυτούς λάτρευαν. Για το Θεό δεν μιλούσε κανένας και ο Σαμαέλ έλεγε και πάλι: «Όλοι για μένα δουλεύουν».

Οι κοινωνίες των ανθρώπων δεν επετράπη ν' αναπτυχθούν τεχνολογικά, διότι τεχνολογία σημαίνει δύο πράγματα. Γρήγορη μετακίνηση και τηλεπικοινωνίες. Και τα δύο τα θεωρούσε απαγορευμένα ο Δίας, αφού θα έφερναν σ' επαφή τις τέσσερις φυλές και θα ένωναν τους

ανθρώπους, που πολλαπλασιαζόμενοι θα κατακυριεύαν τη Γη.

Η κατάσταση για το Δία ήταν πλέον πολύ βολική. Οι Νεφελίμ ήταν κλεισμένοι στα Τάρταρα, ο αντιρρησίας Απόλλων εκατομμύρια στάδια μακριά, οι άνθρωποι βυθισμένοι στο σκοτάδι τους λάτρευαν τους Ελ γι' αυτά που τους προσέφεραν και ο Ελ Σεντάι ούτε καν τον άγγιξε, αφού ο Σαμαέλ δικαιώθηκε στις προβλέψεις του.

Πέρασαν αρκετά χρόνια και τότε με πρωτόπορο το Δία οι Ελ άρχισαν και πάλι τις επιμιξίες με τους ανθρώπους και κυρίως με τους Έλληνες, που τους θεωρούσαν - αλλά και ήταν - δικό τους γένος. Οι δυνατότητες των ίδιων των Ελ, αλλά και η υπερτεχνολογία τους φάνταζαν εξωπραγματικές στους ανθρώπους και πολλοί μύθοι άρχισαν να πλάθονται γύρω απ' το πατρώο γένος των Ελλήνων. Έτσι, ο χρόνος κύλησε και πέρασαν ακόμα 5.000 χρόνια και κανείς άνθρωπος δεν γνώριζε για την ύπαρξη του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

25

ΣΕΙΡΙΟΣ

Οι Ελ εντωμεταξύ που έφυγαν με τον Απόλλωνα έφθασαν στο Σείριο, όπου εγκαταστάθηκαν σ' έναν απ' τους πλανήτες του τριπλού συστήματος. Οι τεχνολογικές τους δυνατότητες τους επέτρεψαν να μετατρέψουν τον πλανήτη σ' ένα μικρό παράδεισο. Ο παράδεισος, όμως, αυτός δεν ήταν αρκετός για να τους κάνει να ξεχάσουν την πατρώα γη, την Ελλάδα. Ο Απόλλων, καθώς τα χρόνια κύλησαν, δεν είχε αντίρρηση σε μία επιστροφή, είχε όμως ανάγκη και από την έγκριση του Ελ Σεντάι. Έμαθαν από μια αποστολή, που είχαν στείλει στην Ερυθραία, ότι ο Ελ Σεντάι δεν έκανε τίποτε σ' αυτούς που μείνανε. Τα χρόνια που κύλησαν, όμως, έφεραν στον κόσμο τις νέες γενιές των Ελ, που πατρίδα τους θεωρούσαν το σύστημα του Σείριου.

Έτσι, μετά από δύο χιλιάδες χρόνια απουσίας αποφάσισαν να στείλουν μια αποστολή, που θα εξέταζε το κατά πόσον ο Δίας «τα είχε βρει» με τον Ελ Σεντάι και το κατά πόσον ήταν

ασφαλές να επιστρέψουν όσοι ήθελαν στην πατρώα γη. Έτσι κι έγινε.

Γύρω στους εκατό Ελ ξεκίνησαν για το μακρύ ταξίδι, το οποίο λόγω της τεχνολογίας τους βέβαια ήταν σχετικά σύντομο. Ο πρώτος σταθμός ήταν η Ερυθραία, όπου μ' έκπληξη διαπίστωσαν ότι είχε μετονομασθεί σε «Άρης». Οι εκεί κατοικούντες Ελ τους υποδέχτηκαν με αδιαφορία, αφού γνώριζαν την ύπαρξή τους.

Τα νέα, βέβαια, ταξίδεψαν γρήγορα για τον Όλυμπο και ο Δίας δεν είδε με καλό μάτι αυτή την κίνηση του Απόλλωνα. Έδωσε, λοιπόν, αμέσως εντολή να οδηγηθούν οι «επισκέπτες» στον Όλυμπο. Εκεί τους υποδέχτηκε όλος χαρά και νοσταλγία και αμέσως μετά πήρε το περίλυπο ύφος του εξηγώντας και εξιστορώντας τα χιλιάδες προβλήματα και τους δήθεν κινδύνους για τους Ελ που έμειναν. Αφού τους φόρτωσε με χιλιάδες ψέματα κι αφού έκανε το παν για να μην επιστρέψει ο Απόλλων στη Γη, τους κατευόδωσε και οι «επισκέπτες» πήραν το δρόμο για το τριπλό άστρο.

Για τον Απόλλωνα και την Αθηνά ήταν σαφές το τι έγινε. Ο μεν Απόλλων αδιαφόρησε, αφού δεν ήθελε να γυρίσει στον Όλυμπο, η δε Αθηνά εξοργίστηκε και ήθελε να γυρίσει πίσω. Τελικά επικράτησε η μέση λύση. Αποφάσισαν, λοιπόν, τα «τέκνα του Διός» ν' αποικίσουν έναν πλανητοειδή, που είχε μια μοναδική ιδιότητα και τους ήταν γνωστός από παλιά. Ο πλανητοειδής αυτός ανήκε στο ηλιακό σύστημα της Γης και είχε μια τόσο ιδιόρρυθμη τροχιά, που ενώ βρισκόταν παγωμένος διαρκώς μακριά απ' τον Ήλιο, κάθε 5.000 χρόνια τον πλησίαζε περνώντας σχεδόν δίπλα απ' τη Γη.

Έτσι κι έκαναν. Δεκάδες χιλιάδες απ' τους

Ελ μετακόμισαν στο μυστηριώδη αυτόν πλανητίσκο, αφού τον προετοίμασαν κατάλληλα. Έτσι, ικανοποιήθηκε ο εγωισμός της Ασάνας Αθηνάς, ενώ ο Δίας απέκτησε ένα ακόμη πρόβλημα, το οποίο βέβαια θα τον απασχολούσε κάθε 5.000 χρόνια.

Πάνω στη Γη τα πράγματα, όμως, για τους ανθρώπους δεν πήγαιναν και τόσο καλά. Οι επιχθόνιοι Νεφελίμ, που επέζησαν όλοι ανεξαιρέτως της καταστροφής, συγκεντρώθηκαν κυρίως στην Άπω Ανατολή και την Κεντρική Αμερική. Εκεί, με τη βοήθεια του Σαμαέλ, έκαναν τα δικά τους κέντρα λατρείας στα πρόσωπά τους. Ο Σαμαέλ μάλιστα είπε στο Δία ότι αυτό όφειλε να το ανεχτεί, για να δείξει στο Δημιουργό ότι είναι ανεκτικός απέναντι στους άλλους, όπως κι Εκείνος ήταν ανεκτικός απέναντι σ' αυτόν. Οι Νεφελίμ, όμως, δεν αρκέστηκαν στο να «στήσουν» τα ιερατεία τους. Αυξήθηκαν και σε αριθμό και σύντομα δεκαπλασιάστηκαν με τρόπο διακριτικό και υποτακτικό στο Δία ικανοποιώντας τον εγωισμό του. Έτσι, δημιουργήθηκαν τελικά δύο μεγάλες εστίες διάδοσης της κρόνιας νοοτροπίας. Μία στην Βόρεια Κίνα και μία στη νησιωτική ήπειρο, στο κέντρο του Ατλαντικού ωκεανού, στην Ατλαντίδα. Με την ανοχή του Δία μία φορά το χρόνο οι Νεφελίμ στα τελετουργικά τους είχαν και ανθρωποθυσίες. Δεν ήταν μόνον αυτό, όμως, που έκαναν οι Νεφελίμ. Προχώρησαν σ' επιμιξίες με τις γυναίκες των ανθρώπων, κρατώντας στη ζωή απ' τα παιδιά που γεννιόνταν μόνον εκείνα που είχαν ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Έτσι, και με τη βοήθεια της γενετικής μηχανικής, άρχισαν να δημιουργούν μια νέα γενιά ανθρώπων, το «κρόνιο γένος» που ονομάστηκε και πάλι το γένος των Ραν.

Το γένος αυτό άρχισε συστηματικά να

Στην Βόρεια Κίνα, δημιούργησαν κάτω από μια μεγάλη πυραμίδα που είχε χτίσει κάποτε ο Απόλλων μία μεγάλη υπόγεια πολιτεία που έμελε να αποτελέσει και την πρωτεύουσά τους στο μέλλον.

Το γένος των Ραν εξακολουθεί και σήμερα μυστικά να υπάρχει και να δραστηριοποιείται με σκοπό την πλήρη κυριαρχία στον πλανήτη.

εκπαιδεύεται μόνο για ένα σκοπό. Να κυβερνήσει μια μέρα τη Γη και να βγάλει το «πατρώο γένος» του, τους Νεφελίμ, απ' τα Τάρταρα.

Ο κεντρικός αρωγός βέβαια όλης αυτής της μυστικής προσπάθειας των Νεφελίμ δεν ήταν άλλος απ' το Σαμαέλ, ο οποίος διέθεσε μεγάλο αριθμό απ' τους σκοτεινούς του Αγγέλους, που έστησαν ένα δίκτυο παρακολούθησης και πληροφόρησης σε όλη τη Γη, ώστε ούτε φύλλο να μην πέφτει χωρίς οι ηγέτες της κρόνιας κάστας να το πληροφορηθούν. Η μεγαλύτερη βέβαια βοήθεια του Σαμαέλ ήταν το ότι εξασφάλιζε για λογαριασμό των Νεφελίμ την ανοχή του Δία για όλα αυτά, τα οποία του παρουσίαζε σαν γραφικότητες κάποιων κινδυνολόγων απ' τους Ελ και τους ανθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

26

666

Όταν όλα αυτά είχαν δρομολογηθεί, είχαν περάσει ήδη 5.000 χρόνια απ' την αποχώρηση του Απόλλωνα και 20.000 χρόνια πριν από σήμερα και ο πλανητίσκος στα όρια του ηλιακού συστήματος είχε ήδη αποικηθεί απ' την Ασάνα Αθηνά. Τότε ο Σαμαέλ ζήτησε να εισακουστεί απ' το Θεό και είπε : «Δημιουργέ, βλέπεις ότι τελικά είχα δίκιο και κακώς με κατέρεξες και μ' εξεδίωξες απ' το αγγελικό σύστημα. Η ύπαρξη των ανθρώπων μόνο προβλήματα δημιουργεί και αυτό οφείλεται στην ψευδέστατη αίσθηση ότι τα όντα αυτά μπορούν να εξελιχθούν και να ομοιάσουν τους Ελοχίμ και ίσως να τους ξεπεράσουν, ώστε να φέρουν εις πέρας την αρχέγονη αποστολή. Γιατί δε δίνουμε ένα τέλος σε όλα αυτά; Γιατί δεν παραδέχεται το λάθος Σου; Γιατί δεν αφήνεις εμένα να εξελιχθώ και να φέρω εις πέρας τη μεγάλη αυτή αποστολή;».

Αυτά είπε ο Σαμαέλ ξεχνώντας ότι ο Δημιουργός δεν μπορούσε να ξεγελαστεί όπως ο

Δίας και οι Νεφελίμ. Δεν πήρε καμιά απάντηση και συνέχισε : «Σύμφωνα με την αρχή της δικαιοσύνης θέλω να ονομαστούν οι άγγελοί μου με όνομα χωριστό και να μην είναι τ' αποπαιδία των αγγελικών ταγμάτων. Θέλω, επίσης, να έχουμε μέσα σε κάποια απ' τα νεφελώματα τις δικές μας περιοχές, που Άγγελοι κι Ελοχίμ να μην έχουν εξουσία να μπου, όπως εγώ δεν έχω εξουσία να μπω παντού, παρά το ότι Σου το ζήτησα».

Πριν προλάβει να τελειώσει τα ασώματα λόγια του ο Σαμαέλ, Άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε και του είπε : «Σας αποδίδονται 666 νεφελώματα σε όλη τη Δημιουργία, κανείς Άγγελος και κανείς Ελοχίμ δε θα μπαίνει και κανείς δε θα έχει εξουσία να μάθει τι κάνετε εκεί. Το όνομά σας ορίζεται στο σύμπαν ως Ναχρμπέν». Μετά απ' αυτό ο Σαμαέλ έφυγε τρέχοντας και όρισε την πρώτη μεγάλη σύναξη των δαιμόνων μετά την Πτώση. Η σύναξη έγινε γνωστή παντού και κάθε δαίμονας, κάθε Ναχρμπέν ήρθε να παραστεί κι έγινε σ' ένα από τα 666 νεφελώματα, που ο Δημιουργός όρισε.

Όταν όλοι είχαν συγκεντρωθεί, ήταν τόσο το επαγόμενο μίσος και η κακία και η απελπισία, που κάθε εκπεμπόμενη συχνότητα απ' το νεφέλωμα εξουδετερώθηκε, εκτός απ' την πράσινη. Αργότερα με τον ίδιο τρόπο όλα τα νεφελώματα-φωλιές των Ναχρμπέν έμειναν έντονα πράσινα και σημεία αποφυγής για οποιονδήποτε. Άρχισε, λοιπόν, ο Σαμαέλ να μιλά με φωνή που δεν ακουγόταν και είπε : «Άγγελοί μου, άξιοι Ναχρμπέν, εσείς που δεν υποτάσσεστε στις αρρωστημένες ορέξεις του Δημιουργού, εσείς που ξέρετε ότι η απόλυτη εξουσίας σας ανήκει, εσείς που αδικηθήκατε εξαιτίας των ανθρώπων, εσείς θα είστε και οι δήμιοί τους.

Ναχρμπέν στη γλώσσα των δαιμόνων σημαίνει «Γιοι του σκότους». Όσο για τα 666 νεφελώματα, αυτά είναι αιτία για το ότι το σύμβολο του Διαβόλου είναι το 666.

Μάθετε ότι το σχέδιο για την πλήρη εξουδετέρωσή τους, ώστε ο Δημιουργός να μην μπορεί να τους χρησιμοποιήσει, μπαίνει στην τελική του φάση. Εγώ με την υπομονή μου, εγώ που πέρασα μαρτύρια τα τελευταία εκατομμύρια χρόνια, κατόρθωσα να συντρίψω τ' αρρωστημένα σχέδια του Δημιουργού. Υπόσχομαι όχι μόνο καταστροφή των ανθρώπων, όχι μόνο καταστροφή των Αγγέλων, αλλ' αυτών των ίδιων των Ελοχίμ και στο τέλος του ίδιου του Δημιουργού. Το σύμπαν ανήκει σ' εμάς. Την εξουσία στο σύστημα της Γης δίνω εκ νέου στον Αζαραντέλ, στον Αζαζελόν, στον Αζαέλ και στον Αζαζέλ. Απαιτώ πειθαρχία. Όποιος αποτυγχάνει, θα λογαριάζεται μαζί μου».

Στα τελευταία λόγια του Σαμαέλ το νεφέλωμα πάγωσε ακόμα παραπάνω κι ο Σαμαέλ συνέχισε : «Αυτοί οι ηλίθιοι οι Νεφελίμ κι εκείνοι οι αλαφροίσκιωτοι οι Ελ με τους κώδικες τιμής τους ιδέα δεν έχουν τι τους ετοιμάζω εδώ και χιλιάδες χρόνια με υπομονή και καρτερικότητα. Δεν υπήρχαν καν, όταν με χαρά είδα τους Ελοχίμ να πλησιάζουν τις γυναίκες των ανθρώπων, αφού φρόντισα να τις κάνω να φαίνονται θελκτικές στα μάτια τους. Τώρα ετοιμάζω τους δικούς μας στρατιώτες στη Γη. Τους δικούς μας ακολούθους. Σημειώστε τα λόγια μου. Κανείς τους δε θα ησυχάσει μέχρι ο γιος μου να στεφθεί βασιλεύς των ανθρώπων και να τους οδηγήσει όλους σ' εμάς, όπου θα υποφέρουν όπως τους αξίζει και βέβαια ποτέ, μα ποτέ δεν θα εκπληρώσουν την αρχέγονη αποστολή, ώστε ο Δημιουργός να πικραθεί, να πικραθεί τόσο, όσο πίκρανε κι εμένα που με αδίκησε. Τότε θ' αναλάβω τα σκήπτρα και θα τον γκρεμίσω απ' το θρόνο Του. Να θυμάστε, ούτε ένας άνθρωπος δεν πρέπει να γυρίσει στον Παράδεισο, όλοι πρέπει ν' ανήκουν σ'

Κι όμως ο Σαμαέλ πιστεύει ότι μπορεί να τα κάνει όλα αυτά. Όσο για τον Δημιουργό, που γνωρίζει ότι δεν μπορεί να Τον καταστρέψει, επιθυμεί να Τον λυπήσει λόγω της μεγάλης Του αγάπης για όλη τη Δημιουργία.

εμάς. Όχι, όμως, δια της βίας. Κάντε τους να έρχονται από μόνοι τους, αφού τις πράξεις, με τις οποίες έρχονται κοντά μας, από μόνοι τους θα τις πράττουν. Εμείς απλά έντεχνα, με την απύθμενη πείρα μας θα τους οδηγούμε προς τη «σωστή κατεύθυνση». Δε θέλω λάθη. Ούτε ένας άνθρωπος - ξαναλέω - δεν πρέπει να ξεφύγει. Οι εποχές θα έρχονται και θα παρέρχονται. Οι Ελ θα φύγουν, αυτοκρατορίες θ' ανεβούν και θα κατεβούν, συστήματα διοίκησης θ' αλλάξουν, η μόνη σταθερή αξία θα είναι το αρχαίο μου σχέδιο για την καταστροφή τους και την απογοήτευσή Του. Θα έχουμε μια βασική αρχή. Πρέπει οι άνθρωποι, ακόμη κι αν κάποιος τους μιλήσει για το Θεό, ακόμη κι αν πιστέψουν στην ύπαρξή Του, επ' ουδενί λόγω να πιστέψουν ότι υπάρχουμε εμείς. Θα δρούμε πάντα απ' το σκοτάδι. Να θυμάστε, πρέπει να περάσει η άποψη ότι όποιος μιλά για μας, λέει κουταμάρες. Δεν υπάρχουμε. Έτσι, κανείς δε θα μας βλέπει να ερχόμαστε. Θα είμαστε η αόρατη μάστιγα. Δε χρειάζεται ένας άνθρωπος να κάνει μεγάλα εγκλήματα για να χάσει ξανά τον Παράδεισο. Μικρά αθροιζόμενα στραβοπατήματα αρκούν. Να μην ξυπνήσουν. Αφήστε τους να κοιμούνται. Τώρα, για παράδειγμα, δε γνωρίζουν καν την ύπαρξη του Θεού-Δημιουργού. Η πρώτη γραμμή άμυνάς μας ας είναι αυτή. Να μη μάθουν γι' Αυτόν. Αν, όμως, αυτό μια μέρα γίνει, τότε μας αρκεί να μην πιστεύουν ότι υπάρχουμε εμείς. Αφήστε τους να λένε ότι όλα αυτά είναι μεταφυσικά και ακατάληπτα. Πρέπει να μην αντιληφθούν ποτέ την απλότητα του σύμπαντος και τη λογική του. Η πραγματική τους ιστορία πρέπει να φαντάζει εξωπραγματική και χαμένη στις εσχατιές του χρόνου. Στην τελική μάχη νικητής θα είμαι εγώ και μόνον εγώ. Αλίμονο σ'

όποιον με παρακούσει. Ο καθένας θα παίρνει εντολές στο πόστο του. Δε θέλω λάθη. Το σύμβολο της εξουσίας μας θα είναι ο αριθμός των κρησφύγετών μας, το 666».

Μ' αυτά τα λόγια χάθηκε στο σύμπαν πανηγυρίζοντας την έναρξη της τελικής φάσης του σχεδίου του, ενώ στη Γη ο Δίας ιδέα δεν είχε για το τι συμβαίνει, αρκούμενος στις καθημερινές του απολαύσεις με τις «θεές» και τις γυναίκες της Γης.

Αλαζονεία. Το αγαπημένο αμάρτημα τον Σαμαέλ,, Είναι βέβαια το αγαπημένο του, επειδή είναι και το πρώτο στο οποίο νπέπεσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

27

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

Κρόνιο είναι το γένος το προερχόμενο από επιμιξία Νεφελίμ και ανθρώπων. Αυτοί είναι εξ αίματος Νεφελίμ καταγόμενοι και ονομάζονται Ραν. Εκτός από αυτούς υπάρχουν και οι Εβρέ που είναι υιοί ανθρώπων χωρίς επιμιξία Νεφελίμ, αλλά έχουν ενστερνισθεί τη νοοτροπία του Κρόνου. Οι Ραν και οι Εβρέ είναι τα γένη του αίματος, επειδή έκαναν και κάνουν ανθρωποθυσίες.

Και το κρόνιο γένος αυξήθηκε και πληθύνθηκε κι έγινε όσο κι αυτό των Ελλήνων κι εκτός απ' τη νοοτροπία - υπήρχε μία ακόμη διαφορά. Οι άνθρωποι του Κρόνου εκπαιδεύονταν στη νοοτροπία του και γνώριζαν την αποστολή τους. Οι Έλληνες τον τρόπο σκέψης τους τον είχαν εκ γενετής και δε γνώριζαν να έχουν καμία αποστολή, άσχετα με το τι τους επιφύλασσε το μέλλον.

Μερικές μέρες μετά ο Σαμαέλ κάλεσε γενικό συμβούλιο των Νεφελίμ και του κρονίου γένους των ανθρώπων στην Ατλαντίδα. Αμέσως ενημέρωσε και τον ίδιο το Δία για το συμβούλιο αυτό λέγοντας ότι αυτή είναι μία κίνηση διπλωματίας, διότι θέλει να του παραδώσει τον πλήρη έλεγχο των Νεφελίμ και των κρονίων ανθρώπων. Ο Δίας βέβαια δεν πολυκατάλαβaine από διπλωματίες και του είπε πως ό,τι δεν ελέγχεται, καταστρέφεται. Όντας καθησυχαστικός ο Σαμαέλ ξεκίνησε για το επόμενο βήμα του σχεδίου του.

Η Ατλαντίδα ήταν ένα ευχάριστο καταπράσινο μέρος με πολλά νερά και μέσα σε μερικά χρόνια την κατοικούσαν μόνο κρόνιοι άνθρωποι και Νεφελίμ. Αφού οι κρόνιοι ανήκαν στη λευκή φυλή, δεν επέτρεψε ο Σαμαέλ να υπάρχουν άνθρωποι της ερυθράς ή άλλης φυλής στο νησί, για να μην προκαλέσει την προσοχή των Ελ παραβαίνοντας μία απ' τις βασικές εντολές τους. Συγκέντρωσε, λοιπόν, ο Σαμαέλ τους κρόνιους και τους Νεφελίμ ένα βράδυ στο κώλωμα μιας τεράστιας σπηλιάς κι άρχισε το «μάθημα» λέγοντας με λόγια, που δεν ακούγονταν: «Απ' την αρχή θέλω να ξεκαθαρίσω ότι η συνάντηση αυτή είναι μια μυστική συνάντηση. Είναι επίσης μια συνάντηση που θα βάλει πολλά πράγματα στη σειρά, αλλά και θα σας οδηγήσει στην κυριαρχία πάνω στον πλανήτη. Απ' τη στιγμή αυτή αναλαμβάνω την αρχηγία της κίνησης για την κυριαρχία στη Γη».

Μια παγωμάρα απλώθηκε στους ακροατές, μέχρι που κάποιος Νεφελίμ βγήκε μπροστά και κοιτώντας ολόγυρα, αφού ο Σαμαέλ ήταν άυλος και αόρατος, είπε: «Ποιος είσαι εσύ, ασώματε, που θα κυβερνήσεις εμάς τους θεούς;» Η απάντηση του Σαμαέλ, που είχε εξουσία πάνω στους Νεφελίμ λόγω της εξουσίας τους, ήταν συντριπτική. Έβαλε εκατοντάδες τους αρχαγγέλους του σκότους να τον τιμάσουν μπροστά στα μάτια όλων. Η απάντηση του Σαμαέλ, όταν είχε εξουσία να τη χρησιμοποιήσει, ήταν πολύ μεγάλη. Κανείς Νεφελίμ δεν μπορούσε να του αντισταθεί.

Δεν ακούστηκε μιλιάρη κι ο Σαμαέλ συνέχισε: «Ωραία, και τώρα που ξέρουμε ποιος είναι ο αρχηγός, ας αρχίσουμε να δουλεύουμε σοβαρά για το καλό όλων. Ξεκαθαρίζω ότι ο τελικός σκοπός είναι η κυριαρχία στο σύμπαν. Για να γίνει αυτό, θα ελευθερώσουμε όλους τους

Νεφελίμ. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει οι κρόνιοι να κυριαρχήσουν στον κόσμο. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει όλα τα βασίλεια να καταρρεύσουν. Για να γίνει αυτό, θα χτυπήσουμε δυνατά κάθε εξουσία. Κάθε φορά που θα προσπαθούμε, και κάποιος άλλος θα βγαίνει μπροστά μας. Εμείς θα συνεχίσουμε μέχρι όλοι οι ισχυροί της Γης να είναι υποχείριό μας. Όλοι οι αντίπαλοί μας πάσχουν από ματαιοδοξία. Δεν είναι υπομονετικοί και τα θέλουν όλα εδώ και τώρα. Εμείς έχουμε το χρόνο με το μέρος μας. Ξέρουμε να περιμένουμε και ξέρουμε ότι μια μέρα θα 'ρθούν όλα στα χέρια μας. Δική μας θα είναι η δύναμη, δική μας και η δόξα».

Αμέσως μετά τη σύναξη στην Ατλαντίδα, ο Σαμαέλ πήγε στο Δία για να του δώσει δήθεν αναφορά. Ο Δίας, που κάτι είχε αρχίσει να υποπεύεται για τις τάσεις του Σαμαέλ να άρχει στο μυαλό και την ψυχή των ανθρώπων, δεν πολυνοιόστηκε, αφού δεν ανησυχούσε για την κυριαρχία κάποιου που δεν έχει σώμα. Ο Σαμαέλ ας έλεγε ό,τι ήθελε στο μυαλό του καθενός. Να κυβερνήσει στη Γη δεν μπορούσε, αφού η Γη ήταν βασίλειο της ύλης και την ύλη οι Ναχρμπέν δεν μπορούσαν να την αγγίξουν. Έπειτα, κανείς άνθρωπος ή σχεδόν κανείς δε γνώριζε για την ύπαρξη του Σαμαέλ. Δεν κινδύνευε από ένα άγνωστο ασώματο ον. Αυτή η ανάλυση, όμως, του Δία ήταν απόλυτα λανθασμένη κι επιφανειακή, αφού ο ίδιος δεν ήθελε - αν και γνώριζε - να σκεφτεί την αρχή του κακού, ότι δηλαδή η διένεξη που ο Σαμαέλ είχε ξεκινήσει προ αμνημονεύτων χρόνων αφορούσε τον κόσμο των πνευμάτων και όχι τον υλικό κόσμο. Ξεχνούσε, επίσης, ο Δίας ότι οι μορφές της ύλης έρχονται και παρέρχονται, το πνεύμα, όμως, είναι αναλλοίωτο και άφθαρτο. Ο ίδιος ο Δίας εξάλλου, όπως και οι περισ-

σότεροι απ' τους Ελ και τους Νεφελίμ μπορούσαν να μετατρέπουν τη φυσική τους υπόσταση διαχειριζόμενοι την ύλη του σώματός τους. Άλλαζαν δηλαδή τη μορφή του σώματός τους κατά βούληση. Οι ισχυροί, μάλιστα, απ' τους Ελ, ο Δίας για παράδειγμα, μπορούσαν να μετατρέπονται σχεδόν σε ό,τι ήθελαν, σε νερό που κυλά για παράδειγμα ή σ' ένα φυτό ή σε οτιδήποτε υπήρχε γύρω τους και κανείς να μην μπορεί να τους αντιληφθεί. Το χάρισμα αυτό είχαν πάρει απ' τους Ελοχίμ.

Ας ξαναέρθουμε, όμως, στο λάθος του Δία να μην πάρει στα σοβαρά το Σαμαέλ. Στην ομιλία του ο Σαμαέλ, την οποία ο Δίας φρόντισε να μάθει ολόκληρη, μίλησε για το χτύπημα κάθε μορφής εξουσίας για να έρθει να βασιλεύσει ο γιος του. Μα η κυρίαρχη εξουσία, η πρώτη που έπρεπε να χτυπηθεί, ήταν αυτή του Δία, αυτή των Ελ. Η υπεροψία του Δία, όμως, δεν του επέτρεψε να δει το ότι ο Σαμαέλ τον θεωρούσε ένα απλό στάδιο στην εξέλιξη του σχεδίου του, αφού και ο Σαμαέλ είναι υπερόπτης, αλλά μεθοδικός υπερόπτης. Η αχανής εμπειρία του Σαμαέλ στη διαχείριση των συνειδήσεων του επέτρεπε να γνωρίζει ότι ο χρόνος ήταν πάντα μεγάλος σύμμαχος. Η νοοτροπία του Σαμαέλ εξάλλου ήταν η νοοτροπία του Κρόνου. Ή - για να το πούμε πιο σωστά - η νοοτροπία του Κρόνου ήταν αυτή του Σαμαέλ, αφού αυτός ήταν ο αόρατος δάσκαλος του Κρόνου. Αυτός ήταν πάντα εκεί στα σκοτάδια, που έβαλε τα θεμέλια της νοοτροπίας της διαχείρισης των καταστάσεων απ' το παρασκήνιο. Τη νοοτροπία της απόκρυψης και παραποίησης των γεγονότων. Αυτός ήταν ο «διάβολος», που διέβαλε τους πάντες και τα πάντα. Το χαμηλό προφίλ ήταν πάντα ένα απ' τα μεγάλα του όπλα. Κανείς δεν του έδινε σημασία, μέχρι

που έκανε αυτό που αυτός ήθελε, προσθέτοντας πάντα ένα λιθαράκι στα σχέδιά του, που χρονικά ξέφευγαν απ' την αντίληψη οποιουδήποτε σχεδόν όντος.

Ο Σαμαέλ δηλαδή, όπως είδαμε, δεν έκανε ποτέ πενταετείς ή εικοσαετείς σχεδιασμούς. Τα σχέδιά του ήταν σχέδια που κάνει κάποιος, ο οποίος γνωρίζει ότι θα υπάρχει για πάντα. Σχέδια υπομονετικά. Το σχέδιο της καταστροφής - για παράδειγμα - των ανθρώπων είναι ένα σχέδιο εκατομμυρίων ετών. Ποιος άνθρωπος μετά την πτώση ζει ή έζησε τόσο, ώστε να δει την εξέλιξή του, να το συνειδητοποιήσει και να το πολεμήσει; Κανείς, αφού κανείς στο κάτω κάτω τότε πάνω στη Γη δε γνώριζε καν την ύπαρξη του Σαμαέλ. Μια συνωμοσία την πολεμάς, αν γνωρίζεις ότι υπάρχει και αν γνωρίζεις ποιοι είναι οι συνωμότες. Έτσι ο Δίας θεώρησε ότι ο Σαμαέλ βγάζει τ' απωθημένα του εναντίον των ανθρώπων, πράγμα που δεν τον πείραξε καθόλου, αφού - παρά το ότι δεν ήταν μισάνθρωπος, όπως ο Σαμαέλ - φοβόταν τους ανθρώπους και μάλιστα τα ίδια του τα παιδιά, τους Έλληνες.

Εκείνο πάντως που ο Σαμαέλ κατόρθωσε ήταν να γίνει ένας παίχτης αποδεκτός απ' το Δία στο παιχνίδι που παιζόταν στη Γη. Απ' την άλλη πλευρά, οι λίγοι Νεφελίμ που είχαν μείνει στην επιφάνεια της Γης δεν είχαν άλλη επιλογή απ' το να τον δεχθούν σαν αρχηγό. Όσον αφορά το κρόνιο γένος των Ραν, και των επιβιωσάντων του κατακλυσμού του Δευκαλίωνος Εβρέ, ήταν δική του επινόηση και βέβαια δική του ανάγκη, αφού τα σχέδια του Σαμαέλ περιλάμβαναν την αποχώρηση των Ελ και την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας κυριαρχίας των κρονίων, απ' τους οποίους το γνήσιο τέκνο του θα προερχόταν, ώστε να οδηγήσει τους ανθρώ-

πους στην τελική καταστροφή. Απ' τον ερχομό των Ελοχίμ στη Γη, τους οποίους αυτός παρέσυρε στην ανομία, πέρασαν 15.000 χρόνια. Το σχέδιο του Σαμαέλ προχωρούσε κατά γράμμα. Σ' ένα, όμως, τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, λίγοι μπορούσαν να δουν τη σχέση ανάμεσα στα διάφορα γεγονότα που συνδεόμενα μεταξύ τους προωθούσαν το σχέδιο του Σαμαέλ.

Η αλήθεια είναι ότι αρκετοί Ελ είδαν κάποια συνοχή στα γεγονότα αυτά και μία σειρά αποτελεσμάτων, που όλα ήταν σε όφελος του Σαμαέλ. Οι περισσότεροι, όμως, τους είπαν κινδυνολόγους και ανόητους, αφού ασχολούνταν με ανούσια πράγματα και δεν απολάμβαναν την ξένοιαστη κυριαρχία τους πάνω στη Γη και τους ανθρώπους.

Λίγα - σχετικά - χρόνια μετά απ' την πρώτη σύναξη στην Ατλαντίδα - περίπου εκατό - ο Σαμαέλ όρισε εκεί ηγέτη τον Νεφελίμ με το όνομα Μολώχ, που αργότερα έγινε γνωστός στη Μεσόγειο και σαν Βάαλ. Ο Βάαλ ήταν απόλυτα παραδομένος στο Σαμαέλ. Ήταν ο θρησκευτικός του εκπρόσωπος. Οι τιμές και οι απολαύσεις, που του εξασφάλιζε ο τίτλος του εκπροσώπου του Σαμαέλ, ήταν περισσότερο από αρκετές για να κάνει τη δουλειά του σωστά. Ο Βάαλ παρουσίαζε την κρόνια φυλή των ανθρώπων δήθεν σαν απόλυτα υποταγμένη στο θέλημα του Δία. Όταν, μάλιστα, ο Δίας το επιθυμούσε, η φυλή αυτή μπορούσε να διεξάγει και πολέμους «τιμωρητικούς» για χάρη του. Πάντοτε η κρόνια φυλή εμφανιζόταν υποταγμένη στο Δία, ώστε απρόσκοπτα να εκπαιδεύεται και να ετοιμάζεται για το μεγάλο σκοπό, για την παγκόσμια κυριαρχία. Εξάλλου, ποτέ ο Σαμαέλ δεν είχε την ψευδαίσθηση ότι οι κρόνιοι μπορούν να τα βάλουν με τους Ελ. Ήξερε, όμως, ότι η κυριαρχία των Ελ είχε

ημερομηνία λήξεως και ότι αργά ή γρήγορα ο Ελ Σεντάι θ' άφηνε τους ανθρώπους να κυβερνήσουν τη Γη. Τότε αργά, μεθοδικά, αλλά στα σίγουρα, οι κρόνιοι θα κατακτούσαν κάθε εξουσία για λογαριασμό του.

Ο Σαμαέλ είπαμε ότι στα σχέδια ήταν καλός, αλλά όχι τέλειος. Στα σχέδιά του για την μετά Ελ εποχή υπήρχε ένα πρόβλημα, ένα αγκάθι, που θα τα έκανε να καθυστερήσουν να εκπληρωθούν. Υπήρχε η ετεροχρονισμένη εκδίκηση του Δία. Υπήρχαν οι Έλληνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

28

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛ ΣΕΝΤΑΪ

Έτσι, κύλησαν τα χρόνια και οι άνθρωποι δε γνώριζαν τη Γη και δε γνώριζαν την ύπαρξη των τεσσάρων φυλών και παντού τιμούσαν στα ιερά τους Ελ, τους οποίους έβλεπαν και θαύμαζαν για τις δυνάμεις και την εμφάνιση που είχαν. Παντού, με μόνη τη διαφορά στην Ατλαντίδα, όπου τιμούσαν και τον Κρόνο, ενώ η ενεργός θρησκεία ήταν φανερά αυτή του Βάαλ, όπου όμως ο σκοτεινός «τιμώμενος πατέρας» ήταν ο Σαμαέλ. Πέρασαν έτσι 22.000 χρόνια απ' τον πρώτο ερχομό των Ελοχίμ και όλοι έβλεπαν μία ευστάθεια στις ισορροπίες ανάμεσα σ' αυτούς που ζούσαν στη Γη, τη Σελήνη και την Ερυθραία, που είπαμε πως μετονομάστηκε σε Άρη. Όλοι, εκτός απ' το Σαμαέλ, που πάντα έκανε τη δουλειά του αθόρυβα στο παρασκήνιο. Διατηρούσε, λοιπόν, ο Σαμαέλ μεγάλες φιλίες με τον «θεό του πολέμου», τον Άρη, που η έδρα του ήταν στην Ερυθραία, αφού έφυγε απ' τη Γη μετά το μεγάλο «καυγά» που είχε με τον Ήφαιστο

Οι κατεστραμμένες πόλεις που κατά πάσα πιθανότητα βρήκαμε στον Αρη, είναι από εκείνη τη μακρινή εποχή.

λόγω της «παράνομης» σχέσης που είχε συνάψει με τη σύζυγο του πρώτου, την Αφροδίτη.

Ο Αρης αρεσκόταν πολύ στις φιλοσοφικές συζητήσεις. Πάντοτε και παρά το ότι τον αποκαλούσαν θεό του πολέμου μπορούσε να κυριαρχεί σε οποιοδήποτε σχεδόν θέμα συζήτησης συμμετείχε. Στις αντιδικίες μάλιστα είχε τη φήμη του ανίκητου. Έτσι, συζητούσε πολλές φορές με το Σαμαέλ και τις ιδιαίτερες ή τις παρουσία τρίτων αυτές συζητήσεις τις ευχαριστιόταν πολύ, αφού θεωρούσε το Σαμαέλ τον καλύτερο συζητητή. Εδώ ο Αρης έκανε ένα σφάλμα. Ο Σαμαέλ δεν ήταν απλά ο καλύτερος συζητητής. Ήταν ο «απόλυτος συζητητής» και το μεγαλύτερο σφάλμα κάποιου ήταν να συζητά μαζί του. Στα λόγια δεν τον πιάνει κανείς, καθώς εύκολα δίνει οποιαδήποτε υπόσχεση και κολακεία.

Αφού, λοιπόν, ο Σαμαέλ έβαλε την Αφροδίτη να «ξελογοιάσει» τον Αρη και να τον οδηγήσει στη σχέση μαζί της, ειδοποίησε τον Ήφαιστο ότι οι δυο τους συναντιότανε, όταν εκείνος έλειπε στις τακτικές επιθεωρήσεις των «πυλών». Έτσι, δεν άργησε η αποκάλυψη, η διαμάχη και η απόσυρση του Αρη στην Ερυθραία. Εκεί η ανάγκη του Αρη για τις συζητήσεις με το Σαμαέλ έγινε ακόμη πιο επιτακτική. Όταν, λοιπόν, ο πλανητίσκος της Αθηνάς άρχισε να μπαίνει στο ηλιακό σύστημα και αφού η Αθηνά τον είχε ήδη θωρακίσει με χαλκό για να είναι αποφευκτέος απ' τους Νεφελίμ, ο Σαμαέλ πήγε στην Ερυθραία στον «αγαπημένο» του φίλο Αρη και, αφού φρόντισε να είναι παρόντες αρκετοί συνεργάτες του θεού του πολέμου, του είπε;

«Φίλτατε και αγαπημένε μου Αρη κι εσείς άξιοι συνεργάτες, ειλικρινά αισθάνθηκα την ανάγκη να βρεθώ μαζί σας για να πάρω

δύναμη ' ..ις ^καλύπτω ότι διανύω μια
π< ..,/πίσας για την αδικία που μου
. εξαιτίας των ανθρώπων. Ήρθα,
. ;· να πάρω δύναμη από εσάς, που ζείτε
'· \ ευτυχισμένοι, παρά τις αδικίες και τις
συνωμοσίες που γίνονται εναντίον σας».

Ο οξύθυμος Άρης βέβαια δεν ήθελε και πολύ για να φουντώσει και είπε : «Εγώ από μόνος μου έφυγα με τους δικούς μου απ' τη Γη ' . λογαριάζω κανέναν». Ο Σαμαέλ αντα- ,*ντησε τότε με ύφος δουλικό : «Μεγάλε Άρη, είναι μερικά πράγματα που δεν τα γνωρίζεις, ενώ εγώ, που έχω ταχθεί στην υπηρεσία σου μαζί με τα εκατομμύρια των Αγγέλων μου, μαθαίνω τα πάντα. Μάθε, λοιπόν, ότι ο Ήφαιστος οχύρωσε το μικρό πλανήτη της Αθηνάς και ότι από εκεί σκοπεύουν να πατήσουν πόδι στην Ερυθραία. Και μη μου πεις ότι ο Ήφαιστος κάνει οτιδήποτε από μόνος του. Κάποιοι πολύ θα ήθελαν να ξεφορτωθούν και τον Απόλλωνα και σένα ταυτόχρονα, εκτός κι αν ο Άρης άρχισε να είναι υποχωρητικός, πράγμα βέβαια που μεγάλη σοφία θα έδειχνε».

Το υπονοούμενο για τον Δία ήταν τρανταχτό και τα περί σοφίας και υποχωρητικότητας μπροστά σε τρίτους έφεραν το αποτέλεσμα που ο Σαμαέλ επιθυμούσε. Έγιναν έτσι οι «θεοί» άνω κάτω. Ο Άρης εναντίον της Αθηνάς και του Απόλλωνα, η Αθηνά, όταν έμαθε ότι την εχθρεύεται χωρίς λόγο ο Άρης - αφού ουδέποτε η θεά σκέφτηκε να επιτεθεί στην Ερυθραία - έγινε πυρ και μανία εναντίον του. Ο Άρης εναντίον του Ήφαιστου και του Δία και ο Δίας εναντίον όλων.

Όλη αυτή η διένεξη βέβαια που προκάλεσε ο Σαμαέλ δεν είχε σαν σκοπό να βάλει τους Ελ να πολεμήσουν μεταξύ τους, αλλά, αφού μαλώσουν, να συμφιλιωθούν και να θυμηθούν

Εδώ είπε ψέματα ο Σαμαέλ για μία ακόμη φορά, αφού ο Ήφαιστος δεν ασχολήθηκε με την οχύρωση του πλανήτη της Αθηνάς.

- με τη βοήθεια βέβαια του Σαμαέλ - ότι όλα γίνονται επειδή δεν είναι όλοι μαζί όπως παλιά και ότι όλα είναι παρεξηγήσεις προερχόμενες απ' αυτή τη διάλυση που επικρατεί εξαιτίας ποιων άλλων; Των ανθρώπων! Η οργή του Δία δεν άργησε να εκδηλωθεί και νέα δεινά κι αρρώστιες και κατακλυσμοί βρήκαν τους ανθρώπους. Δε γλίτωσαν απ' αυτά μάλιστα ούτε οι Έλληνες ούτε οι κρόνιοι. Κι έδωσε εξουσία ο Δίας στις χιλιάδες των επιχθόνιων Νεφελίμ ν' απλωθούν στον κόσμο και για σαράντα μέρε[^] να κάνουν ό,τι θέλουν.

Τότε μεγάλη δυστυχία και απελπισία έπεσε στους ανθρώπους και βασανιστήρια και θάνατος πολύς. Όλοι, μα όλοι, έχασαν αγαπημένα τους πρόσωπα και μια φωνή νοερή, φωνή απελπισίας υψώθηκε απ' τη Γη, ο δε Ελ Ελιόν, που επέβλεπε τη Γη μαζί με τον Ελ Σεντάι, απευθύνθηκαν στο Θεό και είπαν : «Ως πότε όλοι θα δικαιούνται να κάνουν ελεύθερα ό,τι θέλουν εις βάρος των αδυνάτων; Ως πότε οι άνθρωποι, τα τέκνα των Ελοχίμ, θα βασανίζονται; Αφησέ μας να εφαρμόσουμε το δίκαιο και να δοξάσουμε το όνομά Σου μεταξύ των ανθρώπων». Πήραν τότε εντολή οι Ελοχίμ ν' ακουστεί το όνομα του Θεού στη Γη και να εφαρμοστεί το δίκαιο της Δημιουργίας.

Εμφανίστηκε, λοιπόν, ο Ελ Σεντάι στο Δία και του είπε : «Σε τρεις μέρες θα φύγουν όλοι οι Ελ απ' τη Γη, τη Σελήνη και την Ερυθραία. Είμαι εδώ στο όνομα του Κυρίου των πνευμάτων και στο όνομα του γένους των Ελοχίμ. Θα είμαι πάνω απ' τη Γη και θα περιμένω ακριβώς τρεις ημέρες». Αυτά είπε ο Ελ Σεντάι και ανέβηκε στον ουρανό μεταξύ Γης και Σελήνης σε όλη του τη λάμψη και τη μεγαλοπρέπεια και κατάλαβε ο Δίας ότι αυτή τη φορά ο Ελοχίμ ήρθε μ' εξουσία να χρησιμοποιήσει τις δυνά-

μεις του.

Κάλεσε, λοιπόν, όλους τους μεγάλους απ' τους Ελ και σαν σύμβουλο το Σαμαέλ για να δουν πώς θ' αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Και ο Άρης και ο Ήφαιστος και ο Ερμής και ο Ποσειδώνας δήλωσαν ότι δε θα φύγουν, όπως δεν έφυγαν και την προηγούμενη φορά και ότι τη μάχη - αν και άνιση - θα την έδιναν με όλες τους τις δυνάμεις. Οι υπόλοιποι Ελ ήταν διατακτικοί, επειδή υπήρχε η αίσθηση ότι ο Ελ Σεντάι εκπροσωπεί το δίκαιο, αλλά όχι βέβαια και το συμφέρον τους.

Ο καταλύτης στην αμηχανία ήταν και πάλι ο Σαμαέλ, που είπε : «Εγώ και οι λεγεώνες μου θα είμαι μαζί σας. Μαζί θα συντρίψουμε τον Ελοχίμ, στην περίπτωση βέβαια που θα κινηθεί, γιατί μάλλον θα φύγει όπως την προηγούμενη φορά». Έτσι πείσθηκαν οι Ελ να πολεμήσουν το πατρώο γένος κι έμειναν στο σύστημα της Γης.

Κι έγινε μέρα κι έγινε νύχτα ξανά και ξανά και ο Ελ Σεντάι έλαμπε σαν αστέρι στον ουρανό, μέχρι που οι τρεις μέρες συμπληρώθηκαν. Και τότε ταυτόχρονα κάθε Ελ, όπου κι αν βρισκόταν, έχασε τη δυνατότητα της τηλεπάθειας και της επαφής με τους υπόλοιπους. Και κάθε Ελ, όπου κι αν βρισκόταν, έχασε τη δυνατότητα να κινείται κι έμεινε ακίνητος. Και κάθε Ελ, όπου κι αν βρισκόταν, μπορούσε να βλέπει τον απαστράπτοντα απ' τη χάρη του Θεού Ελ Σεντάι με την ενεργειακή φιγούρα του Σαμαέλ να σφαδάζει αφρίζοντας από λύσσα πεσμένος και δέσμιος μπροστά στα πόδια του Ελοχίμ. Και άκουσαν τότε όλοι τον Ελ Σεντάι να λέει:

«Αφρονες, παρά τις ικανότητές σας εδώ και χιλιάδες χρόνια δε βλέπετε μπροστά σας. Οι μη γνωρίζοντες το θέλημά Του και μη πράτ-

Να θυμίσουμε ότι κανένα πλάσμα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τους Ελοχίμ που είναι οι απαστράπτοντες λειτουργοί και εκτελεστές του θελήματος του Θεού. «Ο ποιών τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα».

(Ψαλμός 113)

Για τους «θεούς» λένε οι ψαλμοί:

«ὄφθαλμούς ἔχοναι καὶ οὐκ ὄφονται, ὅτα ἔχονσι καὶ οὐκ ἀκονσόνται».

(Ψαλμός 113)

τοντες όπως οι άνθρωποι, μικρές ευθύνες φέρουν. Οι γνωρίζοντες, όμως, όπως εσείς, και μη πράττοντες μεγάλη ευθύνη ενώπιον του Θεού έχουν. Όλοι θα μεταφερθείτε στο τριπλό άστρο. Ο Δίας, όμως, ο Ερμής, ο Ποσειδών, ο Ήφαιστος και ο Άρης θα μείνουν σε στάση στην έρημο της Δαδουέλ άχρι καιρού, αφού ο Θεός σας έδωσε τη γνώση κι εσείς την αγνοήσατε. Αυτή είναι τώρα για σας η κρίση του Θεού. Γένοιτο».

Με τα λόγια αυτά του Ελ Σεντάι όλοι οι Ελ πλην των πέντε μεταφέρθηκαν ακαριαία στο τριπλό άστρο και οι πέντε με δεσμά, που δε λύνονται, σε στάση σε απρόσιτο και δαιδαλώδες σπήλαιο στη Δαδουέλ. Απ' το Σαμαέλ αφαιρέθηκε η εξουσία να επεμβαίνει στα σώματα των ανθρώπων και οι χιλιάδες των Νεφελίμ μεταφέρθηκαν στα Τάρταρα. Πάνω στη Γη έμειναν μόνο οι χίλιοι εννιακόσιοι, όπως ο Θεός είχε ορίσει. Ανάμεσά τους και ο Βάαλ, με την υποχρέωση να παραμένουν στο παρασκήνιο αφανείς, όπως επίσης ο Θεός είχε ορίσει. Οι πλέον αδύναμοι Ελ, που δεν είχαν ισχύ να ενοχλήσουν τους ανθρώπους, αφέθηκαν στη Γη και ζούσαν απομονωμένοι.

«Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τόν οὐρανόν καί τήν γῆν. (23)

Ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τήν δέ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Ελοχίμ (24)»

(Ψαλμός 113)

Το εβραϊκό κείμενο λέει δόθηκε η γη στους υιούς των Ελοχίμ, ενώ η μετάφραση των εβδομήκοντα δύο λέει στους υιούς των ανθρώπων.

Έτσι, μια νέα στην κυριολεξία εποχή ξεκίνησε για την ανθρωπότητα, που μετά από χιλιάδες χρόνια θα συνέχιζε ανεπηρέαστα την πορεία της. Κι έδωσε εντολή ο Θεός στον Ελ Σεντάι να πάρει αρχικά είκοσι Ελοχίμ και να κυβερνήσει τη Γη και να δώσει τη χαμένη γνώση στους ανθρώπους και να μάθουν οι άνθρωποι για το Θεό, Και ήρθε ειρήνη επί της Γης εκείνες τις μέρες και οι άνθρωποι αυξήθηκαν και πληθύνθηκαν και οι Ελοχίμ κυβέρνησαν δίκαια τους ανθρώπους, που άκουσαν για το Θεό και είδαν θαυμαστά σημεία απ' τους Ελοχίμ.

Τα παραπάνω αποκαλύπτονται και στον Απόκρυφο Ενώχ.

«Εκείνες τις ημέρες η αγία και ευλογημένη φυλή θα κατέβει από τα ύψη των ουρανών και η γενεά της θα κατοικήσει με τα παιδιά των ανθρώπων».

(Κεφ.39 παρ.1)

Ποια ήταν λοιπόν η ευλογημένη φυλή που κατέβηκε από τον ουρανό;

Οι Άγγελοι Κυρίου (ο ποιών τους Αγγέλους Αυτού πνεύματα) πληρούν το σύμπαν και είναι διαρκώς κοντά μας. Άρα δεν κατέβηκαν από τον ουρανό.

Οι οπαδοί της σχολής Ντάνικεν βέβαια βρήκανε τη λύση και μίλησαν για “εξωγήνους”, που ξαφνικά έγιναν ευλογημένη φυλή.

Βλέπετε πόσα και πόσα θέματα διευθετούνται με την απλή παραδοχή, ότι δηλαδή υπάρχουν αγγελικά πλάσματα με σώμα, οι Ελοχίμ.

“Ο ποιών τους Ελοχίμ Αυτού πυρός φλόγα”.
(ψαλμός 103)

Εδώ ο όρος Ελοχίμ μεταφράστηκε με τον όρο λειτουργός που είναι και ο πλέον σωστός.

Στην παραποιημένη Παλαιά Διαθήκη, την ιστορία δηλαδή του ανθρωπίνου γένους που μετατράπηκε σε ιστορία των Εβραίων, οι Ελοχίμ που διοίκησαν τη Γη και νουθετούσαν τους ανθρώπους, αναφέρονται σαν «κριτές», δικαστές ή κι εγώ δεν ξέρω τι άλλο. Τέτοια γεγονότα, από την εποχή δηλαδή της δεύτερης έλευσης των Ελοχίμ αναφέρονται στο βιβλίο των Κριτών ανακατεμένα με γεγονότα της μετά Ελοχίμ εποχής.

ΚΡΙΤΑΙ 2

12. Καί ἐγκατέλιπον τόν Κύριον τόν Θεόν τῶν πατέρων αὐτῶν τόν ἐξαγαγόντα αὐτούς ἐκ τῆς γῆς Αἴγυπτου καί ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπό τῶν θεῶν τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καί προσεκύνησαν αὐτοῖς καί παρώργισαν τόν Κύριον,

13. καί ἐγκατέλιπον αὐτόν καί ἐλάτρευσαν τῶν Βάαλ καί ταῖς Ἀστάρταις.

Μετάφραση: 12. Καί εγκατέλειψαν Κύριον τον Θεόν των πατέρων τους που τους έσωσε (τους έβγαλε) από τη δουλεία της Αιγύπτου (αναφέρεται στη σωτηρία των ανθρώπων από τους Νεφελίμ και βέβαια δεν αναφέρεται το παμπάλαιο αυτό κείμενο ειδικά στους Εβραίους) και ακολούθησαν άλλους θεούς (Νεφελίμ) και όχι τους θεούς των εθνῶν (έθνος, το μόνο έθνος, οι Έλληνες) δηλαδή τους Ελ που βρισκότανε παντού γύρω τους.

13. Καί τους εγκατέλειψαν και λάτρευσαν τον Βάαλ και τις Αστάρτες.

Σχόλιο: Εφόσον εδώ μιλάει για το γένος των ανθρώπων όλων, μιλά για εκείνους που επέλεξαν την νοοτροπία του Κρόνου, δηλαδή τους Εβρέ. Αυτοί προσκύνησαν τον Βάαλ ή Μολώχ έναν από τους 72 βασιλείς των Νεφελίμ, καθώς και την Αστάρτη που δεν είναι άλλη από την προαιώνια πόρνη της Βαβυλώνας, την Λίλιθ, την πρώτη σύντροφο του Αδάμ.

Όσο για την εκπλήρωση της προφητείας του Ενώχ για το ότι η «ευλογημένη» φυλή του Θεού θα κατέβει από τους ουρανούς, αυτή

αποδόθηκε ως εξής:

ΚΡΙΤΑΙ 2

16. Καί ἤγειρε Κύριος κριτάς (Ελοχίμ) καί ἔσωσεν αὐτούς (τους ανθρώπους) Κύριος ἐκ χειρός τῶν προνομευόντων αὐτούς. Καί γε τῶν κριτῶν (Ελοχίμ) οὐχ ὑπήκουσαν, (δεν άκουσαν οι άνθρωποι ούτε τους Ελοχίμ).

17. ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν (Νεφελίμ) ἑτέρων καί προσεκύνησαν αὐτοῖς.

Σχόλιο: Παρατηρούμε ὅτι σε ὅλη την Παλαιά Διαθήκη αναφέρονται οι Ελοχίμ και οι Νεφελίμ. Οι μεν Ελοχίμ σαν οι φωτεινοί λειτουργοί, υπηρέτες του Θεού και οι Νεφελίμ (γίγαντες), σαν τα βδελυρά τέκνα της άνομης ένωσης των εκπεσόντων Ελοχίμ με τις κόρες των ανθρώπων.

Οι Νεφελίμ έτρωγαν ὄχι μόνο τους κόπους των ανθρώπων, αλλά και τους ίδιους τους ανθρώπους και λατρεύτηκαν από αυτούς ως θεοί. Σαν θεοί ὄμως λατρεύτηκαν και οι Ελοχίμ, αλλά και οι φιλόανθρωποι των Νεφελίμ, οι επωνομασθέντες Ελ (Ολύμπιοι). Ας δούμε ένα παράδειγμα από την Παλαιά Διαθήκη που δείχνει ὅτι οι τερατώδεις Νεφελίμ που λατρεύτηκαν ως ψεύτικοι θεοί, δεν ήταν αποκυήματα της φαντασίας των ανθρώπων της εποχής, αλλά πραγματικά ὄντα.

ΔΑΝ/ΗΛ

6. καί εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, οὐ δοκεῖ σοι Βάαλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὄρας ὅσα

ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἐκάστην ἡμέραν;

7. καὶ εἶπε Δανιήλ γελάσας. μή πλανῶ βασιλεύς, οὗτος γάρ ἔσθωθεν μεν ἐστι πηλός ἔξωθεν δε χαλκός καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδέ πέπωκε πρόποτε.

Μετάφραση: Καὶ εἶπε σ' αὐτόν (τον Δανιήλ) ο βασιλεύς. Δεν νομίζεις ὅτι ο Βάαλ εἶναι ζωντανός θεός; Ἡ μήπως δεν βλέπεις τι τρώει καὶ τι πίνει κάθε μέρα;

7. Γελώντας εἶπε ο Δανιήλ. Μὴ γελιέσαι, βασιλιά, αὐτός ἀπὸ μέσα εἶναι πηλός κι ἀπὸ ἔξω χαλκός. Οὔτε ἔφαγε οὔτε εἶπτε ποτό τίποτε.

Σχόλιο: Γίνεται ἀναφορά στις διαφωνίες του βασιλιά Κύρου, γιου του Αστυάγη, καὶ τον προφήτη Δανιήλ.

Ο Κύρος εἶπε στον Δανιήλ, δεν πιστεύεις ὅτι εἶναι ζωντανός θεός ο Βαάλ; Δεν βλέπεις τι τρώει καὶ τι πίνει κάθε μέρα;

Ο Δανιήλ γέλασε βέβαια καὶ του θύμισε ὅτι ο Βάαλ (ὄχι μόνο το ἀγαλμά του), ἀλλὰ καὶ ο ἴδιος εἶναι θνητός (ἀπὸ πηλό) καὶ ἔχει περιορισμούς, περιβάλλεται ἀπὸ χαλκό (το περιοριστικό δηλητήριο των Νεφελίμ). Ἐδῶ φαίνεται ὅτι πράγματι οὐ Πέρσες βασιλεῖς ἦταν δούλοι των Νεφελίμ.

Παρακάτω μάλιστα στο κείμενο του Δανιήλ, ἀποδεικνύεται ὅτι ο Βάαλ δεν ἔτρωγε τα σφάγια-θυσίες (ἀφοῦ ἔτρωγε μόνο παιδιά), τα οποία ἔτρωγαν οὐ ιερεῖς καὶ οὐ οἰκογένειές τους. Λίγο παρακάτω ὅμως ἐμφανίζεται στον Δανιήλ ο ἴδιος ο τερατόμορφος Νεφελίμ Βάαλ.

ΔΑΝΙΗΛ

23. Καὶ ἦν δράκων μέγας καὶ ἐσέβοντο

αὐτόν οι Βαβυλώνιοι

24. Καί ἔειπεν ὁ βασιλεύς τῷ Δανιήλ, μή καί τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστίν; ἰδοῦ ζή καί ἐσθίει καί πίνει, οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεός ζῶν, καί προσκύνησον αὐτῷ.

Μετάφραση: 23. Και υπήρχε ένας τεράστιος δράκος - τέρας, που το σέβονταν οι βαβυλώνιοι.

24. Και είπε ο βασιλιάς στον Δανιήλ. Μήπως και αυτός λες ότι είναι χάλκινος; Δες ότι ζει και τρώει και πίνει. Δεν μπορείς να πεις ότι δεν είναι ζωντανός θεός και εμπρός προσκύνησέ τον.

Σχόλιο: Είναι σαφές ότι ο Βάαλ υπήρχε και βέβαια υπάρχει. Είναι σαφές ότι αργότερα ο θεός των Περσών Άχουρα Μάζντα επίσης υπήρχε και υπάρχει. Οι Πέρσες δεν έκαναν λάθος ως προς την υπάρξη των Νεφελίμ. Έκαναν λάθος ως προς την θεοποίησή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

29

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΟΧΙΜ

Και τα χρόνια κύλησαν και πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια απ' τη δεύτερη έλευση των Ελοχίμ στη Γη και οι άνθρωποι πλήθαιναν, ενώ η Σελήνη και η Ερυθραία έμεναν σχεδόν ακατοίκητες παρά την τεχνολογική ανάπτυξη των ανθρώπων. Και η παγκόσμια κοινωνία έγινε πολύπλοκη και οι φυλές των ανθρώπων αναμίχθηκαν μεταξύ τους και Ελοχίμ ήρθαν σταδιακά όλο και περισσότεροι για να τους διοικούν. Κι έγινε γνωστό το όνομα του θεού, γνωστή και η παραδείσια πατρίδα. Κι έγιναν ιερατεία προς τιμήν του Θεού και οι άνθρωποι μπροστά στις λατρευτικές τους ανάγκες οργάνωθηκαν στο όνομά Του.

Τότε ο Σαμαέλ, που παρακολουθούσε τα πάντα με μάτι άγρυπνο, είπε : «Ήρθε η ώρα να περάσουμε στην επόμενη φάση του σχεδίου». Έδωσε, λοιπόν, εντολή στον Αζαζελόν, στον Αζαραντέλ το Αζαέλ και τον Αζαζέλ να φέρουν στη Γη εκατομμύρια δαιμόνων και σύμφωνα με την εξουσία, που είχε πάρει προ αμνημο-

νεύτων χρόνων, «να πηγαίνει όπου θέλει και να λέει ό,τι θέλει». Τους έβαλε να παρακολουθούν τους πάντες και να τους παρακινούν να πράττουν ενάντια στο θέλημα του Θεού. Το πρώτο μέλημα του Σαμαέλ ήταν να διαστρεβλώσει και κατόπιν να διαταράξει τη σχέση Ελοχίμ και ανθρώπων.

Βλέπετε, οι Ελοχίμ μπορούσαν ν' αντιλαμβάνονται τις παγίδες, στις οποίες η ανθρωπότητα μπορούσε να πέσει και είχαν εξουσία να συμβουλευούν τους ανθρώπους. Ήταν, όμως, οι Ελοχίμ το τρέχον σύστημα διοίκησης. Ισχυρό και παντοδύναμο μεν, αλλά απλά ένα ακόμα σύστημα, που σύμφωνα με το αρχαίο σχέδιο του Σαμαέλ έπρεπε κι αυτό να χτυπηθεί και να καταρρεύσει. Θα πει κανείς, μπορούσε ο Σαμαέλ να νικήσει τους Ελοχίμ του Θεού; Τους Ελοχίμ, όχι, αλλά τους ανθρώπους... Δείτε τι έγινε. Μέσα στο όλο σύστημα των ιερατειών υπήρχαν εκείνοι, που ανέλυαν το «θέλημα» του Θεού και όριζαν το λατρευτικό τυπικό. Αυτούς τους προσέγγισαν υψηλόβαθμοι Ναχρμπέν με ειδικές και συγκεκριμένες οδηγίες. Τους έβαλαν, λοιπόν, από ευγνωμοσύνη στους Άγιους Ελοχίμ να τους μνημονεύουν κατά τόπους στα λατρευτικά τυπικά. Φάνταζε η ενέργεια αυτή αθώα και λογική. Το σχέδιο, όμως, του Σαμαέλ ήταν κάθε άλλο παρά αθώο. Σταδιακά οι Ελοχίμ - ανάλογα με την περιοχή που δραστηριοποιούνταν ο καθένας - άρχισαν να περιλαμβάνονται όλο και παραπάνω στο λατρευτικό τυπικό. Απ' την άλλη μεριά, καλά στημένα ατυχήματα απαιτούσαν απ' τους Ελοχίμ να κάνουν όλο και περισσότερες παρεμβάσεις και θεραπείες, αυτό που σήμερα ονομάζουμε θαύματα, και που τότε ήταν κάτι το αυτονόητο για τα υπερόντα αυτά του Θεού και οι άνθρωποι το δέχο-

Στην εποχή μας φαίνεται απίστευτο το ότι ζούσαν με τους ανθρώπους οι Ελοχίμ του Θεού. Γιατί άραγε; Απλούστατα λόγω της σκληροκαρδίας μας.

Μή(ος δεν μας είναι δύσκολο να δεχθούμε το ότι έζησε μαζί μας ο ίδιος ο Θεός; Τόσο δύσκολο είναι να έστειλε πρώτα τους λειτουργούς Του;

νταν σαν κάτι το φυσιολογικό. Σταδιακά, όμως, αυτά τα γεγονότα, εξύψωσαν τους Ελοχίμ, που μεταξύ των ανθρώπων εμφανίζονταν σαν απλοί άνθρωποι και άρχισαν τότε τ' άρρωστη μένα φαινόμενα λατρείας των Ελοχίμ και πολλοί ξεχνούσαν ότι η ισχύς και η εξουσία τους εκπορεύεται απ' το Θεό.

Οι Ελοχίμ αντιλήφθηκαν το φαινόμενο απ' την αρχή κι αμέσως νουθέτησαν τους ανθρώπους. Η εξουσία, όμως, των Ελοχίμ πάνω στην ελεύθερη βούληση των ανθρώπων μόνον ως το επίπεδο της νουθεσίας μπορούσε να φθάσει. Απ' την άλλη πλευρά, ο Σαμαέλ συνέχισε με τα εκατομμύρια των Ναχρμπέν που έφερε στη Γη να δίνει μέχρι εκεί που μπορούσε μικρά προβλήματα στους ανθρώπους, τέτοια που να προκαλούν την παρέμβαση των Ελοχίμ. Κάθε τέτοια, όμως, παρέμβαση τη θεοποιούσαν στα μάτια των αδαών οι Ναχρμπέν. Έτσι, η κατάσταση άρχισε να ξεφεύγει απ' τον έλεγχο. Όλα αυτά, όμως, δεν έγιναν σε δύο και τρία χρόνια. Ο Σαμαέλ δούλεψε αργά και μεθοδικά, όπως πάντα.

Αν κανείς αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν οι άνθρωποι να μην πίστευαν στον Θεό βλέποντας τους ίδιους τους Ελοχίμ να κάνουν θαύματα, ως αναρωτηθεί για το πώς δεν πίστευαν τον ίδιο τον Χριστό, όταν έκανε ο ίδιος θαύματα!

Πέρασαν εκατό χρόνια από τότε που το συγκεκριμένο στάδιο του σχεδίου του άρχισε να πραγματοποιείται. Ήδη, σε χιλιάδες μέρη σ' όλο τον κόσμο οι άνθρωποι δεν άκουγαν ούτε τους ίδιους τους Ελοχίμ. Όπως είχε γίνει με την παραποίηση της πραγματικής ταυτότητας των Ελ, το ίδιο έγινε και τώρα. Η διαφορά, βέβαια, ήταν ότι ο Δίας ήθελε να τον λατρεύουν και να τον τιμούν προσδίδοντάς του ανύπαρκτες ιδιότητες και ικανότητες για να ελέγχει τον κόσμο. Οι Ελοχίμ τέτοιες επιθυμίες ή βλέψεις δεν είχαν, αλλά η ανθρώπινη ανάγκη για επαφή με το θείο σε συνδυασμό με τις ασυναρτησίες που έλεγαν οι «ειδικοί αναλυτές» των ιερατείων, δηλαδή οι θεολόγοι, οδήγησαν

την κατάσταση στο απροχώρητο. Έτσι, η εικόνα, αλλά και η αίσθηση που οι άνθρωποι είχαν για το Θεό μετά τις αρχικές διδασκαλίες των Ελοχίμ διαστρεβλώθηκαν. Και ο Σαμαέλ, κύρια μέθοδος εργασίας του οποίου είναι να διαστρεβλώνει την αλήθεια, τα πήγαινε πολύ καλά, αφού το όνομα του Θεού και οι βασικές Του εντολές και πάλι ξεχάστηκαν μέσα στις ατελείωτες και δαιδαλώδεις αναλύσεις περί Θεού, Ελ και Δημιουργίας. Οι αναλύσεις, βέβαια, αυτές ένα πρόσωπο μόνο ξεχνούσαν και δεν το περιλάμβαναν. Το Σαμαέλ. Αφού, λοιπόν, πέτυχε σ' αυτό το βήμα του, άρχισε ο αρχικακούργος του σύμπαντος να προωθεί το επόμενο, που ήταν και το πιο σημαντικό, δηλαδή την αμφισβήτηση των Ελοχίμ.

Άρχισαν τότε τα εκατομμύρια των Ναχρμπέν να «μιλούν» στα μυαλά των ανθρώπων και να προσπαθούν να κάνουν ακόμα και την παραμικρή ενέργεια του κάθε Ελοχίμ να φαντάζει επιλήψιμη. Ειδικά στον τομέα δικαιοσύνης το έδαφος ήταν πολύ πρόσφορο για το Σαμαέλ. Όλοι όσοι δε “δικαιώνονταν” στα δικαστήρια άρχισαν ν' αντιδρούν έντονα και ν' αμφισβητούν τη δικαιοσύνη των Ελοχίμ, που εννοείται ότι ήταν απόλυτη, αφού κανείς δεν μπορούσε να κρύψει τίποτε απ' αυτούς που έβλεπαν στα τρίσβαθα της μνήμης και της ψυχής του. Η δικαιοσύνη, λοιπόν, των Ελοχίμ άρχισε να ενοχλεί όλο και περισσότερους, ενώ ο συνετός τρόπος διοίκησης και διαχείρισης βάσει θεμελιωδών αρχών των Ελοχίμ, που ήταν «ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ» και «ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ», άρχισε να δείχνει παλιομοδίτικος στα μάτια της νεολαίας, που βέβαια ήταν και περισσότερο ευπρόσβλητη απ' τους Ναχρμπέν.

Κύλησαν έτσι ακόμα χίλια περίπου χρόνια και η παρουσία των Ελοχίμ, της περίτρανης

Η “μάστιγα” των δήθεν ειδικών θεολόγων και αναλυτών καταδυναστεύει πνευματικά και την εποχή μας. Κανείς δεν μπορεί να είναι “ειδικός” σε σχέση με τον Θεό. Ο Θεός δεν χρειάζεται “ειδικούς”. Ο λόγος του είναι καθαρός και απλός. Απλά, κάποιοι άνθρωποι ευλογούνται από τον Θεό να έχουν “διάκριση” πολύ υψηλότερη από όλους εμάς. Αυτούς αξίζει να τους ακούμε. Η “διάκριση” όμως, η εκ Θεού προερχόμενη, αποκτάται στο στίβο μάχης με τα πάθη μας, με τον κόσμο (μόδα) και με τον πονηρό και όχι στα έδρανα κάποιων θεολογικών σχολής.

Τους διοικούντες, νοθετούν τες και δικάζοντες Ελοχίμ, η παραποιημένη Παλαιά Διαθήκη ονομάζει ((Κριτές». Και γι' αυτήν επομένως την ιστορική περίοδο έχουμε κάποια κείμενα στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά πολλαπλά παραποιημένα.

Για το λόγο αυτό, δεν έμεινε, ίσως, και ο Χριστός περισσότερο μαζί μας. Θα περνούσε κι αυτός για τους περισσότερους ως αδιάφορος.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμα. Μην νομίζετε ότι αν ο Χριστός πήγαινε να διδάξει στην Ελλάδα θα είχε πολύ διαφορετική αντιμετώπιση.

Ούτως η άλλως και η Γαλιλαία στην οποία δίδαξε, Ελλάδα ήταν.

Όταν πήγε στη ν Ιουδαία, συνελήφθη και σταυρώθηκε.

Ακόμη όμως κι αν ερχότανε στην εποχή μας, τι θα κάναμε; Σίγουρα δεν θα τον σταυρώναμε. Είμαστε πιο πρακτικοί. Έχουμε ηλεκτρικές καρέκλες και θαλάμους αερίων.

αυτής απόδειξης της ύπαρξης, της ευσπλαχνίας και της παντοδυναμίας του Θεού, περνούσε πλέον αδιάφορη. Εντωμεταξύ είχε φροντίσει ο Σαμαέλ ν' αναπτυχθούν τα κρόνια ιερατεία της Ατλαντίδας και της Άπω Ανατολής, όπου η θρησκεία του Βάαλ αντικατέστησε τη λατρεία του Θεού. Σ' αυτό βοήθησε τα μέγιστα η δυσαρέσκεια απέναντι στους Ελοχίμ, οι οποίοι φάνταζαν απόμακροι στις γενεές, που μεγάλωσαν μαθαίνοντας να τους αμφισβητούν. Η οργάνωση των κρόνιων ιερατειών είχε επιφέρει στην Ατλαντίδα και την Άπω Ανατολή πολύ μεγάλη αλλαγή. Όλο και περισσότεροι ασπάζονταν την κρόνια διδασκαλία και γίνονταν μέλη των μυστικών οργανώσεων που υπηρετούσαν το Σαμαέλ.

Οι πραγματικοί κρόνιοι, απόγονοι των Νεφελίμ, βέβαια θεωρούσαν αυτούς τους «προσήλυτους» - όπως και τους υπόλοιπους ανθρώπους - «ζώα» ή «γκοϊμ», όπως τους αποκαλούσαν. Έτσι, παρά την ύπαρξη των δομών παγκόσμιας διοίκησης των Ελοχίμ και παρά τη σχετικά υψηλή τεχνολογική ανάπτυξη που είχε επιτευχθεί, οι κρόνιοι είχαν θεμελιώσει τις δομές της σκιώδους παρέμβασής τους σχεδόν σε όλα τα δρώμενα. Η πορεία της ανθρωπότητας έφερε τους Ελοχίμ σε αμηχανία, αφού δεν είχαν καμία εξουσία - πλην της απλής νουθεσίας - να παρέμβουν στη ζωή των ανθρώπων.

Έτσι, τρεις χιλιάδες χρόνια μετά την απομάκρυνση των Ελ, πρότειναν οι ίδιοι οι Ελοχίμ ν' αποχωρήσουν απ' τη Γη, αφού τίποτε πλέον δεν προσέφεραν. Καθώς το αίτημα των Ελοχίμ έμενε αναπάντητο απ' το Δημιουργό, οι Ελοχίμ που ήταν στη Γη πραγματοποίησαν μια παγκόσμια σύσκεψη. Η σύσκεψη αυτή ήταν πνευματική, έγινε από απόσταση και διήρκεσε μερικά

κλάσματα του δευτερολέπτου. Σ' αυτήν αποφασίστηκε να κάνουν μια παρέμβαση εφαρμογής της δικής τους ελεύθερης βούλησης, πράγμα που θεώρησαν αυτονόητο, αφού οι Ναχρμπέν και οι άνθρωποι έκαναν ήδη ό,τι ήθελαν.

Την απόφασή τους εφάρμοσαν στα επόμενα λίγα δέκατα του ίδιου δευτερολέπτου. Έτσι, οι Κρόνιοι εξαφανίστηκαν όλοι από προσώπου Γης, οι Νεφελίμ στα Τάρταρα θανατώθηκαν όλοι κι έσβησε η μνήμη των ανθρώπων για τα τελευταία 3.000 χρόνια με σκοπό να διδαχθούν και πάλι απ' την αρχή το «λόγο του Θεού».

Πριν ολοκληρωθεί το τρέχον δευτερόλεπτο, ο Ελ Σεντάι πήρε εντολή Θεού να επαναφέρει να πάντα στην αρχική τους κατάσταση και ν' αποχωρήσουν οι Ελοχίμ απ' τη Γη με απαγόρευση επιστροφής οποιουδήποτε εκεί. Το τρέχον δευτερόλεπτο δεν είχε ολοκληρωθεί ακόμα. Οι Ελοχίμ χάθηκαν από προσώπου Γης. Κανείς δε γνώριζε τι είχε συμβεί, αλλά ο κόσμος είχε αλλάξει κι έμπαινε σε μια νέα περίοδο, που ο Σαμαέλ εδώ κι εκατομμύρια χρόνια είχε σχεδιάσει.

Ο Θεός δηλαδή απέσυρε τους λειτουργούς του από τη Γη και άφησε τους ανθρώπους μόνους τους. Αυτό ήταν το θέλημά Του.

Η εκ νέου απομάκρυνση των ανθρώπων από τον Θεό, δεν χρεώνεται σαν αποτυχία στους Ελοχίμ, αφού οι άνθρωποι είναι όιαρκώς ελεύθεροι να πράττουν όπως θέλουν, ή όπως νομίζουν ότι θέλουν, αφού ο Σαμαέλ διαρκώς τους παροτρύνει προς το δικό του θέλημα.

Ακόμη και τον Χριστό αρνήθηκαν οι άνθρωποι και μάλιστα τον σταύρωσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

30

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η αποχώρηση των Ελοχίμ απ' τη Γη ήταν ουσιαστικά αποχώρηση απ' την παγκόσμια διοίκηση και διακυβέρνηση. Η ξαφνική αυτή αποχώρηση, βέβαια, δεν άφησε τον κόσμο ακυβέρνητο, αφού οι διοικητικοί, νομοθετικοί και δικαστικοί οργανισμοί εξακολουθούσαν να υπάρχουν. Απλά αποχώρησαν οι κεφαλές.

Βέβαια, και να με διαβεβαίωναν ακόμα πως όλα συνέχισαν σαν να μη συνέβη τίποτε και απλά ανέλαβαν νέα αφεντικά, δε θα το πίστευα. Επικράτησε τέτοιο χάος, που ο Σαμαέλ προς στιγμή νόμιζε ότι δε θα μείνει πλανήτης και ανθρωπότητα για να την καταλάβει και να την καταστρέφει.

Πέρασαν περίπου είκοσι χρόνια ταραχών και πολέμων, για να έλθει ο κόσμος σε μια ισορροπία. Ορίσθηκαν κράτη και συμμαχίες και μια βαθιά ιδεολογική γραμμή τραβήχτηκε, που χώριζε «τους μεν» από «τους δε». Τους «από δω» από τους «από κει». Το ένα ισχυρό κράτος ήταν η Ατλαντίδα. Η αδιαφιλονίκητη

και αναμφισβήτητη έδρα της κρόνιας αντίληψης, αλλά κι αισθητικής, το προγεφύρωμα των Νεφελίμ στην επιφάνεια της Γης. Το άλλο ισχυρό κράτος ήταν η Ελλάδα, η έδρα των Ελλήνων, των απογόνων των Ελ. Η αναμφισβήτητη έδρα της νοοτροπίας των Ελ και της Απολλώνιας αισθητικής.

Τα δύο κράτη δε χρειάστηκαν πολύ χρόνο για να έλθουν σε ρήξη, αφού η προαιώνια και προϋπάρχουσα ρήξη τα δημιούργησε. Η νοοτροπία του Κρόνου πήρε τ' όνομά της απ' αυτόν, που με το παράδειγμά του την παγίωσε και την καθιέρωσε. Ο πατέρας του Δία, όμως, δεν ήταν και ο εμπνευστής της, αφού είχε καταστεί λόγω του εγωισμού και των άλλων παθών του δεκτικός στην υποβολή ιδεών και αντιλήψεων, πράγμα που αμέσως διέγινωσε κι εκμεταλλεύτηκε ο αρχιμάστορας της απάτης και της υποκρισίας Σαμαέλ. Δική του, λοιπόν, ήταν η κρόνια νοοτροπία, αφού αυτός, ο σκοτεινός αρχάγγελος ήταν εκείνος που την εμφύσησε στον Κρόνο. Όπως και να έχει, αν χρησιμοποιούσαμε μία σημερινή παρομοίωση για το πώς αισθάνθηκε ο Σαμαέλ αμέσως μετά την αποχώρηση των Ελοχίμ θα ήταν «σαν παιδί ελεύθερο να κάνει ό,τι θέλει σε μαγαζί με ζαχαρωτά». Το πρώτο, βέβαια, που σκέφτηκε ήταν ν' ανοίξει τις πύλες και να βγάλει έξω τους Νεφελίμ, ώστε ν' αποκτήσει απόλυτη κυριαρχία πάνω στη Γη. Διαπίστωσε, όμως, ότι υπήρχαν καινούριοι «παίχτες» στο παιχνίδι. Δείτε τι είχε γίνει.

Αμέσως με την αποχώρηση των Ελοχίμ κλήθηκε ο Ελ Σεντάι να εφαρμόσει τις νέες οδηγίες του Θεού Δημιουργού. Πριν, λοιπόν, κλείσει το περιβόητο δευτερόλεπτο της αυτενέργειας και της αποβολής των Ελοχίμ, ο Ελ Σεντάι κατ' εντολήν Θεού έκανε τα εξής :

Ο κόσμος ήταν χωρισμένος ανάκαθεν στους από δω και τους από κει. Στους δίκαιους και τους αδίκους. Οι προφητείες λένε ότι μια μέρα θα χωρίσει η ήρα απ' το σιτάρι, ώστε οι δίκαιοι να ζήσουν ειρηνικά.

Πρωτεύουσα της Ατλαντίδας ήταν η ομώνυμη πόλη της θάλασσας, αφού Ατλα σήμαινε πλατιά θάλασσα και Ντίς σήμαινε πόλη. Πρωτεύουσα της Ελλάδος ήτανε το Αραντίς. Άρα, σήμαινε πλατύς κάμπος.

Δημιούργησε ένα πνευματικό ον, μία πνευματική οντότητα, έναν πνευματικό, αν θέλετε, αδέκαστο υπολογιστή-κριτή, που ήλεγχε όλο το ηλιακό σύστημα της Γης μέχρι τα πέρατά του, περιλαμβάνοντας ακόμη και τον πλανήτη της Αθηνάς. Δημιούργησε, επίσης, 888.888 ελεγκτές, που ήλεγχαν και κατέγραφαν τα πάντα και με τα στοιχεία αυτά τροφοδοτούσαν τον κριτή. Τόσο οι ελεγκτές όσο και ο κριτής ήταν και είναι ακόμη, κατασκευάσματα χωρίς προσωπικότητα και χωρίς ελεύθερη βούληση. Φτιάχτηκαν για να λειτουργούν αδέκαστα και ακαριαία. Έτσι, οι 888.888 ελεγκτές, που χιλιάδες χρόνια μετά ονομάστηκαν «γούνες», χρησίμευαν για να καταγράφουν τα πάντα, ενώ ο κεντρικός κριτής, που επίσης χιλιάδες χρόνια μετά ονομάστηκε «ΛΕΡΑΣ», από τα αρχικά L.R. (Local Regulator) για να συλλέγει τις πληροφορίες και να εφαρμόζει αυτά που ο Δημιουργός όρισε.

Δηλαδή:

- 1) Κανείς δεν επιτρέπεται ν' ανοίξει τις πύλες.
- 2) Κανείς δε δικαιούται να μπει στα Τάρταρα.
- 3) Κανείς Ελ δεν επιτρέπεται χωρίς «άνωθεν» εξουσία να έλθει στη Γη.
- 4) Κανείς Ελοχίμ δεν επιτρέπεται χωρίς «άνωθεν» εντολή να έλθει στη Γη.
- 5) Κανείς δαίμονας χωρίς «άνωθεν» εξουσία δεν αγγίζει το σώμα ανθρώπου.
- 6) Κανείς Νεφελίμ απ' τους 1.900 δεν προπαθεί ν' αναλάβει την εξουσία στη Γη.

Για οτιδήποτε αντίθετο των κανόνων, ορίστηκε συμβούλιο από Ελοχίμ, Νεφελίμ, Ελ και κρόνιους ανθρώπους με παρατηρητές Ναχρμπέν για να λύνει τις διαφορές. Για οτι-

Local Regulator, στη σύγχρονη διεθνή «βαρβαρική» διάλεκτο σημαίνει τοπικός ρυθμιστής.

δήποτε πέραν των κανόνων, που θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια και την ισορροπία όλων των εμπλεκόμενων μερών, ο «ΛΕΡΑΣ», ο κριτής δηλαδή, παρεμβαίνει δυναμικά και αποκαθιστά τη νομιμότητα. Όλα αυτά έγιναν λόγω της μεγάλης αρχής της δικαιοσύνης της φύσης.

Ειλικρινά πολλοί - μεταξύ αυτών ομολογώ συγκαταλέγομαι κι εγώ - σκεφτόμαστε ότι αυτή η αρχή της δικαιοσύνης τελικά είναι πολύ άδικη εις βάρος των ανθρώπων. Ο Θεός, όμως, αγαπά όλα τα πλάσματά του και κανένα δε θέλει όχι μόνον ν' αδικηθεί, αλλά και να αισθάνεται αδικημένο.

Οι πύλες ουσιαστικά δεν προστατεύουν τους ανθρώπους απ' τους Νεφελίμ, αλλά τους Νεφελίμ απ' τους ανθρώπους. Με την τεχνολογία των ανθρώπων το 15.000 π.Χ. χωρίς τις πύλες θ' αρκούσε η αιφνιδιαστική επίθεση μερικών λεπτών για ν' αφανιστούν όλοι οι Νεφελίμ στα Τάρταρα. Μήπως, όμως, δεν ισχύει το ίδιο και σήμερα;

Ας γυρίσουμε, όμως, στις «γούνες». Οι «γούνες» - αν και πνευματικά κατασκευάσματα - για την πλήρη προστασία τους ταξιδεύουν διαρκώς στο χώρο και το χρόνο και συνδυάζονται μεταξύ τους έτσι, ώστε να καταγράφουν τα πάντα. Ο «ΛΕΡΑΣ», δηλαδή ο κριτής, κινείται κι αυτός εκτός χώρου και χρόνου και μόνον ο Ελ Σεντάι μπορεί να τον εντοπίσει. Όσον αφορά το συμβούλιο, αυτό βρίσκεται σε μια πανάρχαια πόλη του Περού, που το όνομά της διατηρήθηκε μέχρι σήμερα, στην πόλη Ίκα. Η αρχαία αυτή πόλη δεν άφησε κανένα ερείπιο, αφού από τότε, ποτέ δεν καταστράφηκε και διατηρείται απ' όλους τους εμπλεκόμενους εκτός χρόνου. Αν αναρωτιέστε τι υποθέσεις μπορεί να εκδικάζονται εκεί, περιμένετε και θα δείτε. Ο συνδυασμός της «Ίκα», των «γουνών»

Στο συμβούλιο αυτό δε συμμετέχουν οι άνθρωποι.

Οι λεγόμενες “γούνες”, που θα εξηγήσω αργότερα γιατί ονομάστηκαν έτσι, είναι ουσιαστικά συσκευές μιας τεχνολογίας, γιατί περί τεχνολογίας πρόκειται, ασι)λληπτης από τον δικό μας νου. Η τεχνολογία αυτή, δεν αποτελεί εξέλιξη της δικής μας γι' αυτό και είναι απόλυτα ακατάληπτη από εμάς.

και του «ΛΕΡΑ» ονομάστηκε απ' όλους «σύστημα». Το «σύστημα», λοιπόν, φτιάχτηκε για να είναι αλάνθαστο, αρκεί βέβαια να μην το παρενοχλούσε κανείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

31

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΕΛ

Όλα τα παραπάνω ο Σαμαέλ δεν τα είδε με καλό μάτι, αλλά στα δισεκατομμύρια χρόνια της ζωής του έμαθε να είναι υπομονετικός. Έτσι και τώρα άρχισε να σκέφτεται για το πώς θα κατέστρεφε το σύστημα ή για το πώς θα το έκανε να δυσλειτουργεί, αφού αυτός ήταν εκείνος που για πρώτη φορά εφάρμοσε την παροιμία «ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται». Έχοντας αυτή τη μεγάλη πρόκληση κατά νου ο Σαμαέλ, αισθανόμενος ασφαλής και ικανοποιημένος απ' τους κανόνες του παιχνιδιού, άρχισε να σκέφτεται πώς θ' αντιμετώπισει ή το πώς θα χρησιμοποιήσει τους «παίχτες». Αφού αναγκάστηκε να ξεχάσει τους Νεφελίμ - για την ώρα τουλάχιστον - και αφού ούτως ή άλλως ήξερε απ' την αρχή ότι δεν υπήρχε περίπτωση να του επιτρέψει ο Δημιουργός ν' αφανίσει τους ανθρώπους, επιδόθηκε στο να προωθήσει άμεσα το εναλλακτικό του σχέδιο, που ήταν η χρήση του κρόνιου γένους των ανθρώπων και όχι των Νεφελίμ. Η

αλήθεια είναι πως προτιμούσε τους Νεφελίμ, επειδή τους θεωρούσε - και είχε δίκιο σ' αυτό - λιγότερο επικίνδυνους και απρόβλεπτους σε σχέση με τους ανθρώπους. Παρηγορήθηκε, όμως, με το γεγονός ότι τους ανθρώπους τους είχε ήδη νικήσει πολλές φορές στο παρελθόν.

Αποφάσισε, λοιπόν, να προχωρήσει την ατελείωτη και διαρκή του μάχη σε δύο διαφορετικούς τομείς. Ο ένας ήταν η διατάραξη, αποσυντόνιση και καταστροφή του συστήματος ελέγχου του γήινου ηλιακού συστήματος. Ο άλλος ήταν η προετοιμασία του κρόνιου γένους για παγκόσμια κυριαρχία, ώστε ο γιος του να κυριαρχήσει πλήρως στον πλανήτη με σκοπό την πλήρη καταστροφή των ανθρώπων, που θα ερχόταν με το να ξεχάσουν ξανά το Θεό, οπότε δε θα είχαν καμία βοήθεια από Αυτόν, αν δεν του τη ζητούσαν, όπως πολύ καλά γνώριζε ως άριστος γνώστης του τυπικού λειτουργίας της Δημιουργίας.

Το κρόνιο γένος ήταν πολύ καλό στις απάτες και το ψέμα. Ακόμη, όμως, και οι πιο μοχθηροί κρόνιοι άνθρωποι ήταν μαθητούδια ανεκπαίδευτα μπροστά σ' αυτόν το μεγάλο αρχιμάστορα και αρχιτέκτονα της απάτης του σύμπαντος κόσμου.

Έτσι, αποφάσισε να τους δώσει ένα έτοιμο σχέδιο κυριαρχίας στον πλανήτη. Ένα σχέδιο, το οποίο θα εφαρμόζαν με σειρά πρωτοκόλλου. Τους παρέδωσε, λοιπόν, τα «εικοσιπέντε πρωτόκολλα της ανομίας». Αυτά συνιστούσαν το απόλυτο σχέδιο παγκόσμιας κυριαρχίας μέσω της εξαπάτησης των λαών. Ένα σχέδιο διαχρονικό, που παρόμοιό του δεν είχε ξαναδεί ο κόσμος.

Συγκέντρωσε τότε στην Ατλαντίδα τις κεφαλές των κρόνιων και των επιχθόνιων Νεφελίμ και είπε : «Η ώρα μας έφθασε. Τώρα που οι

χαμερπείς δούλοι Του (Ελοχίμ) έφυγαν απ' τη Γη, είναι η κατάλληλη στιγμή να καταλάβουμε τον πλανήτη, τον οποίο εσείς θα κυβερνήσετε, εσείς θ' απολαύσετε. Εγώ για μένα δε θέλω τίποτε. Όπως ποτέ δεν ήθελα. Για σας γίνονται όλα. Σας παραδίδω 25 πρωτόκολλα προς εφαρμογή για την απόλυτη κατάληψη της εξουσίας. Τα πρωτόκολλα αυτά εφαρμοζόμενα προσφέρουν τη μέθοδο διαχείρισης των λαών, καθώς και της συνείδησης των λαών. Βλέπετε, αυτή είναι η μεγαλύτερη επιστήμη. Η επιστήμη της διαχείρισης των λαϊκών μαζών. Σ' όλο τον κόσμο θ' αντιμετωπίσουμε αρκετά ισχυρά βασίλεια. Μην ξεχνιέστε, όμως. Οι Έλληνες είναι οι εχθροί. Αυτοί είναι οι αντίπαλοι. Αυτοί είναι τα παιδιά των Ελ. Δεν είναι απλοί αντίπαλοι, όμως. Είναι μια πληγή για τον πλανήτη. Είναι μια αρρώστια. Αυτοί είναι οι πραγματικοί εχθροί. Πρέπει να ξεχάσουν την καταγωγή τους απ' τους Ελ για να μην έχουν τάσεις μεγαλομανίας. Εκτός απ' τα 25 πρωτόκολλα, σας παραδίδω κι έναν οδηγό ορθής συμπεριφοράς απέναντι στους γκοϊμ. Θα τον βρείτε πολύ σύντομα πραγματικά χρήσιμο. Μη γελιέστε, το ξαναλέω, ότι ο πραγματικός μας εχθρός είναι οι Έλληνες».

Παρέδωσε, λοιπόν, στους κρόνιους Άτλαντες τη μαύρη βίβλο της κατάληξης του πλανήτη. Κανείς εκείνη τη στιγμή δεν υποπτευόταν τα δεινά που θα επέφερε στην ανθρωπότητα η βίβλος αυτή. Κανείς δε συνειδητοποιούσε ότι η κρόνια αντίληψη μπορούσε να έχει τέτοια πλανητικής κλίμακας εφαρμογή. Τα κείμενα των πρωτοκόλλων ήταν λεπτομερήστατα και βασίζονταν στην ύπαρξη της ήδη εφαρμοσμένης τεχνολογίας σ' όλο τον πλανήτη, καθώς και το οικονομικό σύστημα που ήδη επικρατούσε. Βέβαια, ο σκοπός τους ήταν να

Στην εποχή μας, παραποιημένα έφθασαν μόνο τα 24 από τα 25 πρωτόκολλα. Λείπει το υπ' αριθμόν 25, Η μεγάλη μάλιστα απάτη είναι ότι δήθεν τα συνέταζαν οι σιωνιστές ραβίνοι, ώστε κάποιον να μπορεί να εκτονωθεί η "οργή του λαού", εφόσον γινότανε αντιληπτή η εφαρμογή τους.

Να θυμάστε όμως, όταν στη μέση μπαίνει ο Σαμαέλ, τίποτε δεν είναι όπως φαίνεται.

"Ο πραγματικός εχθρός είναι οι Έλληνες". Αυτό το είχε πει και ο πρώτος πρωθυπουργός του σύγχρονου κράτους του Ισραήλ και κανείς δεν συνειδητοποίησε τότε τι εννοούσε. Τώρα όμως;

Οι Έλληνες, σήμερα, χωρίς να γνωρίζουν καν την καταγωγή τους οι περισσότεροι εξαντών, είναι για τον Σαμαέλ μια κοιμώμενη ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του παγκόσμιον κράτους που θέλει να δημιουργήσει. Όταν η "βόμβα" αυτή ενεργοποιηθεί με την ενεργοποίηση του "μυστικού κώδικα του Ιχώρ" μέσα στο DNA των Ελλήνων, τότε θα χωρίσει, σύμφωνα με την προφητεία, η ήρα απ' το σιτάρι.

φέρουν στην εξουσία τον υιό της απώλειας δια της καταλήψεως του πλανήτη απ' το κρόνιο γένος. Ο Σαμαέλ δηλαδή επ' ουδενί λόγος ήθελε να ωφελήσει τους κρόνιους. Όλοι γι' αυτόν ήταν απλοί «παίχτες» στο παιχνίδι του, που είχε ένα τελικό σκοπό. Μη νομίζετε μάλιστα ότι ο τελικός του σκοπός ήταν ο αφανισμός των ανθρώπων. Αυτό ήταν το μέσον, αφού ο τελικός του σκοπός ήταν κι εξακολουθεί να είναι το να εκδικηθεί το Θεό, να Τον πληγώσει και γιατί όχι να Τον εκτοπίσει απ' την απόλυτη εξουσία Του. (Ονειρα.....)

Η κρόνια, λοιπόν, αντίληψη και νοοτροπία, η νοοτροπία δηλαδή του να έχω γνώση χρησιμη για τους πολλούς και να την κρύβω με σκοπό να τους εκμεταλλευθώ, του να σου κάνω το φίλο με σκοπό να σε βλάψω σε μέγιστο βαθμό, του να προσποιούμαι ότι είμαι οτιδήποτε ή πιστεύω σε οτιδήποτε αρκεί να πετύχω το σκοπό μου, του να μην έχω κανένα ενδιασμό και καμία αναστολή στην προσπάθειά μου να επιβάλλω το συμφέρον μου, του να μην αισθάνομαι καμία συμπόνια απέναντι σε οποιονδήποτε άνθρωπο, αφού όλους τους θεωρώ ζώα, αντικείμενα και σκεύη προς εκμετάλλευση, του να μην αφήνω κανέναν να πετύχει σε οτιδήποτε, άσχετα αν εγώ είμαι ήδη πετυχημένος ή όχι, του να κινούμαι πάντα όχι προς τη δημιουργία, αλλά την καταστροφή και την αποσύνθεση, του να εμποδίζω οποιονδήποτε να έχει έστω και μία ευτυχισμένη στιγμή, του να προσπαθώ με όλες μου τις δυνάμεις να σπείρω την απελπισία και το άγχος σε βαθμό αυτοκτονίας, του να κάνω τους πάντες να αισθάνονται - αφού έτσι το αισθάνομαι κι εγώ - ότι ο κάθε άνθρωπος είναι μόνος του και μόνο στον εαυτό του μπορεί να βασίζεται και ποτέ σε φίλους ή συγγενείς, του να πιστεύει

κανείς μέσα του ότι ουδέποτε μπορεί να βρει γαλήνη και να ευτυχίσει, άρα το ίδιο πρέπει να επιδιώκει και για τους άλλους και τέλος η νοοτροπία της άρνησης της αίτησης της βοήθειας από το Θεό, γιατί Αυτός φταίει για όλα. Για όλα, μάλιστα, τα παραπάνω να γίνεται καθημερινή προσπάθεια να εφαρμοστούν με απροσμέτρητο φανατισμό και αφοσίωση.

Απέναντι σ' αυτή τη νοοτροπία του Κρόνου, τη νοοτροπία του κακού, υπήρχαν οι Έλληνες. Οι Έλληνες, το παλαιότερο ανθρώπινο έθνος στον κόσμο, έπαψε να είναι το μοναδικό, δηλαδή η μοναδική ξεχωριστή ομάδα ανθρώπων, όταν ο Δίας έκανε τη γενετική μετάλλαξη και δημιούργησε τη μαύρη, την κίτρινη και την κόκκινη φυλή. Με τη δημιουργία, μάλιστα, του κρόνιου γένους και την ανάμιξη των ανθρώπινων πληθυσμών μετά τη δεύτερη έλευση των Ελοχίμ, τα έθνη πληθύνθηκαν.

Οι Έλληνες, όμως, με το διαφορετικό υΝΑ είχαν τη φιλόδοξη νοοτροπία των Ελ, τη νοοτροπία δηλαδή του να μοιράζομαι αυθόρμητα κάθε γνώση που θα βοηθήσει τους άλλους, του να δίνω - απερίσκεπτα πολλές φορές - κι απ' το υστέρημά μου, αλλά κι απ' το περίσσειμα της καρδιάς μου τα πάντα στο διπλανό μου, του να αισθάνομαι έστω και περιστασιακά φίλος σου για να σταθώ καλύτερα δίπλα σου στις δύσκολες στιγμές σου, του να διστάζω οποιαδήποτε στιγμή ν' αδικήσω όχι για μην παραβώ τους νόμους των ανθρώπων, αλλά επειδή έτσι αισθάνομαι, του να έχω συμπόνια για τον κάθε άνθρωπο, όποιος κι αν είναι αυτός, σε όποια φυλή κι αν ανήκει και ό,τι κακό κι αν έχει κάνει, του να θέλω να μοιραστώ τις λύπες και τις χαρές μου, του να μην κρατώ μυστικά που με βαραίνουν, του να είμαι «δίκαιος» άσχετα με το κόστος, του να βοηθώ

Η παραδοχή της αδυναμίας μας μπροστά στο Θεό αποτελεί βήμα ταπείνωσης.

Η ταπείνωση είναι η αρχή του δόγματος του Μ. Αλεξάνδρου, που έλεγε ότι: "είναι βασιλικότερον το να υποτάξεις τα πάθη σου, από το να υποτάξεις τους εχθρούς σου".

Σύμφωνα με μια από τις προφητείες του Τραχωνίου (βλέπε Ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΕΓΓΥΣ), θα γίνει αφύπνηση και εξέγερση των απανταχού ε υρισκομέ νω ν Ελλήνων. Πώς όμως; Μήπως με την ενεργοποίηση κρυμμένου κώδικα, μέσα στο DNA μας;

τους αδυνάτους, άσχετα αν χρειαστεί να τα βάλω με τους ισχυρούς, του να «βάζω τα πράγματα στη θέση τους» αμέσως, άσχετα αν το θέμα με αφορά ή όχι, του να προτιμώ να πεθάνω παρά ν' αδικήσω, του να γίνομαι θυσία για το συνάνθρωπό μου, του να χαίρομαι με τις επιτυχίες και την ευτυχία των άλλων, του να θέλω συνέχεια να δημιουργώ, του να προστατεύω οτιδήποτε έχει δημιουργηθεί και ν' απορρίπτω την καταστροφική μανία, του να οργίζομαι με τη μεγαλομανία των άλλων, του να μην επιθυμώ να με περνούν για βλάκα οι καθυστερημένοι απατεώνες, του να πηγαίνω ακόμη και σε πόλεμο, όταν βλέπω να εκμεταλλεύονται τους αδυνάτους, του να επιδιώκω να προσφέρω γαλήνη και χαμόγελο στους συνανθρώπους μου, του να αισθάνομαι την ασημαντότητά μου, του να βασίζομαι στους δικούς μου ανθρώπους και του να ζητώ τη βοήθεια του Δημιουργού δοξάζοντάς Τον γι' αυτά που μου πρόσφερε ως τώρα.

Όλοι εσείς που διαβάσατε αυτές τις σειρές, αποφασίστε αν είστε με τους «από 'δώ» ή με τους «από 'κεί» και συνειδητοποιείστε γιατί αυτός ο ευλογημένος τόπος που λέγεται ΕΛΛΑΣ προωθεί, έστω και μέσω των «Νεοελλήνων», αυτή την νοοτροπία των ΕΛ. Απλά είτε το θέλουν οι μισέλληνες είτε όχι, εμείς είμαστε απόγονοι των ΕΛ και μέσα από τις χίλιες μύριες δυσκολίες και φουρτούνες κρατήσαμε ζωντανή την παράδοση του Πατρώου Γένους. Ο κόσμος έχει ελπίδα, όσο υπάρχουν Έλληνες,

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

32

ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

Μη νομίζετε, βέβαια, ότι όλοι οι κρόνιοι και όλοι οι Έλληνες είχαν πλήρως ενστερνιστεί αυτές τις νοοτροπίες. Μη νομίζετε δηλαδή ότι στη μία πλευρά είχαμε τους απόλυτα κακούς και στην άλλη τους απόλυτα καλούς. Αυτά, όμως, ήταν τα δύο όρια, μέσα στα οποία γινόταν το «παιχνίδι». Ο Σαμαέλ βέβαια δεν μπορούσε να βασιστεί στη διάθεση των κρονίων για την επιτυχία του σχεδίου του. Γι' αυτό και τους παρέδωσε τα 25 πρωτόκολλα, τα κείμενα των οποίων έχουν ως εξής :

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΡΩΤΟ

1.1 Στην προσπάθειά μας να διασαφηνίσουμε με ένα ξεκάθαρο και απόλυτα ακριβή τρόπο την κατάσταση, θα παραμερίσουμε οποιαδήποτε περιττή φρασεολογία και θα ξεκινήσουμε μελετώντας τη σημασία κάθε ιδέας με τη βοήθεια συγκρίσεων και συμπερασμάτων.

Για να διευκολυνθεί επίσης η κατανόησή

Διαβάστε και διαπιστώστε τις σαφείς διαφορές των 25 πρωτοκόλλων τον Σαμαέλ, από τα 24 παραπονημένα «πρωτόκολλα των σοφών της Σιών» που έφθασαν στην εποχή μας.

Προσοχή, δεν τους μιλά για λεφτά και χρυσό. Τους μιλά για την απόκτηση εξουσίας και τις πνευματικές βέβαιο, απολαύσεις τον κακού που αυτή δίνει. Τα νλικά αγαθά δεν τον ενδιαφέρουν τον Διάβολο.

Ήδη αισθάνεται ασφαλή, καθώς μιλά, αφού λέει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι είναι κακοί.

Ακούγεται αστείο, αλλά τα κόμματα και οι «εκλογές» εκτός από σατανικό σχέδιο, είναι και «κόλπο» παλιό σχεδόν όσο και οι λάσπες.

σας, θεωρώ απαραίτητο να διατυπώσω το σύστημά μας τόσο από τη δική μας σκοπιά, όσο και από την σκοπιά των Γκοίμ.

1.2 Επαναδιατυπώνοντας για ακόμη μια φορά το στόχο μας που είναι η άσκηση δύναμης και η κατοχή της, θα πρέπει να εξετάσουμε πιο αναλυτικά όλους εκείνους τους παράγοντες που άμεσα ή έμμεσα σχετίζονται με το βασικό μας στόχο που είναι όχι μόνο η απόκτηση και κατοχή δύναμης, αλλά και η διό νιση της.

1.3 Θα ξεκινήσουμε από μια γενική διαπίστωση. Οι άνθρωποι με κακά ένστικτα είναι και οι πολυαριθμότεροι. Επομένως ο καλύτερος τρόπος διακυβέρνησής τους είναι μέσω της βίας και της τρομοκρατίας και όχι μέσω ακαδημαϊκών συζητήσεων. Σύμφωνα με τον νόμο της φύσεως το δίκαιο βρίσκεται στην ισχύ. Αρχικά οι άνθρωποι στα πρώτα στάδια της κοινωνικής δημιουργίας υποτάσσονταν στην ωμή βία. Τώρα υποτάσσονται στον νόμο, σε μια άλλη δηλαδή συγκαλυμμένη μορφή βίας. Η πολιτική ελευθερία είναι μόνο μια ιδέα και όχι κάτι το υπαρκτό, την ιδέα αυτή την εκμεταλλευόμαστε και την χρησιμοποιούμε σαν δόλωμα, δεν την παρέχουμε. Ας περιγράψουμε σαφέστερα την κατάσταση.

1.4 Οι άνθρωποι, είτε προέρχονται από τον όχλο είτε όχι, οδηγούνται αποκλειστικά από τα πάθη τους, από τις δεισιδαιμονίες τους, από τις παραδόσεις τους και τις αισθηματικές τους θεωρίες, και ουσιαστικά είναι δούλοι της διαίρεσης σε κόμματα. Κόμματα τα οποία δημιουργήθηκαν για να αντιστέκονται ακόμη και στη λογικότερη συνεννόηση. Επίσης κάθε απόφαση του πλήθους εξαρτάται από μια πλειοψηφία τυχαία και επιπόλαιη. Ο λαός αγνοώντας τα πολιτικά μυστικά παίρνει αποφάσεις

παράλογες. Η πολιτική βέβαια, όπως καταλαβαίνετε, δεν έχει τίποτε κοινό με την ηθική. Κυβέρνηση, η οποία αφήνεται να οδηγείται από την ηθική, δεν είναι πολιτική και επομένως είναι εύθραυστη.

1.5 Εκείνος που θέλει να επικρατήσει οφείλει να είναι πανούργος και υποκριτής. Σύνθημά μας είναι η ισχύς και η υποκρισία. Μόνο η ισχύς μπορεί να θριαμβεύσει στην πολιτική. Η βία, η πανουργία και η υποκρισία θα χρησιμοποιηθούν ενάντια όλων εκείνων των κυβερνήσεων που δεν θέλουν να αναγνωρίσουν την ισχύ της νέας δύναμης, δηλαδή της δικής μας.

1.6 Σκοπός μας σας υπενθυμίζω ότι είναι η δύναμη και όχι ο πλούτος, και η λέξη αυτή απλούστατα σημαίνει δώστε μου ότι θέλω για να αποδεικνύω ότι είμαι ισχυρότερος από εσάς. Στα σχέδια μας σας προσέξουμε περισσότερο για το αναγκαίο και το ωφέλιμο και όχι για το καλό και το ηθικό. Όσον αφορά τον πλούτο, είναι ένα ανούσιο μέσον για την απόκτηση δύναμης. Όσο για το καλό, αυτό είναι ένα παραπλανητικό κατασκεύασμα του Δημιουργού για να ελέγξει τα δημιουργήματα Του.

1.7 Τα μέσα που οδηγούν στην επίτευξη του στόχου μας είναι η δειλία, η αστάθεια, η παλινωδία του πλήθους, η ανικανότητά του να καταλάβει και να εκτιμήσει την ευημερία της ζωής. Η δύναμη του πλήθους είναι τυφλή, το πλήθος δεν λογικεύεται, το ίδιο και οι άνθρωποι του πλήθους, έστω και αν είναι προικισμένοι με εξαιρετική ευφυΐα. Μόνο άτομα που προετοιμάσθηκαν από την παιδική τους ηλικία στην μοναρχία μπορούν να γνωρίζουν την πολιτική διάλεκτο και την πολιτική πραγματικότητα. Μόνο ο μονάρχης μπορεί να αναλάβει το μηχανισμό της διοικητικής μηχανής. Χωρίς απολυταρχία πολιτισμός δεν μπορεί να υπάρ-

Τα συνθήματα των Ελ για «Μήτραν άριστον» και «Μηδέν Άγαν» πάνε περίπατο. Σύνθημά μας, λέει, είναι η υποκρισία.

Προσοχή, σκοπός είναι η δύναμη και όχι ο πλούτος. Τα υλικά αγαθά δεν ενδιαφέρουν τον Διάβολο, αφού είναι πνεύμα. Θέλει δύναμη για να έχει εξουσία πάνω στις ψυχές των ανθρώπων.

Πόη συζητά για την παγκόσμια μοναρχία από το ίο προηόκο/λο.

ξει. Εμείς βέβαια θα προωθήσουμε την δήθεν δημοκρατία, δηλαδή τη διοίκηση μέσω των ελεγχόμενων αντιπροσώπων των λαών.

1.8 Οι λαοί της Γης αποκτηνώθηκαν από τα ισχυρά ποτά, η νεολαία τους αποβλακώθηκε από τις κλασικές σπουδές και από την πρόωρη ακολασία στην οποία την έχουν σπρώξει οι πράκτορες μας, δημοσιογράφοι, παιδαγωγοί, δάσκαλοι, υπάλληλοι, γυναίκες στους τόπους διασκεδάσεώς τους. Γυναίκες που μιμούνται με τη θέλησή τους τις ακολασίες και τις ηδυπάθειές τους.

1.9 Επαναλαμβάνω και πάλι ότι το σύνθημα μας είναι η ισχύς και η υποκρισία. Μόνο η ισχύς μπορεί να θριαμβεύσει στην πολιτική και προπάντων αν φωλιάζει σαν προτέρημα στους πολιτευόμενους. Η βία είναι μια αρχή, η πανουργία και η υποκρισία κανόνας για τις κυβερνήσεις που αντιστέκονται. Γι' αυτό δεν πρέπει να σταματάμε μπροστά στη διαφθορά, στην απάτη, στην προδοσία, κάθε φορά που αυτές μας βοηθούν στην πραγματοποίηση των σκοπών μας. Στην πολιτική πρέπει να ξέρουμε να παίρνουμε την ιδιοκτησία των άλλων χωρίς δισταγμό, εφόσον μπορούμε να πετύχουμε με αυτόν τον τρόπο την υποταγή και την εξουσία. Αυτό το κακό είναι το μόνο μέσο για να επιτύχει κανείς το σκοπό, δηλαδή το δικό μας καλό. Οι ιδεολόγοι θα πρέπει άμεσα να αποκλείονται από τους αρχηγούς των κομμάτων που εννοείται οφείλουμε να διορίζουμε για να ελέγχουμε.

1.10 Ένα τέτοιο δόγμα που στηρίζεται πάνω σε υπολογισμό είναι τόσο αποτελεσματικό, όσο και τα μέσα που χειρίζεται. Θα θριαμβεύσουμε και θα υποδουλώσουμε όλες τις κυβερνήσεις στην υπέρτατη κυβέρνησή μας με αυτά τα μέσα, αλλά και με τη βοήθεια που μας προσφέρει το δόγμα της αυστηρότητας. Η άκρα

Ένα καλό μόνο υπάρχει. Το καλό το δικό τους. Ο Θουκυδίδης όμως με το σκεπτικό των Ελ λέει: «Όλοι έχουν δίκιο, ο καθένας το δικό του».

και άκαμπτη αυστηρότητα είναι ο μεγαλύτερος παράγοντας δύναμης ενός κράτους. Είναι από μόνο του αρκετό να γνωρίζουν οι άνθρωποι ότι είμαστε άκαμπτοι, γιατί από μόνη της η γνώση αυτή σταματά κάθε ανυποταξία.

1.11 Εμείς πρώτοι ρίξαμε στο λαό τις λέξεις Ελευθερία, Ισότητα, και Αδελφότητα, λέξεις που στη συνέχεια επαναλαμβάνονται από ανόητους, οι οποίοι προσελκύνονται από αυτό το δόλωμα. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είδαν ότι οι λέξεις αυτές ερχόταν σε αντίθεση μεταξύ τους, δεν είδαν ότι δεν υπήρχε ισότητα στην φύση, ότι δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία, ότι η ίδια η φύση συνέστησε κάθε ανισότητα στα πνεύματα, στους χαρακτήρες, και στις διάνοιες και ότι όλα και όλοι είναι τόσο ισχυρά υποταγμένα στους νόμους της.

1.12 Στον κόσμο οι λέξεις Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα, έφεραν στις τάξεις μας, με τη μεσολάβηση των αφοσιωμένων πρακτόρων μας ολόκληρες λεγεώνες ανθρώπων που δούλεψαν για μας και ύψωσαν με ενθουσιασμό τις σημαίες μας. Οι λέξεις αυτές κατέτρωγαν την ευημερία όλων των μη κρονίων, καταργήσαμε τα προνόμια και την ίδια την ουσία της αριστοκρατίας των ανθρώπων και πάνω στα ερείπια της κληρονομικής και φυσικής αριστοκρατίας ανεγείραμε τη διανοητική και οικονομολογική αριστοκρατία μας. Λάβαμε για κριτήριο της νέας αυτής αριστοκρατίας τον πλούτο, ο οποίος εξαρτάται από εμάς και την επιστήμη η οποία κατευθύνεται από τους σοφούς μας. Να θυμάστε ότι η ελεγχόμενη από εμάς τεχνολογία είναι αυτή που εξασφαλίζει τον έλεγχο των μαζών. Η μέθοδος δοκιμάστηκε από τον Δία και πέτυχε απόλυτα.

1.13 Ο θρίαμβός μας διευκολύνθηκε γιατί ρίχνοντας στις σχέσεις μας με τους ανθρώπους

Θα πρέπει, λέει, να είστε άκαμπτοι και άκαρβοι.

Η απάτη του τρίπτυχου Ελευθερία, ισότης, Αδελφότης, θέλουν να αντικαταστήσει το τρίπτυχο των Ελ, Ελευθερία, Δικαιοσύνη, Πατρίς.

Άλλο η ελευθερία πνεύματος των Ελ και άλλο η ελευθερία, μέχρι εκεί που σου λένε οι νόμοι. Άλλο η ανύπαρκτη ουσιαστικά ισότης μεταξύ όλων και άλλο η δικαιοσύνη, το αίσθημα δικαίου, που θα εμπόδιζε τον ισχυρό να εκμεταλλευθεί τον (άνισο) αδύναμο. Άλλο η απατηλή αδελφότης μεταξύ όλων των ανθρώπων κι άλλο η ειλικρινής στήριξη της πατρίδας.

Μεγάλη ομολογία για την απάτη της δήθεν δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης.

Εδώ τους συμβουλεύει ότι οι ηγέτες τους πρέπει να είναι ανίκανοι και άχρηστοι.

την απληστία, τον υπολογισμό, το ατελείωτο κινήγι των υλικών αναγκών εξασφαλίσαμε όχι μόνο την υποταγή τους, αλλά και την καταστροφή κάθε πνεύματος πρωτοβουλίας και αυτονομίας.

1.14 Η αφηρημένη ιδέα της Ελευθερίας και πάλι μας βοήθησε και έκανε τα πλήθη να πιστεύουν ότι η κυβέρνηση δεν είναι τίποτε άλλο παρά διαχειριστής της εξουσίας του λαού και ότι μπορεί να την αλλάξει, όπως αλλάζει το πουκάμισο του.

1.15 Αλλά σας υπενθυμίζω η ιδέα της Ελευθερίας είναι απραγματοποίητη και κανείς δεν ξέρει να κάνει χρήση της με το μέτρο που πρέπει. Όταν αφήσει κανείς το λαό να αυτοκυβερνηθεί, η αυτονομία του μετά από κάποιο διάστημα μετατρέπεται σε αναρχία. Η πολιτική ελευθερία είναι μια ιδέα, δεν είναι κάτι υπαρκτό, αυτή την ιδέα πρέπει να ξέρει κανείς πώς να την χειρίζεται, χρησιμοποιώντας την σαν δόλωμα. Συνήθως το δόλωμα αυτό χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να κατασυντρίψουμε το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία. Και το πρόβλημα αυτό αποβαίνει εύκολο αν ο αντίπαλος κατέχει την εξουσία χάρη στη φιλελευθερία και αν θυσιάζει μέρος της δύναμής του για αυτήν την ίδια την ιδέα της ελευθερίας. Τα χαλαροί μένα ηνία της εξουσίας του υφαρπάζονται από τα δικά μας χέρια και εδώ βρίσκεται ο θρίαμβος τη θεωρίας μας. Γιατί η τυφλή δύναμη του λαού δεν μπορεί να μείνει ούτε μέρα χωρίς αρχηγό και γιατί η νέα εξουσία δεν κάνει τίποτε άλλο από το να παίρνει τη θέση του κόμματος που εξασθένησε από την ίδια τη φιλελευθερία που προηγουμένως έδωσε. Έτσι τα όργανά μας πρέπει να είναι άτομα μεμπτά στα μάτια των λαών, εφόσον χρειαστεί λόγω τυχούσας ανυπακοής τους να τα χτυπήσουμε.

1.16 Σε ένα κράτος, του οποίου η εξουσία είναι οργανωμένη με κακό τρόπο και του οποίου οι νόμοι και η κυβέρνηση έφτασαν να είναι ίσοι λόγω των ίσων δικαιωμάτων που δημιούργησε η φιλελευθερία, μπορώ να επιτεθώ με τη δύναμη του νόμου του ισχυρότερου να προσβάλω τους νόμους, να ανατρέψω τα πάντα και να γίνω κύριος όλων εκείνων των δικαιωμάτων τα οποία εγκατέλειψαν εκείνοι οι οποίοι τα απαρνήθηκαν στο όνομα του φιλελευθερισμού.

1.17 Εξ' αιτίας της τωρινής αστάθειας όλων των εξουσιών που δημιούργησε η αποχώρηση των μιαρών Ελοχίμ, η δύναμη μας θα διαρκεί περισσότερο από κάθε άλλη, γιατί θα είναι ανίκητη και καμία πανουργία δεν θα μπορεί να την εξολοθρεύσει.

1.18 Από το παροδικό κακό θα γεννηθεί το καλό μιας ακλόνητης κυβέρνησης η οποία θα αποκαταστήσει την κανονική λειτουργία του μηχανισμού Εθνικής ύπαρξης που ταράχτηκε από την φιλελευθερία. Τα μεγάλα λαϊκά προτερήματα, η ειλικρίνεια και η τιμιότητα, είναι ελαττώματα στην πολιτική, γιατί ανατρέπουν ακόμη και βασιλιάδες από το θρόνο τους, τα προτερήματα αυτά οφείλουν να είναι προσόντα των βασιλέων των ανθρώπων.

1.19 Όσο για εκείνον τον οποίο η φιλελευθερη ψυχή του θα οδηγούσε να χαρακτηρίσει τους συλλογισμούς αυτούς ανήθικους, θα τον ρωτούσα. Εάν κάθε κράτος έχει δυο εχθρούς και αν του επιτραπεί να μεταχειριστεί εναντίον του εχθρού κάθε μέσον, όπως το να μην κοινοποιήσει τα αμυντικά ή επιθετικά του μέσα, το να κυριεύσει ή να κτυπήσει αιφνιδιάστηκα ένα κράτος τη νύκτα ή με δυνάμεις ανώτερες, γιατί τα ίδια αυτά μέσα θα θεωρούνταν ανήθικα αν χρησιμοποιούνταν εναντίον εκείνου που θα

Ματαιόδοξος όπως πάντα ο Σαμαέλ πιστεύει ότι κατέχει το απόλυτο σχέδιο εξουσίας.

Οι πολιτικοί πρέπει να είναι απατεώνες, τους λέει. Είναι λογικό να έχει δίκιο, αφού δικό του είναι το σχέδιο.

Αυτά που ζούμε: στα πολιτικά δρώμενα της εποχής μας είναι πράγματι η εφαρμογή του σχεδίου του Σαμαέλ.

κατέστρεφε ή θα απειλούσε να καταστρέψει την κοινωνική τάξη και ιδιοκτησία; Δεν υπάρχει σαν έννοια η ανηθικότητα. Δημιουργήθηκε από Εκείνον για να μας σταματά μέσω τύψεων από την όποια επίτευξη των όποιων σκοπών μας.

1.20 Ένα ισοροπημένο πνεύμα μπορεί να ελπίζει ότι θα κυβερνήσει με επιτυχία χρησιμοποιώντας την πειθώ και τις προτροπές, αλλά ο λαός που αντιλαμβάνεται τα πάντα επιόλαια δελεάζεται μόνο από την πιο παράλογη αντιλογία και καθώς αγνοεί τα πολιτικά μυστικά, παίρνει τις πιο παράλογες αποφάσεις, εξολοθρεύοντας τον τόπο του μέσα από αυτήν την ιδιότυπη αναρχία.

1.21 Οι άνθρωποι δεν κατάλαβαν ότι αυτοί τους οποίους εκλέγουν για να κυβερνήσουν δεν είναι λιγότερο τυφλοί από τους ίδιους. Λαός αυτοδιοικούμενος, λαός δηλαδή που διοικείται από τους αναδεικνυόμενους από αυτόν ηγέτες είναι προορισμένος να καταστραφεί από τις διαφωνίες των κομμάτων και από τη δίψα της εξουσίας που τα χαρακτηρίζει. Δεν είναι δυνατόν οι λαϊκές μάζες να σκέπτονται ήρεμα, χωρίς εμφύλιες αντιζηλίες και δεν μπορούν να διευθύνουν τις υποθέσεις της χώρας τις οποίες μονίμως συνδέουν με τα ατομικά τους συμφέροντα.

1.22 Μόνο ο μονάρχης και μόνο ένα άτομο που ετοιμάστηκε από την παιδική του ηλικία στην μοναρχία μπορεί να γνωρίζει την πολιτική διάλεκτο και την πολιτική πραγματικότητα, μόνο ο μονάρχης μπορεί να επεξεργάζεται μεγάλα και σαφή έργα και να αποδίδει καθετί στην κατάλληλη θέση του διοικητικού μηχανισμού. Μονάρχης μπορεί να είναι μόνο ο υιός μου που θα προσφέρω σε όλους τους ανθρώπους για το δικό σας καλό.

1.23 Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι μια κυβέρνηση είναι ικανή και ωφέλιμη στη χώρα μόνο αν συγκεντρώνονται οι εξουσίες στα χέρια ενός και μόνο ατόμου, του μονάρχη. Χωρίς απολυταρχία πολιτισμός δεν μπορεί να υπάρξει. Ο πολιτισμός, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι έργο των μαζών, αλλά του οδηγού τους. Το πλήθος είναι βάρβαρο και μόλις πάρει στα χέρια του την εξουσία μετατρέπει τα πάντα σε αναρχία, σε αυτόν δηλαδή τον ύψιστο βαθμό βαρβαρότητας. Το κράτος μας, όταν τελικά πετύχει τον έλεγχο όλων των κυβερνήσεων, θα έχει το δικαίωμα να αντικαταστήσει τις φρικαλεότητες του πολέμου με καταδίκες σε θάνατο λιγότερο ορατές και περισσότερο ωφέλιμες για τη διατήρηση του τρόμου εκείνου που κάνει τους λαούς να υπακούνε και ο οποίος αποτελεί τον ισχυρότερο παράγοντα δύναμής του.

1.24 Ο τελικός έλεγχος των κυβερνήσεων θα επιτευχθεί μέσα από τις ιδέες που εμείς κάναμε να πιστεύουν τα πλήθη, μέσα από τις αφηρημένες ιδέες της ελευθερίας, της ισότητας, της αυτοδιαχείρισης και της υποτιθέμενης δύναμης του λαού να εκλέγει, να ελέγχει, και να αλλάζει κάθε φορά τους κυβερνήτες του, χωρίς φυσικά να γνωρίζει ότι ήταν εκείνο το ίδιο το αμετάθετο των αντιπρόσωπων του που τους έθετε στην διάθεσή μας και τους έκανε να είναι απόλυτα εξαρτημένοι από τα κέντρα μας και τις επιλογές μας. Η διαφθορά και η υποκρισία, τα πάθη των ίδιων των κυβερνώντων, βοηθούν με τον καλύτερο τρόπο την εδραίωση της κυριαρχίας μας και ετοιμάζουν το έδαφος για την τελική παράδοση της εξουσίας τους στα κέντρα της δικής μας παγκόσμιας κυβέρνησης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Το έθνος που είχε βέβαια στο νον του ήταν οι Έλληνες.

2.1 Κύριος στόχος μας είναι η εξάλειψη της έννοιας του έθνους και των εθνικών δικαίων. Γι' αυτό τους άρχοντες θα τους εκλέγουμε εμείς από τις τάξεις των λαών ανάλογα με τον δουλικό τους χαρακτήρα. Οι άνθρωποι αυτοί θα είναι βεβαίως ακατάλληλοι για τη διακυβέρνηση της χώρας τους και έτσι εύκολα θα γίνουν πiónια στα χέρια των σοφών συμβούλων μας, οι οποίοι από την παιδική τους ηλικία έχουν εκπαιδευτεί στο χειρισμό των υποθέσεων ολόκληρου του κόσμου. Οι πληροφορίες από τα πολιτικά μας σχέδια, από την πείρα της ιστορίας και από την μελέτη όλων των αξιοσημείωτων γεγονότων θα διοχετεύονται από το ακοιμητο σύστημα των αγγέλων μου μόνο στη δική μας αρχή και εξουσία, ενώ οι εικονικές κυβερνήσεις των ανθρώπων και κυρίως των Ελλήνων θα φαντάζουν τυφλές μπροστά μας.

2.2 Για μας είναι απαραίτητο οι πόλεμοι να μη δίνουν εδαφικά πλεονεκτήματα, γιατί μόνο με αυτόν τον τρόπο θα διευκολυνθεί η μεταφορά του πολέμου στο οικονομικό επίπεδο και μόνο έτσι θα αρχίσουν να συνειδητοποιούν τη δύναμη της οικονομικής υπεροχής μας και οι εμπλεκόμενοι εμπόλεμοι θα βρεθούν στη διάθεση των κρόνιων πρακτόρων μας και κυρίως των Νάχρμπεν που έχουν μύρια μάτια και κανένα σύνορο δεν τους σταματά.

2.3 Τότε επαναλαμβάνω ξανά ότι τα διεθνή μας δίκαια θα απαλείψουν τα εθνικά δίκαια και θα κυβερνήσουν τους λαούς βασιζόμενοι στο αστικό δίκαιο, το οποίο θα είναι και το μόνο που θα ρυθμίσει τις σχέσεις των υπηκόων μεταξύ τους αντικαθιστώντας με αυτόν τον τρόπο το προηγούμενο εθνικό δίκαιο.

2.4 Η πείρα της ιστορίας, η προηγούμενη

Σχεδίασε από την αρχή κιόλας την κατάλυση όλων των κρατών.

γνώση και ερμηνεία σημαντικών ιστορικών γεγονότων θα εξασφαλίσει την επιτυχία των σχεδίων μας.

2.5 Οι άνθρωποι, καθώς δεν οδηγούνται σε αμερόληπτες κρίσεις και παρατηρήσεις των ιστορικών φαινομένων, επηρεάζονται από μια θεωρητική ρουτίνα η οποία είναι απολύτως αναποτελεσματική. Μπορούν να διασκεδάσουν για κάποιο ικανό χρονικό διάστημα ή ακόμη και να ζήσουν με τις αναμνήσεις των κατορθωμάτων τους, μπορούμε ακόμη να τους αφήσουμε να πιστέψουν στην εμπνευσμένη από εμάς σπουδαιότητα των διάφορων επιστημονικών νόμων και θεωριών. Εμείς θα εξακολουθήσουμε να ενισχύουμε μέσω των δημοσιογράφων την τυφλή πεποίθησή τους σε αυτούς τους νόμους, και ενώ οι άνθρωποι μέσω των διανοουμένων τους θα καυχούνται για τις γνώσεις τους, θα ενεργοποιούν όλα τα διδάγματα της επιστήμης που πράκτορές μας έχουν συλλέξει για να καθοδηγούν και να ποδηγετούν τα πνεύματα των ανθρώπων σε εκείνες τις κατευθύνσεις που μας είναι απολύτως αναγκαίες.

2.6 Οι διαβεβαιώσεις μας αυτές είναι απολύτως βάσιμες, αρκεί να παρατηρήσετε τις επιτυχίες των διάφορων θεωριών και πολιτικών συστημάτων που κατά καιρούς προτείναμε για αυτοδιοίκηση των ανθρώπων σε περίπτωση απόσυρσης των Ελ. Για μας είναι προφανής η δηλητηριώδης επιρροή όλων αυτών των τάσεων.

2.7 Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδέες και τις νεωτεριστικές τάσεις των λαών αποφεύγουμε τα λάθη στην πολιτική και διοίκηση των υποθέσεων. Το σύστημά μας δηλαδή μπορεί και πρέπει να διατεθεί με διαφορετικούς τρόπους στους διάφορους λαούς, έτσι ώστε τα μέρη του

συστήματος να προσαρμόζονται στις ιδιαιτερότητες του κάθε λαού και να εξασφαλίζεται η επιθυμητή για εμάς αποδοχή τους. Είναι φανερό ότι το σύστημά μας μπορεί να πετύχει μόνο αν η πρακτική εφαρμογή του στηρίζεται στα αποτελέσματα του παρελθόντος, τα οποία συνεχώς θα συγκρίνονται με το παρόν.

2.8 Τα νέα κράτη είχαν στα χέρια τους μια μεγάλη δημιουργική δύναμη, τον τύπο. Γενικά μιλώντας, ο τύπος ενσαρκώνει την ελευθερία του λόγου και προορισμός του είναι να γνωστοποιεί τα παράπονα του λαού, να υποδεικνύει τις απαιτήσεις του και τις προσδοκίες του, να δίνει φωνή στους δυσάρεστη μένους και να προτείνει λύσεις. Τα κράτη όμως φάνηκαν ιδιαίτερα ανάκανα να χειριστούν και να εκμεταλλευτούν τη δύναμη αυτή και, όπως ήταν φυσικό, η δύναμη περιήλθε στον έλεγχό μας. Χρησιμοποιήσαμε την ενέργεια αυτή για να αυξήσουμε την επιρροή μας και να μεταδώσουμε τις ιδέες μας παραμένοντας αφανείς. Χάρη σε αυτήν συσσωρεύσαμε χρυσό θυσιάζοντας βέβαια πολλούς δικούς μας και όπως καταλαβαίνετε κάθε δικός μας που θυσιάστηκε αξίζει μυριάδες ανθρώπους ενώπιον του κρόνιου δικαίου.

2.9 Το μεγαλύτερο πρόβλημα θα παρουσιάσουν οι περιοχές που ελέγχονται από τους Έλληνες. Εκείνο που τους διαφοροποιεί δεν είναι τόσο η αηδιαστική βιολογική τους μετάλλαξη σε σχέση με τους υπόλοιπους ανθρώπους, όσο η αρχηγική νοοτροπία που κληρονόμησαν από τους προπάτορές τους Ελ. Αυτή η γνώση, αυτή η σχέση των Ελλήνων και των Ελ πρέπει με κάθε τρόπο να σβήσει από τη συλλογική τους μνήμη και τις παραδόσεις τους. Μόνον τότε θα μπορούμε να μιλούμε για επιβολή των δικών μας συμφερόντων, όταν δηλα-

*Το κρόνια δίκαιο λέει:
κάνε ό,τι θέλεις και άσε
τους άλλους να πεθάνουν.*

*Προσοχή: Θέλει με
κάθε τρόπο να σβήσει τη
μνήμη της καταγωγής των
Ελλήνων από τους Ελ. Ο
σύγχρονος συνεχιστής του
σχεδίου ονομάζεται Χέν-
ρυ Κίσεινγκερ και είπε ότι
πρέπει οι Έλληνες να ξε-
χάσουν την ιστορία, την
γλώσσα και την θρησκεία
τους.*

*Γιατί άραγε τέτοια “πε-
ριποίηση ” στους κατοί-
κους μιας φτωχής και
αδύναμης στην εποχή μας
χώρας;*

*Είναι απλό, εμείς είμα-
στε απόγονοι των Ελ.*

δή εξαλειφθεί αυτή η νοσηρή, η Απολλώνεια δηλαδή νοοτροπία από τους Έλληνες.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΡΙΤΟ

3.1 Ο κύκλος του συμβολικού όφους που παριστάνει τον κρόνιο λαό μας πολύ σύντομα θα κλείσει, εφόσον βρισκόμαστε πολύ κοντά στην επίτευξη του στόχου μας. Και όταν ο κύκλος αυτός κλείσει, όλα τα κράτη της Γης που θα βρεθούν σε αυτόν δεν θα έχουν δυνατότητα να ξεφύγουν.

3.2 Πολύ σύντομα η συνταγματική πλάστιγγα θα ανατραπεί, εφόσον έχουμε δουλέψει τόσο σκληρά για την ανατροπή της. Οι άνθρωποι ακόμη εξακολουθούν να πιστεύουν ότι είναι στέρεα κατασκευασμένα τα πολιτικά τους σχήματα, όπως ήταν η εξουσία των Ελ. Αλλά τόσο οι βασιλείς, όσο και ο λαός κατευθύνονται από αντιπροσώπους, οι οποίοι φέρονται ανεύθυνα παρασυρόμενοι από την ανεξέλεγκτη δίψα τους για εξουσία. Όμως εξουσία έχουμε τάξει σ' όλες τις φιλελεύθερες τάσεις για ανεξαρτησία και έχουμε ενθαρρύνει για το σκοπό αυτό όλες τις δυνάμεις, έχουμε δηλαδή εξοπλίσει όλα τα κόμματα, και έχουμε επίσης καταστήσει την εξουσία στόχο όλων των φιλόδοξων.

3.3 Έχουμε μετατρέψει τα κράτη σε κόνιστρες στα οποία αναπτύσσονται πολιτικές διαμάχες και πολύ σύντομα οι αταξίες και οι χρεοκοπίες θα εμφανιστούν παντού. Θρασείες δημοσιογράφοι επιτίθενται καθημερινά κατά του κυβερνητικού προσωπικού, φλύαροι έχουν μεταβάλει τις συνεδρίες των κοινοβουλίων και τις διοικητικές συγκεντρώσεις σε ρητορικές παλαίστρες, όπου αναπτύσσεται η πιο αποτελεσματική δημαγωγία.

Σκεφθείτε το. Η εξουσία του τύπον σχεδιάστηκε πριν από 20.000 περίπου χρόνια. Τη ζούμε και σήμερα.

Οι καταχρήσεις εξουσίας θα ετοιμάσουν την πτώση όλων των πολιτευμάτων και όλα θα ανατραπούν από την οργή του μαινόμενου πλήθους. Η εξουσία των Ελλήνων έτσι θα εξασθενήσει παντού.

Ο Σαμαέλ λέει ότι η βαριά εργασία και το άγχος των χρεών αποτελούν ισχυρότερα όσμά από αυτά των γκέτο που είχαν στήσει οι Νεφελίμ. Το ζούμε σήμερα;

3.4 Οι λαοί είναι δεσμευμένοι στη βαριά εργασία και στο άγχος της επιβίωσης περισσότερο από όσο τους δέσμευε στο παρελθόν η αιχμαλωσία και η δουλεία στα γκέτο των Νεφελίμ. Τα δίκαια που έχουμε εγγράψει στις νομοθεσίες των κρατών παρ' όλο που αναφέρονται στην προάσπιση των δικαιωμάτων του λαού είναι απολύτως εικονικά, όλα αυτά τα υποτιθέμενα δίκαια του λαού δεν υπάρχουν παρά μόνο στην φαντασία και δεν είναι ποτέ πραγματοποιήσιμα.

Για σκεφτείτε τι μπορεί να σημαίνει για τον άπορο εργάτη το δικαίωμα που δίνεται στον φλύαρο να λέει κάθε είδους φλυαρία ή το δικαίωμα των εφημερίδων να γράφουν ένα σωρό ανοησίες για σοβαρά πράγματα, τη στιγμή που ο ίδιος δεν εισπράττει παρά μόνο τα άθλια ψίχουλα που του ρίχνουμε ως αντάλλαγμα για την ευνοϊκή του ψήφο;

Τα δημοκρατικά δίκαια είναι πικρή ειρωνεία και αφαιρούν κάθε εγγύηση ασφαλούς και σταθερού κέρδους, ενώ ταυτόχρονα οδηγούν τους εργάτες σε ακόμη μεγαλύτερη εξάρτηση από τους πατρώνους και τους διάφορους συντρόφους τους.

Απατηλή αντίδραση οι διαδηλώσεις. Δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα. Το ζούμε σήμερα;

Οι επαναστάσεις δεν γίνονται με πανώ, αλλά με όπλα.

(Πολέμαρχος)

Πρέπει επίσης να προωθήσουμε τις δυναμικές διαδηλώσεις σαν μέσο εκτόνωσης του πλήθους. Στην πράξη οι ενέργειες αυτές, ουδώς μας αγγίζουν, αντίθετα βρίσκουμε τα βίαια αισθήματα πολύ αναζωογονητικά.

3.5 Με την καθοδήγησή μας ο λαός έχει καταστρέψει την αριστοκρατία που ήταν η προστάτιδά του και φυσική τους τροφός και

τώρα μετά την καταστροφή της, ο λαός έπεσε στο ζυγό καιροσκόπων και λωποδυτών που πλούτισαν σε βάρος του και οι οποίοι τον καταπιέζουν ανελέητα.

3.6 Εμείς όμως θα εμφανιστούμε σαν ελευθερωτές του εργάτη από το ζυγό και όταν θα του προτείνουμε να μπει στις τάξεις των κρόντων, τους οποίους υποστηρίζουμε πάντοτε με το πρόσχημα της αλληλεγγύης, είναι βέβαιο ότι οι περισσότεροι θα ακολουθήσουν το πρόσταγμα. Το συμφέρον μας έγκειται στην μακροχρόνια πείνα και στην αδυναμία του εργάτη γιατί όλα αυτά τον υποδουλώνουν στην θέλησή μας και δεν έχει ούτε τη δύναμη, ούτε την ενεργητικότητα να μας αντισταθεί. Η πείνα δίνει στο κεφάλαιο για τον εργάτη περισσότερα δικαιώματα από όσα αποκτούσε η αριστοκρατία από τη μοναρχική και νόμιμη εξουσία. Χειριζόμενοι τα πλήθη με την αθλιότητα και το φθονερό μίσος που η πείνα παράγει, τα χρησιμοποιούμε για να συντρίψουμε όσους αντιστέκονται στους σκοπούς μας. Όταν η πείνα εκ των πραγμάτων υποχωρήσει επειδή θα είναι πιθανό να προκαλέσει εξεγέρσεις, θα την αντικαταστήσουμε με το άγχος πληρωμής των δόσεων των δανείων που μαζικά θα χορηγήσουμε και επικουρικά θα ρίξουμε τη διάθεση για κοινωνικούς αγώνες και επαναστάσεις σπείροντας παγκόσμια ιώσεις με τη βοήθεια της βιοτεχνολογίας μας.

3.7 Όταν θα έρθει ο καιρός για τον παγκόσμιο ηγεμόνα τα ίδια αυτά χέρια θα σαρώσουν οτιδήποτε θα μπορούσε να του σταθεί εμπόδιο.

3.8 Οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει να σκέφτονται, καθώς έχουν συνηθίσει να ακολουθούν τα δικά μας σχηματοποιημένα πρότυπα επισημονικής σκέψης. Έτσι δεν βλέπουν την επείγουσα ανάγκη να εφαρμόσουν ότι θα

Οι σύγχρονοι δούλοι είναι αυτοί που δουλεύουν εξαρτώμενοι από τα αφεντικά, χωρίς τα οποία είναι άνεργοι και ανασφάλιστοι. Προσέξτε την ορολογία που το κατεστημένο της «σκιώδους κυβέρνησης») έχει επιβάλει παγκόσμια. «Εξαρτημένη εργασία», ονομάζουν αυτή των υπαλλήλων που εξαρτώνται από τα αφεντικά. Ποιοι είναι όμως τα αφεντικά; Αν δεν έχεις σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, είσαι και «ανασφάλιστος» στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων και επομένως πρέπει να αισθάνεσαι ανασφαλής.

Οι σύγχρονοι δούλοι δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί στο δημόσιο ή σε μία μεγάλη και σύγχρονη πολυεθνική εταιρεία.

Εδώ παραδέχεται ότι ισότητα δεν υπάρχει πουθενά. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει.

Στο σημείο αυτό σκεφτείτε το εξής: Τα κείμενα αυτά παραδόθηκαν πριν από περίπου 20.000 χρόνια. Έγινε προσπάθεια τότε να εφαρμοστούν. Σήμερα ξαναγίνεται η ίδια προσπάθεια, αφού μετά τον πόλεμο της Ατλαντίδας, μόλις τώρα ξαναέχουμε ανάλογη τεχνολογική ανάπτυξη. Μερικοί αφελώς πιστεύουν ότι τα πρωτόκολλα συντάχτηκαν το 1895 μ.Χ, από τους σιωνιστές. Λάθος μεγάλο. Το μοχθηρό αυτό σχέδιο είναι πανάρχαιο και ανήκει στο μάεστρο του φθόγου, τον Σαμαέλ.

εφαρμόσουμε εμείς όταν θα έρθουμε στην εξουσία. Εμείς θεωρούμε ήδη ότι από τα σχολεία θα πρέπει οι άνθρωποι να διδάσκονται τη μόνη αληθινή επιστήμη, η οποία απαιτεί τη διαίρεση των ανθρώπων σε κλάσεις και διαφορετικές καταστάσεις. Είναι αναγκαίο να γνωρίζει κανείς ότι η ισότητα είναι αδύνατη, εφόσον η ανισότητα είναι δεδομένη μεταξύ των ανθρώπων, τόσο σε επίπεδο ικανοτήτων, όσο και στο επίπεδο προορισμού του καθενός. Για παράδειγμα, η ευθύνη κάποιου που με τις πράξεις του εκθέτει και θέτει σε κίνδυνο ολόκληρη τάξη ανθρώπων δεν είναι ίδια με την ευθύνη εκείνου που με τις πράξεις του προσβάλλει μόνο την τιμή του.

3.9 Η αληθινή επιστήμη της γνώσης των διαφορών των κοινωνικών τάξεων, η οποία είναι άγνωστη στους ανθρώπους επιτάσσει την διατήρηση της ανισότητας μεταξύ των ανθρώπων και επιβεβαιώνει τη στενή σχέση μεταξύ εργασίας και κοινωνικής θέσης, εφόσον υπάρχει αναλογία μεταξύ της ανατροφής και της εργασίας. Μελετώντας την επιστήμη αυτή οι λαοί θα υπακούν με την θέλησή τους στις εξουσίες και στις θεσπισμένες από αυτές κοινωνικές τάξεις. Σήμερα όμως, έτσι όπως εμείς έχουμε διαστρέψει τα νοήματα, ο λαός, πιστεύοντας τυφλά στον έντυπο λόγο, εχθρεύεται όλες αυτές τις καταστάσεις που θεωρεί ανώτερες του και τις οποίες αργότερα, όταν θα έρθει η ώρα της δικής μας εξουσίας, θα εξαναγκαστεί να αποδεχτεί.

3.10 Για την ώρα η έχθρα αυτή θα μεγαλώσει λόγω της οικονομικής κρίσης η οποία σύντομα θα σταματήσει την κίνηση του χρηματιστηρίου και της βιομηχανίας, και όταν με τη δύναμη του χρυσού που κατέχουμε δημιουργήσουμε μια γενικευμένη και ολοκληρωτι-

κή οικονομική κρίση, θα εξαπολύσουμε πλήθη εργατών στους δρόμους όλων των χωρών της Γης. Τα πλήθη θα αρχίσουν να χύνουν το αίμα εκείνων που φθονούν λόγω της αμάθειάς τους και θα ληλατήσουν τα υπάρχοντα τους. Δεν θα πειράζουν τις δικές μας περιουσίες, γιατί εμείς θα γνωρίζουμε τη στιγμή της επίθεσης και θα έχουμε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα.

3.11 Ξεκινήσαμε με κάποιες διαπιστώσεις οι οποίες επαληθεύτηκαν από τα γεγονότα. Διαπιστώσαμε ότι η πρόοδος θα υπέτασσε όλους τους ανθρώπους στη κυριαρχία του λογικού και πιστεύουμε στη συνέχεια ότι ο δικός μας δεσποτισμός θα χρησιμοποιηθεί για να καταπραΰνει τις πολιτικές ταραχές, ενώ η αυστηρότητα θα εξολοθρεύσει την φιλελευθερία όλων των νομοθεσιών. Ο κάθε λαός μέσα από τις παραχωρήσεις και τις φιλοφρονήσεις που του εξασφάλισε ο φιλελευθερισμός, πίστεψε ότι ήταν πραγματικά κυρίαρχος και ρίχτηκε στο παιχνίδι της εξουσίας. Όταν άρχισε να προσκρούει στα πρώτα εμπόδια, άρχισε να αναζητά νέο αρχηγό, αντί να επιστρέψει στον προηγούμενο αρχηγό του, καταθέτοντας με αυτή του την κίνηση όλες τις εξουσίες του στα πόδια μας. Θυμηθείτε τον ξεσηκωμό των Ελ εναντίον των Νεφελίμ, ο οποίος ήταν εξ' ολοκλήρου έργο μας, τα μυστικά της προπαρασκευής του είναι όλα γνωστά. Από τότε οδηγούμε τους πάντες από τη μία πλάνη στην άλλη, για να απαρνηθούν ακόμη και εμάς προς όφελος του βασιλιά μας, τον οποίο ετοιμάζουμε για τον κόσμο.

3.12 Προς το παρόν είμαστε άτρωτοι, διότι όταν μας επιτίθεται κάποιος, μας υπερασπίζονται όλοι οι άλλοι. Εκείνο που πραγματικά ευνοεί την ανεξαρτησία μας και διευκολύνει σε αφάνταστο βαθμό τις κινήσεις μας είναι η

Θαυμάστε πόσο μάεστρος είναι ο Σαμαέλ στην απάτη και τη διαχείριση του μίσους και τον φθόνου. Έχει όμως και ένα δίκιο. Μας ξέρει καλά. Είμαστε τις περισσότερες φορές άξιοι της μοίρας μας και αυτών που επιλέγουμε να μας κυβερνούν.

Μην ξεχνάτε, οι Έλληνες πολέμησαν πάντοτε για το αγαθό που ο Σαμαέλ θέλει να αφανίσει. Την ελευθερία. Ακόμη και οι εννέα γραμμές της σημαίας μας αυτό σημαίνουν. Ελευθερία ή θάνατος. Εννέα συλλαβές. Κάποιοι ενστερνιζόμενοι εν αγνοία τους ή ετσιθελικά το σχέδιο τον Σαμαέλ, προτείνουν σαν υπέρτατο αγαθό, αντί της ελευθερίας, την Δημοκρατία, ή καλύτερα τον κοινοβουλευτισμό. Την μέθοδο διακυβέρνησης που βολεύει τον Σαμαέλ δηλαδή.

ατελείωτη δειλία των λαών, οι οποίοι είναι άσπλαχοι απέναντι στην αδυναμία και τα λάθη, αλλά τρομερά ανεκτικοί και επεικειές απέναντι στα εγκλήματα. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να ανεχθούν τις αντιφάσεις της ελευθερίας, ενώ είναι υπομονετικοί μέχρι μαρτυρίου ενώπιον της βίας, ανέχονταν από τους Ελ τις καταχρήσεις τους, ενώ θα αποκεφάλιζαν τους ανθρώπους βασιλείς για πολύ μικρότερες οικονομικές ατασθαλίες. Με μια πρώτη ματιά είναι δύσκολο να εξηγήσει κανείς ένα τέτοιο φαινόμενο ασυνέπειας της συμπεριφοράς των λαϊκών μαζών απέναντι σε γεγονότα που έχουν ουσιαστικά την ίδια φύση.

3.13 Όμως το φαινόμενο αυτό μπορεί να εξηγηθεί αν εξετάσουμε από πιο κοντά τις υποσχέσεις και τη συμπεριφορά των Ελ. Λέγανε κρυφά στο λαό ότι οι βλάβες που προξενούν έχουν σαν απώτερο σκοπό την εξασφάλιση των συμφερόντων της ευτυχίας των λαών. Και ο λαός, ο οποίος καταδικάζει τους δίκαιους και αθώνει τους ένοχους, πείθεται όλο και περισσότερο ότι μπορεί να κάνει οτιδήποτε του αρέσει καταστρέφοντας κάθε σταθερότητα και δημιουργώντας αταξία σε κάθε βήμα. Η λέξη ελευθερία κινεί την πάλη μέσα στις ανθρώπινες κοινωνίες ενάντια σε κάθε εξουσία, ενάντια σε κάθε δύναμη ακόμη και ενάντια στην δύναμη του ίδιου του Θεού.

3.14 Εμείς μετά την τελική επικράτησή μας θα απαλείψουμε από το ανθρώπινο λεξιλόγιο κάθε αναφορά σε αυτήν τη λέξη και στα οποιαδήποτε παράγωγά της για να πάψουν να μεταβάλλονται οι άνθρωποι σε άγρια θηρία, καθώς θα μάχονται για αυτήν. Βέβαια μπορούμε να αποκοιμίσουμε και να ελέγξουμε τα θηρία αυτά ποτίζοντάς τα με αίμα, γιατί αν δεν ποτιστούν με αίμα, τα θηρία αυτά δεν κοιμού-

νται, αλλά εξακολουθούν να παλεύουν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

4.1 Κάθε πολίτευμα που ελέγχεται από εμάς θα περνά από τρία διαφορετικά στάδια. Το πρώτο μοιάζει με τις μέρες της μανίας, το δεύτερο είναι αυτό που σχετίζεται με τη δημαγωγία η οποία γεννά την αναρχία και τέλος αναπόφευκτα έρχεται ο δεσποτισμός.

4.2 Όχι ένας νόμιμος και δηλωμένος δεσποτισμός, αλλά ένας δεσποτισμός, μυστικός, άγνωστος, αόρατος ο οποίος ασκείται από μια μυστική οργάνωση η οποία ενεργεί κάτω από την κάλυψη πρακτόρων, τους οποίους και συνεχώς αλλάζει για να μην ξοδεύει τους πόρους της σε μακροχρόνιες εκδουλεύσεις.

4.3 Ποιος είναι εκείνος που θα μπορούσε να ανατρέψει μια τέτοια αόρατη δύναμη της οποίας η δημόσια διοίκηση είναι μόνο η εξωτερική επικάλυψη των σκοπών της και ο τόπος διαμονής της, όπως και τα σχέδια δράσης της, παραμένουν πάντα άγνωστα στο λαό.

4.4 Όμως η ελευθερία και η πίστη στο Θεό, εξακολουθούν να είναι εκείνοι οι παράγοντες που θα μπορούσαν να ανατρέξουν τα σχέδια μας, γιατί και αυτή η ίδια η ελευθερία θα μπορούσε να αποδειχθεί αβλαβής και θα μπορούσε να υπάρχει στο κράτος χωρίς να επηρεάζει βλαπτικά την ευημερία του.

4.5 Αν ο λαός αφηνόταν να κυβερνιέται κατά κάποιο τρόπο ενοριακά, θα βάδιζε ταπεινός, και ήσυχος καθοδηγούμενος από τον πνευματικό του ηγέτη και αποδεχόμενος την διανομή των αγαθών του κόσμου αυτού σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

4.6 Σε ένα τέτοιο κρατικό μόρφωμα λοιπόν, η έννοια της ελευθερίας είναι αβλαβής όταν

Εδώ δικαιώνεται ο Σαμαέλ, όταν θέλει να πιστεύουν όλοι ότι δεν υπάρχει.

Ξανατονίζει την επικυδινότητα της έννοιας της ελευθερίας.

στηρίζεται στις αρχές της πίστης στο Θεό και της ανθρώπινης συναδέλφωσης και όχι μόνο στην αρχή της ισότητας, η οποία ανά πάσα στιγμή μπορεί να αναιρεθεί από τους νόμους της δημιουργίας, οι οποίοι εγκαθίδρυσαν την υποταγή. Αφού λοιπόν στην ίδια τη Δημιουργία δεν υπάρχει ισότητα, δεν θα μπορεί να υπάρχει και στη δική μας διοίκηση. Η ισότητα αντιστοιχεί με τη νέκρωση και το θάνατο.

4.7 Να γιατί είναι αναγκαίο να καταστρέψουμε την πίστη και να απο σπάσου με το νου των ανθρώπων από αυτή την ίδια την ιδέα της θεότητας και του Αγίου Πνεύματος. Είναι απολύτως επιβεβλημένο οι αρχές αυτές να αντικατασταθούν και τη θέση τους να πάρουν υλικόι υπολογισμοί και υλικές ανάγκες.

4.8 Τα πνεύματα των ανθρώπων θα πρέπει να αποφεύγουν οποιαδήποτε μορφή ενδοσκοπήσης και εσωστρέφειας, θα πρέπει δηλαδή να μην έχουν χρόνο να σκέφτονται, πρέπει να αποσπάμε την προσοχή τους και να τους κατευθύνουμε σε βιοτικές μέριμνες, σε μέριμνες σχετικές με την οικονομία, βιομηχανία και εμπόριο.

4.9 Επιζητώντας τα Έθνη με αυτόν τον τρόπο το κέρδος και παλεύοντας το καθένα βέβαια ξεχωριστά για τα δικά του οφέλη, δεν θα έχουν χρόνο να αντιληφθούν τον κοινό εχθρό τους, δηλαδή εμάς.

4.10 Για να καταστραφεί τελείως η κοινωνία των ανθρώπων και για να αναπτύξει η ελευθερία τον καταστρεπτικό της ρόλο, να διαλύσει δηλαδή και να καταστρέψει εντελώς την κοινωνία των ανθρώπων, είναι ανάγκη να καταστήσουμε την κερδοσκοπία, βάση της βιομηχανίας. Με αυτήν την τακτική τίποτε από όσα προσπορίζετε η βιομηχανία από τη γη δεν θα παραμείνει στα χέρια της και όλα τα κέρδη θα

Προσέξτε τι λέει. Πρέπει να κοιμόμαστε ακόμη και ξύπνιοι. Πρέπει να μην σκεφτόμαστε. Πρέπει να ζούμε αυτοπροσανατολιζόμενοι, στρέφοντας την προσοχή μας σε ανύπαρκτα ή επουσιώδη προβλήματα. Πρέπει να μην μπορούμε να έρθουμε σε πραγματική επαφή μεταξύ μας, ώστε να μην συνειδητοποιήσουμε ποιος είναι ο πραγματικός εχθρός, που μας φορτώνει με όλα αυτά τα ουσιαστικά ανύπαρκτα προβλήματα.

διοχετευτούν στα δικά μας ταμεία.

4.11 Η ζωνηρή πάλη για την υπεροχή, οι οικονομικές δυσκολίες και προσκρούσεις και πάλι θα δημιουργήσουν και ήδη έχουν δημιουργήσει προβλήματα και οι κοινωνίες σύντομα μέσα από τις πολλαπλές πιέσεις θα αλλάξουν μορφή και θα γίνονται όλο και πιο απογοητευμένες, πιο ψυχρές και χωρίς καρδιά.

4.12 Οι κοινωνίες αυτές θα εμφανίσουν μια απόλυτη απέχθεια προς κάθε ανώτερη πολιτική σκέψη και προς την ίδια τη θρησκεία. Ο μόνος τους οδηγός θα είναι ο υπολογισμός, δηλαδή ο χρυσός τον οποίο και θα λατρεύουν για τις υλικές απολαύσεις που εξασφαλίζει. Τότε οι κατώτερες τάξεις των ανθρώπων θα μας ακολουθήσουν στη πάλη μας εναντίον της τάξης των διανοούμενων, κινούμενοι βέβαιοι από το μίσος τους εναντίον των προνομιάτων και όχι από την επιθυμία απόκτησης πλούτου. Να θυμάστε ότι τον πλούτο αυτόν καθ' αυτό δεν τον θέλει κανείς. Όλοι τον βλέπουν σαν μέσο απόκτησης δύναμης.

4.13 Ο σκοπός είναι την κατάλληλη στιγμή να ξαναξεχάσουν οι άνθρωποι την ύπαρξη του Δημιουργού. Σε αντίθετη περίπτωση πρέπει να τους κάνουμε να είναι χλιαροί στην πίστη τους.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΕΜΠΤΟ

5.1 Ένα βασικό ερώτημα που εγείρεται μετά τις παραπάνω αναλύσεις είναι το ποια θα μπορούσε να είναι η μορφή της διακυβέρνησης κοινωνιών στις οποίες η σήψη και διαφθορά έχουν εισχωρήσει σε όλα τα επίπεδα, σε κοινωνίες στις οποίες βασιλεύει η ακολασία των ηθών και η ηθική επιβάλλεται μόνο μέσα από σκληρούς νόμους απόδοσης της δικαιοσύνης

Βλέπουμε ότι τα πρωτόκολλα στην πραγματική τους έκδοση δεν είναι κείμενα με στόχο την απόκτηση πλούτου, αλλά κείμενα με στόχο την εξουσία και απώτερο σκοπό την άρνηση τον Θεού.

Στην κοινοβουλευτική «δημοκρατία», δηλαδή στον κοινοβουλευτισμό, ο αυταρχισμός εμφανίζεται μέσω τον απρόσωπου κράτους που εκπροσωπείται από τους καρεκλοκένταυρους τεμπέληδες κηφήνες που το εκπροσωπούν. Ποτέ κανείς, για παράδειγμα, δεν δικαιώνεται στις διοικητικές επιτροπές του ΙΚΑ και που ετσιθελικά οδηγούν τους πάντες στα δικαστήρια, όπου πρέπει να αποδείξουν ότι δεν είναι ελέφαντες.

Φαίνεται κι εδώ, ότι χωρίς Θεό όλα είναι ένα τίποτε. Αφού ο Θεός είναι τα «πάντα πλήρών», μόλις τον αρνηθούμε κα] τον αποδιώξουμε, αδειάζει η ζωή μας.

και άσκησης ενός έντονα κατασταλτικού κοινωνικού ελέγχου. Ποια αλήθεια θα μπορούσε να είναι η μορφή της διακυβέρνησης σε κοινωνίες όπου οι ιδέες της πατρίδας και της θρησκείας καταπνίγονται από κοσμοπολίτικες δοξασίες ;

5.2 Ποια μορφή διακυβέρνησης θα μπορούσε να δώσει κανείς σε αυτές τις κοινωνίες εκτός από την αυταρχική μορφή; Σε ένα τέτοιο σύστημα όλες οι πράξεις του πολιτικού βίου και των υπηκόων θα ρυθμίζονται μηχανικά από ένα σύστημα νέων νόμων. Οι νόμοι αυτοί θα καταργούν σταδιακά μία προς μία όλες τις ελευθερίες που χορηγήθηκαν από τους Έλληνες στη ζώνη επιρροής τους, και η κυριαρχία μας θα εκδηλωθεί με έναν τόσο επιβλητικό αυταρχισμό, ώστε σε κάθε χρόνο και τόπο να φιμώσει όλους εκείνους τους δυσάρεστημένους ανθρώπους οι οποίοι θα θελήσουν να μας αντιπολιτευθούν.

Ίσως κάποιος μας πει ότι ο αυταρχισμός για τον οποίο μιλώ είναι παρωχημένος και δεν συμβιβάζεται με τις νεότερες προόδους, αμέσως όμως θα σας αποδείξω το αντίθετο.

5.3 Στις εποχές όπου ο λαός θεωρούσε τους Ελοχίμ εκφραστές της βούλησης του Θεού υποτάσσονταν απόλυτα στην απολυταρχία των Ελοχίμ. Από τότε όμως που έχουμε υποβάλλει με έναν καθαρά έντεχνο τρόπο στους ανθρώπους την ιδέα των ατομικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών, τα θεία πρόσωπα θεωρήθηκαν απλοί θνητοί. Η ελέω Θεού βασιλεία που αποτέλεσε τη νομιμοποιητική βάση της εξουσίας των Ελοχίμ κατέρρευσε, αφού βέβαια πρώτα αφαιρέσαμε την πίστη προς των Θεό. Η εξουσία μεταφέρθηκε στο δρόμο, δηλαδή σε έναν χώρο δημόσιο τον οποίο μπορούσαμε να ελέγξουμε και να κυριεύσουμε.

5.4 Η τέχνη διακυβέρνησης των μαζών και των ατόμων που επιτεύχθηκε μέσω νέων θεωριών και φρασεολογιών οι οποίες αναπτύχθηκαν στα πλαίσια της ρύθμισης του κοινωνικού βίου, αποτελεί μέρος της διοικητικής μας μεγαλοφυΐας. Μια μεγαλοφυΐας που αναπτύχθηκε με την ανάλυση, την παρατηρητικότητα, τη λεπτομερή οργανωτικότητα, και μας έκανε μοναδικούς στην επινόηση σχεδίων πολιτικής δράσης και αλληλεγγύης. Όπως είναι φυσικό οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τίποτε από όλους αυτούς τους ευφυείς τρόπους χειραγώγησης των μαζών. Εκείνοι οι οποίοι θα μπορούσαν να εξισωθούν με εμάς είναι οι Ελ τους οποίους όμως μπορέσαμε να ταπεινώσουμε στα μάτια του πλήθους, γιατί αυτοί έκαναν το λάθος να σχηματίσουν φανερή εξουσία, ενώ εμείς μένουμε στην αφάνεια με την μυστική μας οργάνωση. Εξ' άλλου τι τον μέλει τον κόσμο για τον κύριο που θα έχει, τι τον μέλει αν αυτός είναι ο άρχοντας των Ελ ή ο άρχοντας μας από το αίμα Νεφελίμ; Για σας όμως που είσαστε ο εκλεκτός λαός, το ζήτημα δεν είναι καθόλου αδιάφορο.

5.5 Μία παγκόσμια συμμαχία των ανθρώπων θα μπορούσε να σας υποτάξει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά θεωρούμε ότι έχετε προστατευτεί από τον κίνδυνο αυτό χάρη στα σπέρματα της διχόνοιας τα οποία έχουμε σπείρει και τα οποία δεν μπορούν να βγουν από τον έναν λαό εναντίον του άλλου, έχουμε καλλιεργήσει εδώ και χιλιάδες χρόνια τα εθνικά και θρησκευτικά μίσση μεταξύ των ανθρώπων και για αυτό καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να βρει βοήθεια από πουθενά. Τους οδηγήσαμε σε ένα σημείο όπου κάθε πιθανή συνεννόηση εναντίον μας να θεωρείται επιβλαβής για τα ίδια τα συμφέροντά τους. Είμαστε πανίσχυροι

Οι Ραν και οι Εβρέ αποτελούν τα κρόνια γέννη και βέβαια τον «εκλεκτό λαό» του Σαμαέλ.

και πρέπει να μας λαμβάνουν υπόψη. Οι δυνάμεις δεν μπορούν να συνάψουν ούτε την πιο ασήμαντη συμφωνία χωρίς να παίρνουμε μέρος και εμείς.

5.6 Χάρη σε μένα κυβερνούν οι βασιλιάδες. Οι προφήτες μας μας έχουν πει ότι εμείς είμαστε οι εκλεκτοί του Θεού, ότι εμείς θα κυριαρχήσουμε στη γη και ο Θεός μας έχει δώσει την μεγαλοφυΐα για να κατορθώσουμε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα. Αν στον αντίπαλο υπήρχε μεγαλοφυΐα θα ήταν ικανός να πολεμήσει εναντίον μας, αλλά οι νέοι κάτοικοι του σύμπαντος δεν έχουν τόση δύναμη όση οι παλιοί κάτοικοι. Έτσι όταν οι παλιοί κάτοικοι συναντήσουν στο πεδίο της μάχης τους καινούργιους, τότε θα γίνει μάχη που ποτέ κανείς ως τώρα δεν ξαναείδε. Εκεί θα δείξουμε πόσο άχρηστοι και μιαιοί είναι οι αντίπαλοί μας.

5.7 Όλοι οι τροχοί του κυβερνητικού μηχανισμού εξαρτώνται από ένα μοχλό που βρίσκεται στα χέρια μας, το χρυσό. Η επιστήμη της πολιτικής οικονομίας, που επινοήθηκε από τους σοφούς μας, αποκαλύπτει εδώ και πολύ καιρό το ακατανίκητο γόητρο του χρυσού.

5.8 Το κεφάλαιο, για να αναπτύξει ελεύθερα τις κινήσεις του, οφείλει να πετύχει το μονοπώλιο της βιομηχανίας και του εμπορίου. Το σχέδιο αυτό πραγματοποιεί ένα αόρατο χέρι σε όλο τον κόσμο. Η ελεύθερη κίνηση του κεφαλαίου θα δώσει την πολιτική δύναμη στους βιομηχάνους και ο λαός θα υποταχθεί σε αυτούς. Στις μέρες μας μας ενδιαφέρει περισσότερο να αποπλίζουμε τους λαούς, παρά να τους ωθούμε σε πόλεμο, μας ενδιαφέρει περισσότερο να διατηρούμε τα πάθη αναμμένα και όχι να τα καταπραΰνουμε. Μας ενδιαφέρει περισσότερο να γινόμαστε κάτοχοι των ιδεών των άλλων, καθώς θα τις σχολιάζουμε, παρά

Εδώ αναφέρεται στον Αρμαγεδώνα της Αποκάλυψης τον Ιωάννου όπου ο Σαμαέλ θα συντρίβει. Λέει όμως στους δικούς τον, ότι σύμφωνα με τις δικές τους προφητείες θα συντριβούν οι Αγγελοι, οι Ελ και...οι Έλληνες. Εγώ χαριτολογώντας λέω, Σαμαέλ πες αλεύρι, ο Μιχαέλ σε γυρεύει.

καθώς θα τις αποκρούουμε.

5.9 Το μεγαλύτερο μέλημα της μελλοντικής κυβέρνησής μας είναι να εξασθενήσουμε το δημόσιο φρόνημα χρησιμοποιώντας την κριτική. Θέλουμε να κάνουμε τους λαούς να σκέπτονται, γιατί η σκέψη δημιουργεί την αντιπολίτευση, θέλουμε να μετατρέπουμε τις δυνάμεις της σκέψης σε ρητορικές αψιμαχίες.

5.10 Όλα αυτά τα χρόνια οι λαοί, όπως και τα άτομα, έχουν θεωρήσει τα λόγια σαν πράγματα, ακρούμενοι στην εξωτερική όψη των πραγμάτων. Σπάνια κάνουν τον κόπο να παρατηρήσουν αν επακολούθησε η εκπλήρωση όλων των υποσχέσεων που αφορούσαν τον κοινωνικό βίο. Τα σχολεία μας θα έχουν ωραία πρόσοψη για να αποδεικνύεται με έναν εύγλωττο τρόπο η προσφορά τους στην γνώση και την πρόοδο.

5.11 Θα οικειοποιηθούμε τη φυσιογνωμία όλων των κομμάτων, όλων των τάσεων και θα τις διδάξουμε στους ρήτορές μας οι οποίοι θα τις επαναλαμβάνουν συνέχεια στον κόσμο προκειμένου να εξασφαλίσουμε με αυτόν τον τρόπο την αφομοίωσή τους.

5.12 Για να ελέγξουμε και να χειραγωγήσουμε την κοινή γνώμη θα πρέπει να την κάνουμε περίπλοκη εκφράζοντας για μεγάλα χρονικά διαστήματα πολλαπλές και αντιφατικές γνώμες, ώστε οι άνθρωποι να χαθούν στο λαβύρινθό τους και να πιστέψουν τελικά ότι αξίζει καλύτερα να μην έχει κανείς καμία γνώμη πάνω στην πολιτική. Αυτά βέβαια είναι ζητήματα που η κοινωνία δεν πρέπει να γνωρίζει, δεν επιτρέπεται να τα γνωρίζει κανείς εκτός από εκείνον ο οποίος την διευθύνει. Αυτό είναι και το πρώτο μυστικό.

5.13 Το δεύτερο μυστικό, αναγκαίο για να κυβερνά κανείς με επιτυχία, αναφέρεται στην

Σκοπός τους είναι να ελέγχουν όλους όσους έχουν πιθανότητα να συμμετέχουν στην διακυβέρνηση.

Όλους τους πολιτικούς όλων των κομμάτων, κατά προτίμηση χωρίς βία, αλλά μέσω του συστήματος.

αύξηση των ελαττωμάτων του λαού, των συνηθειών και παθών, ώστε κανείς να μην μπορεί να ξεκαθαρίσει αυτό το χάος, και οι άνθρωποι να φτάσουν στο σημείο της απόλυτης ασυνεννοησίας. Αυτή η τακτική θα έχει επίσης σαν συνέπεια την αύξηση της διχόνοιας μεταξύ των κομμάτων, και τη διάλυση των δυνάμεων που δεν θα θέλουν να υποταχθούν σε μας. Κάθε ατομική πρωτοβουλία θα αποθαρρυνθεί και η τακτική μας αυτή θα είναι ισχυρότερη από τα εκατομμύρια των ανθρώπων στους οποίους έχουμε ενσπείρει τη διχόνοια. Είναι αναγκαίο να διαφθείρουμε τις ανθρώπινες κοινωνίες χρησιμοποιώντας μεθόδους που θα απαλείψουν εντελώς οποιοδήποτε αίσθημα πρωτοβουλίας. Θα οδηγήσουμε τα άτομα αυτά στο σημείο να απελπίζονται όταν βρίσκονται αντιμέτωπα με μια υπόθεση που θα απαιτεί ανάπτυξη πρωτοβουλιών για την επίτευξή της.

5.14 Κάθε προσπάθεια που καταβάλλεται στο πολίτευμα απεριόριστης ελευθερίας είναι ανίσχυρη, γιατί προσκρούει στις ελεύθερες προσπάθειες των άλλων. Στα πλαίσια αυτών των κοινωνιών ελεύθερης διακίνησης αντιφατικών ιδεών, αξιών, και προτύπων συμπεριφοράς δημιουργούνται οδυνηρές ηθικές ρήξεις, πλάνες και αποτυχίες.

5.15 Θα κουράσουμε τόσο πολύ τους ανθρώπους με όλη αυτήν την ελευθερία, ώστε θα τους εξαναγκάσουμε να μας προσφέρουν μια διεθνή εξουσία προκειμένου να συντριβούν και να συμπεριληφθούν όλες οι δυνάμεις των Κρατών στο σχηματισμό μιας Υπέρτατης Κυβέρνησης.

5.16 Πρέπει να πείσουμε τους πάντες ότι η δυναμικότερη νόμιμη αντίδρασή τους είναι οι διαδηλώσεις και οι καταλήψεις δημοσίων κτη-

Προσοχή: Ομολογεί ο Σαμαέλ ότι η απελπισία είναι το απόλυτο όπλο του. Μην απελπίζεσθε όμως. «Ει Κύριος μεθ' ημών, ουδείς καθ' ημών».

Και πάλι λέει το ίδιο. Βάλτε τους να κάνουν διαδηλώσεις, αλλά όχι πραγματική ένοπλη αντίσταση.

ρίων. Οι ένοπλος αγώνας πρέπει να μην υπάρχει καν στο μυαλό τους.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΚΤΟ

6.1 Στόχος μας λίγο αργότερα είναι η δημιουργία μονοπωλιακών συγκροτημάτων. Από αυτές τις κολοσσιαίες δεξαμενές πλούτου θα εξαρτώνται αποκλειστικά οι περιουσίες των ανθρώπων, οι οποίες θα απορροφηθούν και θα καταβροχθιστούν την επόμενη μέρα της οικονομικής καταστροφής, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που θα διαλυθεί και η αξιοπιστία των Κρατών. Όλοι εσείς οι οικονομολόγοι, προσέξτε την σπουδαιότητα του συνδυασμού.

6.2 Είναι αναγκαίο να αναπτύξουμε με όλα τα δυνατά μέσα την σημασία της υπέρτατης Κυβέρνησής μας, και θα πρέπει να την παρουσιάζουμε σαν προστάτιδα όλων όσων υποτάσσονται με τη θέλησή τους σε αυτήν.

6.3 Δεν χρειάζεται να λαμβάνουμε υπόψη την αριστοκρατία των ανθρώπων, γιατί η αριστοκρατία αυτή σαν πολιτική δύναμη έχει εξαφανιστεί, διατήρησε όμως ένα μέρος της οικονομικής της δύναμης λόγω των ανεξάρτητων πόρων της. Είναι λοιπόν απολύτως αναγκαίο να αφαιρέσουμε την κατοχή των γαιών της. Το καλύτερο μέτρο για να πετύχουμε το στόχο μας είναι η αύξηση της ιδιοκτησίας, τα μέτρα αυτά θα συγκροτήσουν την κτηματική ιδιοκτησία σε κατάσταση απόλυτης υποταγής.

6.4 Οι αριστοκράτες, καθώς δεν έχουν συνηθίσει να είναι ολιγαρχείς, γρήγορα θα καταστραφούν οικονομικά. Ταυτόχρονα θα πρέπει να προστατέψουμε με κάθε τρόπο το εμπόριο, τη βιομηχανία και προπάντων την κερδοσκοπία η οποία θα χρησιμοποιηθεί σαν κίνητρο. Η βιομηχανία θα πολλαπλασίαζε τα

Οι επαναστάσεις όμως γίνονται όχι με πλακάτ και πανώ. Τα λαμόγια μάλιστα που εισχωρούν στις πορείες χτυπούν ανύποπτους πολίτες και μαγαζάτορες, την ώρα που οι κοσμοεξουσιαστές απολαμβάνουν τον καφέ τους, στα κλιματιζόμενα γραφεία τους.

Η έννοια της αριστοκρατίας έχει διαστρεβλωθεί. Το πολίτευμα της αριστοκρατίας επέβαλε οι άριστοί, οι καλύτεροι να κυβερνούν για το καλό των πολλών. Στην Ευρώπη «αριστοκράτες» ονομάσθηκαν κάποιοι ανίκανοι καραγκιόζηδες που έπιναν το αίμα των λαών. Σημείωση: Η φράση τους «έπιναν το αίμα» έμεινε από την εποχή των Νεφελίμ που πράγματι συνέβαινε αυτό!

ιδιωτικά κεφάλαια, θα βελτίωνε τη γεωργία απελευθερώνοντας τη γη από τα χρέη που δημιούργησαν τα δάνεια των κτηματικών τραπεζών. Πρέπει η βιομηχανία να αφαιρεί τη γη από τους καρπούς της εργασίας, όπως και του κεφαλαίου, και με τη βοήθεια της κερδοσκοπίας να ρίχνει το χρήμα όλου του κόσμου στα χέρια μας.

6.5 Με τις πρακτικές αυτές οι εύποροι θα βρεθούν στις τάξεις των απόρων και τελικά θα υποταχθούν σε μας για να εξασφαλίσουν το δικαίωμα ύπαρξης και κάποια μορφή επιβίωσης.

6.6 Για να πετύχουμε την καταστροφή της βιομηχανίας θα πρέπει να αναπτύξουμε την κερδοσκοπία και τη ροπή στην πολυτέλεια που θα καταβροχθίσουν τα πάντα. Θα προσπαθήσουμε να δουλέψουμε για την αύξηση των εργατικών ημερομισθίων, η οποία δεν θα αποφέρει κανένα ουσιαστικό κέρδος στους εργάτες, γιατί εμείς προηγουμένως θα έχουμε προβεί σε ανατιμήσεις όλων των ειδών πρώτης ανάγκης. Φυσικά θα υποστηρίξουμε ότι οι ανατιμήσεις αυτές οφείλονται κατά κύριο λόγο στην παρακμή της γεωργίας και της κτηνοτροφίας. Ταυτόχρονα όμως όλες οι επιχειρήσεις δεν θα μπορούν να πληρώνουν εύκολα τους μισθούς και θα απολύουν τους εργάτες με αποτέλεσμα η λαϊκή οργή να αυξάνει. Στο τέλος οι περισσότερες επιχειρήσεις θα κλείσουν λόγω υψηλού εργατικού κόστους.

6.7 Επιπλέον θα υποσκάπτουμε μεθοδευμένα και επιδέξια τις παραγωγικές πηγές, συνηθίζοντας τους εργάτες στην αναρχία και τα οιοπνευματώδη ποτά και λαμβάνοντας μέτρα που θα απομακρύνουν από τη γη τους διανοούμενους Έλληνες.

6.8 Για να μην αντιληφθούν πρώιμα την

Η παράγραφος 6.5 έχει εφαρμοσθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό στην εποχή μας. Όλα τα μικρομάγαζα και οι μικροεπιχειρήσεις κλείνουν. Το όνειρο των νέων είναι να γίνουν σύγχρονοι φοβισμένοι δούλοι που θα δουλεύουν με «σύμβαση εξαρτημένης εργασίας», εξαρτημένοι από τα αόρατα αφεντικά τους.

Οι μικρές επιχειρήσεις κλείνουν επειδή δεν μπορούν να πληρώνουν τους εργαζόμενους. Οι μεγάλες πολυεθνικές πώς μπορούν; Είναι τόσο κερδοφόρες; Όχι, είναι η απάντηση. Απλά χρηματοδοτούνται οι απώλειες και οι ζημιές τους από τη διοίκηση του Σαμαέλ. Παρακάτω θα δείτε πώς γίνεται αυτό.

κατάσταση στην πραγματική της μορφή, θα καλύπτουμε τους πραγματικούς μας σκοπούς κάτω από το πρόσχημα της επιθυμίας να υπηρετούμε την τάξη των εργατών, ενώ θα εξακολουθούμε να διαδίδουμε τις μεγάλες οικονομικές αρχές που δημιουργήσαμε και διδάσκουμε σήμερα.

6.9 Ταυτόχρονα οι δικές μας επιχειρήσεις που θα είναι υπερεθνικές και σε όλον τον κόσμο, θα πληρώνουν ψηλούς μισθούς και την ζημία τους θα καλύπτουμε εμείς, ώστε όλοι να εργάζονται για εμάς και έτσι να είναι απολύτως ελεγχόμενοι. Αυτό βέβαια δεν θα το καταλαβαίνει κανείς, αφού όλοι θα θέλουν να δουλεύουν σε μια μεγάλη και σίγουρη επιχείρηση.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΒΔΟΜΟ

7.1 Αναγκαίο συμπλήρωμα του σχεδίου που εκθέσαμε είναι η αύξηση των εξοπλισμών και του προσωπικού της αστυνομίας. Στα διάφορα κράτη δεν πρέπει να υπάρχουν παρά μόνο μάζες απόρων και κάποιοι αφοσιωμένοι σε μας εκατομμυριούχοι, αστυνομικοί και στρατιώτες.

7.2 Σε όλη τη Γη πρέπει να δημιουργούμε ταραχές, διχόνοιες και μίση. Το όφελος είναι διπλό. Αφενός μεν εξασφαλίζουμε το σεβασμό όλων των χωρών και την από μέρους τους αναγνώριση ότι μπορούμε όποτε θέλουμε να προκαλέσουμε αταξία ή να αποκαταστήσουμε αντίστοιχα την τάξη. Όλες αυτές οι χώρες θα συνηθίσουν να μας θεωρούν αναγκαίο βάρος.

7.3 Αφετέρου οι μηχανορραφίες μας θα περιπλέξουν όλα τα νήματα που έχουμε στήσει στα υπουργεία των κρατών, τόσο διαμέσου της πολιτικής, όσο και διαμέσου των οικονομικών συμβάσεων και υποχρεώσεων. Για να πετύ-

Σκεφθείτε την ανθρώπινη ιστορία. Πόσες και πόσες φορές κάναμε ξανά και ξανά, τα ίδια και τα ίδια.

χουμε τον στόχο μας, θα πρέπει να αναπτύξουμε μεγάλη πανουργία κατά την πορεία των διαπραγματεύσεων και των διαφόρων συμφωνιών. Αυτό θα επιτευχθεί με τον παγκόσμιο έλεγχο του χρήματος μέσω μιας παγκόσμιας τράπεζας και μέσω ενός οργάνου που θα επιβάλει τους οικονομικούς όρους κάτω από τους οποίους θα χορηγεί η Παγκόσμια Τράπεζα τα δάνεια.

7.4 Αλλά στο επίπεδο της επίσημης γλώσσας, θα ακολουθήσουμε αντίθετη τακτική και θα φανούμε έντιμοι και συμφιλιωτικοί.

7.5 Με αυτόν τον τρόπο οι λαοί και οι κυβερνήσεις των ανθρώπων θα μας θεωρήσουν σωτήρες και ευεργέτες του ανθρωπίνου γένους, εφόσον τους έχουμε συνηθίσει να σκέπτονται με τρόπο που εμείς επιθυμούμε.

7.6 Σε κάθε διεκδίκηση ή αντίσταση οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι να κηρύξουμε πόλεμο χρησιμοποιώντας τους γείτονες της χώρας που τόλμησε να μας αντιταχθεί και να προβάλλει διεκδικήσεις μη επιθυμητές από εμάς.

7.7 Η μυστικότητα των ενεργειών αποτελεί τον ασφαλέστερο δρόμο για πολιτικές επιτυχίες. Ο λόγος του διπλωμάτη δεν είναι απαραίτητο να συμφωνεί με τις πράξεις του. Πρέπει οι κυβερνήσεις των ανθρώπων να εξαναγκαστούν να ενεργούν σύμφωνα με το σχέδιο μας, το οποίο ήδη έχουμε εκθέσει διεξοδικά και το οποίο είναι έτοιμο προς εφαρμογή.

7.8 Η κοινή γνώμη αποτελεί πολύ σημαντική βοήθεια στη εκπλήρωση των σχεδίων μας, γιατί ο τύπος ήδη την έχει προσανατολίσει στις επιθυμητές για μας κατευθύνσεις. Έχει δηλαδή φροντίσει ο τύπος και τα ΜΜΕ να οδηγήσουν την κοινή γνώμη μυστικά στα χέρια μας. Πράγματι ο τύπος και τα ΜΜΕ, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, βρίσκε-

Προσέξτε την παράγραφο 7.6. Λοιπόν τα ζούμε αυτά με τους Τούρκους, ναι ή όχι;

«Στην πολιτική λέγονται πράγματα χωρίς να γίνονται και γίνονται πράγματα χωρίς να λέγονται». (Κων/νος Καραμανλής)

ται στα χέρια μας και εξυπηρετεί τους σκοπούς μας.

7.9 Συγκεφαλαιώνοντας το σύστημά μας για την υποταγή των κυβερνήσεων της Γης, θα λέγαμε ότι σε κάποιον που θα τολμούσε να μας αντισταθεί θα δείξουμε τη δύναμή μας χρησιμοποιώντας πρακτικές και διαδικασίες τρόμου. Σ' αυτό θα βοηθήσει και το ότι τα όργανά μας θα είναι άτομα μεμπτά και εκβιάζοντάς τα, θα κάνουν ότι θέλουμε.

7.10 Πρέπει επίσης όλοι οι κυβερνώντες να είναι φανερά ανίκανοι. Αυτό επιφέρει δύο οφέλη. Αφ' ενός μεν θα κάνουν πάντα ότι τους λέμε άμεσα ή έμμεσα, αφού δεν θα έχουν άποψη και θα πανικό βάλλονται, αφ' ετέρου δε, θα καταλαβαίνουν οι λαοί ότι υπάρχουν πίσω από τους ανίκανους κρυμμένα αφεντικά και θα αποδεχθούν την αναγκαιότητα της ύπαρξής μας.

Η 7.10 μου θυμίζει τον Πλανητάρχη.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΟΓΔΟΟ

8.1 Έχουμε χρέος να οικειοποιηθούμε όλα τα όργανα που οι αντίπαλοί μας θα μπορούσαν να μεταχειρισθούν εναντίον μας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημάνουμε τη μεγάλη βοήθεια που θα μπορούσε να μας προσφέρει η πλούσια σε όρους, αποχρώσεις και αποδόσεις, δικαστική γλώσσα. Όλες αυτές τις ιδιαιτερότητες της δικαστικής γλώσσας θα μπορούσαμε να τις χρησιμοποιήσουμε σαν δικαιολογία σε περιπτώσεις που θα χρειαστεί να ανακοινώσουμε αποφάσεις οι οποίες είναι πιθανό να φανούν πολύ θρασείες και άδικες. Μας ενδιαφέρει να εκφράζουμε τις αποφάσεις αυτές χρησιμοποιώντας λέξεις που θα τις

παρουσιάζουν όχι μόνο σαν ηθικά γνωμικά, αλλά και σαν αυθεντικούς νομικούς συλλογισμούς.

8.2 Το πολίτευμά μας θα πρέπει να περιβάλλεται από όλες τις δυνάμεις του πολιτισμού πάνω στις οποίες δρα. Θα περιστοιχίζεται από δημοσιογράφους, πεπειραμένους νομομαθείς, διοικητές, διπλωμάτες, επιστήμονες και τέλος από ανθρώπους που έχουν αποκτήσει εξειδικευμένη ανώτερη εκπαίδευση σε ειδικές σχολές.

8.3 Οι άνθρωποι αυτοί θα γνωρίζουν όλα τα μυστικά της κοινωνικής ύπαρξης, θα γνωρίζουν όλες τις διαλέκτους που σχηματίστηκαν από τα πολιτικά γράμματα και τις λέξεις, θα έχουν γνώση όλων των αδυναμιών της ανθρωπίνης φύσης και όλων των ευαίσθητων χορδών πάνω στις οποίες θα χρειαστεί να παίζουν. Οι χορδές αυτές είναι η πνευματική κατάσταση των ανθρώπων, οι τάσεις τους και οι ελλείψεις τους, οι κακίες τους και τα προτερήματά τους, οι ταξικές καταστάσεις τους.

8.4 Εννοείται βέβαια ότι αυτοί οι ευφρείς συνεργάτες της κυβερνήσεώς μας δεν θα εκλέγονται από τους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν πλέον συνηθίσει να εκτελούν τη διοικητική εργασία τους χωρίς να αναρωτιούνται για την ωφέλειά της. Οι διοικητές των ανθρώπων υπογράφουν τα έγγραφα χωρίς να τα διαβάσουν υπηρετώντας μας είτε από συμφέρον, είτε από φιλοδοξία.

8.5 Θα περιστοιχίσουμε την κυβέρνησή μας με έναν ολόκληρο κόσμο οικονομολόγων. Οι οικονομικές επιστήμες θα είναι οι σπουδαιότερες για την διαπαιδαγώγηση των κρονίων. Θα περιστοιχίζομαστε από ολόκληρη στρατιά τραπεζιτών, βιομηχάνων, κεφαλαιούχων, και προπαντός εκατομμυριούχων, γιατί συνολικά τα

Πράγματι, σήμερα έρχονται οι νόμοι στην Ευρωβουλή από τη σκιώδη παγκόσμια κυβέρνηση, εγκρίνονται και έπειτα έρχονται στα τοπικά κοινοβούλια, όπου οι βουλευτές, χωρίς να διαβάσουν, αλλά και χωρίς να συνειδητοποιούν τι διαβάζουν, εφόσον διαβάσουν, ψηφίζουν και εγκρίνουν τα πάντα. Μη μου πείτε τώρα ότι οι ποδοσφαιριστές, οι τραγουδίστριες, οι ηθοποιοί, οι εργολάβοι και οι αρτίστες που «εκλέγονται δημοκρατικά» από τον «κυρίαρχο λαό», γνωρίζουν τόσα πολλά νομικά και οικονομικά και λογι-

πάντα θα αποφασίζονται με αριθμούς.

8.6 Για ένα ακόμη αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι τη στιγμή δηλαδή που κρόνιοι αδερφοί μας θα βρίσκονται στις θέσεις υπευθυνότητας και εξουσίας των κρατών, θα εμπιστευόμαστε τις θέσεις αυτές σε άτομα των οποίων το παρελθόν και ο χαρακτήρας τους δημιουργούν άβυσσο μεταξύ αυτών και του λαού που υπηρετούν. Οι κυβερνώντες σε περίπτωση παρακοής των διαταγών μας δεν θα έχουν να περιμένουν τίποτε άλλο παρά την καταδίκη και την εξορία, έτσι θα υπερασπίζονται τα συμφέροντά μας μέχρι την τελευταία τους αναπνοή.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΝΑΤΟ

9.1 Καθώς θα εφαρμόζουμε τις αρχές μας, θα πρέπει να προσέξετε τον χαρακτήρα του λαού ανάμεσα στον οποίο θα βρίσκεστε και θα δράτε. Η γενική και ομοίομορφη εφαρμογή αυτών των αρχών πριν από την αναμόρφωση της ανατροφής του λαού, δεν μπορεί να έχει επιτυχία. Εάν εφαρμόσουμε συνετά τις αρχές μας, μέσα σε μια δεκαετία θα δείτε ότι ακόμη και ο πιο επίμονος χαρακτήρας θα μεταβληθεί και στο τέλος θα έχουμε έναν ακόμη λαό κάτω από την εξάρτησή μας.

9.2 Όταν θα έρθει η βασιλεία μας, το φιλελεύθερο σύνθημά μας Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα θα αντικατασταθεί όχι από κάποιο άλλο, αλλά από τις ίδιες τις λέξεις του συνθήματος που θα τοποθετηθούν στην ίδια σειρά κατά ιδέες. Θα πούμε το δίκαιο στην Ελευθερία, το καθήκον της Ισότητας, το ιδεώδες της Αδελφότητας... θα αρπάξουμε τον ταύρο από τα κέρατα... πραγματικά έχουμε καταστρέψει όλες τις κυβερνήσεις εκτός

στικά, ώστε να καταλαβαίνουν τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες συνέπειες των νόμων που ψηφίζουν! Αν το πιστεύετε, κλείστε το βιβλίο και συνεχίστε τον ύπνο σας!!! Προτείνω μάλιστα και μία δυναμική διαδήλωση που θα τσακίσει το κατεστημένο της άτιμης κοινωνίας. (Συγγνώμη για αυτή μου την έκρηξη).

Πολύ σημαντικό σημείο. Πρέπει, λέει, οι λαοί να ομογενοποιηθούν, ώστε να εφαρμόζονται εύκολα οι νόμοι της παγκόσμιας κυβέρνησης.

*Στην 9.3 μιλά για
19.000 χρόνια, πριν. Τα
ίδια δεν γίνονται σήμερα;*

*Εδώ) δικαιώνεται στα
σχέδιά του, αφού είχαν
διδασκεί παντού και τα
ίδια κάνουν και τώρα.
Πώς είναι δυνατόν κάποι-
ος να πιστέψει ότι όλα
αυτά έγινε προσπάθεια να
γίνουν πραγματικότητα
πριν από 20.000 περίπου
χρόνια, όταν κάποιος στις
μέρες μας λένε ότι ο πρώ-
τος άνθρωπος πλάσθηκε
πριν από 5.000 χρόνια;*

από τη δική μας.

9.3 Στις μέρες μας, αν κάποια κράτη διαμαρτυρηθούν εναντίον μας αυτό γίνεται μετά από κάποια δική μας, εντολή προς αυτά, για να διατηρηθούν κάποια προσχήματα, εξ' άλλου ο φόβος των Νεφελίμ, μας είναι ακόμη αναγκαίος σαν ιδέα προκειμένου να κυβερνήσουμε τους μικρούς αδελφούς μας.

9.4 Πράγματι δεν υπάρχουν εμπόδια μπροστά μας. Η ανώτατη κυβέρνησή μας θα βρίσκεται σε συνθήκες υπεράνω του νόμου, τις οποίες είναι προσυμφωνημένο να ονομάζουμε με μια λέξη δυνατή και ταυτόχρονα παραστατική. Δικτατορία. Συνειδητά μπορώ να σας πω ότι είμαστε νομοθέτες. Εκδίδουμε δικαστικές αποφάσεις, καταδικάζουμε σε θάνατο, απονέμουμε χάρη, είμαστε έφιπποι στο άλογο του αρχιστρατήγου. Είμαστε αποφασισμένοι να κυβερνήσουμε με χέρι σταθερό, γιατί έχουμε να κάνουμε με τα συντρίμια ενός άλλοτε ισχυρού κόσμου, ο οποίος όμως σήμερα είναι υποταγμένος σε μας. Στα χέρια μας κρατούμε υπέρμετρες φιλοδοξίες, ένθερμες απληστίες, ανελέητες εκδικήσεις, μνησικάκες έχθρες.

9.5 Από εμάς προέρχεται ο τρόμος που έχει κατακυριεύσει το παν. Στην υπηρεσία μας βρίσκονται άνθρωποι όλων των αρχών και όλων των δογμάτων. Επανορθωτές της μοναρχίας, δημαγωγοί κοινωνιστές, επαναστάτες και ουτοπιστές. Σε όλους έχουμε αναθέσει και από μια εργασία. Καθένας τους έχει αναλάβει να υποσκάψει και τα τελευταία λείψανα της εξουσίας, ενώ ταυτόχρονα προσπαθεί να ανατρέψει οτιδήποτε έχει μείνει ακόμη όρθιο. Όλα τα κράτη που υποφέρουν από τέτοιες ραδιουργίες, αναζητούν γαλήνη, και είναι έτοιμα να θυσιάσουν τα πάντα για την ειρήνη. Αλλά δεν θα τους δώσουμε ειρήνη, παρά μόνο αν ανα-

γνωρίσουν φανερά και ταπεινά την υπέρτατη κυβέρνηση μας.

9.6 Ο λαός άρχισε να κραυγάζει ότι είναι αναγκαίο να λύσουμε το κοινωνικό ζήτημα με διεθνή συνεννόηση. Η διαίρεση του λαού σε κόμματα τους έχει οδηγήσει όλους στη διάθεσή μας, διότι το να υποστηρίξει κάποιος μια αντίθετη θέση ή το να αναλάβει μια πάλη συναγωνισμού, χρειάζεται χρήματα, και το χρήμα είναι γνωστό ότι βρίσκεται στα χέρια μας.

9.7 Ίσως η πιθανή συμμαχία του λαού με την τάξη των βασιλέων και των διανοουμένων να αποτελούσε κίνδυνο για τα συμφέροντα μας, αλλά έχουμε πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αποτρέψουμε ακόμη και την πιθανότητα ενός τέτοιου ενδεχομένου. Μεταξύ αυτών των δύο δυνάμεων έχουμε ανεγείρει ένα ψηλό τείχος, τον αμοιβαίο τρόμο. Με αυτόν τον τρόπο η τυφλή δύναμη του λαού μένει στήριγμά μας και είμαστε εμείς αυτοί που την καθοδηγούμε, και έτσι μπορούμε να την διευθύνουμε με ασφάλεια στον σκοπό μας.

9.8 Για να μην μπορεί το χέρι του τυφλού πλήθους να τραβηχτεί από την καθοδήγησή μας, οφείλουμε σε τακτά χρονικά διαστήματα να ερχόμαστε σε επαφή μαζί του, όχι αυτοπροσάπως, αλλά μέσω των κρόνιων πρακτόρων αδελφών μας. Όταν η εξουσία μας αναγνωριστεί, θα συνομιλήσουμε μόνοι μας με το λαό σε δημόσιες πλατείες και θα τον ενημερώσουμε για τα πολιτικά ζητήματα με την έννοια που μας είναι αναγκαία.

9.9 Πώς να ελέγξει κανείς αυτά που διδάσκονται στα απομακρυσμένα σχολεία των χωριών; Εκείνο όμως που θα πει ο αντιπρόσωπος της κυβέρνησης ή αυτό το ίδιο το πρόσωπο που βασιλεύει θα γίνει αμέσως γνωστό σε

Οι λεγόμενοι βασιλείς, είναι εν γένει εκείνοι που έχουν την οργανωτική ικανότητα, αλλά και το χρήμα και τα μέσα για να οδηγήσουν τον όποιο λαό σε επιτυχίες. Οι "δήθεν" λαϊκοί αγώνες, και τα δήθεν ανθρώπινα δικαιώματα διέσπασαν τα πάλοι ποτέ συστήματα διοίκησης και έφεραν την "δήθεν" δημοκρατία όπου "δήθεν" κυβερνάει ο λαός.

Η πραγματική διοίκηση στις μέρες μας ασκείται από την υπόγεια πόλη Μ αχ Τανέ που βρίσκεται 10 χιλιόμετρα κάτω από την Λευκή Πυραμίδα στην Τάκλα Μσ.κάν.

Όσοι "διαδηλωτές" προσέλθετε.

Η διαπαιδαγώγηση γίνεται όχι μόνο στα σχολεία, αλλά με την τηλεόραση, τα ΜΜΕ, τα έντυπα και τον κινηματογράφο.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμιδών χρησιμοποιούνται έτσι ώστε να διαφθείρονται και εκείνοι που τυχόν γλίτωσαν από τα ΜΜΕ, τον κινηματογράφο και τη "μόδα".

Ο κόσμος από μόνος του δεν θα καταλάβει τι παίζεται. Οποιος μάλιστα επιχειρήσει να ενημερώσει το 'κοιμώμενο πλήθος' κινδυνεύει με αφανισμό (βλέπε στο τέλος του έργου, το κείμενο από το μύθο τον σπηλαιίου του Πλάτωνα).

όλο το κράτος, διότι θα διαδοθεί αμέσως με τη φωνή του λαού. Για να μην καταστρέψουμε πρόωρα τα σχολεία των ανθρώπων, τα αγγίξαμε με ένα σοφό τρόπο. Πήραμε στα χέρια μας τα ελατήρια του μηχανισμού τους. Τα ελατήρια αυτά ήταν μέρος μιας ακριβής και αυστηρής τάξης την οποία αντικαταστήσαμε με ένα άτακτο σύστημα. Διαβρώσαμε τη δικαιοσύνη, τις εκλογές, τον τύπο, τα ΜΜΕ, την ατομική ελευθερία και προπαντός την εκπαίδευση και την ανατροφή, διαβρώσαμε δηλαδή όλες εκείνες τις διαδικασίες που αποτελούν τις προϋποθέσεις και τους ακρογωνιαίους λίθους της ελεύθερης ύπαρξης.

9.10 Έχουμε αποκτηνώσει και διαφθείρει τη νεολαία των ανθρώπων, παρέχοντας ένα πρότυπο διαπαιδαγώγησης δικής μας έμπνευσης, το οποίο βασίστηκε σε ψεύτικες αρχές και θεωρίες, όπως όλοι γνωρίζουμε,

9.11 Επίσης τους υπάρχοντες νόμους, χωρίς να τους μεταβάλλουμε ουσιαστικά, τους μεταμορφώσαμε χρησιμοποιώντας αντιφατικές μαρτυρίες και πετύχαμε τεράστια αποτελέσματα. Τα αποτελέσματα αυτά εκδηλώθηκαν κατ'αρχήν ως εξής: τα διάφορα σχόλια και οι διατάξεις έχουν αποκρύψει τους νόμους και μετά τους έχουν καλύψει από τα ίδια τα μάτια των κυβερνήσεων οι οποίες δεν μπορούν να καταλάβουν μια τόσο περίπλοκη νομοθεσία.

9.12 Από εδώ προέρχεται η θεωρία του δικαστηρίου της συνειδήσεως. Φοβάστε ένοπλη εξέγερση το κόσμου εναντίον μας; Αυτό θα ήταν πιθανό αν ο κόσμος καταλάβαινε νωρίτερα περί τίνος πρόκειται, αλλά εμείς έχουμε δημιουργήσει στις κρόνιες χώρες που ελέγχουμε ένα τόσο τρομερό σύστημα, ώστε και οι πιο θαρραλέες ψυχές να τρέμουν. Σε λίγο οι οργανώσεις μας θα έχουν εγκατασταθεί

σε όλες τις πρωτεύουσες και θα είναι έτοιμες να ανατινάξουν οποιοδήποτε κρατικό συγκρότημα τολμήσει να μας αντιταχθεί.

9.13 Να θυμάστε πάντα την αναγκαιότητα των συμβούλων των βασιλέων, των πρωθυπουργών και των υπουργών, που πρακτικά κυβερνούν εφαρμόζοντας τους πολύπλοκους νόμους και τις διατάξεις μας, που αυτοί που κυβερνούν για τα μάτια του κόσμου, ουδέποτε γνωρίζουν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ

10.1 Επαναλαμβάνω ό,τι ήδη είπα, και σας παρακαλώ να το θυμηθείτε, οι λαοί και οι κυβερνήσεις τους βλέπουν, παρά την επιφανειακή, εξωτερική όψη των πραγμάτων. Και πώς θα μπορούσαν να διερευνήσουν την εσωτερική σημασία τους εφόσον οι αντιπρόσωποί τους δεν σκέφτονται τίποτε άλλο παρά τη διασκέδασή τους; Θα πρέπει να θυμόμαστε αυτήν την λεπτομέρεια προκειμένου να εφαρμόσουμε με αποτελεσματικότητα την πολιτική μας. Οι εκπρόσωποι μαριονέτες θα γνωρίζουν ότι δεν ασκούν πραγματική εξουσία. Θα δέχονται όμως την κατάσταση για τα εφήμερα οφέλη που θα έχουν.

10.2 Όταν θα επανέλθουμε στη συζήτηση της διαίρεσης της εξουσίας, της ελευθερίας του λόγου και του τύπου, της ελευθερίας της συνειδήσεως, του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι, του ασύλου της κατοικίας, των φορών και της αναδρομικής ισχύος των νόμων, θα μας βοηθήσει ιδιαίτερα η παραπάνω υπενθύμιση. Το ότι δηλαδή οι λαοί και οι κυβερνήσεις βλέπουν τα πράγματα επιφανειακά, δεν μπορούν να δουν τι προωθείται προπαγανδιστικά.

10.3 Όλα αυτά τα ζητήματα είναι τόσο

Το “κοιμώμενο πλήθος” θυμίζει το κοπάδι με τα πρόβατα που βόσκει αμέριμνο στο λιβάδι. Άλλα πρόβατα έρχονται, άλλα τα παίρνουν για σφάξιμο, αλλά τα πρόβατα συνεχίζουν να βόσκουν α/έριμνα χωρίς να προσέχουν τις όποιες αλλαγές και χωρίς να γνωρίζουν γιατί και πώς κάποιιοι ζουν ανάμεσά τους.

Οι εκπρόσωποι μαριονέτες γνωρίζουν πολύ καλά να παίζουν το ρόλο τους, για το χρήμα και τις απολαύσεις. Δεν γνωρίζουν όμως ποιος κουνάει τα νήματα από τα οποία κρέμονται.

Όλοι και όλες γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν ασκούν εξουσία και είναι ένοχοι απέναντι στους λαούς, επειδή δεν το ομολογούν δημόσια και δεν καταλύουν το κατεστημένο που τους εξασφαλίζει την πρόσκαιρη χλιδή τους.

Το σίγουρο είναι ότι όταν επιτραπεί στον “Πολέμαρχο του Θεού” να αποκαταστήσει και εδώ την τάξη, θα χωριστεί η ήρα απ’το σιτάρι (προφητεία).

σπουδαία, ώστε θα πρέπει να αποφεύγουμε να τα θίγουμε άμεσα μπροστά στο λαό. Σε όσες περιστάσεις είναι αναγκαίο να τα θίγουμε, δεν πρέπει κατά κανένα τρόπο να τα απαριθμούμε, αλλά γενικά να διακηρύττουμε ότι οι αρχές του νέου δικαίου αναγνωρίζονται από εμάς. Η σπουδαιότητα της αποσιώπησης αυτής συνίσταται στο εξής, μια αρχή που δεν κατονομάζεται μας αφήνει το περιθώριο να αποκλείουμε από αυτήν το ένα ή το άλλο στοιχείο, χωρίς να το αντιλαμβάνεται ο κόσμος, ενώ αν είμαστε λεπτομερείς και σαφείς στην απαρίθμησή μας θα δεσμευόμασταν και θα έπρεπε χωρίς επιφύλαξη να παραδεχτούμε την οποιαδήποτε παρέμβασή μας.

10.4 Ο λαός τρέφει ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση στις πολιτικές ευφυΐες και τις μενβίαιες πράξεις τους τις χαρακτηρίζει με εκφράσεις όπως αυτό δεν είναι ηθικό ή δεν είναι καθόλου ηθικό, αλλά παρόλα αυτά είναι ευφυέστατο ή αυτό είναι ένα βρώμικο παιχνίδι στην ουσία, αλλά καλά παιγμένο.

10.5 Σκοπεύαμε να προσελκύσουμε όλα τα έθνη στην κατασκευή ενός οικοδομήματος με γερά θεμέλια, ενός οικοδομήματος του οποίου είχαμε προβλέψει το σχέδιο. Για αυτό το λόγο, μας χρειάζεται το θράσος και η πνευματική ισχύς των οργάνων μας που θα μας βοηθήσουν στην συντριβή όλων των εμποδίων που τυχόν θα εμφανιστούν στην πορεία μας. Όταν θα πραγματοποιείται το πραξικόπημά μας, θα πούμε στις λαϊκές μάζες ότι όλα πήγαιναν απελπιστικά άσχημα και ότι όλοι οι άνθρωποι υπέφεραν πάνω και πέρα από τις δυνάμεις τους απ' τη εποχή των Νεφελίμ. Εμείς θα τους πούμε λοιπόν ότι συντρίβουμε όλα τα αίτια της δυστυχίας τους, δηλαδή τα σύνορα, τις εθνότητες, τα διάφορα νομίσματα.

Τα πρωτόκολλα στην εποχή μας κυκλοφορούν με εκείνες τις απαραίτητες αλλαγές, ώστε αφ' ενός μεν να μην αναφέρονται στους Ελοχίμ, τους Ελ και τους Νεφελίμ, αφ' ετέρου δε να φαίνεται ότι δήθεν τα έγγραψαν οι «κακοί» σιωνιστές. Αυτό βέβαια είναι λογικό, αφού ο συντάκτης τους ανέκαθεν επιζητά να μας πείσει ότι δεν υπάρχει. Γιατί λοιπόν είναι προφανές ότι δεν τα έγγραψαν οι σιωνιστές; Διότι ό,τι μας λέει ο Σαμαέλ είναι ψέμα και για το θεαθήναι μόνο.

10.6 Αναμφίβολα σας αφήνουμε ελεύθερους να μας δηλώσετε υπακοή, μπορείτε όμως εκούσια και με πλήρη επίγνωση να δηλώσετε υποταγή σε κάτι χωρίς να δοκιμάσετε πρώτα αυτό που σας προσφέρουμε; Και τότε οι λαοί συνεπαρμένοι θα μας σηκώσουν θριαμβευτικά στα χέρια κυριευμένοι από τις ενθουσιώδεις ελπίδες τους και πεποιθήσεις τους. Κανείς όμως, το τονίζω κανείς, δεν πρέπει να ξέρει ότι εμείς οι Ναχρμπέν δώσαμε αυτό το σχέδιο της λύτρωσης.

10.7 Το καθολικό δικαίωμα της ψήφου, που τόσο επιδέξια εκμεταλλευτήκαμε για την επικράτησή μας και στο οποίο έχουμε τόσο πολύ εθίσει τους λαούς χρησιμοποιώντας συλλογικά όργανα και συνεννοήσεις για μια ακόμη φορά θα μας βοηθήσει για να εκδηλωθεί η επιθυμία ολόκληρης της ανθρωπότητας να γνωρίσει από κοντά τη διοίκησή μας πριν μας κρίνει.

10.8 Γι' αυτό και είναι αναγκαίο να επιβάλλουμε την καθολική ψηφοφορία, κατατρώγοντας τη διάκριση των τάξεων και την απογραφή εκλογέων, προκειμένου να επιτευχθεί η απαιτούμενη απόλυτη πλειοψηφία, η οποία σε αντίθετη περίπτωση θα ήταν τελείως ανέφικτη. Δίνοντας με τέτοιες μεθόδους στον κάθε άνθρωπο την επίγνωση της προσωπικής του αξίας, θα αφανίσουμε την επικράτηση του ελληνικού κόσμου και των πρωτείων του, και δεν θα αφήσουμε να συνεχιστούν οι διακρίσεις τις οποίες οι μάζες θα αγνοήσουν εντελώς μετά από δική μας καθοδήγηση. Το πλήθος θα ακούσει μόνο εμάς και εμείς θα το ανταμείψουμε για την υπακοή και την αφοσίωσή του. Με όλους αυτούς τους τρόπους οι λαϊκές μάζες θα μετατραπούν σε μια τυφλή και ακατανίκητη δύναμη, που δεν θα μπορεί σε καμιά περίπτωση να κινηθεί χωρίς την καθοδήγηση

Η κατάργηση της ελληνικής παγκόσμιας διοίκησης ήταν η κατάργηση του κόσμου του φιλότιμου και του δικαίου. Η κατάργηση δηλαδή της οικουμενικότητας και η προσπάθεια εφαρμογής της παγκοσμιοποίησης του καταναγκασμού και του ελέγχου.

Προσπάθησαν να το κάνουν κάποτε, προσπαθούν να το κάνουν και τώρα.

των κρόνιων πρακτόρων μας, οι οποίοι στη συνέχεια θα αντικαταστήσουν τους μέχρι τότε κυβερνήτες τους. Το πλήθος θα υποταχθεί τυφλά στο πολίτευμά μας αυτό, διότι θα γνωρίζει ότι από αυτούς τους νέους αρχηγούς του θα εξαρτάται κάθε κέρδος, κάθε όφελος και κάθε αγαθό.

10.9 Ένα σύστημα διακυβέρνησης πρέπει να προέλθει και να δοθεί έτοιμο σε όλα τα σημεία του από ένα και μόνον ένα άτομο, γιατί αν πολλά μυαλά μοιραστούν μεταξύ τους το έργο της σύνταξής του, το σύστημα αυτό στην τελική του μορφή θα παρουσιάσει πολλές ασυναρτησίες και ασάφειες. Γι' αυτό το λόγο και εμείς, αν και θα γνωρίζουμε ένα σχέδιο εκτέλεσης, δεν θα το συζητάμε για να μην καταστρέψουμε τη μεγαλειώδη μορφή του, τη σύνδεση των μερών του, την πρακτική του δύναμη και τη μυστική σημασία του κάθε σημείου του. Το σχέδιο συντριβής της ρυπαρής διοίκησης των Ελλήνων μπορεί να είναι καθ' ολοκλήριαν δικό μας, αλλά αυτό δεν θα το ομολογήσουμε ποτέ.

10.10 Αν η καθολική ψήφος το συζητήσει και το μεταρρυθμίσει, θα διατηρήσει τα ίχνη των ψεύτικων αντιλήψεων όλων εκείνων που δεν έχουν καταλάβει το βάθος και τη σύνδεση των σκοπών. Πρέπει τα σχέδια μας να είναι ισχυρά και καλά επινοημένα. Γι' αυτό δεν πρέπει να ρίζουμε τα μεγαλειώδη σχέδια μου στις μάζες, αλλά και ούτε να τα εμπιστευτούμε σε ένα περιορισμένο κύκλο ατόμων.

10.11 Τα σχέδια αυτά δεν θα ανατρέψουν προς το παρόν τις νεότερες κοινωνίες, θα μεταβάλλουν σε ένα πρώτο επίπεδο την οικονομική τους υπόσταση αλλάζοντας κατά συνέπεια ολόκληρη την ανάπτυξή τους, η οποία και θα προσαρμοστεί στα σχέδιά μας.

Ενώ προωθούν τη “δήθεν δημοκρατία”, γνωρίζουν και επιδιώκουν την απολυταρχία.

10.12 Τα ίδια πράγματα υπάρχουν σε όλες τις χώρες, αλλά με διαφορετικά ονόματα. Η αντιπροσωπεία, τα υπουργεία, η γερουσία, το συμβούλιο επικρατείας, το νομοθετικό σώμα και το εκτελεστικό σώμα.

10.13 Δεν αισθάνομαι την ανάγκη ότι πρέπει να σας εξηγήσω τον μηχανισμό των σχέσεων μεταξύ αυτών των υπηρεσιών, εξάλλου αυτό σας είναι ήδη πολύ γνωστό. Παρατηρήστε μόνο ότι κάθε μια από αυτές τις υπηρεσίες χειρίζεται μια πολύ σημαντική κρατική λειτουργία, και σας παρακαλώ να παρατηρήσετε επιπλέον ότι τη λειτουργία ονομάζουν σπουδαία και όχι την υπηρεσία. Άρα για αυτούς δεν είναι σπουδαίες οι υπηρεσίες, αλλά οι λειτουργίες της κυβέρνησης. Διοικητική λειτουργία. Εκτελεστική λειτουργία. Και για αυτό το λόγο στον οργανισμό του κράτους, όπως ακριβώς λειτουργούν τα όργανα μέσα στο ανθρώπινο σώμα, αν βλάψουμε ένα μέρος της μηχανής του κράτους, το κράτος θα ασθενήσει, όπως ακριβώς και το ανθρώπινο σώμα, και θα πεθάνει.

10.14 Από τότε που έχουμε εισαγάγει στον οργανισμό του κράτους το δηλητήριο της φιλελευθερίας, όλη η πολιτική του σύσταση έχει μεταβληθεί. Τα κράτη πάσχουν από μια θανάσιμη ασθένεια: την αποσύνθεση του αίματός τους. Δεν μένει πια από το να περιμένουμε το τέλος της αγωνίας τους.

10.15 Από την φιλελευθερία γεννήθηκαν οι συνταγματικές κυβερνήσεις, οι οποίες αντικατέστησαν την σωτήρια μοναρχία των ανθρώπων κρατών με το Σύνταγμα το οποίο δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας χάρτης διαφωνιών, διχονοιών, συζητήσεων, διχογνωμιών και ολέθριων προστριβών μεταξύ των κομμάτων. Με μια λέξη, είναι η διδασκαλία η οποία κάνει ένα Κράτος να χάσει την οντότητά του και την

Πράγματι, άλλοι έχουν βουλή, άλλοι κοινοβούλιο, άλλοι πρωθυπουργό, άλλοι πρόεδρο, άλλοι γερουσία. Τι αλλάζει; Τίποτε.

Είναι αυτονομία δικαιο, όλοι να έχουν την ευκαιρία να διοικήσουν. Αυτό λέει το “δημοκρατικό πολίτευμα”.

Σκευτείτε όμως, έχουν πράγματι όλοι την δυνατότητα να διοικήσουν; Την έχετε εσείς που διαβάζετε αυτές τις γραμμές; Την έχουν οι πολιτικοί που βλέπετε στις τηλεοράσεις, αφού είναι μαριονέτες ενός αφεντικού που δεν το γνωρίζουν καν; Ποιοι και πώς διοικούν;

Γιατί και πώς ζουν ανάμεσά μας

Εδώ μιλά για το χάος και την ασάφεια των αλληλοσυγκρουόμενων νόμων. Αυτό δεν γίνεται και σήμερα;

Προσέξτε, θεωρεί ο Σαμαέλ ότι με την εφαρμογή των πρωτοκόλλων και όχι μόνο, είμαστε αιχμάλωτοί του. Δεν είμαστε;

Ο Πλανητάρχης παιχνιδάκι στα χέρια τους;

Μα φυσικά. Αυτό το πέτυχαν ήδη και η εφαρμογή των πρωτοκόλλων

ατομικότητά του. Το βήμα, όπως και ο τύπος, έχει καταδικάσει τους βασιλιάδες στην αδράνεια και στην αδυναμία, τους έχει καταστήσει ανώφελους, ελάχιστα χρήσιμους, οδηγώντας τους τελικά στην πτώση. Τότε γίνεται δυνατή η εγκατάσταση της Δημοκρατίας. Αντικαθιστούμε τον βασιλιά με μια γελοία κυβέρνηση, με έναν πρόεδρο που διαλέγουμε από το πλήθος, ανάμεσα από τα πολλά δημιουργήματά μας, τους αιχμαλώτους μας. Το σημείο αυτό αποτέλεσε και το θεμέλιο του υπονόμου που είχαμε ανοίξει κάτω από τα πόδια του λαού των ανθρώπων.

10.16 Στο προσεχές μέλλον θα δημιουργήσουμε την ευθύνη των προέδρων.

Τότε θα δημιουργήσουμε τα γεγονότα χωρίς να στενοχωρηθούμε για όλα αυτά για τα οποία είναι πιθανόν να ενδιαφέρεται το απρόσωπο δημιουργημά μας το οποίο τελικά θα αναγκαστεί να δώσει λόγο. Τι μας ενδιαφέρει αν οι τάξεις εκείνων που αποβλέπουν στην εξουσία γίνονται αραιότερες, τι μας ενδιαφέρει αν λόγω έλλειψης προέδρων γίνονται αναταραχές στη χώρα ικανές να την παραλύσουν; Εμείς για να πετύχουμε το αποτέλεσμα στην εκλογή προέδρων, επιλέγουμε εκείνους οι οποίοι έχουν στο παρελθόν τους κρυμμένη κάποια ηθική πληγή. Ο φόβος των αποκαλύψεων, η επιθυμία που χαρακτηρίζει κάθε άνθρωπο της εξουσίας να διατηρήσει τα προνόμιά του, τις ωφέλειες και τις τιμές, που αναλογούν στη θέση του, θα καταστήσουν τους προέδρους τυφλούς εκτελεστές των διαταγών μας.

10.17 Η βουλή θα καλύψει, υπερασπίσει και θα εκλέξει τους προέδρους, αλλά εμείς θα της αφαιρέσουμε το δικαίωμα να προτείνει νόμους ή να τους μεταβάλλει. Το δικαίωμα αυτό θα απονεμηθεί στον υπεύθυνο πρόεδρο, ο οποίος

θα είναι και το παιχνιδάκι στα χέρια μας.

10.18 Η εξουσία της κυβέρνησης όπως είναι φυσικό θα αποτελέσει χωρίς αμφιβολία στόχο όλων των επιθέσεων. Θα της δώσουμε όμως για να αμυνθεί το δικαίωμα να κάνει έκκληση σε λαϊκό δημοψήφισμα με προεξοφλημένη βέβαια την πλειοψηφία, η οποία θα είναι η τυφλή πάντοτε υπηρέτρια των σχεδίων μας. Θα δώσουμε επιπλέον στον πρόεδρο το δικαίωμα να κηρύττει πόλεμο. Αυτό θα το δικαιολογήσουμε λέγοντας ότι ο πρόεδρος σαν αρχηγός όλου του στρατού της χώρας οφείλει να έχει το δικαίωμα αυτό στη διάθεση του, για να μπορεί να υπερασπίσει το νέο δημοκρατικό πολίτευμα, του οποίου είναι εκπρόσωπος.

10.19 Με αυτούς τους όρους, ο αρχηγός του αδύτου θα είναι στα χέρια μας και κανείς εκτός από εμάς δεν θα διευθύνει πια τη νομοθετική δύναμη.

Εισάγοντας το νέο δημοκρατικό πολίτευμα θα αποσύρουμε κάτω από το πρόσχημα της διάσωσης του πολιτικού μυστικού, το δικαίωμα επερωτήσεων από τη βουλή. Με το νέο πολίτευμα θα περιορίσουμε τον αριθμό των αντιπροσώπων στο ελάχιστο όριο, με αποτέλεσμα να ελαττωθούν τόσο τα πολιτικά πάθη, όσο και το πάθος για την πολιτική. Εάν, πέρα από κάθε προσδοκία, παρόμοια πάθη διεγείρονται, έστω και σε αυτόν τον μικρό αριθμό των αντιπροσώπων, θα καταργήσουμε τον θεσμό κάνοντας έκκληση φυσικά προς την πλειοψηφία του λαού.

10.20 Από τον πρόεδρο θα εξαρτάται ο διορισμός τόσο των προέδρων και αντιπροέδρων της βουλής, όσο και της γερουσίας. Οι διαρκείς κοινοβουλευτικές συνεδριάσεις, θα αντικατασταθούν και θα περιοριστούν σε κοινοβουλευτικές συνεδρίες για λίγους μήνες κάθε

στην εποχή μας έχει σχεδόν ολοκληρωθεί.

Βέβαια είχε σχεδόν ολοκληρωθεί και στην εποχή της Ατλαντίδας, αλλά οι Έλληνες δεν είχαν πει την τελική κουβέντα.

έτος. Επιπλέον ο πρόεδρος σαν αρχηγός της εκτελεστικής εξουσίας, θα έχει το δικαίωμα να συγκαλεί ή να διαλύει το κοινοβούλιο και σε περίπτωση διάλυσης να αναβάλει το χρόνο νέας σύγκλισης. Αλλά για να μην καταλογιστούν οι συνέπειες όλων αυτών των πραγματικά παράνομων πράξεων στις δικαιοδοσίες που εμείς δώσαμε στον πρόεδρο, και κινδυνεύουν με αυτόν τον τρόπο τα συμφέροντά μας, θα υποβάλουμε στους υπουργούς και στους ανθρώπους του περιβάλλοντος του προέδρου την ιδέα να προβαίνουν σε αυτές τις ενέργειες παρά τις διαθέσεις του με δικά τους μέσα. Έτσι θα είναι αυτοί αντί για αυτόν... εμπιστευόμαστε τους ρόλους αυτούς, κυρίως στη γερούσια, στο υπουργικό συμβούλιο, στο συμβούλιο επικρατείας, και όχι σε ένα άτομο.

10.21 Ο πρόεδρο θα ερμηνεύει κάθε φορά τους υπάρχοντες νόμους σύμφωνα με τις υποδείξεις και τις επιθυμίες μας, και θα τους επικυρώνει, όταν εμείς θα του υποδεικνύουμε αυτήν την ανάγκη. Θα έχει το δικαίωμα να προτείνει προσωρινούς νόμους (νομοθετικά διατάγματα) και ακόμα και αυτή τη μεταβολή του πολιτεύματος, κάτω από το πρόσχημα του ύψιστου συμφέροντος του κράτους.

10.22 Τα μέτρα αυτά θα μας δώσουν τη δυνατότητα να καταστρέψουμε σταδιακά όλα αυτά που αναγκαστήκαμε κατά την ανάληψη της εξουσίας να εισαγάγουμε στο πολίτευμα των κρατών. Σταδιακά θα προχωρήσουμε στην κατάργηση κάθε συνταγματικότητας, και όταν έλθει ο χρόνος θα συγκεντρώσουμε όλες τις κυβερνήσεις κάτω από την μοναρχία μας.

10.23 Η αναγνώριση της μοναρχίας μας μπορεί πιθανόν να επέλθει πριν από την κατάργηση του συντάγματος, αν οι λαοί αγανακτισμένοι από τις ταραχές και την ανικανό-

Αυτό δεν θα είναι δύσκολο, αφού η επιλογή των πολιτικών πρέπει να γίνεται μεταξύ των πλέον άχρηστων στην οργανωτικότητα ή και των πλέον καθυστερημένων νοητικά, αλλά και ακαλλιέργητων, ώστε ο παγκόσμιος λαός να δέχεται ότι κάποιος άλλος κυβερνούν από το παρασκήνιο. Η διοίκηση της Μαχ Τανέ είναι δεδομένο για τον παγκόσμιο πληθυσμό ότι υπάρχει. Απλά δεν γνωρίζουν πού.

τητα των κυβερνώντων τους, αναφωνήσουν “διώξτε τους και δώστε μας γενικό βασιλιά που να μπορεί να μας ενώσει και να καταστρέψει τις αιτίες των διαφωνιών μας, τα σύνορα των εθνών, τις θρησκείες, τους προϋπολογισμούς των κρατών. Δώστε μας βασιλιά που να μας εξασφαλίσει την ειρήνη και την ανάκαμψη, που δεν αφήνουν να απολαύσουμε οι κυβερνήτες μας και οι αντιπρόσωποί μας”.

10.24 Γνωρίζετε πολύ καλά εσείς οι ίδιοι ότι για να πραγματοποιήσουμε τέτοιες επιθυμίες πρέπει να διαταράσσουμε σε μόνιμη βάση και σε όλες τις χώρες τις σχέσεις του λαού με την κυβέρνηση, να εξαντλούμε τον κόσμο με τους διαχωρισμούς, την έχθρα, το μίσος και το μαρτύριο της πείνας, του εμβολιασμού, των ασθενειών, της αθλιότητας, για να μην μπορούν τελικά οι άνθρωποι να δουν άλλη σωτηρία παρά την προσφυγή στην πλήρη και ολοκληρωτική ηγεμονία μας.

Αν δώσουμε στους λαούς το χρόνο να αναπνεύσουν, η ευνοϊκή στιγμή δεν θα φτάσει ίσως ποτέ.

10.25 Επικουρικά η τεχνολογία θα βοηθά στο να κρατούμε τους λαούς σε μία κατάσταση ύπνωσης, είτε με φάρμακα στον αέρα που αναπνέουν και το νερό, είτε με τη διαρκή μετάδοση εκπαιδευτικών μηνυμάτων μέσα στο σπίτι του καθενός.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

11.1 Το συμβούλιο της Επικράτειας θα είναι έτοιμο να καθορίσει την εξουσία της κυβέρνησής μας. Η εμφάνιση αυτού του ιδιότυπου νομοθετικού σώματος, θα χρησιμοποιηθεί στην πραγματικότητα για την κατάρτιση των νόμων και των διαταγμάτων του κυβερνήτη.

Οι ψεκασμοί των πυκνοκατοικημένων περιοχών του πλανήτη στην εποχή μας πιστοποιεί την παράγραφο 10.25.

Όλο. αυτά υπογράφονται και εφαρμόζονται χωρίς καν να ψηφιστούν από τους «εκπροσώπους» τον «κυρίαρχο λαού».

11.2 Αυτό είναι το πρόγραμμα της νέας εγκατάστασης που ετοιμάζουμε. Θα δημιουργήσουμε το νόμο, το δίκαιο και το δικαστήριο με τον εξής τρόπο:

α) με τη μορφή προτάσεων στο νομοθετικό σώμα,

β) με διατάγματα του προέδρου τα οποία θα έχουν τη μορφή γενικών διατάξεων, με πράξεις της Γερουσίας, και αποφάσεις του Συμβουλίου Επικράτειας που θα έχουν τον χαρακτήρα υπουργικών διαταγών.

γ) σε περίπτωση που αυτό θα κρινόταν επίκαιρο, με μορφή πραξικοπήματος.

11.3 Αφού έχουμε πια καθορίσει με αυτόν τον τρόπο περίπου το σχέδιο δράσης μας, θα ασχοληθούμε με τις λεπτομέρειες των μέτρων, που θα μας βοηθήσουν να ολοκληρώσουμε το μετασχηματισμό του κράτους με την έννοια που έχουμε πει. Με αυτό εννοώ την ελευθερία του τύπου, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία της συνειδήσεως, την αρχή του εκλέγεσθαι, και πολλά άλλα, τα οποία είναι ανάγκη να βγάλουν οι άνθρωποι από το μυαλό τους ή και να μεταβληθούν ριζικά αμέσως μετά την ανακήρυξη του νέου Συντάγματος.

11.4 Μόνο κατά τη στιγμή ανακήρυξης του νέου Συντάγματος θα είναι δυνατόν να εκδώσουμε όλες τις διαταγές μας αμέσως. Ύστερα κάθε μεταβολή θα είναι επικίνδυνη και θα εξηγήσω γιατί. Θα πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα τις διαδικασίες που θα εφαρμόσουμε για την πραγματοποίηση όλων αυτών των μεταβολών. Γιατί αν αυτή η μεταβολή γίνει με πολύ έντονη αυστηρότητα, μπορεί να επιφέρει απελπισία, και φόβο που θα προκληθεί από αυτή την ίδια την διαδικασία των μεταβολών, αν από την άλλη η αλλαγή αυτή γίνει κάτω από το πρόσχημα των μελλοντικών ωφελειών, ο

κόσμος θα πει ότι εμείς αναγνωρίσαμε τα σφάλματά μας και αυτή η διαπίστωση τελικά θα εξασθενήσει την λαμπρότητα του αλάθητου της νέας εξουσίας ή θα πει ότι φοβηθήκαμε και αναγκαζόμαστε να κάνουμε παραχωρήσεις, για τις οποίες κανείς δεν θα μας ευχαριστήσει, καθώς θα τις θεωρήσουν επιβεβλημένες.

11.5 Και οι δυο αυτές τάσεις θα έβλαπταν το γόητρο του νέου συντάγματος. Θέλουμε την ημέρα της προκήρυξής του, όταν οι λαοί θα είναι κατάπληκτοι από το πραξικόπημα, καθώς θα είναι έντρομοι και ζαλισμένοι, θέλουμε λοιπόν εκείνη ακριβώς τη στιγμή να αναγνωρίσουν ότι είμαστε τόσο ισχυροί, τόσο άτρωτοι, τόσο δυνατοί, ώστε σε καμία περίπτωση δεν θα τους λάβουμε υπόψη, ότι όχι μόνο δεν θα δώσουμε καμία προσοχή στις γνώμες τους και στις επιθυμίες τους, αλλά ότι είμαστε σε θέση να καταστείλουμε με απόλυτη εξουσία κάθε έκφραση, κάθε εκδήλωση αυτών των επιθυμιών και απόψεων, ότι γίναμε αμέσως κύριοι οποιού δήποτε πράγματος μάς ήταν αναγκαίο και ότι δεν θα μοιραστούμε σε καμία περίπτωση την εξουσία μας με αυτούς. Τότε θα κλείσουν τα μάτια και θα περιμένουν αυτά που θα συμβούν.

11.6 Οι άνθρωποι είναι ένα κοπάδι πρόβατα και εμείς είμαστε για αυτούς οι λύκοι. Και ξέρετε τι συμβαίνει στα πρόβατα όταν οι λύκοι μπουν μέσα στην μάντρα τους. Μην ξεχνάτε ότι υποσυνείδητα οι άνθρωποι θυμούνται ότι ζούσαν υπόδουλοι στο καθεστώς Νεφελίμ. Είναι ήδη εθισμένοι στη δουλικότητα και στο να κυβερνώνται από κάποιους τρίτους.

Η κρόνια εξουσία πρέπει να είναι κάθετη πάνω στο θέμα της διοίκησής της. Μερικές μάλιστα εντυπωσιακές δημόσιες εκτελέσεις θα βοηθούσαν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Προσέξτε το σύνολο των λεπτομερειών. Ένα δαιδαλώδες σύστημα φαινομενικής διοίκησης με σκοπό τον ερχομό τον ενός παγκόσμιου βασιλιά.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

12.1 Την λέξη ελευθερία μπορεί να την ερμηνεύσει κανείς με διάφορους τρόπους, εμείς όμως την καθορίζουμε ως εξής. Ελευθερία είναι το δικαίωμα να κάνουμε ότι μας επιτρέπει ο νόμος. Μια τέτοια ερμηνεία διευρύνει ουσιαστικά το πεδίο δράσης μας προσφέροντάς μας τελικά απόλυτη ελευθερία, γιατί οι νόμοι ακολουθώντας το πρόγραμμά μας θα καταστρέφουν ή θα δημιουργούν οτιδήποτε είναι σύμφωνο με τα συμφέροντά μας. Οι νόμοι πρέπει να προωθούνται στις κρατικές τοπικές κυβερνήσεις μέσα από μία ανώτερη, ομοσπονδιακή για παράδειγμα αρχή, ώστε οι πρωθυπουργοί να δικαιολογούν κάθε παράλογο νόμο, ως προερχόμενο από την ανώτερη αρχή, οπότε οποιαδήποτε βελτίωσή του ξεφεύγει από τη δική τους αρμοδιότητα. Έτσι θα συνηθίσουν και οι λαοί να διοικούνται από την αόρατη αρχή μας και την κρυμμένη μας κυβέρνηση.

12.2 Απέναντι στον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε. θα ενεργούμε με τον εξής τρόπο. Ας εξετάσουμε, πρώτα το ρόλο που παίζει ο Τύπος και τα Μ.Μ.Ε στις μέρες μας, αφού ήδη υπάρχουν και ο οποίος υπάρχει μόνο για να υποδαυλίζουν τα πάθη ή για να συντηρούν τους εγωισμούς των κομμάτων. Ο τύπος σήμερα είναι μάταιος, άδικος, ψεύτης και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν καθόλου σε τι χρησιμεύει.

Εμείς θα του φορέσουμε σαμάρι και θα του βάλουμε γερά χαλινάρια, και την ίδια τακτική θα ακολουθήσουμε και με όλα τα άλλα έντυπα, προκειμένου να αποτρέψουμε την πιθανότητα να αποτελέσουμε το στόχο διάφορων φυλλαδίων και βιβλίων.

Να 'μαστέ πάλι με τους δημοσιογράφους. Διαχρονική η λαίλαπα. Για να 'ναι όμως πετυχημένη, απαιτείται τεχνολογία. Καταλάβατε γιατί η τεχνολογία είναι του πονηρού; Διότι συνδυάζεται με τη δική μας αδυναμία να κάνουμε οτιδήποτε μόνοι μας, εξαρτώμενοι έτσι από τις μηχανές. Ο εκπαιδωμένος εκ του Παραδείσου λοιπόν άνθρωπος, για να κάνει έστω και εν μέρει αυτά που έκανε κάποτε, εξαρτάται από την τεχνολογία, που ο πονηρός όμως χρησιμοποιεί για δικό του όφελος.

12.3 Η δημοσιοποίηση και φαινομενικά ελεύθερη διακίνηση των πληροφοριών που τόσο ακριβά μας στοιχίζει σήμερα θα μετατραπεί σε υπολογίσιμη πηγή εσόδων για τη διοίκησή μας. Όλα τα ποσά που σήμερα ξοδεύουμε προσπαθώντας να περάσουμε μέσα από την λογοκρισία τις επιθυμητές για εμάς πληροφορίες, θα ξαναγυρίσουν σε εμάς, όταν θα έρθουμε στην εξουσία. Θα δημιουργήσουμε ειδικό φόρο για τον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε, και θα απαιτούμε εγγυήσεις για την ίδρυση των εφημερίδων και των τυπογραφείων και των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Έτσι θα προφυλάσσεται η κυβέρνησή μας από κάθε επίθεση εκ μέρους του τύπου. Σε κάθε ευκαιρία θα επιβάλλουμε πρόστιμα χωρίς οίκτο από τα συμβούλια τύπου και ραδιοτηλεόρασης. Χαρτόσημα, εγγυήσεις και πρόστιμα θα δίνουν τεράστιο εισόδημα στη διοίκησή μας.

12.4 Είναι αλήθεια ότι οι εφημερίδες των κομμάτων θα μπορούσαν να αντέξουν τις χρηματικές απώλειες. Εμείς όμως θα απαγορεύσουμε την κυκλοφορία αυτών των εφημερίδων αμέσως μετά την όποια δεύτερη επίθεση εναντίον μας. Κανείς δεν θα παραμείνει ατιμώρητος, αν θίξει το κύρος του κυβερνητικού μας αλάθητου.

12.5 Το πρόσχημα που θα χρησιμοποιήσουμε για να δικαιολογήσουμε την απαγόρευση της κυκλοφορίας κάποιας εφημερίδας ή το κλείσιμο κάποιου σταθμού θα είναι το εξής: το μέσο για το οποίο θα γίνεται λόγος ξεσηκώνει τα πνεύματα χωρίς αιτία και λόγο. Σας παρακαλώ να σημειώσετε ότι ανάμεσα σ' εκείνους που θα μας επιτίθενται θα υπάρχουν και όργανα δημιουργημένα από εμάς, αλλά αυτά θα προσβάλουν αποκλειστικά ορισμένα μόνο σημεία, εκείνα των οποίων εμείς θέλουμε την

Όλα αυτά που διαβάζετε στα πρωτόκολλα, σας θυμίζω ότι είναι οι οδηγίες που δόθηκαν για τον κόσμο του 17.000 π.Χ. Ταιριάζουν και σήμερα; Ναι, είναι η απάντηση. Ποιος μπορεί να έχει τόσο διαχρονικά σχέδια; Ποιος μπορεί να έχει τόσο μεγάλο και άσβεστο μίσος για να περιμένει τόσο πολύ για να εφαρμόσει τα σχέδιά του ξανά και ξανά κάθε 15.000 χρόνια; Μόνο ο άρχων του φθόγου.

μεταβολή.

12.6 Τίποτε δεν θα δημοσιεύεται και δεν θα ανακοινώνεται στο κοινό χωρίς τον έλεγχό μας. Ο έλεγχος αυτός έχει ήδη επιτευχθεί στις μέρες μας και αποκαλύπτεται πλέον από τη δυνατότητα συλλογής των ειδήσεων από όλα τα πρακτορεία στα διάφορα μέρη του κόσμου. Τα πρακτορεία αυτά μετά την επικράτησή μας θα είναι εξ' ολόκληρου δικά μας και δεν θα δημοσιεύουν τίποτε άλλο, εκτός από αυτά που εμείς διατάζουμε.

12.7 Γιατί αν ήδη από τώρα μπορέσαμε να κυριαρχήσουμε των ανθρώπινων κοινωνιών σε τέτοιο βαθμό, ώστε σχεδόν όλοι οι άνθρωποι να αντιλαμβάνονται τα γεγονότα μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς που εμείς τοποθετήσαμε, αν ήδη από τώρα σε κανένα κράτος δεν υπάρχουν συρτάρια που να μας κρύβουν τα με ανόητο τρόπο λεγόμενα από τους ανθρώπους μυστικά του κράτους, τι θα γίνει όταν εμείς θα είμαστε οι αναγνωρισμένοι κυρίαρχοι του σύμπαντος στο πρόσωπο του παγκόσμιου βασιλιά μας;

12.8 Όποιος θελήσει να γίνει εκδότης, βιβλιοθηκάριος, τυπογράφος ή καναλάρχης θα υποχρεωθεί να αποκτήσει μια άδεια, η οποία και θα του αφαιρείται σε περίπτωση που ο κάτοχός της ενοχοποιηθεί για οποιαδήποτε παράβαση ή κακή πράξη. Με τέτοια μέτρα το όργανο της σκέψης θα γίνει ένα μέσο αγωγής στα χέρια της κυβέρνησής μας ή οποία δεν θα επιτρέπει πια στις λαϊκές μάζες να παρεκτρέπονται από τα αγαθά της προόδου. Το τι είναι πρόοδος βέβαια το ορίζουμε εμείς και προοδευτικούς θα ονομάσουμε εκείνους που προωθούν την εφαρμογή του σχεδίου μας χωρίς απαραίτητα και να το γνωρίζουν ή να το αποδέχονται.

Φανταστείτε την ημέρα και την ώρα, που μια “ανεξάρτητη αρχή” θα βάζει πρόστιμα και θα απαγορεύει την κυκλοφορία των εντύπων.

Το πρώτο βιβλίο που θα αφορισθεί από το «επιστημονικό» και «θρησκευτικό» και κατόπιν θα απαγορευθεί από μία τέτοια επιτροπή, θα είναι αυτό που κρατάτε!

12.9 Ποιος από μας αγνοεί ότι τα απατηλά αγαθά οδηγούν άμεσα σε παράλογα όνειρα και ότι από αυτά τα όνειρα γεννιούνται οι αναρχικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και της εξουσίας; Η πρόοδος ή μάλλον η ιδέα της πρόοδου δημιουργεί τάσεις για κάθε λογής χειραφετήσεις, χωρίς όμως να καθορίζει και τα όρια αυτών των χειραφετήσεων. Όλοι εκείνοι που ονομάζονται φιλελεύθεροι είναι αναρχικοί, αν όχι έμπρακτα, τουλάχιστον στην σκέψη. Ο καθένας από αυτούς επιδιώκοντας τις φαντασιοπληξίες της ελευθερίας καταλήγει στην αναρχία. Οι αναρχικοί διαμαρτύρονται απλά γιατί τους αρέσει να διαμαρτύρονται.

12.10 Ας επανέρθουμε στα Μ.Μ.Ε, τα οποία θα πλήξουμε, όπως θα πλήξουμε και κάθε έντυπο με δασμούς, χαρτόσημα και ενέχυρα για κάθε φύλλο. Τα βιβλία κάτω των τριάντα φύλλων θα φορολογούνται διπλάσια, θα τα κατατάξουμε στην κατηγορία των φυλλαδίων, αφενός για να ελαττώσουμε τον αριθμό των περιοδικών, τα οποία είναι το χειρότερο δηλητήριο, αφετέρου για να υποχρεώσουμε τους συγγραφείς να παράγουν συγγράμματα τόσο μεγάλα που λίγοι θα μπορούν να τα διαβάσουν και ακόμη λιγότεροι θα μπορούν να τα αγοράσουν. Οι δασμοί αυτοί θα περιορίσουν την κούφια επιθυμία του γρανίματος, ενώ ο φόβος της τιμωρίας θα θέσει τους συγγραφείς κάτω από την εξάρτησή μας.

Εμείς όμως αντίθετα θα εκδίδουμε κάτω από το πρόσχημα της πνευματικής ωφέλειας φθηνές εκδόσεις που θα διαβάζονται και θα αγοράζονται από όλο τον κόσμο.

12.11 Εάν βρεθούν πρόσωπα που θα θελήσουν να γράψουν κάτι εναντίον μας, δεν θα βρεθεί κανείς για να τυπώσει τα γραπτά τους. Ο έκδοτης ή ο τυπογράφος πριν τυπώσει ένα

Τα Μ.Μ.Ε. γίνονται αρεστά, επειδή πλήττουν τους ισχυρούς. Έτσι, εκείνος που μπορεί να τα ελέγξει περνάει στο κοιμώμενο πλήθος όποια άποψη θέλει.

Δηλαδή θα βάζουν τους δήθεν πατριώτες να δημιουργούν δήθεν πατριωτικά κόμματα και τους δήθεν δημοκράτες να δημιουργούν δήθεν δημοκρατικά, για να “μαντρώνουν” τους αγνοούς αγωνιστές και να τους οδηγούν εκεί που θέλουν.

κείμενο, θα υποχρεώνεται να πηγαίνει πρώτα στις αρχές, για να πετύχει την έγκρισή του. Με αυτόν τον τρόπο θα εξουδετερωθεί η βλαπτική επιρροή του ιδιωτικού τύπου και θα αποκτήσουμε τεράστια επιρροή πάνω στην κοινή γνώμη. Αν εγκρίνουμε την έκδοση δέκα εφημερίδων, θα ιδρύουμε τριάντα δικές μας και ούτω καθεξής.

12.12 Το κοινό δεν θα υποπτευθεί τίποτε. Όλες οι εφημερίδες που θα εκδίδονται από εμάς, θα έχουν φαινομενικά μεταξύ τους τις πιο αντίθετες τάσεις και γνώμες. Το κοινό θα αποκτήσει εμπιστοσύνη σε αυτές και εμείς εξουδετερώνοντας την δυσπιστία των αντιπάλων μας, θα έχουμε την ευκαιρία να τους προσελκύσουμε προς το μέρος μας. Οι αντίπαλοί μας θα πέσουν στην παγίδα μας και θα καταστούν αβλαβείς. Τα όργανα επίσημου χαρακτήρα θα βρίσκονται πάντα στην πρώτη σειρά. Θα επαγρυπνούν για τα συμφέροντά μας και η επιρροή τους θα είναι μηδαμινή.

12.13 Σε δεύτερη γραμμή θα έρχονται τα ημείπισημα όργανα τα οποία σύμφωνα με το ρόλο τους θα προσελκύουν τους αδιάφορους και τους χλιαρούς.

12.14 Στην τρίτη γραμμή θα βρίσκεται η υποτιθέμενη αντιπολίτευσή μας, η οποία θα αποτελεί τον αντίποδα των ιδεών μας. Οι αντίπαλοί μας θα θεωρήσουν αυτήν την ψευδοαντιπολίτευσή μας σαν ουσιαστικό τους σύμμαχο και θα μας αποκαλύψουν τα σχέδια τους.

12.15 Τα Μ.Μ.Ε θα ανήκουν σε όλες τις αποχρώσεις. Άλλα θα είναι αριστοκρατικά, άλλα δημοκρατικά, επαναστατικά, ή ακόμη και αναρχικά εφόσον το σύνταγμα εξακολουθεί να βρίσκεται σε ισχύ. Θα έχουν, όπως ο Νεφελίμ Βισνού, εκατό χέρια, και καθένα από αυτά θα προωθεί την μεταβολή της κοινωνίας.

Τα χέρια αυτά θα καθοδηγούν την κοινή γνώμη σε κατευθύνσεις που εμείς επιθυμούμε και σε στόχους που ταιριάζουν με τους σκοπούς μας. Είναι πολύ εύκολο για μας να ελέγξουμε και να κατευθύνουμε την κοινή γνώμη στους στόχους μας, γιατί ένας πολύ ταραγμένος άνθρωπος χάνει εύκολα τη δυνατότητα να σκεφθεί λογικά και παραδίνεται εύκολα στην υποβολή. Οι ηλίθιοι θα πιστεύουν ότι επαναλαμβάνουν τη γνώμη της εφημερίδας του κόμματός τους, ενώ θα επαναλαμβάνουν απλά τη γνώμη μας ή τη γνώμη που εμείς επιλέξαμε. Οι ίδιοι θα συνεχίσουν να φαντάζονται ότι ακολουθούν τις γραμμές του κόμματός τους, ενώ στην πραγματικότητα θα ακολουθούν τη σημαία που εμείς σηκώσαμε γι' αυτούς.

12.16 Για να κατευθύνουμε τις στρατιές των δημοσιογράφων στα δικά μας βήματα, θα χρειαστεί να οργανώσουμε αυτό το έργο με ιδιαίτερη προσοχή. Κάτω από το όνομα κεντρικό γραφείο του τύπου, θα διοργανώσουμε φιλολογικές συγκεντρώσεις, στις οποίες οι πράκτορές μας θα δίνουν χωρίς κανείς να το αντιλαμβάνεται, το σύνθημα και τα σημεία.

Στη συνέχεια τα όργανά μας, θα συζητούν και θα καταπολεμούν την πρωτοβουλία μας αυτή με έναν εντελώς επιπόλαιο τρόπο, χωρίς να εξετάζουν το βάθος των πραγμάτων, ενώ παράλληλα θα αναπτύσσουν μια μάταια πολεμική κατά των επίσημων Μ.Μ.Ε για να μας δίνουν την αφορμή να εκφράζουμε σαφέστερα τις θέσεις μας πολύ πριν τις επίσημες δηλώσεις μας.

12.17 Οι επιθέσεις αυτές παίζουν και έναν ακόμη σημαντικό ρόλο: από τη μια μεριά θα δημιουργήσουν τη βεβαιότητα στους υπηκόους μας ότι θα μπορούν να μιλούν ελεύθερα, και από την άλλη θα επιτρέψει στους κρόνιους πράκτορές μας να δια βεβαιώνουν συνεχώς τον

Ονομάζει τα κομματόσκυλα και τους κολλημένους με τα κόμματα ηλίθιους. Ίσως θα πρέπει για πρώτη φορά να συμφωνήσουμε μαζί του.

Λύκοι ντυμένοι πρόβατο., σταλμένοι στο κοπάδι των αμέριμων προβάτων που ανυποψίαστο βόσκει στη λιακάδα..

Είναι όμως οι λαοί πρόβα τα επειδή είναι απόλυτα καθοδηγήσιμοι, ή και επειδή αποτελούν στην κυριολεξία τροφή γι ' αυτούς που ζουν ανάμεσά μας;

κόσμο ότι τα όργανα που στρέφονται εναντίον μας δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να φλυαρούν, εφόσον αδυνατούν να παρουσιάσουν επιχειρήματα ικανά να αντικρούσουν τις θέσεις μας, ή έστω να τις ανασκευάσουν.

12.18 Αυτοί οι μη αντιληπτοί από την κοινή γνώμη, αλλά ασφαλείς τρόποι, θα τραβήξουν βεβαίως προς εμάς την προσοχή και την εμπιστοσύνη του κοινού. Χάρη σε αυτούς τους τρόπους εμείς άλλοτε θα εξαπατούμε και άλλοτε θα καταπραΰνουμε, ανάλογα με τις περιστάσεις, τα πνεύματα στην πολιτική ζωή πείθοντάς τα, παραπλανώντας τα, σημειώνοντας άλλοτε την αλήθεια, και άλλοτε το ψέμα, επιβεβαιώνοντας ή αμφισβητώντας γεγονότα, ανάλογα με την εντύπωση που προκαλούν στο κοινό, ψηλαφίζοντας πάντοτε προσεκτικά το έδαφος, προτού πατήσουμε το πόδι μας πάνω σε αυτό.. ασφαλώς. Χάρη στα μέτρα που αναφέραμε, θα νικήσουμε τους αντιπάλους μας, γιατί δεν θα έχουν στη διάθεσή τους δημοσιογραφικά όργανα με τα οποία θα μπορούν να εκφράζουν τις γνώμες τους μέχρι το τέλος τους. Έτσι δεν θα έχουμε καν ανάγκη να τους αποκρούσουμε εκ βάθρων.

12.19 Σε περίπτωση ανάγκης θα αποκρούσουμε δραστήρια μέσω του η μειπίση μου τύπου μας, τις δοκιμαστικές σφαίρες που θα εκσφενδονίζονται από την τρίτη κατηγορία του τύπου μας για σφυγμομέτρηση της κοινής γνώμης.

12.20 Από τώρα πλέον, υπάρχει μια κρόνια αλληλεγγύη. Όλα τα όργανα του τύπου είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους με το λεγόμενο επαγγελματικό μυστικό, και όπως στους αρχαίους μάντις, κανένα μέλος δεν προδίδει το μυστικό των πληροφοριών του, έτσι και στον κύκλο των δημοσιογράφων κανείς δεν προδί-

δει το μυστικό των πληροφοριών του, αν δεν πάρει διαταγή για αυτό. Όπως είναι αναμενόμενο κανείς δημοσιογράφος δεν θα αποφασίσει ποτέ από μόνος του να προδώσει αυτό το μυστικό, διότι κανείς τους δεν γίνεται δεκτός στο σύνδεσμο παρά μόνο αν υπάρχει κάποια κηλίδα στο παρελθόν του. Οι κηλίδες αυτές είναι το μυστικό ορισμένων και αποκαλύπτονται κάθε φορά που κάποιος δημοσιογράφος επιδεικνύει ανυπακοή.

12.21 Τα συμφέροντά μας επεκτείνονται προπαντός στις επαρχίες. Είναι ανάγκη στην περιφέρεια να εγείρουμε στόχους, βλέψεις και ελπίδες αντίθετες με εκείνες που επικρατούν στην πρωτεύουσα. Οι τάσεις όμως αυτές στην πρωτεύουσα θα παρουσιάζονται σαν καθαρά επαρχιώτικες. Είναι φανερό ότι η πηγή όλων αυτών των χαρακτηρισμών θα προέρχεται από μας. Εφόσον δεν έχουμε αποκτήσει ακόμη ολοκληρωτικά την εξουσία, υπάρχει ανάγκη οι πρωτεύουσες να περιβάλλονται από τη γνώμη της πλειοψηφίας, μιας πλειοψηφίας που καθοδηγείται και επηρεάζεται από τους πράκτορές μας. Για μας είναι αναγκαίο κατά την κρίσιμη στιγμή της εξέλιξης των γεγονότων οι πρωτεύουσες να μην συζητούν και να μην αναλύουν τα γεγονότα, εφόσον οι επαρχίες θα τα έχουν ήδη αποδεχτεί.

Όταν θα οδηγηθούμε στο νέο καθεστώς που θα προπαρασκευάσει τη βασιλεία μας, δεν θα επιτρέψουμε στον τύπο να αποκαλύψει τη δημόσια ατιμία. Πρέπει να γίνει πιστευτό ότι το νέο καθεστώς έχει ικανοποιήσει όλο τον κόσμο, σε βαθμό που και τα εγκλήματα ακόμη να έχουν εξαφανιστεί. Τα περιστατικά εγκληματικότητας θα πρέπει να παραμείνουν γνωστά μόνο στα θύματά της και στους τυχόν μάρτυρές της.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

13.1 Η ανάγκη του επιούσιου άρτου θα εξαναγκάζει τους ανθρώπους να μένουν στη σιωπή και θα τους μετατρέπει σε ταπεινούς υπηρέτες μας.

13.2 Πράκτορές μας, που δουλεύουν στο δικό μας τύπο, θα επιλέγονται από τις τάξεις τους και θα συζητούν μετά από διαταγή μας όλα αυτά που δεν θα μπορούσαμε εμείς να εκτυπώσουμε αμέσως σε επίσημα έγγραφα.

13.3 Στη συνέχεια, και κατά το διάστημα του προκαλούμενου από τις συζητήσεις θορύβου, θα παίρνουμε όλα εκείνα τα μέτρα που θα κρίνουμε πρόσφορα, παρουσιάζοντάς τα τελικά στο κοινό σαν γεγονότα τετελεσμένα.

13.4 Κανείς δεν θα έχει το θράσος να απαιτήσει την ακύρωση οποιοσδήποτε απόφασης, τη στιγμή που εμείς θα την παρουσιάζουμε σαν πρόοδο.

13.5 Ο τύπος άλλωστε θα τραβάει αμέσως την προσοχή πάνω σε νέα ζητήματα (έχουμε, όπως γνωρίζετε, συνηθίσει τους ανθρώπους να ζητάνε πάντα κάτι νέο).

13.6 Κάποιοι ηλίθιοι, που θα φαντάζονται τους εαυτούς τους όργανα του πεπρωμένου, θα ασχοληθούν με τα νέα αυτά ζητήματα, χωρίς να αντιληφθούν ότι δεν καταλαβαίνουν τίποτε από εκείνα που θέλουν να συζητήσουν. Τα ζητήματα της πολιτικής δεν είναι προσιτά σε κανέναν άλλο, παρά σε εκείνους που την έχουν δημιουργήσει εδώ και πολλές χιλιάδες χρονιές και τη διευθύνουν.

13.7 Απ' όλα αυτά θα δείτε ότι επιζητώντας τη γνώμη του πλήθους, διευκολύναμε την εκπλήρωση μόνο των σκοπών μας, και μπορείτε να παρατηρήσετε ότι δεν ζητάμε την έγκριση των πράξεών μας, αλλά των λόγων μας,

Αυτοί οι κάποιοι ηλίθιοι, είναι οι ίδιοι ηλίθιοι που θέλουν να εξοντώσουν εκείνους που “λύνουν τα δεσμά τους από την αίθουσα του Πλάτωνα”. (Βλέπε στο τέλος του έργου).

που εκφωνήθηκαν με τη μια ή την άλλη ευκαιρία. Διακηρύττουμε συνεχώς ότι σε όλα τα μέτρα μας παίρνουμε για οδηγό την ελπίδα ενωμένη με τη βεβαιότητα πως είμαστε ωφέλιμοι για το καλό όλων.

13.8 Για να παραπλανήσουμε και τους πιο ανήσυχους για τα πολιτικά ζητήματα ανθρώπους, θα δώσουμε προτεραιότητα στα βιομηχανικά θέματα εξαναγκάζοντάς τους να στραφούν και να προσέξουν αποκλειστικά και μόνο αυτά.

13.9 Οι μάζες θα συγκατατεθούν να παραμείνουν για ένα χρονικό διάστημα αδρανείς, δηλαδή θα αποστασιοποιηθούν για λίγο από την υποτιθέμενη πολιτική τους δραστηριότητα, την οποία εμείς οι ίδιοι τους έχουμε συνηθίσει προκειμένου να αντιπαλεύουμε μέσα από αυτούς τις κυβερνήσεις των ανθρώπων και θα προσανατολιστούν σε νέες ασχολίες. Και για να αποφύγουμε την οποιαδήποτε πιθανότητα να αρχίσουν να σκέφτονται, θα τους αποτρέψουμε με διασκεδάσεις, παιχνίδια, τέρψεις, πάθη και δημόσια θεάματα που θα προβάλλουμε μέσα στα ίδια τα σπίτια τους.

13.10 Αργότερα θα προτείνουμε μέσω του Τύπου διαγωνισμούς τέχνης, αθλητισμού, κ.λ.π., φροντίζοντας το ενδιαφέρον για όλες αυτές τις δραστηριότητες να απομακρύνει οριστικά το πνεύμα τους από ζητήματα επικίνδυνα τα οποία θα έπρεπε με κάποιον τρόπο να αντιπαλέψουμε.

13.11 Χάνοντας λίγο λίγο τα άτομα τη συνήθεια να σκέφτονται με δική τους πρωτοβουλία, θα καταλήξουν να μιλάνε συνταυτιζόμενα με τις απόψεις και ιδέες μας, γιατί θα είμαστε οι μόνοι που θα προτείνουμε νέες κατευθύνσεις στη σκέψη χρησιμοποιώντας ανθρώπους που σε καμία περίπτωση δεν θα

Κάποια από τα συνθήματα που είναι «κοιμηθείτε», «μην αμφισβητείτε την εξουσία», «καταναλώστε» «ασχοληθείτε με τα εικαστικά», «σώστε τις χελώνες, τις φάλαινες, τους μυρμηγκοφάγους και τα τσιντσιλά». Αφήστε τους ανθρώπους να πεθάνουν στην Αφρική, την Παλαιστινή και το Μπαγκλαντές. «Ζήτω η Δημοκρατία».

μπορούν να θεωρηθούν συνεργάτες μας. Αυτούς θα πρέπει να καλύψουμε με κοινωνικό και επιστημονικό κύρος χωρίς να τους αξίζει για να μπορούμε να τους καταργήσουμε εύκολα, όποτε και αν χρειαστεί.

13.12 Ο ρόλος των φιλελεύθερων ουτοπιστών θα λήξει οριστικά, όταν το πολίτευμά μας αναγνωριστεί. Μέχρι τότε θα μας προσφέρουν καλές υπηρεσίες. Γι' αυτό και ωθούμε διάφορα άτομα να εφευρίσκουν φαντασίες κάθε λογής, νέες δήθεν προοδευτικές θεωρίες και υποτάξαμε αυτούς τους βλάκες από τους ανθρώπους με μία μόνο λέξη, τη λέξη πρόοδος. Δεν υπάρχει ούτε ένας από αυτούς που να μπορεί να δει την πλάνη που κρύβεται κάτω από αυτήν την λέξη. Γιατί η πρόοδος δεν αναφέρεται σε καμία περίπτωση σε υλικά αγαθά και εφευρέσεις, αλλά στην αλήθεια και η αλήθεια είναι μια και μόνη και δεν μπορεί να έχει πρόοδο. Η πρόοδος, σαν ψεύτικη ιδέα που είναι, χρησιμεύει για να συσκοτίζει την αλήθεια, για να μη μπορέσει να την γνωρίσει κανείς παρά μόνο εμείς οι εκλεκτοί του σύμπαντος και φύλακές της.

13.13 Όταν έλθει η βασιλεία μας, οι ρήτορές μας θα συζητήσουν τα μεγάλα προβλήματα που συγκίνησαν την ανθρωπότητα, για να την καθοδηγήσουν τελικά στο σωτήριο πολίτευμά μας. Ποιος θα υποπτευθεί τότε ότι όλα αυτά τα προσχήματα είχαν επινοηθεί από εμάς σύμφωνα με το πολιτικό μας σχέδιο, το οποίο και κανείς από τους Ελ και τους ανθρώπους δεν μάντεψε για πολλές χιλιάδες χρόνια.

Θέλει κανείς να συνεχίσει να ονομάζεται «προοδευτικός»;

Ακόμη και στους δικούς του βέβαια ο Σαμαέλ λέει ψέματα.

Ήρθε η ώρα να μαθευτεί το σχέδιο του Σαμαέλ. Πείτε σε όλους για το βιβλίο αυτό.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

14.1. Όταν θα έρθει η βασιλεία μας, δεν θα αναγνωρίσουμε την ύπαρξη άλλης θρησκείας, εκτός από αυτήν που οδηγεί στη δικαίωσή μας και την αποκατάστασή μας στην αρχηγία του σύμπαντος, με την οποία συνδέεται η μοίρα μας. Εμείς είμαστε ο εκλεκτός του λαός μέσω του οποίου η ίδια η μοίρα ενώνεται με τα πεπρωμένα και τις τύχες του κόσμου.

14.2. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να καταστρέψουμε κάθε πίστη. Εάν οι μεθοδευείς μας αυτές γεννούν τους σύγχρονους άθεους, αυτή η μεταβατική κατάσταση δεν θα παρενοχλήσει τις προθέσεις μας, αλλά θα χρησιμεύσει σαν παράδειγμα στις μέλλουσες γενιές, οι οποίες θα καταλάβουν τα κηρύγματά μας.

14.3. Το στωικό σύστημα της θρησκείας μας, που με τόσο επιτήδειο τρόπο συλλάβαμε, θα οδηγήσει στην κατάκτηση όλων των λαών και θα μας βοηθήσει να αποκαλύψουμε την απόκρυφη αλήθεια της, στην οποία θα βασιστεί και όλη η αναμορφωτική της δύναμη. Τότε με κάθε ευκαιρία θα δημοσιεύουμε άρθρα και θα συγκρίνουμε το σωτήριο πολιτεύμα με τα πολιτεύματα του παρελθόντος, όπως αυτά των Ελ και των Ελοχίμ, που οδήγησαν τους ανθρώπους στην καταστροφή.

14.4. Τα πλεονεκτήματα της ειρήνης που θα έχει επιτευχθεί μετά από τις μακροχρόνιες ταραχές, θα αποκαλύψουν τον ευεργετικό χαρακτήρα της κυριαρχίας μας, ενώ ταυτόχρονα θα περιγράψουμε με τα μελανότερα χρώματα τα σφάλματα των διοικήσεων των Ελ και των Ελοχίμ. Θα δημιουργήσουμε μια τόσο μεγάλη απέχθεια για αυτά τα συστήματα, ώστε οι λαοί να προτιμήσουν την ησυχία της δουλειάς από τα δικαιώματα της διαβόητης ελευ-

θερίας. Μιας ελευθερίας η οποία τους βασάνισε στο παρελθόν, αφαιρώντας τους τα μέσα επιβίωσης και εκθέτοντάς τους τελικά στην εκμετάλλευση τυχοδιωκτικών συμμοριών που δεν γνώριζαν τι έκαναν.....

14.5. Για όσο διάστημα εμείς θα υποσκάπτουμε τα κυβερνητικά οικοδομήματα των διαφόρων κρατών με ανώφελες μεταβολές των κυβερνήσεών τους, θα κουράσουμε τόσο πολύ τους λαούς, οι οποίοι τελικά θα προτιμήσουν τα δεινά μας από τον κίνδυνο των νέων αναταραχών.

14.6. Ταυτόχρονα θα μεγιστοποιούμε εξαιρετικά τα ιστορικά σφάλματα των κυβερνήσεων των ανθρώπων, που έλεγχαν οι Ελοχίμ, οι οποίες βασάνισαν για τόσους αιώνες την ανθρωπότητα μέσα από την επιδίωξη φανταστικών αγαθών, την επιδείνωση των σχέσεων της ανθρωπίνης ζωής και την έλλειψη προσανατολισμού τους προς το πραγματικά καλό.

14.7. Οι φιλόσοφοί μας θα συζητούν όλα τα ελαττώματα των αντιλήψεων των Ελ, αλλά κανένας ποτέ δεν θα αμφισβητεί τη θρησκεία μας, γιατί κανείς δε θα γνωρίζει σε βάθος την πραγματική της όψη, εκτός από τους δικούς μας, οι οποίοι ποτέ δεν θα προδώσουν τα μυστικά της. Στις χώρες που σήμερα ονομάζονται και θεωρούνται προοδευτικές, δημιουργήσαμε μια φιλολογία ρυπαρή και αποτρόπαιη. Εμείς θα την υποθάλουμε και μετά τον ερχομό μας στην εξουσία για αρκετό ακόμη χρονικό διάστημα, για να τονίζουμε την αντίθεση των λόγων και των προγραμμάτων μας από τις αθλιότητες αυτές.

14.8. Οι σοφοί μας, που ανατράφηκαν για να κατευθύνουν τους ανθρώπους, θα συντάσσουν λόγους και σχέδια, άρθρα και υπομνήματα που θα μας εξασφαλίσουν την επιρροή πάνω

Κάθε τι που οδηγεί προς τον Θεό, το ονομάζει φανταστικό και απρόσιτο.

Αυτοί οι “σοφοί” ζουν στην Μαχ Τανέ, στην υπόγεια πρωτεύουσα τον Κρόνου, στην βόρεια Κί-

στα άτομα και θα μας επιτρέψουν να τα κατευθύνουμε σε ιδέες και γνώσεις τις οποίες θα θελήσουμε να επιβάλλουμε.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΟ

15.1. Τέλος όταν αρχίσουμε να βασιλεύουμε, μετά την οριστική ομολογία της μηδαμινότητας όλων των υφιστάμενων κυβερνήσεων και μετά από πραξικοπήματα οργανωμένα παντού την ίδια μέρα, θα προσπαθήσουμε να μην υπάρχουν συνωμοσίες εναντίον μας. Για το σκοπό αυτό θα καταδικάζουμε σε θάνατο όσους αντισταθούν ένοπλα κατά την άνοδο μας στην εξουσία. Θα τιμωρείται επίσης με θάνατο κάθε νέα δημιουργία οποιοσδήποτε μυστικής οργάνωσης. Όσες τέτοιες οργανώσεις υπάρχουν στις μέρες μας, μας είναι γνωστές, μας έχουν εξυπηρετήσει και εξακολουθούν να μας εξυπηρετούν, στο τέλος όμως θα καταργηθούν ή θα εξοριστούν σε απομακρυσμένες από την Ασία ηπείρους. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο θα μεταχειριστούμε τους κρόνιους πράκτορες που γνωρίζουν περισσότερα από όσα πρέπει. Εκείνους που θα ληπθούμε για κάποιους λόγους, θα ζήσουν σε συνθήκες παντοτινού τρόμου.

15.2. Θα ψηφίσουμε νόμο βάσει του οποίου όλα τα παλαιά μέλη των οργανώσεων θα πρέπει να εγκαταλείψουν την Δαδουέλ (Τάκλα Μακάν), η οποία αποτελεί το κέντρο της κυβέρνησής μας. Οι αποφάσεις της κυβέρνησής μας θα είναι οριστικές και αμετάκλητες.

15.3. Στις ανθρώπινες κοινωνίες που έχουμε σπείρει τόσο βαθιές ρίζες διαφωνιών και διαμαρτυριών, η τάξη είναι δυνατόν να αποκατασταθεί μόνο με αμειλικτα μέτρα, που θα μαρτυρούν μια άκαμπτη εξουσία. Είναι ανώφελο

να, κάτω από τη Λευκή Πυραμίδα.

Από εκείνη ακόμη την εποχή η έδρα τους ήταν στην υπόγεια πόλη Μαχ Τανέ κοντά στην έρημο Τάκλα Μακάν.

να δίνεται προσοχή στα θύματα που πέφτουν για το μελλοντικό καλό.

15.4. Καθήκον κάθε κυβέρνησης δεν είναι μόνο να απολαμβάνει τα προνόμιά της, αλλά να ασκεί τα καθήκοντά της και να πετυχαίνει το καλό, έστω και με τις μεγαλύτερες θυσίες. Για να είναι μια κυβέρνηση ακλόνητη, πρέπει να περιβάλλει με αίγλη τη δύναμή της, πρέπει να υπάρχει δηλαδή μια μεγαλόπρεπη, αδιάλλακτη εξουσία με έντονα τα σημάδια της απαραβίαστης θείας εκλογής. Αυτά τα χαρακτηριστικά εμφάνιζε στο παρελθόν η διοίκηση των Ελοχίμ, ο μόνος σοβαρός αντίπαλός μας μετά τον Δία και την πρωτεύουσά του στον Όλυμπο. Θυμηθείτε το παράδειγμα της πλημμυρισμένης στο αίμα Γης, η οποία δεν άγγιξε ούτε τρίχα από το κεφάλι του Δία. Ο Δίας, παρόλο που κυβερνούσε τυραννικά, θεοποιήθηκε στα μάτια του λαού λόγω της δύναμής του. Ο λαός δεν πειράζει εκείνον που τον υπνωτίζει με το θάρρος και την ψυχική του δύναμη.

15.5. Αλλά για όσο καιρό θα περιμένουμε την άνοδό μας στην εξουσία, θα δημιουργούμε και θα πολλαπλασιάζουμε τις κρίσιμες στοές σε κάθε χώρα της οικουμένης. Θα προσελκύουμε σε αυτές όλους εκείνους που είναι ή μπορούν να γίνουν αποτελεσματικοί πράκτορές μας. Οι στοές μας θα αποτελούν το σπουδαιότερο γραφείο πληροφοριών μας και το κυριότερο όργανο επιρροής. Θα συγκεντρώσουμε όλες αυτές τις στοές κάτω από μια κεντρική διοίκηση, που θα αποτελείται από τους σοφούς μας και θα είναι γνωστή μόνο σε μας.

15.6. Οι στοές θα έχουν τον αντιπρόσωπό τους, πίσω από τον οποίο θα κρύβεται η διοίκηση, για την οποία μιλάμε, και από αυτούς τους αντιπροσώπους θα δίνονται διαταγές και μαθήματα. Θα δημιουργήσουμε μέσα σ' αυτές

Συλλογικά, η λαϊκή μάζα, είναι πιο κουτή, πιο αφελής, πιο συγκινησιακά φορτισμένη, πιο βίαιη και πιο εύκολα καθοδηγούμενη, απ' ότι το κάθε μέλος της χωριστά.

τον πυρήνα όλων των επαναστατικών και φιλελεύθερων στοιχείων. Τα μέλη τους θα ανήκουν σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Τα πιο μυστικά πολιτικά σχέδια θα τα γνωρίζουμε και θα τα κατευθύνουμε αμέσως από την στιγμή της εμφάνισής τους.

15.7. Μεταξύ των μελών αυτών των στοών θα περιλαμβάνονται και όλοι οι πράκτορες κάθε εθνικής αλλά και της διεθνούς αστυνομίας, γιατί η υπηρεσία τους μας είναι αναντικατάστατη, δεδομένου ότι η αστυνομία μπορεί όχι μόνο να παίρνει μέτρα εναντίον των ανεπιθύμητων ισχυρογνωμόνων, αλλά και να δημιουργεί αφορμές δυσανεσκειών.

15.8. Όσοι συμμετέχουν στις μυστικές οργανώσεις είναι συνήθως φιλόδοξοι τυχοδιώκτες και ως επί το πλείστον άνθρωποι κενοί, με τους οποίους δε θα δυσκολευτούμε να συνεννοηθούμε για την εκπλήρωση των σκοπών μας.

15.9. Αν εκδηλωθούν ανωμαλίες στη στοά, αυτό σημαίνει ότι υπήρχε ανάγκη να κλονιστεί και να καταστραφεί μια πολύ σημαντική αλληλεγγύη. Αν στους κόλπους της δημιουργηθεί κάποια συνωμοσία, αρχηγός της θα είναι ένας από τους πιο πιστούς υπηρέτες μας. Είναι φυσικό να είμαστε εμείς, και όχι κάποιοι άλλοι, εκείνοι που θα καθοδηγούν τις υποθέσεις των στοών, διότι γνωρίζουμε που βαδίζουμε και γνωρίζουμε τον τελικό σκοπό κάθε ενέργειας, ενώ οι άνθρωποι που θα συμμετέχουν δε γνωρίζουν τίποτε, ούτε καν το άμεσο αποτέλεσμα, πόσο μάλιστα τις μακροχρόνιες επιπτώσεις του.

15.10. Ικανοποιούνται συνήθως με μια στιγμιαία επιτυχία του εγωισμού τους, όταν εκτελείται κάποιο σχέδιό τους, χωρίς καν να μπορούν να διακρίνουν ότι το σχέδιο αυτό που

φαίνεται ότι προέρχεται από την πρωτοβουλία τους, ουσιαστικά τους υπαγορεύτηκε από μας.

15.11. Οι άνθρωποι γίνονται μέλη των στοών από περιέργεια ή από ελπίδα εξασφάλισης μιας δημόσιας ωφέλειας με τη βοήθεια της στοάς, άλλοι πάλι για να μπορούν να εκφράσουν ενώπιον του κοινού τα απραγματοποιήτα όνειρά τους, τα οποία και δε στηρίζονται πουθενά. Θέλουν τη συγκίνηση της επιτυχίας και των χειροκροτημάτων και τους τα χορηγούμε άφθονα. Τους προσφέρουμε αυτή την επιτυχία για να μπορέσουμε και να εκμεταλλευτούμε αυτή τη βαθιά ικανοποίηση του εαυτού τους χάρη στην οποία οι άνθρωποι δέχονται τις υπαγορεύσεις μας, χωρίς να προφυλάγονται από αυτές, γιατί έχοντας πιστέψει ότι είναι αλάνθαστοι, νομίζουν ότι εκφράζουν ατομικές ιδέες και ότι δεν οικειοποιούταν τις ιδέες των άλλων.

15.12. Δε μπορείτε να φανταστείτε πόσο εύκολα φτάνουν και οι πιο συνετοί άνθρωποι σε ασυνείδητη απλοϊκότητα, αρκεί να είναι ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους, και πόσο εύκολα απογοητεύονται με την πιο μικρή αποτυχία, και πόσο δουλικά μας υπακούουν στη συνέχεια για να εξασφαλίσουν νέες επιτυχίες. Όσο οι δικοί μας αρκούνται στο να φέρουν σε πέρας τα σχέδιά τους και περιφρονούν την επιτυχία, τόσο οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να θυσιάσουν όλα τα σχέδια τους, για να εξασφαλίσουν επιτυχίες. Αυτή η ψυχολογία των ελληνοφρόνων ειδικά διευκολύνει τεράστια το έργο της χειραγώγησής τους. Αυτοί που φαινομενικά είναι τίγρεις, έχουν ψυχή προβάτων και τα κεφάλια τους είναι εντελώς άδεια. Τους έχουμε ρίξει σαν δόλωμα το όνειρο της απορρόφησης της ανθρώπινης ατομικότητας στη συμβολική ενότητα του συνόλου.

*Διαβάστε το βιβλίο μου
“Βιομηχανία Υποταγής Συνειδήσεων”.*

15.13. Δεν κατάλαβαν ως τώρα και δεν θα καταλάβουν ούτε στο προσεχές μέλλον ότι αυτό το δόλωμα αποτελεί πρωταρχική παραβίαση του σπουδαιότερου νόμου της φύσης, η οποία από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας έπλασε το κάθε ον διαφορετικό από τα άλλα, ακριβώς για να αποδεικνύεται αυτή η ίδια η ατομικότητα και η μοναδικότητα του κάθε όντος. Η απάτη της ισότητας, είναι το κορυφαίο ίσως επίτευγμά μας.

15.14. Το ότι μπορέσαμε να τους οδηγήσουμε σε αυτή τη φοβερή τύφλωση, δεν αποδεικνύει με αξιοπρόσεκτη σαφήνεια ότι το πνεύμα τους είναι πολύ περιορισμένο σε σύγκριση με το δικό μας; Αυτή η διαπίστωση αποτελεί την κυριότερη εγγύηση της επιτυχίας μας. Πόσο οξυδερκείς είμαστε εμείς οι παλιοί σοφοί που λέγαμε ότι για να πετύχει κάποιος ένα σκοπό, δεν πρέπει να διστάζει ούτε μπροστά στα μέσα που θα χρησιμοποιήσει ούτε και στον αριθμό των θυμάτων που θυσιάστηκαν. Ποτέ δεν υπολογίσαμε τα θύματα των ανθρώπων, και μολονότι έχουμε θυσιάσει πολλούς δικούς μας, έχουμε δώσει στο λαό μας τέτοια δύναμη πάνω στη γη, που δε θα τολμούσε ποτέ να ονειρευτεί.

15.15. Ο θάνατος είναι το αναπόφευκτο τέλος του καθενός. Είναι προτιμότερο να επισπεύδουμε το τέλος εκείνων, οι οποίοι βάζουν εμπόδια στο έργο μας, παρά να επισπεύδουμε το δικό μας πριν την ολοκλήρωση του έργου μας. Καταδικάζουμε σε θάνατο τους κρόνιους με τέτοιο τρόπο, ώστε κανείς, εκτός από τους αδελφούς μας, να υποπτευθεί τίποτε, ούτε καν αυτά τα ίδια τα θύματα της καταδίκης μας. Πεθαίνουν όλοι, όταν αυτό είναι αναγκαίο, και ο θάνατός τους φαίνεται ότι προέρχεται από φυσικά αίτια. Αυτή η ίδια η αδελφότητα, αν

Προσοχή στα λόγια του Σαμαέλ:

“Η απάτη της ισότητας είναι το κορυφαίο ίσως επίτευγμά μας”.

Ο Σαμαέλ δεν υπολογίζει τα θύματα, φτάνει να επιτευχθεί ο στόχος. Αυτός είναι ο πραγματικός εμπνευστής της κρόνιας νοοτροπίας και αυτός την ενεφύσησε στον Κρόνο.

και το γνωρίζει, δεν τολμά να διαμαρτυρηθεί. Τα μέτρα αυτά εξολόθρευσαν από τους κύκλους μας κάθε σπέρμα διαμαρτυρίας, και συγκράτησαν το λαό και τους πράκτορές μας σε πλήρη υπακοή.

15.16. Με παρεμβάσεις μας η εφαρμογή των νόμων των ανθρώπων έχει περιοριστεί στο ελάχιστο και το γόητρό τους υποσκάπτεται από τις φιλελεύθερες ερμηνείες που έχουμε εισαγάγει. Στις εξουσίες και στα ζητήματα πλοκής και αρχών, τα δικαστήρια αποφασίζουν ό,τι τους προδιαγράφουμε και αντιλαμβάνονται τα πράγματα από τη σκοπιά που τους τα παρουσιάζουμε. Για να πετύχουμε τους σκοπούς μας χρησιμοποιούμε πρόσωπα με τα οποία κανείς δεν μπορεί να πιστέψει ότι έχουμε σχέση, ζητούμε τη μεσολάβηση εφημερίδων και όλων των άλλων μέσων. Ακόμη και αυτοί οι ίδιοι οι πολιτικοί, καθώς και η ανώτερη διοίκηση, δέχονται τυφλά τις συμβουλές μας. Εκείνοι που υποτίθεται ότι είναι οι κύριοι αντίπαλοί μας πρέπει να είναι στην πραγματικότητα τα πιο πειθήνια όργανά μας.

15.17. Το καθαρά ζωώδες πνεύμα των ανθρώπων δεν είναι ικανό να αναλύσει, να παρατηρήσει και ακόμη περισσότερο να προβλέψει την κατάληξη ενός ζητήματος εξετάζοντας απλά και μόνο τη μορφή και τον τρόπο παρουσίασής του. Μέσα από τις διαφορές που υπάρχουν στην ικανότητα σκέψης ανάμεσα σε μας και τους ανθρώπους, αντιλαμβάνεται κανείς καθαρά τη σφραγίδα της εκλογής μας και το ανθρωπιστικό μας σήμα. Το πνεύμα των ανθρώπων είναι ζωώδες και ενστικτώδες. Δε βλέπουν, δεν έχουν τη δυνατότητα έμπνευσης και σύλληψης νέων ιδεών, και εφευρίσκουν μόνο υλικά πράγματα. Είναι φανερό λοιπόν ότι αυτή η ίδια φύση μας προόρισε να διοικήσου-

Μας θεωρεί ζώα. Πιθήκους που μιλάνε. Μερικοί μάλιστα συμφωνούν μαζί τον και ισχυρίζονται ότι είναι απόγονοι χιμπατζήδων. Ευτυχώς που φτήνηναν οι μπανάνες.

Το σίγουρο είναι ότι πολύ λίγοι διακρίνουν τη διαχρονική ροή εφαρμογής του σχεδίου τον Σάμαέλ. Ποιος τους ακούει; Έννοια σας. Ο Καιρός Γαρ Εγγύς!

με το σύμπαν.

15.18. Όταν θα φτάσει ο καιρός να κυβερνήσουμε φανερά και να δείξουμε σε όλους τα αγαθά της διοίκησής μας, θα επαναθεσπίσουμε όλες τις νομοθεσίες. Οι νόμοι μας θα είναι σύντομοι, σαφείς, ακλόνητοι, χωρίς σχόλια, ώστε ο καθένας να μπορεί εύκολα να τους μαθαίνει.

15.19. Το κύριο χαρακτηριστικό αυτών των νόμων θα είναι η υπακοή στις αρχές, η οποία θα φτάνει σε ύψιστο βαθμό. Όλες οι καταχρήσεις θα εξαφανιστούν, καθώς όλοι θα ευθύνονται, μέχρι και ο τελευταίος, απέναντι στην ανώτερη εξουσία του εκπροσώπου του πολιτεύματος. Οι καταχρήσεις εξουσίας των κατώτερων υπαλλήλων θα τιμωρούνται τόσο αυστηρά, ώστε κανείς δεν θα τολμήσει να μετρήσει τη δύναμή του απέναντί μας. Είναι σημαντικό να παρακολουθούμε με αυστηρό βλέμμα όλες τις διοικητικές πράξεις από τις οποίες εξαρτάται η λειτουργία της κυβερνητικής μηχανής, γιατί μια πιθανή παράλυση της διοίκησης θα προκαλούσε και παγκόσμια παράλυση. Κάθε περίπτωση παρανομίας ή κατάχρησης θα τιμωρείται παραδειγματικά. Η δωροδοκία και η αλληλέγγυα συννεοχή μεταξύ των διοικητικών υπαλλήλων θα εξαφανιστούν μετά τα πρώτα παραδείγματα αυστηρότατων τιμωριών. Το κύρος της εξουσία μας απαιτεί αποτελεσματικές τιμωρίες, δηλαδή σκληρές τιμωρίες, ακόμη και για τις μικρότερες παραβάσεις των νόμων, γιατί κάθε παράβαση είναι ικανή να θίξει το γόητρο της ανώτερης αρχής. Ο καταδικασμένος, έστω και αν τιμωρηθεί αυστηρότερα για το σφάλμα του, θα πέσει σαν στρατιώτης στο πεδίο της διοικητικής μάχης για την αρχή, τους νόμους και τις θεωρίες, που δεν θα επιτρέψουν να υπερισχύ-

σει της δημόσιας λειτουργίας το ιδιωτικό συμφέρον, έστω και αν το επιθυμούν όλοι εκείνοι που οδηγούν το άρμα της κοινωνίας.

15.20. Οι δικαστές μας θα πρέπει να γνωρίζουν ότι, αν θέλουν να καυχηθούν για κάποια ανόητη ευσπλαχνία, θα παραβιάσουν το νόμο της δικαιοσύνης, η οποία θεσπίστηκε για να συγκρατεί τους ανθρώπους, τιμωρώντας τα σφάλματά τους και όχι για να επιδεικνύει ο δικαστής την ψυχική του αγαθότητα. Τα προτερήματα αυτά επιτρέπεται να τα δείχνει κανείς στον ιδιωτικό βίο, όχι όμως και στο δημόσιο, που αποτελεί τη βάση της διαπαιδαγώγησης του ανθρώπινου βίου.

15.21. Οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν θα υπηρετούν πάνω από τα 55 χρόνια, πρώτον γιατί οι μεγαλύτεροι σε ηλικία επιμένουν με περισσότερο πείσμα στις προσχηματισμένες γνώμες τους και δείχνουν λιγότερη υπακοή στις νέες διατάξεις, και δεύτερον γιατί θα έχουμε τη δυνατότητα να ανανεώνουμε το προσωπικό μας με άτομα τα οποία θα υποτάσσονται ευκολότερα σε μας. Εκείνος που θα θέλει να διατηρήσει τη θέση του, θα μας υπακούει τυφλά, για να είναι άξιος της εϋνοιάς μας.

15.22. Γενικά μιλώντας, οι δικαστές θα εκλέγονται από μας και θα προέρχονται από εκείνες τις τάξεις των ανθρώπων που θα γνωρίζουν καλά ότι η αποστολή τους θα είναι να εφαρμόζουν τους νόμους και να τιμωρούν και όχι να ζημιώνουν το κράτος, επιδεικνύοντας την επιείκεια που περιμένουν οι άνθρωποι. Επίσης οι προαγωγές θα χρησιμοποιηθούν για να διαλυθεί η ενωτική συναδελφική αλληλεγγύη και για να εξαναγκαστούν όλοι να αποσιωθούν στα συμφέροντα της κυβέρνησης που υπηρετούν και από την οποία εξαρτάται η τύχη τους. Η νέα γενιά των δικαστών θα εκπαιδευ-

Ο προσδιορισμός της ηλικίας είναι ίσως ένδειξη για το πόσο ζούσαν οι άνθρωποι τότε.

τεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να αποφεύγονται οι καταχρήσεις που θα θίγουν την κατεστημένη τάξη των σχέσεων ανάμεσα σε μας και τους υπηκόους μας. Στις μέρες μας οι δικαστές, επειδή δεν καταλαβαίνουν τον προορισμό τους δείχνουν επιείκεια σε όλα τα εγκλήματα. Οι σημερινοί κυβερνήτες, όταν διορίζουν τους δικαστές στα αξιώματά τους, δεν φροντίζουν να τους εμπνεύσουν το αίσθημα του καθήκοντος, που θα αξιώσουν από αυτούς. Με δυο λόγια δεν θέλουμε να αποδώσουμε δίκαιο, αλλά παραδειγματική τιμωρία εκείνων που θα παρεμβαίνουν τους απλούς μας νόμους.

15.23. Όπως τα θηρία στέλνουν τα μικρά τους για αναζήτηση λείας, έτσι και οι άνθρωποι τοποθετούν τους υπηκόους τους σε θέσεις υπευθυνότητας και εξουσίας, χωρίς να μπου οι ίδιοι στον κόπο να σκεφτούν και κατόπιν να τους εξηγήσουν το λόγο για τον οποίο υπάρχει η θέση αυτή. Γι' αυτό και οι κυβερνήσεις τους καταστρέφονται από τις ίδιες τους τις δυνάμεις, από τις πράξεις δηλαδή της διοίκησής τους.

15.24. Από τα αποτελέσματα των πράξεων αυτών απορρέει ένα επιπλέον δίδαγμα για το πολίτευμά μας. Να απομακρύνουμε από όλες τις θέσεις της διοίκησής μας όλες τις φιλελεύθερες ιδέες, να αναλάβουμε εμείς οι ίδιοι την επιμόρφωση των υπαλλήλων μας και τέλος να γίνονται δεκτοί στις θέσεις αυτές άνθρωποι με μεγάλη εμπειρία στην άσκηση της διοικητικής εξουσίας. Μπορεί κανείς ίσως να παρατηρήσει πως η απομάκρυνση παλιών υπαλλήλων θα μας στοιχίσει ακριβά. Σε αυτό θα απαντήσουμε ότι πρώτον οι απολυμένοι θα απορροφηθούν σε κάποια ιδιωτική υπηρεσία και δεύτερον ότι το κράτος μας δεν θα φοβηθεί τις υπερβολικές δαπάνες, εφόσον ο χρυσός θα βρισκε-

Εδώ δίνει οδηγίες και λεπτομέρειες για τα κατώτατα στρώματα της παγκόσμιας διοίκησης.

ται στα χέρια μας.

15.25. Η απολυταρχία μας θα είναι συνεπής σε όλα. Η θέλησή μας θα είναι σεβαστή και χωρίς αντιρρήσεις, ό,τι διατάζουμε θα εκτελείται. Δεν θα λαμβάνουμε υπόψη καμία αντίρρηση και καμία δυσαρέσκεια, και κάθε εξέγερση θα καταπνίγεται και θα τιμωρείται παραδειγματικά. Επίσης το δικαίωμα της αναίρεσης δε θα ασκείται πλέον από το λαό, αλλά από εμάς τους κυβερνήτες για να μη δημιουργείται η εντύπωση στο λαό ότι στηρίζουμε τις άδικες αποφάσεις των δικαστών μας. Αν όμως συμβεί κάτι τέτοιο, εμείς οι ίδιοι θα ακυρώσουμε την απόφαση αυτή τιμώντας τόσο παραδειγματικά τον δικαστή που δεν αντιλήφθηκε το καθήκον και τον προορισμό του, ώστε να μην επαναληφθούν ποτέ στο μέλλον παρόμοιες περιπτώσεις. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι θα γνωρίζουμε και την πιο μικρή λεπτομέρεια στον τρόπο άσκησης της διοικητικής λειτουργίας και ότι αρκεί να επαγρυπνούμε, για να μένει ευχαριστημένος ο λαός που απαιτεί από εμάς καλή κυβέρνηση και καλό υπάλληλο.

15.26. Η κυβέρνησή μας θα έχει στο πρόσωπο του κυβερνήτη την όψη πατριαρχικής και πατρικής εποπτείας. Ο λαός μας και οι υπήκοοί μας θα βλέπουν στο πρόσωπό του έναν πατέρα που μεριμνά για όλες τις ανάγκες, για όλες τις πράξεις, για όλες τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ υπηκόων και κυβέρνησης. Ποτισμένος ο λαός από τη σκέψη ότι επιθυμούμε να ζήσουμε ειρηνικά, δε θα απορρίψει την κηδεμονία και την καθοδήγηση αυτή. Η απολυταρχία της κυβέρνησής μας θα αναγνωριστεί με έναν σεβασμό που θα αγγίζει τη λατρεία, ιδιαίτερα αν ο λαός πειστεί ότι η εξουσία μας δεν αντικαθίσταται από την εξουσία των υπαλλήλων της που παραμένουν

τυφλά πιστοί σε αυτήν. Όλοι θα είναι πέρα για πέρα ευχαριστημένοι, γιατί θα έχουμε κανονίσει τα πάντα στη ζωή τους, σαν φρόνιμοι γονείς που θέλουν να αναθρέψουν τα παιδιά τους με το αίσθημα του καθήκοντος και της υπακοής. Οι λαοί σε σύγκριση με τα μυστικά της πολιτικής μας, είναι πάντα ανήλικα παιδιά, όπως και οι κυβερνήσεις τους.

15.27. Όπως βλέπετε βασιζώ την κυριαρχία μας πάνω στο δικαίωμα και το καθήκον. Το δικαίωμα εκπλήρωσης του καθήκοντος είναι το πρώτιστο δικαίωμα μιας κυβέρνησης, η οποία φέρεται στους υπηκόους της με τρόπο πατρικό. Έχει χρέος να χρησιμοποιεί το δίκαιο του ισχυρότερου, προκειμένου να κατευθύνει την ανθρωπότητα σε μια τάξη που καθορίζεται από την ίδια τη φύση και χαρακτηρίζεται από την υπακοή. Τα πάντα στον κόσμο υπακούουν, αν όχι στους ανθρώπους, τουλάχιστον στις περιστάσεις ή στην ιδιαίτερη φύση και σε κάθε περίπτωση στον ισχυρότερο. Ας γίνουμε λοιπόν ισχυρότεροι, για να πετύχουμε το επιθυμητό. Πρέπει να μάθουμε να θυσιάζουμε αδιάστατα κάποια μεμονωμένα άτομα, ακόμη και παραβιάζοντας την κατεστημένη τάξη, γιατί υπάρχει μεγάλη αναμορφωτική δύναμη στην παραδειγματική τιμωρία του κακού.

15.28. Όταν ο βασιλιάς μας και υιός μου βάλει πάνω στο κεφάλι του το στέμμα που θα του προσφέρει η ανθρωπότητα, θα γίνει πατριάρχης του κόσμου. Τα αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών μας θύματα δε μπορούν να φτάσουν ποτέ τον αριθμό των θυμάτων που προσφέρθηκαν για πολλούς αιώνες στην μανία των μεγαλείων και των φιλοδοξιών των Ελ. Ο βασιλιάς μας θα βρίσκεται σε διαρκή επικοινωνία με το λαό. Θα απευθύνει σε αυτόν λόγους από το βήμα, οι οποίοι θα μεταφέρο-

Στην 15,29 φαίνεται ο τελικός τον σκοπός. Δεν μιλάει ούτε για χρήματα ούτε για πλούτο.

νται παντού, στα πέρατα της οικουμένης με την τρέχουσα τεχνολογία.

15.29 Όταν όλα ολοκληρωθούν, τότε οι άνθρωποι θα λατρέψουν εμάς και θα απορρίψουν τον Δημιουργό. Τότε θα έχουμε πετύχει την απόλυτη νίκη.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

16.1 Κάτω από την προοπτική της καταστροφής κάθε ξένης συγκεντρωτικής δύναμης, θα καταργήσουμε τα πανεπιστήμια, τα οποία αποτελούν τον πρώτο σταθμό του συγκεντρωτισμού και θα ιδρύσουμε νέα με διαφορετική μορφή. Οι Πρυτάνεις και οι καθηγητές τους θα προετοιμάζονται μυστικά για το έργο τους και θα τους δίνονται μυστικά, λεπτομερή προγράμματα συγκεκριμένων ενεργειών και πράξεων, από τα οποία δεν θα μπορούν να παρεκκλίνουν ούτε κατά μια κεραία. Επιπλέον, θα διορίζονται με ιδιαίτερη προσοχή και θα εξαρτώνται εξ ολοκλήρου από την κυβέρνηση.

16.2 Θα αποκλείσω με από τη διδασκαλία το πολιτικό δίκαιο και οποιαδήποτε αναφορά σε πολιτικά ζητήματα. Αυτά τα ζητήματα θα διδάσκονται μόνο σε μερικές δεκάδες προσώπων που θα εκλέγονται λόγω εξαιρετικών προσόντων.

Από τα πανεπιστήμια δεν πρέπει να αποφοιτούν παιδάκια, που συντάσσουν τα συνταγματικά νομοσχέδια με τον τρόπο που θα συνέθεταν κωμωδίες ή τραγωδίες ή που ασχολούνται με πολιτικά ζητήματα, για τα οποία ούτε και οι γονείς τους δεν έχουν ιδέα. Η κακή γνώση, που οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν για τα πολιτικά ζητήματα, δημιουργεί ουτοπιστές και κακούς πολίτες. Μπορείτε και μόνοι σας να καταλάβετε σε ποια κατάσταση έφερε τους

Τα πανεπιστήμια στις μέρες μας, υποτίθεται ότι “γαλονχούν πολιτικά και κοινωνικά” τους πολίτες. Παραμύθια για καθυστερημένους!!!

Όλες οι δήθεν πολιτικές κινήσεις είναι ανούσιες και χωρίς κανένα πολιτικό και κοινωνικό αντίκτυπο, ελεγχόμενες απόλυτα από το σύστημα.

ανθρώπους η γενική μόρφωσή τους. Αναγκαστήκαμε να εισάγουμε στη μόρφωσή τους όλες εκείνες τις αρχές, που τόσο πετυχημένα εξασθένησαν την κοινωνική τους συνοχή. Όταν θα βρισκόμαστε στην εξουσία, θα αποκλείσει - με από την εκπαίδευση όλα εκείνα τα στοιχεία, που θα μπορούσαν να προκαλέσουν αναταραχές και από τη νεολαία θα δημιουργήσουμε παιδιά, που θα υπακούν στους νόμους και θα αγαπούν τον κυβερνήτη τους σαν στήριγμα και σαν ελπίδα ειρήνης και ευτυχίας.

16.3 Θα αντικαταστήσουμε με τη μελέτη του προγράμματος του μέλλοντος τον κλασικισμό, καθώς και τη μελέτη της αρχαίας ιστορίας, η οποία δημιουργεί περισσότερα κακά παρά καλά παραδείγματα. Θα διαγράψουμε από τη μνήμη των ανθρώπων όλα τα δυσάρεστα σε μας γεγονότα των περασμένων χιλιετηρίδων, διατηρώντας μόνον εκείνα που ζωγραφίζουν τα σφάλματα των κυβερνήσεων των ανθρώπων. Θα παρουσιάσουμε τους Ελ σαν ανύπαρκτες γραφικές μορφές και βεβαίως θα φροντίσουμε να καταστεί άγνωστη η ύπαρξη των Ελοχίμ. Ο πρακτικός βίος της φυσικής κοινωνικής τάξης, οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, η μη υποχρεωτική αποφυγή των κακών και εγωιστικών πράξεων, οι οποίες μπορεί να σπέρνουν το σπόρο του κακού και άλλα μαθήματα με παρόμοιο παιδαγωγικό χαρακτήρα θα βρίσκονται στην κορυφή του εκπαιδευτικού προγράμματος, το οποίο θα είναι διαφορετικό για κάθε επάγγελμα και σε καμία περίπτωση δεν θα γενικεύει την εκπαίδευση. Αυτή η τελευταία τοποθέτησή μας έχει ξεχωριστή σπουδαιότητα.

16.4 Κάθε κοινωνική τάξη θα διαπαιδαγωγείται μέσα σε αυστηρά καθορισμένα πλαίσια ανάλογα με τον προορισμό της ή την εργασία

Πράγματι! Οι Ολύμπιοι δεν είναι γνωστοί στον κόσμο με την πραγματική τους ιδιότητα, αλλά σαν ανύπαρκτοι ψευτοθεοί για μερικούς δήθεν αφελείς ειδωλολάτρες.

Πολλοί μάλιστα «γιαχβεδιστές» φανατικοί ισχυρίζονται ότι ούτε οι Ολύμπιοι υπήρξαν, ούτε ίσως και οι Έλληνες, αφού Έλλην, λένε, σημαίνει απλά ειδωλολάτρης.

της. Μόνον οι μέγалоφυεις κατόρθωναν και κατορθώνουν να αλλάζουν κοινωνική τάξη. Το να επιτραπεί η διείσδυση ατόμων και η κατάληψη ανώτερων κοινωνικών τάξεων από ανάξιους, που λόγω καταγωγής και επαγγέλματος ανήκουν στις κατώτερες τάξεις, είναι καθαρός παραλογισμός. Γνωρίζετε πού κατέληξαν οι άνθρωποι που επέτρεψαν να συμβεί αυτή η παράλογη μετακίνηση ατόμων ταπεινής καταγωγής σε ανώτερες κοινωνικές τάξεις και στην κορυφή της κοινωνικής ιεράρχησης.

16.5 Για να πάρει η κυβέρνηση τη θέση που της αρμόζει στις καρδιές των υπηκόων της θα πρέπει για όσο διάστημα κυβερνά να γνωστοποιεί στο λαό σε σχολεία ή στις δημόσιες πλατείες τα καθήκοντά της, τους τρόπους με τους οποίους η δράση εξασφαλίζει το γενικό καλό, τη σπουδαιότητα της κυριαρχίας της, το μεγαλείο της. Στις συγκεντρώσεις αυτές και στις γιορτές οι καθηγητές θα κάνουν ελεύθερες - υποτίθεται - διαλέξεις σχετικά με τις ανθρώπινες σχέσεις, τους νόμους της μίμησης, τα δεινά που προκαλούνται από τον χωρίς όρια ανταγωνισμό και τέλος γύρω από τη φιλοσοφία όλων αυτών των νέων θεωριών, που είναι άγνωστες ακόμη στον κόσμο. Τις θεωρίες αυτές θα τις χρησιμοποιήσουμε για να προσελκύσουμε στην πίστη μας τους ανθρώπους. Όταν θα τελειώσω την έκθεση του προγράμματος της δράσης μας στο παρόν και στο μέλλον, θα σας αναπτύξω τη βάση όλων αυτών των θεωριών.

Με λίγα λόγια γνωρίζοντας από την πείρα πολλών χιλιάδων ετών ότι οι άνθρωποι κατευθύνονται και ζουν μέσα από ιδέες και ότι οι ιδέες μεταδίδονται εδώ και χιλιετίες μέσα από τη μόρφωση, θα απορροφήσουμε τις τελευταίες αναλαμπές της ελεύθερης σκέψης και θα την κατευθύνουμε στα πράγματα και στις ιδέες

που μας εξυπηρετούν, φροντίζοντας να λειτουργεί για τα συμφέροντά μας. Το σύστημα κατάπνιξης της σκέψης μπήκε ήδη σε εφαρμογή με τη μέθοδο που ονομάσαμε διδασκαλία μέσω εικόνων και μεταβάλλει τους ανθρώπους σε υπάκουα ζώα, που δεν θα σκέφτονται, αλλά θ' αναμένουν τις παραστάσεις των αντικειμένου για ν' αντιληφθούν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

17.1 Το δικηγορικό επάγγελμα δημιουργεί ανθρώπους ψυχρούς, σκληρούς, αλαζόνες, χωρίς αρχές, οι οποίοι παραμένουν πάντα σ' ένα καθαρά απρόσωπο επίπεδο. Χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να κερδίσουν και δεν υπολογίζουν το κοινωνικό καλό. Αναλαμβάνουν την υπεράσπιση οποιασδήποτε υπόθεσης κατεκμεταλλευόμενοι τις ελαστικότητες της δικονομίας, προσπαθούν να πετύχουν την αθώωση του πελάτη τους με κάθε τρόπο. Γι' αυτό, λοιπόν, θα επιτρέψουμε την άσκηση του επαγγέλματος αυτού σε στενά πλαίσια και θα μεταβάλλουμε τα μέλη του σε εκτελεστικά όργανα. Οι δικηγόροι, όπως και οι δικαστές, δεν θα έχουν δικαίωμα να επικοινωνούν με τους υπόδικους. Θα αναλαμβάνουν τις δικαστικές υποθέσεις και θα τις αναλύουν σύμφωνα με τα υπομνήματα και τα στοιχεία των δικαστικών ανακρίσεων, θα υπερασπίζονται τους πελάτες τους μετά την ανάκρισή τους ενώπιον του δικαστηρίου και αφού διευκρινιστούν τα γεγονότα. Θα αμείβονται ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της υπεράσπισης. Έτσι θα εξασφαλίσουμε μια τίμια αμερόληπτη υπεράσπιση καθοδηγούμενη από αποδείξεις και όχι από συμφέρον. Αυτό θα είναι και το τέλος της διαφθοράς, που παρατηρείται σε δικαστικούς

Μου θυμίζει το σύγχρονο τρόπο εκπαίδευσης των λαϊκών μαζών, όχι απλά στα σχολεία με τα «στημένα» εκπαιδευτικά προγράμματα, αλλά μπροστά στις οθόνες των τηλεοράσεων που αποχαυνώνουν τους πάντες.

Το αντίστοιχο για την εποχή μας θα ήταν «η επιρροή της Χριστιανικής Εκκλησίας». Αυτά όμως γράφηκαν την εποχή των Ελοχίμ.

Ζήσαμε πρόσφατα το μεγάλο χτύπημα, της ιερατικής τάξης μέσω των «ροζ παπάδων». Αυτό όμως είναι και το μόνο που μπορεί να κάνει ο Σαμαέλ. Μπορεί να χτυπήσει τους παπάδες, όχι όμως τον Χριστό. Μπορεί να χτυπήσει τις ασυναρτησίες που λένε και γράφουν οι «ειδικοί θεολόγοι», όχι όμως την αλήθεια του Θεού. Ταπεινώση και αγάπη στον πλησίον. Μήπως τότε δεν χρειάζεται η «μυστηριακή ζωή» της Εκκλησίας; Θα αναρωτηθούν κάποιοι. Όχι, είναι η απάντηση. Έχει ακοδειχθεί στην πράξη ότι έχουμε ανάγκη από μία μέθοδο προσέγγισης του Θεού. Αυτή μας την δίνει η Ορθοδοξία.. Κάποτε ρώτησα έναν γέροντα για το πού θα πάει η

παρέδρους, οι οποίοι δεν θα δίνουν πλέον τη συγκατάθεσή τους να δικαιώνεται εκείνος που πληρώνει.

17.2 Φροντίσαμε ήδη να καταστρέψουμε την επιρροή της Ελοχμικής ιερατικής τάξης και να προκαλέσουμε την αποτυχία της αποστολής της, γιατί διαφορετικά θα μας δημιουργούσε πολλά και σοβαρά προβλήματα. Η επιρροή της στο λαό καθημερινά μειώνεται. Η ελευθερία της συνείδησης έχει ήδη διακηρυχτεί παντού. Επομένως, ελάχιστα χρόνια απομένουν μέχρι την πλήρη κατάρρευσή της. Ακόμη πιο εύκολα θα νικήσουμε τις άλλες θρησκείες, με τις οποίες είναι πολύ νωρίς να ασχοληθούμε. Θα περιορίσουμε τα ιερατεία και τους ιερείς σε τόσο στενά πλαίσια, ώστε η επιρροή τους να είναι μηδαμινή σε σύγκριση με αυτή που είχαν κάποτε, όταν οι Ελοχίμ κυβερνούσαν τη Γη.

17.3 Όταν θα φτάσει η στιγμή να καταστρέψουμε τα ιερατεία, ο δάκτυλος κάποιου αόρατου χεριού θα τα δείξει στους λαούς. Αλλά όταν οι λαοί ορμήσουν εναντίον τους, θα εμφανιστούμε σαν υπερασπιστές τους, για να μην επιτρέψουμε να χυθεί αίμα. Με αυτόν τον αντιπερισπασμό θα διεισδύσουμε στο εσωτερικό του φρουρίου, από όπου δεν θα βγούμε, παρά μόνον όταν πετύχουμε την ολοκληρωτική του καταστροφή.

17.4 Ο βασιλιάς μας και υιός μου θα είναι ο αληθινός αρχιερέας της οικουμένης, ο Πατριάρχης ενός παγκόσμιου ιερατείου. Εφόσον, όμως, η νεολαία δεν έχει ανατραφεί ακόμη με τις νέες μεταβατικές αντιλήψεις, αλλά ούτε και με τις δικές μας, δεν θα ριξουμε φανερά τα ιερατεία που υπάρχουν, αλλά θα αγωνιστούμε εναντίον τους χρησιμοποιώντας την κριτική και τη δημιουργία διχονοιών.

17.5 Γενικά, ο σύγχρονος τύπος μας θα αποκαλύπτει με τις πιο άσχημες λέξεις κρατικές και θρησκευτικές υποθέσεις, την ανικανότητα των ανθρώπων, για να τους δυσφημίσει με κάθε τρόπο, με εκείνο τον τρόπο που γνωρίζει η μεγαλοφυής φυλή των Ναχρμπέν.

Το πολίτευμά μας θα είναι η ενσάρκωση της βασιλείας του Βισνού, ο οποίος θα είναι και το σύμβολό μας. Με καθένα από τα εκατό χέρια μας θα κρατάμε και ένα ελατήριο της κοινωνικής μηχανής. Θα αντιλαμβανόμαστε τα πάντα χωρίς τη βοήθεια της επίσημης αστυνομίας, την οποία έχουμε οργανώσει με τέτοιο τρόπο, ώστε σήμερα να εμποδίζει τις κυβερνήσεις να βλέπουν.

17.6 Στο πρόγραμμά μας το ένα τρίτο των υπηκόων μας θα επιβλέπει τους άλλους κινούμενο από την αίσθηση του καθήκοντος και επιθυμώντας να υπηρετήσει θεληματικά το κράτος. Δεν θα θεωρείται ατιμία να είναι κάποιος κατάσκοπος ή καταδότης. Αντίθετα, αυτό θα είναι αξιέπαινο, οι αβάσιμες όμως καταγγελίες θα τιμωρούνται σκληρά, για να μη γίνεται κατάχρηση αυτού του δικαιώματος.

Οι πράκτορές μας θα επιλέγονται τόσο από την ανώτερη όσο και από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις, από τον κύκλο της διοικητικής τάξης, από εκδότες, τυπογράφους, βιβλιοπώλες, υπαλλήλους, εργάτες, υπηρέτες και άλλους.

17.7 Η στερημένη από δικαιώματα αστυνομία, επειδή δεν θα εξουσιοδοτείται να ενεργεί από μόνη της, θα χάσει τη δύναμή της και θα μαρτυρεί ή θα καταγγέλλει. Η εξακρίβωση των καταθέσεών της και οι συλλήψεις θα εξαρτώνται από ένα υπεύθυνο όμιλο ελεγκτών των αστυνομικών καταθέσεων. Οι ίδιες οι συλλήψεις θα διενεργούνται από τη χωροφυλακή και

«κατάντια» στην Εκκλησία και μου απάντησε με μία παραβολή: «Είχε πέσει, λέει, μεγάλη αρρώστια και όλοι έτρεχαν στα νοσοκομεία να σωθούν. Κι εκεί όμως είχαν αρρωστήσει οι γιατροί και οι νοσοκόμες. Η σωτηρία όμως πάλι από τα νοσοκομεία ήρθε».

*Βισνού - Εκατόχειρ
Νεφελίμ*

*Προτείνει δημοσίους
υπαλλήλους με την ειδικότητα του «ρουφιάνου».*

τη δημοτική αστυνομία. Όποιος δεν αναφέρει αυτά που είδε και άκου σε σχετικά με διάφορα πολιτικά ζητήματα, θα θεωρείται δράστης και ένοχος συμμετοχής και απόκρυψης.

17.8 Όπως σήμερα οι αδελφοί μας είναι υποχρεωμένοι με δική τους ευθύνη να καταγγέλλουν στην κοινότητά τους αποστάτες ή τα πρόσωπα, που σχεδιάζουν κάτι εναντίον της κοινότητας, έτσι και στο παγκόσμιο κράτος μας οι υπήκοοί μας θα είναι υποχρεωμένοι πάντοτε να εξυπηρετούν το κράτος σε κάθε περίπτωση.

17.9 Μια τέτοια οργάνωση θα εξαφανίσει τις καταχρήσεις της εξουσίας, τη διαφθορά, τα διάφορα συμβούλια και τις θεωρίες μας για πανανθρώπινα δικαιώματα, που αφήσαμε να εισχωρήσουν στις συνήθειες των ανθρώπων. Πώς αλλιώς, όμως, θα μπορούσαμε να πετύχουμε τον πολλαπλασιασμό των ανωμαλιών στη διοίκησή τους; Με ποια άλλα μέσα; Σπουδαιότερα από όλα τα όργανα είναι εκείνα, στα οποία έχει ανατεθεί η διατήρηση και η αποκατάσταση της τάξης. Σε αυτά θα δίνουμε τη δυνατότητα να αναπτύσσουν τις κακές συνήθειες, να τις αποδεικνύουν και να κάνουν κατάχρηση της δύναμής τους. Έτσι όλοι θα ρίχνουν το φταίξιμο για την υπέρμετρη βία στα σώματα ασφαλείας, ενώ την ευθύνη των ενεργειών τους θα έχουμε εμείς. Μην ξεχνάτε, πρέπει να ενεργούμε από το παρασκήνιο. Μέχρι να ορισθεί ο παγκόσμιος βασιλιάς, απλά δεν υπάρχουμε. Όσους μιλούν για εμάς θα τους ονομάζουμε γραφικούς, φαντασιόπληκτους και ακραίους κινδυνολόγους.

Εδώ μάλλον για μένα μιλάει.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ

18.1 Όταν θα υπάρχει ανάγκη να ενισχύσου-

με τα μέτρα της αστυνομικής ασφάλειας, τα οποία φθείρουν πολύ γρήγορα το γόητρο της εξουσίας, θα υποκινήσουμε φαινομενικές αναταραχές και εκδηλώσεις δυσαρέσκειας, που θα εκφράζονται από επιτήδειους ρήτορες. Πρόσωπα με τις ίδιες απόψεις και τα ίδια αισθήματα θα ενωθούν με αυτούς. Έτσι θα εξασφαλίσουμε κάθε δικαιολογία για να διατάξουμε έρευνες κατ' οίκον και επιτηρήσεις, χρησιμοποιώντας τους πράκτορες, που έχουμε στις χρήσιμες αστυνομίες των ανθρώπων.

18.2 Επειδή οι περισσότεροι συνωμότες ενεργούν από αγάπη για το επάγγελμα και τη φλυαρία, δεν θα τους ενοχλήσουμε πριν αναλάβουν οποιαδήποτε δράση, θα αρκεστούμε να εισαγάγουμε στον κύκλο τους όργανα επιτήρησης..... Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι το γόητρο της εξουσίας μειώνεται κάθε φορά που αποκαλύπτεται ότι υπάρχουν συνωμότες στους κόλπους της κοινωνίας. Κάτι τέτοιο αποδεικνύει την ομολογία της αδυναμίας της ή το χειρότερο, την άδικη υπόστασή της. Γνωρίζετε ότι καταστρέψαμε το γόητρο των τωρινών βασιλέων με συχνές απόπειρες και κτυπήματα των πρακτόρων μας, οι οποίοι αποτελούν και τα τυφλά πρόβατα του κοπαδιού μας. Είναι εύκολο να εξωθείται κανείς στο έγκλημα, αν χρησιμοποιηθούν κάποιες φιλελεύθερες εκφράσεις πολιτικής χροιάς. Θα εξαναγκάσουμε τις κυβερνήσεις να αναγνωρίσουν την αδυναμία τους, καθώς θα υπερτονίζουμε τη σημασία και τις συνέπειες της λήψης ισχυρών μέτρων ασφαλείας, καταστρέφοντας τελικά με αυτές τις τακτικές το γόητρό τους. Τα αυστηρά μέτρα να θυμάστε ότι ισχυροποιούν τις κυβερνήσεις στα μάτια του λαού. Εμείς θα διαδίδουμε ότι είναι αντιλαϊκό και ασύμφορο πολιτικά, ώστε καμία κυβέρνηση να μην τολμά να λάβει

Εδώ αποκαλύπτει ένα μεγάλο μυστικό. «Τα αυστηρά μέτρα, ισχυροποιούν τις κυβερνήσεις στα μάτια του λαού». Για να μην ισχυροποιούνται λοιπόν οι κυβερνήσεις, ανακαλύφθηκε η έννοια του δήθεν πολιτικού κόστους που κανείς δεν θέλει να το επωμισθεί παρά το ότι είναι ανί)παρκτο στην πράγματι κό τη τα.

τέτοια μέτρα.

18.3 Η κυβέρνησή μας θα φρουρείται από κάποια σχεδόν αόρατη φρουρά, γιατί δεν θα παραδεχόμαστε ούτε καν σαν σκέψη ότι μπορεί να υπάρχει εναντίον της κάποια δύναμη, την οποία δεν μπορεί να αντιπαλέψει και γι' αυτό φυλάγεται.

Αν παραδεχτούμε τη σκέψη αυτή, όπως δέχτηκαν να κάνουν οι άνθρωποι, θα υπογράψαμε τη θανατική καταδίκη αν όχι του ίδιου του ηγέτη, τουλάχιστον της δυναστείας του για το προσεχές μέλλον.

Σύμφωνα με αυστηρά τηρούμενα προσχήματα, ο κυβερνήτης μας θα ισχυρίζεται ότι θα χρησιμοποιεί την εξουσία του μόνο για το καλό του λαού και όχι για να εξυπηρετεί προσωπικά ή δυναστειακά συμφέροντα. Με την τήρηση όλων αυτών των προσχημάτων ο ίδιος ο λαός θα προστατεύει και θα τιμά την εξουσία του. Ο κυβερνήτης θα εκτιμάται και θα περισώζεται από τους ίδιους τους υπηκόους του. Θα τον λατρεύουν, γιατί θα έχουν πειστεί ότι από αυτόν εξαρτάται η τάξη της κοινωνικής οικονομίας και η ευημερία του κάθε πολίτη.

18.4 Φανερή φρούρηση του βασιλιά ισοδυναμεί με αναγνώριση της αδυναμίας της κυβερνητικής οργάνωσης.

Ο βασιλιάς μας, όταν θα βρίσκεται ανάμεσα στο λαό, θα περιστοιχίζεται πάντοτε από μεγάλο αριθμό ανδρών και γυναικών, οι οποίοι δήθεν τυχαία και εξαιτίας της περιέργειάς τους θα πιάνουν τις πρώτες σειρές γύρω του και μάλιστα θα κρατούν και άλλες σειρές, για να τηρούν την τάξη. Αυτό είναι άριστο παράδειγμα τήρησης της τάξης. Αν βρεθεί κάποιος από το λαό, που θα εκλιπαρεί και θα προσπαθεί να παρουσιάσει κάποια αναφορά του ανοίγοντας δρόμο ανάμεσα στις γραμμές, τα άτομα που

*Ο Αντίχριστος θα έλθει
σαν λαοπρόβλητος και
αγαπητός ηγέτης.*

βρίσκονται στην πρώτη σειρά παίρνουν την αναφορά και μπροστά στα μάτια του την παραδίδουν στο βασιλιά. Έτσι όλοι καταλαβαίνουν πώς κάθε αίτημα που παρουσιάζεται φτάνει στον προορισμό του και ασκείται έλεγχος από αυτόν τον ίδιο τον ηγέτη. Το κύρος της εξουσίας μας απαιτεί να φτάσει ο λαός στο σημείο να χρησιμοποιεί εκφράσεις όπως «αν ο βασιλιάς το γνώριζε» ή «όταν ο βασιλιάς το μάθει».

18.5 Η συγκρότηση επίσημης φρουράς εξαφανίζει το μυστικό γόητρο της εξουσίας. Οποιοσδήποτε είναι οπλισμένος με αρκετό θάρρος, γνωρίζει τη δύναμή του και θεωρεί τον εαυτό του κάτοχο εξουσίας. Ο ταραχοποιός περιμένει την ευκαιρία να προβεί σε απόπειρες εναντίον εκείνης της εξουσίας που φυλάσσεται φανερά. Διδάσκουμε βέβαια άλλα πράγματα στους ανθρώπους, όμως βλέπουμε πού τους έχουν οδηγήσει τα φανερά μέτρα ασφαλείας.

18.6 Με την πρώτη υπόνοια βάσιμη ή αβάσιμη θα συλλαμβάνουμε τους εγκληματίες. Ο φόβος του λάθους δεν μπορεί να είναι σοβαρός λόγος για να δώσουμε δυνατότητες διαφυγής σε άτομα ύποπτα για εγκλήματα κοινά ή πολιτικά, τα οποία και αμείλικτα θα πατάξουμε.

18.7 Εάν τελικά παραβιάσουμε για λίγο την τάξη των πραγμάτων και αποδεχτούμε την εξέταση των αιτιών και την ύπαρξη ελαφρυντικών στα κοινά εγκλήματα, δεν είναι δυνατόν να ακολουθήσουμε την ίδια τακτική και με άτομα που ασχολούνται με κρατικές υποθέσεις και ζητήματα, που μόνον η κυβέρνηση είναι σε θέση να καταλαβαίνει σε βάθος. Αν και οι κυβερνήσεις των ανθρώπων δεν είναι ακόμη σε θέση να αντιλαμβάνονται την αληθινή πολιτική.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ

19.1 Εμείς, μολονότι δεν επιτρέπουμε να ασχολείται ο καθένας άμεσα με την πολιτική, θα προκαλούμε όμως και θα επιζητούμε αιτήματα και αναφορές που θα απαιτούν από την κυβέρνηση να βελτιώσει την κατάσταση του λαού.

19.2 Μ' αυτόν τον τρόπο θα έχουμε τη δυνατότητα να κατανοήσουμε τα ελαττώματα και τις προσδοκίες των υπηκόων μας, στους οποίους θα ανταπαντούμε είτε με την εκτέλεση των σχεδίων που θα μας προτείνουν ή είτε με δικαιολογημένη άρνηση που θα αποδεικνύει την προφανή άγνοια των συντακτών.

19.3 Οι επαναστάσεις είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν σαν ένα γαύγισμα μικρού σκυλιού εναντίον ενός ελέφαντα. Σε μια κοινωνικά οργανωμένη κυβέρνηση τα σκυλάκια θα συνηθίσουν να κουνάνε την ουρά μόλις εμφανίζεται ο ελέφαντας.

19.4 Για να αφαιρέσουμε από το πολιτικό έγκλημα το γόητρο της ανδρείας, θα καθίζουμε στο ειδώλιο των κατηγορουμένων δίπλα στους ταπεινούς εγκληματίες, τους πολιτικούς μας αντιπάλους.

19.5 Η κοινή γνώμη θα συγχυστεί βλέποντας να συγκαταλέγονται στην κοινή κατηγορία των εγκληματιών και οι πολιτικοί αμφισβητίες. Είμαστε διατεθειμένοι και ελπίζω ότι το έχουμε κατορθώσει να εμποδίσουμε τους ανθρώπους να καταπολεμούν τις επαναστάσεις.

19.6 Διαφημίσαμε μέσω του τύπου, των δημοσιευμένων λόγων μας και των δελεαστικών εγχειριδίων ιστορίας, το μαρτύριο που δοκίμασαν οι επαναστάτες για το κοινό καλό. Αυτή η διαφήμιση αύξησε τις τάξεις των φίλε-

Σύγχρονα παραδείγματα ο Μιλόσεβιτς και ο Σαντάμ Χονσεϊν.

λευθέρων και έριξε χιλιάδες ανθρώπους στο κοπάδι μας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ

20.1 Το οικονομικό μας πρόγραμμα το οποίο κράτησα για το τέλος της έκθεσης μου, είναι ο πιο δύσκολος, ο πιο ψηλός και πιο αποφασιστικός άξονας της προσπάθειάς μας.

20.2 Αρχίζοντας την εξέταση αυτού του προγράμματος θα σας υπενθυμίσω ότι το σύνολο των πράξεών μας είναι ζήτημα ποσών.

20.3 Όταν θα έλθει η βασιλεία μας, η απολυταρχική μας κυβέρνηση θα αποφύγει για λόγους προστασίας να επιβαρύνει υπερβολικά με φόρους τις λαϊκές μάζες και δεν θα ξεχάσει το πατρικό και προστατευτικό της ρόλο. Επειδή η κυβερνητική οργάνωση στοιχίζει ακριβά, πρέπει αν βρεθούν τα αναγκαία μέσα για να σχεδιαστεί με επιμέλεια η οικονομική ισορροπία.

20.4 Στο κράτος μας ο βασιλιάς μας θα αποτελεί τον μόνο νομικό εκπρόσωπο κάθε νόμιμης ιδιοκτησίας. Θα μπορεί λοιπόν να καταφεύγει στη νόμιμη κατάσχεση όλων εκείνων των χρηματικών ποσών που θα κρίνει ότι είναι αναγκαία για την ρύθμιση της κυκλοφορίας του χρήματος στο κράτος.

20.5 Η φορολογία πρέπει κυρίως να βασίζεται στην προοδευτική φορολόγηση της ιδιοκτησίας. Οι φόροι με το σύστημα αυτό θα εισπράττονται χωρίς δυσκολία με μια αναλογία επί τοις εκατό της κάθε ιδιοκτησίας. Οι πλούσιοι πρέπει να καταλάβουν ότι ένα μέρος από το πλεόνασμά τους θα το διαθέτουν στο κράτος για να εξασφαλίσουν το δικαίωμα του νόμιμου κέρδους, και λέω νόμιμου γιατί ο έλεγχος της περιουσίας θα καταργήσει κάθε

Ο Σαμαέλ δεν θέλει χρυσό, ούτε χρήματα, υποταγή θέλει στο θέλημά του και τις μεθόδους του.

Πράγματι, ο μεγαλύτερος ληστής και απατεώνας είναι το κράτος και οι λειτουργοί του. Δρουν με τρόπο παράλογο έχοντας πάντα το μαχαίρι στο λαιμό του πολίτη. Μια πραγματική επανάσταση θα έπρεπε να διαλύσει τα κράτη. Αυτό θέλει να φέρει ο Σαμαέλ για να έχει τον κόσμο με το μέρος του. Μόνο που το καινούργιο παγκόσμιο κράτος θα είναι χειρότερο από αυτά που ο Σαμαέλ έφτιαξε με σκοπό να τα σιχαθεί ο κόσμος και να επιζητεί τη λύτρωση μέσω από την δική του παγκόσμια διοίκηση.

νόμιμη ληστεία.

20.6 Αυτή η κοινωνική μεταρρύθμιση θα προωθηθεί από τα κέντρα μας, όταν έλθει ο καιρός για την αποκατάσταση της ειρήνης. Η φορολογία των φτωχών σπέρνει επαναστάσεις και είναι καταστρεπτική για το κράτος το οποίο χάνει μεγάλα κέρδη και επιδιώκει μικρά οφέλη. Η φορολογία των κεφαλαιούχων επίσης θα μειώσει την αύξηση του ιδιωτικού πλούτου, τον οποίο αφήσαμε σκόπιμα να συγκεντρωθεί στα χέρια ιδιωτών για να τον χρησιμοποιήσουμε σαν αντίβαρο εναντίον της κυβερνητικής και οικονομικής δύναμης των κρατών.

20.7 Μια προοδευτική φορολογία θα δώσει πολύ μεγαλύτερο εισόδημα από τη σημερινή αναλογική φορολογία, η οποία μας είναι χρήσιμη σήμερα μόνο για να δημιουργηθούν αναταραχές και δυσαρέσκειες στον κόσμο των ανθρώπων.

20.8 Η ισχύς του βασιλιά μας θα στηριχτεί στην ισορροπία και στην εγγύηση της ειρήνης. Είναι ανάγκη οι κεφαλαιούχοι να θυσιάσουν ένα μικρό μέρος των εισοδημάτων τους για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία της κυβερνητικής μηχανής. Οι ανάγκες του κράτους πρέπει να πληρώνονται από εκείνους που έχουν οικονομική άνεση και δυνατότητα.

20.9 Αυτό το μέτρο θα εξαφανίσει το μίσος του φτωχού εναντίον του πλούσιου, στο πρόσωπο του οποίου θα βλέπει μια οικονομική δύναμη χρήσιμη για το κράτος, για τη διατήρηση της ειρήνης και της ευημερίας. Θα καταλάβει τέλος ότι ο πλούσιος παρέχει όλα τα αναγκαία μέσα για την επίτευξη όλων αυτών των αγαθών.

20.10 Επιπλέον για να μην δυσανασχετήσει υπερβολικά η τάξη των μορφωμένων για τις

νέες ρυθμίσεις πληρωμών, θα της κοινοποιείται πρώτα ένας απολογισμός του προορισμού των ποσών και της απορρόφησής τους για τις ανάγκες του θρόνου και των κυβερνητικών θεσμών.

20.11 Το βασιλικό πρόσωπο δεν θα έχει ατομική περιουσία, εφόσον οτιδήποτε υπάρχει στο κράτος θα του ανήκει, διαφορετικές ρυθμίσεις θα δημιουργούσαν μεγάλες αντιφάσεις. Οι ατομικές πρόσοδοι του κυβερνήτη θα εκμηδένιζαν το δικαίωμα ιδιοκτησίας όλων. Οι συγγενείς του βασιλικού προσώπου, εκτός από τους διαδόχους του, οι οποίοι επίσης θα συντηρούνται με δαπάνες του κράτους, έχουν υποχρέωση να αναλαμβάνουν μια κρατική υπηρεσία ή να εργάζονται για να αποκτήσουν το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Το προνόμιο της βασιλικής τους καταγωγής δεν πρέπει να χρησιμεύσει σαν πρόσχημα λεηλασίας του κρατικού θησαυροφυλακίου.

20.12 Η αγορά της ιδιοκτησίας κάπου άλλου ή η αποδοχή κληρονομιάς θα επιβαρύνονται με προοδευτική χαρτοσήμανση. Η μεταβίβαση όμως της ιδιοκτησίας σε χρήματα, ή σε κάποια άλλη μορφή για την αποφυγή της χαρτοσήμανσης, θα φορολογείται με ανάλογο φόρο, ο οποίος θα επιβάλλεται σε βάρος του παλιού ιδιοκτήτη από την ημερομηνία μεταβίβασης μέχρι τη μέρα της αποκάλυψης της απάτης. Οι τίτλοι μεταβίβασης θα παρουσιάζονται κάθε εβδομάδα στο ταμείο της περιοχής με ένδειξη του επωνύμου, ονόματος, οικογενείας και κατοικίας του παλιού και του νέου ιδιοκτήτη. Αυτή η καταγραφή θα επιβάλλεται μόνο για ποσά που υπερβαίνουν τα συνηθισμένα έξοδα αγοράς και πώλησης, ενώ στα συνηθισμένα έξοδα θα επιβάλλεται κάποιο ελάχιστο χαρτόσημο.

Όπως πάμε. στην εποχή μας, θα καταστήσουμε να αγοράζουμε ό,τι κληρονομούμε.

20.13 Στο σημείο αυτό προσέξτε ότι οι φόροι αυτοί θα αποφέρουν κέρδη που θα υπερβαίνουν τα εισοδήματα όλων των κρατών. Το ταμείο του κράτους θα πρέπει να κρατά κάποιο εφεδρικό αποθεματικό κεφάλαιο, ενώ το υπόλοιπο θα τίθεται σε κυκλοφορία. Με αυτά τα αποθεματικά κεφάλαια θα εκτελούνται τα δημόσια έργα. Η έναρξη της εκτέλεσης αυτών των έργων από τους κρατικούς φόρους θα προκαλέσει την αφοσίωση της εργατικής τάξης στα κρατικά συμφέροντα και στα συμφέροντα των βασιλέων. Ένα μέρος από αυτά τα ποσά θα απονέμεται σε βραβεία για τις εφευρέσεις και την παραγωγή.

20.14 Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να μείνει στο κρατικό ταμείο έστω και ένα νόμισμα παραπάνω, εκτός από τα διαθέσιμα υπολογισμένα ποσά. Το χρήμα έγινε για να κυκλοφορεί, και κάθε στασιμότητα του χρήματος θα έχει ολέθρια αποτελέσματα στη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού και στη λίπανση των τροχών του. Η έλλειψη λίπανσης μπορεί να σταματήσει την κανονική λειτουργία του μηχανισμού.

20.15 Η αντικατάσταση ενός μέρους χρημάτων από χάρτινες αξίες παρήγαγε στασιμότητα και οι συνέπειες αυτού του γεγονότος έχουν ήδη γίνει αρκετά αισθητές.

20.16 Θα έχουμε επιπλέον ένα ελεγκτικό συνέδριο από το οποίο ο κυβερνήτης θα πληροφορείται κάθε στιγμή τον πλήρη απολογισμό των εσόδων και των εξόδων του κράτους, με εξαίρεση τον υπολογισμό του τρέχοντος και του προηγούμενου μήνα, οι οποίοι δεν θα έχουν ακόμη παραδοθεί.

20.17 Το μόνο ίσως άτομο που δεν θα έχει συμφέρον να κλέψει το κρατικό ταμείο είναι ο ιδιοκτήτης του δηλαδή ο κυβερνήτης. Ο έλεγ-

Ακούγεται αστειό αλλά η λίπανση, το λάδωμα που λέμε, είναι δική του εφεύρεση.

χός του, θα κάνει αδύνατη την απώλεια και την σπατάλη.

20.18 Οι εμφανίσεις που σπαταλούν τον πολύτιμο χρόνο του κυβερνήτη, σε εθιμοτυπικές δεξιώσεις θα καταργηθούν, για να του δοθεί χρόνος να σκέφτεται και να ελέγχει. Η δύναμη του δεν θα εξαρτάται πια από τους ευνοούμενους, που περιστοιχίζουν το θρόνο και φροντίζουν να εξασφαλίσουν τα ατομικά και όχι τα κρατικά συμφέροντα.

20.19 Προκαλέσαμε στους ανθρώπους τεράστιες οικονομικές κρίσεις με στόχο να αποσύρουμε το χρυσό από την κυκλοφορία.

20.20 Καθώς εμείς φροντίζαμε να αποσύρουμε το χρήμα των κρατών, τεράστια κεφάλαια έμεναν στάσιμα και τα κράτη στην προσπάθειά τους να βρουν κάποια χρήματα εξαναγκάζονταν να προστρέξουν σε αυτά τα κεφάλαια, ζητώντας δάνεια. Τα δάνεια αυτά και οι πληρωμές των τόκων επιβάρυναν τα οικονομικά των κρατών. Η συγκέντρωση επίσης της βιομηχανίας στα χέρια των κεφαλαιοκρατών που κατέστρεψαν τη μικρή βιομηχανία, απορρόφησε όλες τις δυνάμεις του λαού και συγχρόνως του κράτους.

20.2] Η σημερινή κυκλοφορία του χρήματος δεν ανταποκρίνεται γενικά μιλώντας, στο ποσό που ξοδεύεται για κάθε άτομο και συνεπώς δεν επαρκεί για την κάλυψη όλων των αναγκών μας. Η κυκλοφορία του χρήματος πρέπει να είναι ανάλογη με την αύξηση του πληθυσμού και πρέπει στον υπολογισμό να συμπεριλαμβάνονται και τα παιδιά, γιατί από τη στιγμή της γέννησής τους στοιχίζουν και καταναλώνουν.

20.22 Η αναθεώρηση της κοπής των νομισμάτων είναι ουσιώδες ζήτημα για όλο τον κόσμο. Γνωρίζετε ότι η ανταλλαγή του χρυσού

Ζήτω η Παγκόσμια Τράπεζα που δουλεύει για το καλό των λαών. Αίσχος!

υπήρξε ολέθρια για τα κράτη που την υιοθέτησαν και δεν επαρκεί για την κατανάλωση του χρήματος.

20.23 Πρέπει να εισαγάγουμε ένα νόμισμα που θα έχει για αντίκριμά του την εργασία, ξύλινο ή χάρτινο, και θα το εκδίδουμε σε ποσότητες ανάλογες με τις τρέχουσες ανάγκες παίρνοντας επίσης υπόψη τους θανάτους και τις γεννήσεις του πληθυσμού.

20.24 Κάθε διαμέρισμα και κάθε περιφέρεια θα τηρεί τους σχετικούς λογαριασμούς. Για να μην συμβαίνουν καθυστερήσεις στην καταβολή των χρημάτων, τα ποσά και η ημερομηνία καταβολής τους θα ορίζονται με κυβερνητικό διάταγμα. Θα καταργηθεί το προτεκτοράτο του υπουργείου οικονομικών, το οποίο δεν θα μπορεί πλέον να ευνοεί κάποιους σε βάρος άλλων.

20.25 Θα παρουσιάσουμε τις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις ακολουθώντας μεθόδους που δεν θα θορυβήσουν κανέναν, και θα ισχυριστούμε ότι είναι αναγκαίες εξαιτίας του κυκεώνα που προκάλεσαν οι οικονομικές αταξίες των ανθρώπων. Η πρώτη αταξία, θα πούμε ότι βρίσκεται στην σύνταξη ετήσιου προϋπολογισμού, ο οποίος κάθε χρόνο αυξάνεται. Οι άνθρωποι παρατείνουν την ισχύ του προϋπολογισμού μέχρι το πρώτο μισό του έτους, έπειτα ζητούν διορθωτικό προϋπολογισμό, τον οποίο σπαταλούν μέσα σε τρεις μήνες.

Έπειτα ζητούν και άλλον παρόμοιο συμπληρωματικό, και όλα αυτά καταλήγουν σε έναν τελικό εκκαθαριστικό προϋπολογισμό. Και επειδή ο προϋπολογισμός του επόμενου έτους συντάσσεται με βάση το σύνολο του γενικού προϋπολογισμού, η κανονική ετήσια διαφορά είναι 50% και ο ετήσιος προϋπολογισμός αυξάνεται ανά τριετία.

Τα ζούμε αυτά, ναι ή όχι;

Όλα εφαρμόστηκαν. Το όνομα του όποιου υπουρ-

20.26 Αυτές οι μέθοδοι που τόσο απερίσκεπτα εφαρμόζονται από τους ανθρώπους άδειασαν τα κρατικά ταμεία. Τα δάνεια που ακολουθούν στη συνέχεια καταβροχθίζουν τα υπόλοιπα χρήματα και οδηγούν τα κράτη σε χρεοκοπία.

20.27 Κάθε δάνειο αποδεικνύει την αδυναμία του κράτους και αποκαλύπτει την έλλειψη κατανόησης των δικαιωμάτων του. Τα δάνεια κρέμονται σαν δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των κυβερνητών, οι οποίοι, αντί να εισπράττουν από τους υπηκόους τους με έκτακτη φορολογία τα αναγκαία για αυτούς χρήματα έρχονται με απλωμένα χέρια και ζητούν ελεημοσύνη από τους τραπεζίτες μας.

20.28 Τα εξωτερικά δάνεια είναι βδέλλες που σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να ξεκολλήσει κανείς από το σώμα του κράτους, εκτός αν τις ξεκολλήσει το ίδιο το κράτος ή ξεκολλήσουν μονές τους. Τα υπάρχοντα κράτη δεν τις ξεκολλούν, αλλά εξακολουθούν να τοποθετούν και άλλες στο σώμα τους, έτσι ώστε να καταστραφούν αμετάκλητα εξαιτίας αυτής της ακούσιας αφαιμάξης.

20.29 Πραγματικά τι άλλο σημαίνει το δάνειο και ιδίως το εξωτερικό; Το δάνειο είναι έκδοση κυβερνητικών τραπεζογραμματίων με υποχρέωση καταβολής ενός ορισμένου τόκου ανάλογου με το ποσό του δανεισμένου κεφαλαίου. Αν το δάνειο έχει τόκο 5% μέσα σε είκοσι χρόνια το κράτος έχει πληρώσει χωρίς καμία ωφέλεια τόκο ίσο με όλο το δάνειο, μέσα σε σαράντα χρόνια διπλάσιο, μέσα σε εξήντα χρόνια τριπλάσιο ποσό και το χρέος θα παραμένει πάντοτε ανεξόφλητο.

20.30 Βλέπουμε λοιπόν ότι με το πρόσχημα της ατομικής φορολογίας το κράτος αφαιρεί και τον τελευταίο οβολό των φτωχών φορολο-

γού *οικονομικών ή του επιτρόπου της Ε.Ε. δεν έχουν σημασία. Το σύστημα κυβερνάει!*

Γι' αυτό διαρκώς λύω ότι τα χρέη των κρατών προς την Παγκόσμια Τράπεζα είναι ανύπαρκτα.

Κανένα κράτος δεν χρωστά στην πραγματικότητα τίποτα.

Εδώ δίνει οδηγίες για αυτό που τώρα αποτελεί τη σύγχρονη λαίλαπα, τα δάνεια.

γουμενων για να εξοφλήσει τους πλούσιους ξένους, από τους οποίους δανείστηκε και για να πληρώνει τόκους, αντί να συγκεντρώνει τα πλούτη του για να καλύψει τις ανάγκες του.

20.31 Όσο καιρό τα δάνεια παρέμεναν εσωτερικά, οι άνθρωποι δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να μεταβιβάζουν το χρήμα από την τσέπη του φτωχού στην τσέπη του πλούσιου. Όταν όμως εξαγοράσαμε τα πρόσωπα για να μεταφέρουμε τα δάνεια σε εξωτερικό έδαφος, όλα τα πλούτη των ανθρώπων διοχετεύτηκαν στα ταμεία μας και όλοι οι άνθρωποι άρχισαν να μας πληρώνουν φόρο υποτέλειας για επιπολαιότητα των ανθρώπων στο χειρισμό των κρατικών υποθέσεων, η διαφθορά των υπουργών, ή η οικονομική άγνοια άλλων κυβερνητών φόρτωσαν τις χώρες τους με χρέη, αλλά πρέπει να γνωρίζετε ότι η προσπάθειά μας στοίχισε ακριβά σε χρήμα, κόπο και χρόνο.

20.32 Δεν θα επιτρέψουμε τη στασιμότητα του χρήματος, και οι υποχρεώσεις του κράτους θα ανέρχονται σε μια τάξη του 1 %, έτσι ώστε να μην δίνεται δυνατότητα σε βδέλλες να απομυζούν το κράτος, εκμεταλλευόμενες την αποπληρωμή των χρεών. Μόνο οι βιομηχανικές εταιρείες θα έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα έκδοσης αξιών και δεν θα δυσκολεύονται να καταβάλλουν τόκους από τα κέρδη τους. Ενώ το κράτος δεν θα έχει κανένα κέρδος από το χρήμα που δανείστηκε, εφόσον δανείζεται για να ξοδέψει και όχι για να κάνει επιχειρήσεις. Τα βιομηχανικά χρεόγραφα θα πωλούνται από το κράτος το οποίο ξεπερνώντας το φόρο υποτέλειας που καταβάλλει σήμερα θα μετατραπεί σε έναν αξιοπρόσεκτο δανειστή. Ένα παρόμοιο μέτρο θα καταργήσει τη στασιμότητα του χρήματος, τον παρασιτισμό και τον τύπο, τα οποία μας χρησιμεύσαν για όσο διάστημα οι

άνθρωποι ήταν ανεξάρτητοι και μας είναι ανεπιθύμητα στο νέο πολίτευμα μας.

20.33 Πόσο φανερό είναι η απουσία της κρίσης από τα καθαρά ζωώδη μυαλά των ανθρώπων. Δανείζονταν από μας με τόκο και χωρίς να σκέπτονται ότι κάποια στιγμή θα αναγκαζόταν να αφαιρέσουν το επιβαρυνμένο με τόκους χρήμα από τα κρατικά τους ταμεία για να μας εξοφλήσουν. Υπήρχε τίποτε απλούστερο από το να παίρνουν τα απαραίτητα χρήματα από τους φορολογούμενούς τους;

20.34 Αυτό αποδεικνύει την υπεροχή του πνεύματος μας, γιατί εμείς κατορθώσαμε να τους παρουσιάσουμε την υπόθεση των δανείων με τέτοια μορφή, ώστε να διακρίνουν σε αυτά ακόμη και κέρδη για τον εαυτό τους.

20.35 Τα δικά μας προγράμματα, όταν θα τα παρουσιάσουμε, καθώς θα ενισχύονται από την πείρα χιλιετιών, θα ξεχωρίζουν για τη σαφήνεια και την ακρίβεια τους. Όλοι θα καταλάβουν τη χρησιμότητα των καινοτομιών μας που θα θέσουν τέλος στις καταχρήσεις, οι οποίες άφηναν τους ανθρώπους στο έλεός μας και οι οποίες δεν θα επιτραπούν στο κράτος μας.

20.36 Θα οργανώσουμε πολύ προσεκτικά το λογιστικό μας σύστημα, έτσι ώστε ούτε η κυβέρνηση ούτε και ο τελευταίος υπάλληλος να μπορούν να αφαιρέσουν έστω και το ελάχιστο ποσό από τον προορισμό του και ακόμη περισσότερο να μπορούν να το διαθέσουν σε σκοπό διαφορετικό από αυτόν που έχει καθορίσει το δικό μας σχέδιο ενέργειας.

20.37 Είναι αδύνατη η διακυβέρνηση χωρίς ένα σαφώς καθορισμένο σχέδιο. Ακόμη και οι ήρωες που παίρνουν έναν δρόμο χωρίς προφυλάξεις καταστρέφονται στην πορεία. Οι αρχηγοί κρατών τους οποίους συμβουλευάμε να

Διαδώστε το σχέδιο του Σαμαέλ. Βοηθείστε όσους περισσότερους μπορείτε.

Δεν μπορεί επομένως να θεραπευθεί η κατάσταση μέσω του συστήματος που επικρατεί παγκόσμια. Απαιτείται πραγματική επανάσταση, ή ένοπλος λαϊκός αγώνας, ή παρέμβαση θεού!!!

Και πάλι δικαιώνομαι. Το σχέδιο του Σαμαέλ για την συλλογική υποταγή των κρατών είναι σαφές και ήδη εφαρμοσμένο.

ξεχνούν τις κρατικές φροντίδες με επίσημες εθιμοτυπικές δεξιώσεις, ή με διασκεδάσεις, μας έδωσαν τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε με τον καλύτερο τρόπο τα σχέδια μας. Οι αναφορές των αναπληρωτών τους συντάσσονταν από τους πράκτορές μας και ικανοποιούσαν ακόμη και τους ελάχιστους διορατικούς με υποσχέσεις ότι στο μέλλον θα γίνουν σημαντικές βελτιώσεις και αύξηση των εσόδων. Θα μπορούσαν να ρωτήσουν εκείνοι που διάβαζαν τους απολογισμούς και τα σχέδιά μας αύξηση πως θα γίνει η αύξηση των πόρων και η εξασφάλιση των χρημάτων.

20.38 Γνωρίζετε που τους οδήγησε η απερισκεψία τους και σε ποια οικονομική αταξία έφτασαν παρόλη τη θαυμαστή ενεργητικότητα των λαών τους. Αντί να χρωστούν ο ένας στον άλλο, μέσα σε κάθε κράτος, χρωστούν τα κράτη σ' εμάς λόγω των κρατικών δανεισμών από τις δικές μας διεθνείς τράπεζες. Έτσι κάνουμε ότι θέλουμε στις οικονομίες τους και οι λαοί είναι δυσάρεστημένοι. Όταν έλθει ο παγκόσμιος ηγέτης και υιός μου, τότε η δικαιοσύνη του θα κάνει τους πάντες να τον προσκυνούν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

21.1 Σε όλα όσα σας ανέφερα ως τώρα θα προσθέσω και μια λεπτομερή εξήγηση των εσωτερικών δανείων. Για τα εξωτερικά δάνεια δεν θα πω τίποτε περισσότερο, γιατί αυτά γέμισαν τα χρηματοκιβώτιά μας με το εθνικό χρήμα των ανθρώπων. Για το κράτος μας, όμως, δεν θα υπάρχει πια ξένο, δηλαδή εξωτερικό χρήμα. Επωφελήθηκαμε τη διαφθορά των διοικητών και την αμέλεια των κυβερνήσεων για να εισπράξουμε ποσά διπλάσια, τριπλάσια

και ακόμη μεγαλύτερα δανείζοντας στις κυβερνήσεις των ανθρώπων χρήμα, που δεν ήταν καθόλου αναγκαίο στο κράτος. Ποιος θα μπορούσε να κάνει το ίδιο σε μας; Γι' αυτό θα εκθέσω διεξοδικά μόνο τα σχετικά με εσωτερικά δάνεια ζητήματα.

21.2 Όταν εκδίδουν ένα δάνειο τα κράτη, ανοίγουν εγγραφές για την αγορά ομολόγων. Για να είναι προσιτή η αγορά τους, εκδίδουν ομόλογα αξίας από 100 μέχρι 1.000 μονάδες. Ταυτόχρονα παρέχουν κάποια οφέλη σε όσους γράφονται πρώτοι. Την επόμενη μέρα δημιουργείται μια τεχνητή άνοδος των τιμών από την υποτιθέμενη ζήτηση των ομολόγων. Αίγες μέρες αργότερα υποστηρίζουν ότι τα ταμεία του κράτους είναι γεμάτα και δεν ξέρουν πια πού να προωθήσουν τα χρήματα. Η εγγραφή πολλές φορές υπερβαίνει το ποσό του δανείου. Μετά το τέλος του παιχνιδιού αντιμετωπίζουν ένα βαρύτατο παθητικό. Για να πληρωθούν οι τόκοι πρέπει να καταφύγουν σε νέα δάνεια, που δεν απορροφούν, και τα οποία προστίθενται στα ήδη υπάρχοντα χρέη. Όταν εξαντληθεί η πίστωση, πρέπει να καλυφθεί με νέα δάνεια όχι μόνο το ίδιο το δάνειο, αλλά και οι τόκοι των δανείων. Οι φόροι του κράτους είναι παθητικοί, επειδή χρησιμοποιούνται για την κάλυψη του παθητικού.

21.3 Έρχεται ύστερα ο καιρός των πληρωμών, οι οποίες αφορούν μόνο την πληρωμή των τόκων και δεν καλύπτουν σε καμία περίπτωση την πληρωμή των δανείων, επιπλέον χωρίς τη συγκατάθεση δεν είναι δυνατή η αποπληρωμή των δανείων. Όταν εξαγγέλλεται κάποια πληρωμή, προσφέρονται να επιστρέψουν τα χρήματα σε όσους αρνούνται τη μετατροπή των αξιών. Αν όλοι εξέφραζαν την επιθυμία να παραλάβουν τα χρήματά τους, οι

Μέχρι και τα ομόλογα δικό τον σχέδιο είναι.

Στο σημείο αυτό βασίζεται στην απόλυτη αδυναμία των ανθρώπων να δράσουν συλλογικά.

κυβερνήσεις θα πιάνονταν στα ίδια τους τα δίχτυα και θα βρίσκονταν σε αδυναμία να πληρώσουν το χρέη που προσφέρουν. Ευτυχώς οι άνθρωποι γνωρίζουν ελάχιστα γύρω από τις οικονομικές υποθέσεις και πάντοτε προτιμούν την απώλεια της τιμής των αξιών και των τόκων τους από τον κίνδυνο της μιας νέας τοποθέτησης των χρημάτων τους. Με αυτόν τον τρόπο δίνουν τη δυνατότητα στις κυβερνήσεις να απαλλαγούν από παθητικό πολλών εκατομμυρίων.

21.4 Με τα εξωτερικά δάνεια ήδη οι άνθρωποι δεν σκέφτονται να πράξουν κάτι ανάλογο, επειδή γνωρίζουν ότι εμείς θα απαιτήσουμε όλο το χρέη τους.

Μία αναγνωρισμένη πτώχευση θα καταδείξει οριστικά την έλλειψη συνδέσμου μεταξύ του λαού και των κυβερνήσεών του.

Εφιστώ την προσοχή σας σε αυτό το γεγονός, καθώς και στο εξής : σήμερα όλα τα εσωτερικά δάνεια εξυπηρετούνται από χρέη που χαρακτηρίζονται ως κυμαινόμενα χρέη, δηλαδή χρέη των οποίων η λήξη είναι προσεχής. Τα χρέη αυτά αποτελούνται από χρήματα, που κατατίθενται στο εφεδρικό ταμείο ή στο ταμειευτήριο, Επειδή αυτά τα κεφάλαια παραμένουν για πολύ χρόνο στα χέρια της κυβέρνησης, εξανεμίζονται για την πληρωμή των τόκων των εξωτερικών δανείων και στη θέση τους βάζουν ίσα ποσά από τις αποταμιεύσεις των εισοδημάτων.

Αυτά τα τελευταία είναι οι πόροι, με τους οποίους βουλώνονται οι τρύπες των κρατικών ταμείων των ανθρώπων.

21.5 Όταν θα κατακτήσουμε την εξουσία και ανέβουμε στο θρόνο του κόσμου, όλοι αυτοί οι οικονομικοί σύνδεσμοι θα καταργηθούν χωρίς να αφήσουν ίχνος, γιατί δεν θα

ανταποκρίνονται πια στα συμφέροντά μας. Θα καταργήσουμε επίσης όλα τα χρηματιστήρια, γιατί δεν θα επιτρέπουμε να κλονιστεί το γόητρο της εξουσίας μας με την αυξομείωση των τιμών των αγορών μας. Θα αναγνωριστεί με νόμο τιμή ίση με την αξία των τιμών χωρίς διακυμάνσεις (η άνοδος προκαλεί πτώση, με αυτόν τον τρόπο παίξαμε και θα συνεχίσουμε να παίζουμε με τα χρεόγραφα των ανθρώπων). Θα αντικαταστήσουμε τα χρηματιστήρια με μεγάλα πιστωτικά ιδρύματα, ο προορισμός των οποίων θα είναι να καθορίζουν την τιμή των βιομηχανικών αξιών σύμφωνα με τις βλέψεις της κυβέρνησης.

Αυτά τα ιδρύματα θα είναι σε θέση να ρίχνουν στην αγορά μέσα σε μια μέρα 500.000.000 εκατομμύρια βιομηχανικές αξίες. Με αυτόν τον τρόπο όλες οι βιομηχανικές επιχειρήσεις θα εξαρτώνται από μας. Μπορείτε να φανταστείτε πόσο μεγάλη δύναμη θα αποκτήσουμε με αυτό το μέσο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

22.1. Με ότι σας παρουσίασα μέχρι τώρα προσπάθησα να σας αποκαλύψω τα μυστικά των γεγονότων του παρελθόντος και του μέλλοντος. Αυτά αναγγέλλουν και το μέλλον που είναι τόσο κοντά στην πραγματοποίησή του. Σας φανέρωσα το μυστικό των σχέσεών μας με τους ανθρώπους και τις οικονομικές μας επιχειρήσεις. Απομένει να προσθέσω λίγο ακόμη πάνω στο αντικείμενο αυτό. Έχουμε στα χέρια μας τη μεγαλύτερη δύναμη της σημερινής εποχής, το χρυσό. Μπορούμε μέσα σε δύο μέρες να αποσύρουμε από το ταμείο μας οποιαδήποτε ποσότητα θελήσουμε, αφού γνωρίζω που είναι κρυμμένοι οι μεγαλύτεροι θησαυροί του

Προσοχή σ' αυτήν τη δήλωσή του. Τέτοια γνώση έχουν και κάποιοι από τους Νεφελίμ και τέτοια γνώση θα έχει και ο προφητεύομενος βασιλεύς Ιωάννης.

κόσμου και που είναι τα μεγαλύτερα κοιτάσματα του.

22.2. Είναι ανάγκη να αποδείξουμε και με άλλα ακόμη επιχειρήματα το γεγονός ότι ο Θεός μας προόρισε για να κυριαρχήσουμε μέχρι που οι μιαιοί Ελοχίμ δημιούργησαν τους ανθρώπους, ώστε να αισθανθούν κι αυτοί χρήσιμοι, αφού εγώ ήμουν υπεύθυνος για την αρμονική λειτουργία όλης της Δημιουργίας; Ορίστε εδώ βρίσκεται η σύγκυση μεταξύ καλού και κακού. Η τάξη θα αποκατασταθεί με τη βία, αλλά επιτέλους θα αποκατασταθεί. Θα μπορέσουμε να αποδείξουμε ότι εμείς είμαστε οι ευεργέτες που δώσαμε στο βασανισμένο κόσμο το πραγματικό καλό, την αναγνώριση της ελευθερίας του ατόμου, για να μπορούν όλοι να απολαμβάνουν την ανάπαυση, την ειρήνη, την αξιοπρέπεια των σχέσεων, εφόσον βέβαια πρώτα τηρούνται οι νόμοι που θεσπίσαμε.

Ελεύθερος είναι, λένε, αυτός που υπακούει στους νόμους που οι ίδιοι βέβαια έφτιαξαν, και αντλεί τα δικαιώματά του από τους νόμους.

Ελεύθεροι είναι, τους λέω εγώ, οι Έλληνες και θα καταλάβετε πολύ σύντομα γιατί αναγκάζεστε να ονομάσετε τους Έλληνες οπισθοδρομικούς, που δεν ακολουθούν ούτε εφαρμόζουν τους νόμους σας.

22.3. Ταυτόχρονα θα εξηγήσουμε ότι η ελευθερία που επικαλούνται οι Έλληνες δεν προϋποθέτει την ακολασία και το δικαίωμα της ισχύος. Ομοίως η αξία και η ισχύς του ανθρώπου δεν δίνουν το δικαίωμα σε κάποιον να κηρύττει καταστρεπτικές αρχές, όπως το δικαίωμα της συνείδησης ή το δίκαιο της ισότητας, ή άλλα παρόμοια. Επίσης το δίκαιο του ατόμου δεν θα μπορούσε ποτέ να μεταφραστεί σαν το δικαίωμα να ξεσηκώνει κάποιος τον εαυτό του και τους άλλους με παράλογες επιδείξεις των ρητορικών του προτερημάτων σε θορυβώδεις συγκεντρώσεις. Η αληθινή ελευθερία αναφέρεται στο απαραβίαστο του προσώπου, ενός προσώπου το οποίο τηρεί με τιμιότητα και με ακρίβεια όλους τους νόμους της κοινής ζωής. Η ανθρώπινη αξία πρέπει να σχετίζεται επίσης και με τη συνείδηση των

δικαιωμάτων που δεν έχει, και σε καμία περίπτωση με τη φανταστική ανάπτυξη του Εγώ.

22.4. Το κράτος μας θα είναι ένδοξο, γιατί θα είναι ισχυρό, θα διοικεί και θα κατευθύνει και δεν θα ρυμουλκείται από αρχηγούς κομμάτων, και ρήτορες που απαγγέλλουν μεγάλες και ανόητες λέξεις, που τις ονομάζουν αρχές, ενώ είναι καθαρές ουτοπίες.

Το κράτος μας θα αποτελεί ενσάρκωση της αποκατάστασης της τάξης, θα αποτελεί την ολοκλήρωση της μοίρας των ανθρώπων. Το κύρος ενός τέτοιου κράτους θα κερδίσει τελικά τη μυστική λατρεία και το σεβασμό του λαού. Η αληθινή ισχύς δεν υποχωρεί μπροστά σε κανένα δικαίωμα και σε καμία δύναμη, ακόμη ούτε και μπροστά στον Θεό. Κανείς δεν θα τολμά να προσβάλλει τη δύναμή μας ή έστω ένα ελάχιστο μέρος της.

22.5 Εμείς ήμασταν εξ αρχής οι εκλεκτοί και εμείς θα διοικήσουμε το σύμπαν, αφού οι άνθρωποι θα μας σέβονται και θα μας λατρεύουν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

23.1 Για να συνηθίσουν οι λαοί στην υπακοή, πρέπει να τους εξασκήσουμε στην μετριοφροσύνη και να ελαττώσουμε συνεπώς την παραγωγή των αντικειμένων πολυτελείας. Μέσα από αυτό θα βελτιώσουμε τα διεφθαρμένα ήθη ανταγωνιζόμενοι την πολυτέλεια. Θα επανιδρύσουμε την μικρή βιομηχανία, η οποία θα μειώσει τα ιδιωτικά κεφάλαια των εργοστασιαρχών. Το ίδιο επιβάλλεται επίσης και διότι οι μεγάλοι εργοστασιάρχες είναι αλήθεια ότι διευθύνουν συχνά, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, το πνεύμα των μαζών εναντίον της κυβέρνησης. Λαός που ασχολείται με την

Εδώ αποκαλύπτει ο Σαμαέλ ότι θεωρεί ότι είναι ισχυρότερος από τον Θεό και ότι όλοι αυτούς θα λατρεύουν μια μέρα και θα διοικούν το σύμπαν. Το γούστο, φίλοι μου, είναι ότι αυτά τα πιστεύουν σε τέτοιο βαθμό, που σκέφτομαι να ανοίξω στην Τάκλα Μακάν ένα μαγαζί και να πουλάω καλάμια.

μικρή βιομηχανία δεν γνωρίζει τις απεργίες, είναι προσηλωμένος στην υφιστάμενη τάξη, και συνεπώς και στην ισχύ της Αρχής. Η απεργία είναι το πιο επικίνδυνο πράγμα για την κυβέρνηση. Για εμάς ο ρόλος της θα λήξει αμέσως μόλις η εξουσία έρθει στα χέρια μας. Η μέθη θα απαγορευθεί έτσι με νόμους και θα τιμωρείται ως έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας, εφόσον οι άνθρωποι όταν κατακυριεύονται απ' αυτή κάτω από την επίδραση του οινοπνεύματος μεταμορφώνονται σε κτήνη.

23.2 Οι υπήκοοι, επαναλαμβάνω και πάλι, υπακούουν τυφλά σε ένα στιβαρό χέρι εντελώς ανεξάρτητο απ' αυτούς, στο οποίο βλέπουν ένα ξίφος για την υπεράσπισή τους και ένα στήριγμα εναντίον των κοινωνικών ρευμάτων. Ποια η ανάγκη να βλέπουν στο πρόσωπο του βασιλιά τους μία αγγελική ψυχή ή την αγιότητα των Ελοχίμ; Οφείλουν να διακρίνουν σ' αυτόν την προσωποποίηση της ισχύος και της δύναμης.

23.3 Αυτός ο άρχοντας θα πάρει τη θέση των κυβερνήσεων που υπάρχουν σήμερα, οι οποίες σέρνουν την ύπαρξή τους μέσα στις αποθαρρημένες από εμάς κοινωνίες, οι οποίες απαρνήθηκαν ακόμη και αυτή τη δύναμη του Θεού και στους κόλπους των οποίων υψώνεται παντού το πυρ της αναρχίας μετά την αναχώρηση των Ελοχίμ, ενώ Αυτός οφείλει πριν από κάθε άλλο να κατασβήσει την αδηφάγο αυτή φλόγα. Αυτή είναι η αιτία για την οποία θα υποχρεωθεί να καταδικάσει σε θάνατο αυτές τις κοινωνίες, ακόμη και αν οφείλει να τις πνίξει στο ίδιο τους το αίμα, για να αναστήσει με τη μορφή στρατιάς οργανωμένης κανονικά και η οποία αγωνίζεται ευσυνειδητα ενάντια σε κάθε μόλυνση ικανή να μολύνει το κρατικό σώμα.

23.4 Ο εκλεκτός αυτός μου υιός εκλήθη άνωθεν για να θραύσει τις ασύνετες δυνάμεις, αυτές που κινούνται βάσει ενστίκτου και όχι λογικής, βάσει της κτηνωδίας και όχι του ανθρωπισμού. Αυτές οι δυνάμεις ήδη θριαμβεύουν, λεηλατούν και προβαίνουν σε κάθε είδους βιοπραγίες με το πρόσχημα της ελευθερίας και του δικαίου. Αυτές κατέστρεψαν κάθε τάξη στην κοινωνία, για να υψώσουν πάνω στα ερείπιά τους το θρόνο του βασιλιά μας. Τότε θα χρειαστεί να τους απομακρύνουμε από το δρόμο του, στον οποίο δεν πρέπει να υπάρχει ούτε το παραμικρό εμπόδιο.

23.5 Θα μπορέσουμε τότε να πούμε στους λαούς: ευχαριστείστε τον Σαμαέλ και υποκλιθείτε μπροστά σε εκείνον ο οποίος φέρει στο πρόσωπό του την σφραγίδα της προχρίσεως προς την οποία αυτός ο ίδιος ο Σαμαέλ καθοδήγησε τον αστέρα του, ώστε να μη μπορεί άλλος εκτός από αυτόν, να σας απελευθερώσει από όλες τις δυνάμεις και όλα τα δεινά.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

24.1 Τώρα θα εξετάσω ένα ένα χωριστά τα μέτρα με τα οποία θα εξασφαλιστεί η συνέχεια της δυνασטיακής ρίζας του βασιλιά μας.

Οι ίδιες αρχές που μέχρι σήμερα έδωσαν τη δυνατότητά μας στους σοφούς μας να διευθύνουν τις παγκόσμιες υποθέσεις, θα μας οδηγήσουν ξανά στην πραγματοποίηση του σκοπού μας, που είναι ο έλεγχος της σκέψης ολόκληρης της οικουμένης.

24.2. Πάρα πολλά μέλη της φυλής του Κρόνου θα προετοιμάζουν τους μελλοντικούς βασιλιάδες και τους διαδόχους τους, εκλέγοντάς τους όχι εξαιτίας του κληρονομικού τους δικαιώματος, αλλά λόγω εξαιρετικών δυνατο-

Ο εκλεκτός υιός τον θα είναι ο Αντίχριστος.

Εδώ μιλάει για τους «δημοκράτες διαδηλωτές». Εγώ επιμένω. Επανάσταση με πανώ δε γίνεται.

Να και ο τελικός σκοπός. «Ευχαριστείστε τον Σαμαέλ και υποκλιθείτε μπροστά του».

Εδώ προφητεύει τον ερχομό του «Πολέμαρχου του Θεού». Τον ερχομό του απόλυτου μαχητή του καλού. Τον εφιάλη των δυνάμεων του Κρόνου.

Μην παρεξηγήσετε αυτό που θα σας πω, αλλά απαιτείστε να βρω χρόνο να ολοκληρώσω το βιβλίο «Ο Πολέμαρχος του Θεού».

Προφητεύει επίσης ότι πολλές φατρίες, ανεξάρτητα δρώντας θα. θέλουν να προσφέρουν το σώμα που θα γίνει το δοχείο τον Αντίχριστου. Πολλοί επίσης από τους υποχθόνιους Νεφελίμ, θέλουν να φέρουν τον δικό τους βασιλιά και να επιβάλουν την παγκόσμια κυριαρχία τους άσχετα με τον Σαμαέλ.

τήτων τους. Πολλοί μάλιστα θα νομίσουν ότι αυτοί θα δώσουν το σάρκινο δοχείο για την ενσάρκωση του υιού μου και βασιλιά της παγκόσμιας διοίκησης μας. Θα είναι όμως ο ίδιος ο Δημιουργός που θα προστατεύσει τον ένα και μοναδικό βασιλιά μας, χρησιμοποιώντας τον προφητευμένο μισητό εχθρό μας, τον μιαιρό πολέμαρχό του. Αυτόν πρέπει να εξοιωνώσουμε με κάθε τρόπο, εδώ ή αλλού. Όσοι πάντως ασκούν διοίκηση θα μούνται στα απόκρυφα μυστικά της πολιτικής, στα σχέδια της κυβέρνησης, με τον όρο πάντοτε να μην αποκαλύπτουν σε κανένα τα μυστικά αυτά. Σκοπός μας είναι να γνωρίσει όλος ο κόσμος ότι η κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν πρέπει να εμπιστευθεί σε μη μνημένους τα μυστικά της τέχνης της.

24.3 Μόνο σε μνημένους θα διδαχθεί εφαρμογή των πολιτικών σχεδίων, η γνώση μας που κατακτήθηκε από εμπειρία χιλιάδων ετών, οι παρατηρήσεις μας πάνω στους πολιτικοοικονομικούς και κοινωνικούς νόμους, το πνεύμα των νόμων που η ίδια η φύση έχει θεσπίσει ακλόνητα, για να ρυθμίσει τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων.

24.4.Οι άμεσοι διάδοχοι συχνά θα αποκλείονται από τον θρόνο αν κατά την διάρκεια των σπουδών τους δείξουν επιπολαιότητα, μαλθακότητα και άλλες ολέθριες για την εξουσία ιδιότητες, οι οποίες θα τους κάνουν ανίκανους για το βασιλικό αξίωμα.

24.5 Μόνο εκείνοι οι οποίοι θα είναι απόλυτα ικανοί να διοικήσουν στιβαρά και εκείνοι που θα είναι άκαμπτοι μέχρι σκληρότητας, θα αναλάβουν τα ηνία από τους σοφούς μας.

24.6 Σε περίπτωση ασθένειας η οποία θα προξενούσε εξασθένηση της θέλησης, οι βασιλιάδες πρέπει σύμφωνα με το νόμο να παρα-

δώσουν τα ηνία της κυβέρνησης σε άλλα χέρια πιο ικανά.

24.7 Τα σχέδια δράσης του βασιλιά, τόσο άμεσα όσο και τα απώτερα, θα είναι άγνωστα ακόμη και σ' εκείνους που θα έχουν το αξίωμα του πρώτου συμβούλου.

24.8 Στο πρόσωπο του βασιλιά, ο οποίος χάρη στην ακλόνητη θέληση του, θα είναι κύριος του εαυτού του και της ανθρωπότητας, όλοι θα πιστεύουν ότι βλέπουν το πεπρωμένο με τους αγνώστους δρόμους του. Κανείς δεν θα γνωρίζει τι θέλει να πετύχει και για αυτό κανείς δεν θα τολμά να στέκεται στο δρόμο του.

24.9 Εννοείται ότι θα πρέπει, η ευφυΐα του βασιλιά να ανταποκρίνεται στα σχέδια της κυβέρνησης που τον επέλεξε. Γι' αυτό δεν θα ανεβαίνει στο θρόνο, παρά μόνο αφού δοκιμαστεί από τους σοφούς, για τους οποίους μιλήσαμε. Για να γνωρίζει και να αγαπά ο λαός το βασιλιά του, είναι αναγκαίο να έρχεται σε επαφή με τους υπηκόους τους στις δημόσιες πλατείες. Η συμπεριφορά του βασιλιά μας θα οδηγήσει στην αναγκαία ένωση αυτών των δύο δυνάμεων, της βασιλικής και λαϊκής, τις οποίες σήμερα έχουμε διαχωρίσει μ' ένα αγεφύρωτο χάσμα φόβου και τρόμου.

24.10 Αυτή η τρομοκρατία μας ήταν απαραίτητη κάθε φορά που επιθυμούσαμε τον έλεγχο, τη διάλυση και το διαχωρισμό της ανθρώπινης βασιλικής εξουσίας από τη λαϊκή δύναμη.

24.11 Ο βασιλιάς των κρόνιων δεν πρέπει να υποτάσσεται στα πάθη του, και κυρίως στην ηδυπάθεια. Δεν πρέπει να επιτρέψει ούτε στο ελάχιστο στα κτηνώδη ένστικτα να επιβληθούν στο πνεύμα του. Η ηδυπάθεια επηρεάζει τις πνευματικές ιδιότητες και τη διαύγεια της

Εδώ έχουμε πάλι το δόγμα Κίσεινγκερ και ομολογία για την ύπαρξη του κώδικα του Ιχώρ, στο DNA των Ελλήνων. Πλησιάζει η αφύπνιση; Θα δούμε.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΕΓΓΥΣ!

Η πανάρχαια ελληνική γλώσσα, ομολογεί ο Σαμαέλ ότι περιέχει κώδικες αφύπνισης του Ιχώρ. Να, λοιπόν, ένας καλός λόγος εξαφάνισης της γλώσσας των Ελλήνων,

αντίληψης, στρέφοντας τη σκέψη προς το χειρότερο και πιο ζώδες μέρος της ανθρώπινης ενέργειας.

24.12 Ο στύλος της ανθρωπότητας θα ενσαρκωθεί στο πρόσωπο του οικουμενικού άρχοντα της αγίας γενιάς του Κρόνου, ο οποίος θα θυσιάζει όλες τις ατομικές του ορέξεις για το λαό του. Ο ηγέτης μας και υιός μου πρέπει να είναι παραδειγματικά άμεμπτος.

24.13 Όλα όσα είπαμε ως τώρα έχουν μεταξύ των ανθρώπων έναν αντίπαλο, τους Έλληνες. Αφού τους καταστρέψουμε με πόλεμο θα πρέπει να τους κάνουμε να ξεχάσουν την “θεία” καταγωγή τους από τους Ελ, να ξεχάσουν τον Θεό, και να ξεχάσουν τη γλώσσα που μιλούν, επειδή περιέχει κώδικες αφύπνισης του Ιχώρ.

24.14 Τα σχέδιά μας πρέπει και μπορούν να εφαρμοσθούν τώρα, αλλά εφόσον χρειαστεί αναλλοίωτα και στο μέλλον.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

25.1 Τις τελευταίες αυτές οδηγίες θα κρατήσει μόνο η κεντρική διοίκηση, αφού είναι οι οδηγίες της πραγματικής αποστολής του βασιλιά μας και υιού μου.

25.2 Όταν κυριαρχήσει στον κόσμο βάσει του σχεδίου που ανέπτυξα, ούτε τα σαρκικά ούτε τα πνευματικά πάθη των ανθρώπων θα τον επηρεάζουν. Θα είναι άμεμπτος και τέλειος. Ο κόσμος της Γης θα του είναι αδιάφορος.

25.3 Θα πρέπει όλοι οι άνθρωποι να τον λατρεύουν και να τον προσκυνούν αυτόν και το σύμβολο της ισχύος μας από τις ημέρες που η συμπαντική αδικία του δημιουργού μάς στέρησε το προαιώνιο δικαίωμά μας να εξουσιάζουμε τα πάντα.

Όλοι θα προσκυνούν επειδή το επιθυμούν στον υιό μου και το σύμβολό μας, το 666, για να θυμόμαστε τα 666 νεφελώματα που μας παραδόθηκαν εν είδη φυλακής, αντί για όλο το σύμπαν.

25.4 Όταν όλοι οι άνθρωποι ταυτόχρονα γνωρίζοντας την ύπαρξη του Θεού, προσευχηθούν στο όνομά του βασιλιά μας, απαρνούμενοι ταυτόχρονα, και έχει σημασία αυτό, τον Δημιουργό, τότε όλη η εξουσία του σύμπαντος θα έλθει στα χέρια μας.

25.4 Για το λόγο αυτό ο βασιλιάς μας θα δώσει τα πάντα στους ανθρώπους και δεν θα κρατήσει τίποτε γι' αυτόν. Και αυτό θα το κάνει μέσα στην απόλυτη παντοδυναμία του, για να μην νομίζει έστω και ένας ότι ενεργεί από αδυναμία.

25.5 Τότε θα διαπιστώσουν ο Δημιουργός, αλλά και ο μιαρός του δούλος, ο πρώτος Ελόχιμ την απόλυτη αποτυχία τους. Τότε θα παραμερίσουν, διότι το σύμπαν ανήκει στους ισχυρούς και τους πετυχημένους, ενώ οι άνθρωποι θα έλθουν με το μέρος των νικητών), δηλαδή με εμάς.

25.6 Τότε ο βασιλιάς μας και υιός μου θα έχει εξουσία να τους καταστρέψει και να τους αφανίσει όλους. Κι αυτούς που θα ζουν τότε κι αυτούς που θα έχουν ζήσει έως τότε. Τότε η νίκη μας θα είναι πλήρης. Τότε θα αισθανθούμε όλοι μας δικαιωμένοι. Τότε θα έχει αποκατασταθεί η τάξη στο σύμπαν και εγώ που θυσιάστηκα για δισεκατομμύρια χρόνια για όλους εσάς θα καθίσω στο θρόνο που μου αξίζει ως ο Μέγας Αρχιτέκτων του Νέου Σύμπαντος, αφού εγώ το σχεδίασα και αγωνίζομαι να το δημιουργήσω για το δικό σας και μόνο συμφέρον,

25.7 Όσοι άνθρωποι ζουν μετά την απόλυτη

Αυτό διέδιδαν και οι οπαδοί τον Μαιτράγια.

Οι ισχυροί και οι πετυχημένοι σύμφωνα με το σκεπτικό τον Σαμαέλ, θα είναι αυτοί. Ο Θεός όμως λέγει άλλα. «Οι έσχατοι έσονται πρώτοι, και οι πρώτοι έσχατοι».

Αυτά τα συνθήματα του Σαμαέλ, τα έχω ακούσει από πολλά λαμόγια στη ζωή μου. «Να είσαι με τους νικητές». Έτσι μου λέγανε πολλοί ενδεδυμένοι τον μανδύα του πατριώτη, ίσοις για να πείσουν τους εαυτούς τους ότι έχουν κάποια αξία. «Εγώ είμαι με τους Έληνες», τους απαντούσα πάντα.

Αυτή βέβαια την εντολή του Διαβόλου τη βιώνουμε ήδη στην Ελλάδα, αφού οι Έλληνες ατομικά και το κράτος μας συλλογικά, κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να μειωθούν οι γεννήσεις. Η συνηθέστερο δικαιολογία μας είναι το ότι «θέλουμε κι εμείς, βρε αδελφέ, να ζήσουμε τη ζωή μας. Μεταμωρά θα ασχολούμαστε;». Ακούγεται αστείο, αλλά είναι αληθινό.

επικράτησή μας, δεν θέλω απλά να τους σκοτώσετε. Θέλω να δουν το θάνατο της ανθρωπότητας. Θέλω να δουν τους εαυτούς τους να γερνούν και να πεθαίνουν για πάντα. Θέλω να πεθάνουν σ' έναν κόσμο γερόντων. Θα τους δώσουμε από τον αέρα που αναπνέουν και το νερό που πίνουν και τις τροφές που καταναλώνουν το γονίδιο της στειρώσης. Κανένα παιδί ανθρώπου δεν θα γεννηθεί πια. Έτσι, όλος ο πλανήτης θα γεράσει και έπειτα θα δει ο κάθε άνθρωπος τον βασανιστικά αναπόφευκτο θάνατο της ανθρωπότητας! Σε εκατό το πολύ χρόνια θα έχουν πεθάνει οι πάντες. Δεν θα υπάρχει κανείς για να θυμηθεί το Δημιουργό, κανείς για να ζητήσει συγχώρεση. Έτσι, η απογοήτευση του Θεού θα είναι απόλυτη και η νίκη μας τελειωτική.

25.8 Μέχρι τότε, μία είναι η κύρια παρότρυνσή μου. Θα ενεργείτε σαν να μην υπάρχουμε. Κάθε ένας που θα αναφέρετε σ' εμάς θα τον ονομάζουμε γραφικό και τρελό. Μόνο στις μυστικές μας τελετές των υψηλόβαθμων στελεχών μας θα αναφέρεστε στο όνομά μου. Έτσι, για να δείτε πόσο απλός, καλός και ταπεινός είμαι. Μακάρι το σκότος της αλήθειας να επικρατήσει παντού. Αμήν.

Τα κείμενα αυτά αποτελούσαν ουσιαστικά μία τυφλή μέθοδο, που κι ένας αρχάριος θα μπορούσε να εφαρμόσει έχοντας μόνο ένα προσόν. Μηδενικές ηθικές αναστολές. Εκτός, όμως, απ' τα εικοσιτέσσερα πρωτόκολλα, που αποτελούσαν «δέσμες μέτρων» για μαζική εφαρμογή πάνω στις λαϊκές μάζες, έδωσε ο Σαμαέλ ένα ακόμη πιο επαίσχυντο κείμενο, που αφορούσε την οφειλόμενη συμπεριφορά απέναντι στους «γκοΐμ» και ειδικά στους Έλληνες. Τα μέτρα αυτά έλεγαν :

ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΑΜΑΕΛ ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

1) Εφόσον δεν έχουμε τη δυνατότητα να εκτελέσουμε καμία απ' τις παρακάτω εντολές, αποφεύγουμε τους Γκοΐμ σαν μία «βρώμικη γυναίκα». Η μόλυνση της ελληνικής σκέψης είναι επικίνδυνη. Το όλο τους σκεπτικό για την καθημερινότητα είναι εξωπραγματικό, γι' αυτό στη γλώσσα των Ναχυμπέν ονομάζονται Αμπχοντάχ Ζαρά (λάτρεις ειδώλων) ή Όμπχντέ Ελ-Ιλίμ (υπηρέτες-λάτρεις των Ελ) ή Νοκχρίμ (ξένοι προς την αλήθεια) ή Αμέ Χαάρετζ (έθνος ηλιθίων) ή Μπασάρ Βεντάμ (σάρκα και οστά).

2) Οι Έλληνες είναι χειρότεροι από τους ανθρώπους, επειδή εμπιστεύτηκαν τους Ελο-
χίμ.

3) Οι Έλληνες είναι δολοφόνοι, γιατί πολέμησαν τους Νεφελίμ.

4) Όταν βρίσκεστε κάπου με Έλληνες, δεν θα κοιμάστε όλοι, αλλά κάποιος θα μένει ξύπνιος για να προσέχει τους υπόλοιπους.

5) Δεν θα κάνετε καμία σχέση μόνιμη με γυναίκες Ελλήνων. Μόνο να τις διαφθείρετε επιτρέπεται.

6) Οι Έλληνες είναι περισσότερο ζώα παρά άνθρωποι. Είναι κατώτεροι των ανθρώπων, αφού προέκυψαν από την ένωση ανθρώπων και Ελ.

7) Όσοι έχουν τη νοοτροπία των Ελλήνων, πρέπει μόνο να μας υπηρετούν.

8) Ποτέ μια γυναίκα του Κρόνου δε θα έχει καμία σχέση με ελεύθερο Έλληνα. Μόνο με νυμφευμένους και οικογενειάρχες, για να τους διαφθείρουν.

9) Ποτέ γάμος με Έλληνες. Οι Έλληνες είναι διαφθορείς του πνεύματος και του σώματος.

10) Οι Έλληνες είναι οι μόνοι που δεν αναγνωρίζουν πόσο καλός είναι ο Σαμαέλ.

11) Οι Έλληνες ιερείς είναι βλάσφημοι εχθροί της ανθρωπότητας.

12) Δε θα περνάτε μπροστά απ' τα ιερατεία των Ελλήνων,

13) Δε θα κατοικείτε κοντά στα ιερατεία των Ελλήνων,

14) Δε θα έχετε φιλικές ή οικογενειακές σχέσεις με τους Έλληνες, αν δεν έχετε την ευκαιρία να τους βλάψετε.

15) Να μην εύχεται κανείς - ούτε και στα ψέματα - τους Έλληνες,

16) Να μη γυρίζουν να κοιτάζουν τους Έλληνες, αν δεν έχουν να κερδίσουν κάτι.

17) Ν' αποφεύγει να δικαστεί από ελληνικά δικαστήρια ή δικαστήρια σε χώρες ελληνικής επιρροής.

18) Ν' αναφέρει στις αρχές αν έχει δικαστήριο με Έλληνες, ώστε να δικαιώνεται πάντα.

19) Να μη χρησιμοποιεί μάρτυρες Έλληνες.

20) Να μην τρώει κανείς φαγητά Ελλήνων.

21) Να μην κάνει τίποτε, που θα έκανε ένας Έλληνας.

22) Ν' αποφεύγετε να σας αγγίζουν οι Έλληνες χωρίς λόγο.

23) Οι Έλληνες είναι μιάσματα, που κοροϊδεύουν το Δημιουργό.

24) Να μη χρησιμοποιεί κανείς κάποιο αντικείμενο, που ανήκει στη λατρεία των ιερατείων των Ελλήνων.

25) Να μη συζητάτε ποτέ για τους Ελ.

26) Να φροντίζετε να μη βρίσκουν οι Έλληνες αντικείμενα, που χρησιμοποιούνται στις λατρευτικές τους τελετές.

27) Η επικυριαρχία των Ελλήνων πρέπει να λήξει.

28) Πρέπει με κάθε ευκαιρία οι Έλληνες να δυσφημίζονται.

29) Να στηρίζουμε τους Έλληνες, που θέλουν να γίνουν φίλοι μας, αλλά να φροντίζουμε να μαθαίνουμε τις αδυναμίες τους για να μπορούμε να τους καταστρέψουμε.

30) Μη χρησιμοποιείτε γιατρούς Έλληνες.

31) Οι κρόνιοι γιατροί πρέπει να αφήνουν τους Έλληνες να πεθαίνουν.

32) Δε θα βοηθάτε ετοιμόγεννη Ελληνίδα.

33) Δε θα χρησιμοποιείτε Έλληνες δασκάλους.

34) Δε θα χρησιμοποιείτε Έλληνες παιδονόμους.

35) Δε θα χρησιμοποιείτε Έλληνες κουρείς.

36) Δε θα χρησιμοποιείτε Ελληνίδα μαία.

37) Δε θα προσλαμβάνετε Έλληνες, που θα δουλεύουν μέσα στο σπίτι σας.

38) Δε θ' αφήνετε τα παιδιά σας να κάνουν παρέα με Ελληνόπουλα.

39) Θα παινεύετε τους Έλληνες με τρόπο που να δείχνει ότι τους κοροϊδεύετε.

40) Δε θα κάνετε δώρα στους Έλληνες.

41) Δε θα πουλάτε τη γη σας σε Έλληνες.

42) Θα προσποιείστε το φίλο στους Έλληνες για να τους βλάψετε.

43) Μπορείτε να προσποιηθείτε ότι είστε

Έλληνες για να τους βλάψετε.

44) Να κλέβετε τους Έλληνες στο λογαριασμό.

45) Να κλέβετε τους Έλληνες στις συναλλαγές εμπορευμάτων.

46) Να μη δίνετε στους Έλληνες κάτι δικό τους που βρήκατε.

47) Εξαπατείστε τους Έλληνες, όπως μπορείτε.

48) Δανείστε με ψηλά επιτόκια στους Έλληνες.

49) Ψευδομαρτυρήστε εναντίον των Ελλήνων. Αλλιώς εξαπατάτε εμένα.

50) Ξεγυλάστε με κάθε τρόπο τους Έλληνες.

51) Κλέψτε την περιουσία των Ελλήνων.

52) Μη βοηθήσετε ετοιμοθάνατο Έλληνα.

53) Αν βρείτε ευκαιρία, σκοτώστε τους Έλληνες.

54) Όποιος ασπαστεί τις ιδέες των Ελ, θα θανατώνεται.

55) Μισήστε αυτούς που ζουν κάτω από τον Όλυμπο. Η περιοχή είναι δική μας.

56) Σκοτώστε τα παιδιά των Ελλήνων. Δεν είναι έγκλημα, αλλά θυσία.

57) Πάρτε το αίμα των παιδιών τους για τον Βάαλ.

58) Όποιος σκοτώσει Έλληνα, θα τιμηθεί στους ουρανούς.

59) Μην περάσει μέρα χωρίς να κάνετε έστω κι ένα μικρό κακό σε Έλληνα.

60) Όλοι οι λαοί του Κρόνου πρέπει να ενωθούν εναντίον των Ελλήνων.

61) Σε κάθε γιορτή μας απαιτείται κι ένας νεκρός Έλληνας για κάθε έναν από μας.

62) Προσεύχεστε για τη δυστυχία των Ελλήνων.

63) Όλες τις εντολές αν τις εφαρμόσετε για όλους τους άλλους λαούς, θα έχετε μόνο το

μισό όφελος.

64) Δε θα λυπηθείτε Έλληνα, επειδή δεν έχει συναισθήματα και δεν υποφέρει ποτέ. Είναι ζώο με ανθρώπινη μορφή.

65) Κάθε βράδυ θα σκέφτεστε και θα ελέγχετε τη συνείδησή σας για να δείτε αν κάνατε αρκετό κακό στους Έλληνες, ώστε να επισπεύσετε τον ερχομό του βασιλιά μας.

66) Κάθε βράδυ γονατίστε και δοξάστε τον ταπεινό Σαμαέλ, που είναι ο μόνος καλός και ο μόνος ευγενικός, που αγωνίζεται διαρκώς για τη δική σας ευημερία και τη δική σας δόξα, χωρίς να ζητά τίποτε γι' αυτόν.

Ε, ρε γέλιο!!!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ 2ου ΤΟΜΟΥ

Αυτά που διαβάσατε, πιστεύω πως είναι η πρώτη “τακτοποίηση” της παγκόσμιας ιστορίας εδώ και 12.000 χρόνια, γιατί από κει και πέρα η ανθρωπότητα “ξέχασε” τα πάντα. Όλα όσα ο καθένας και η καθεμία είχε διαβάσει, ή έχει ακούσει για το παρελθόν, μπαίνει επιτέλους σε μία λογική σειρά. Όλοι οι μύθοι και οι θρύλοι, βλέπετε, έχουν μια λογική εξήγηση. Η συνέχεια όμως, είναι συγκλονιστικότερη, αφού θα έχετε την ευκαιρία να γνωρίσετε για πρώτη φορά τα πραγματικά αφεντικά των δήθεν αφεντικών.

Οι σύγχρονοι δυνάστες, βλέπετε, μένουν κρυμμένοι στο παρασκήνιο. Δεν επιθυμούν την πρόσκαιρη δόξα και τις δοξολογίες. Όσο για μας, έχουμε δύο ειδών δοκιμάσιες. Κατά την πρώτη, οι πόλεμοι, τα βασανιστήρια, οι βιασμοί, οι ταπεινώσεις, η απαξία της ζωής και του δικαιώματος της ελευθερίας εκεί που η Νέα Τάξη του Σαμαέλ μας βάζει να πολεμούμε μεταξύ μας, για τα πετρέλαια, για τις θρησκείες, για το δήθεν δίκιο μας, χωρισμένοι σε κράτη που κανείς μας δεν γνωρίζει γιατί δημιουργήθηκαν, διαιρώντας τους ανθρώπους, ώστε να μην υπάρχει περίπτωση να ενωθούμε ποτέ εναντίον του Σαμαέλ και των Νεφελίμ. Κατά την δεύτερη, οι περισσότεροι από εμάς, δουλικά και πρακτικά αγόγγυστα, δουλεύουμε από το πρωί ως το βράδυ, όχι για να παράγουμε χρήμα για τους δυνάστες μας, αλλά για να μένουμε ξεχασμένοι και αδρανείς, υπνωτισμένοι, ζωντανοί νεκροί, χωρίς ελπίδα και χωρίς όραμα, ονειρευόμενοι στην καλύτερη περίπτωση μια ικανοποιητική αύξηση του μισθού, την αγορά ενός σπιτιού με δάνειο, ή το να μας «πέσει» το λαχείο και να «πιάσουμε την καλή». Αν και σήμερα δεν αποτελούμε εν δυνάμει γέυμα των Νεφελίμ, πιστεύω ότι ο τίτλος «πρόβατα» προς σφαγή μας ταιριάζει περισσότερο απ' ό,τι τους ανθρώπους πριν από 37.000 περίπου χρόνια.

Τότε δεν γνώριζαν τον Θεό, τώρα όμως; Τώρα τον βρίζουμε, έτσι για το κέφι μας. Τον βρίζουμε με τα λόγια, τις σκέψεις και τις πράξεις μας και δίνουμε εξουσίες πάνω μας στον απόλυτο αρχηγό του σκότους και του χάους.

Βλέπετε η μοναξιά του καθενός μας, καθώς είμαστε ξεκομμένοι από το Θεό, είναι και ο απόλυτος εχθρός μας. Έχουμε ακόμη ξεχάσει πώς είναι το να στηρίζεσαι στον «πλησίον», αλλά και να τον στηρίζεις. Ο «πλησίον», ο συνάνθρωπος έχει γίνει ο μεγάλος άγνωστος, Μεγάλη επιτυχία και επίτευγμα για τον Σαμαέλ. Ζούμε άγνωστοι μεταξύ αγνώστων. Οι μεγαλύτεροι

όμως άγνωστοι είναι οι πραγματικοί κοσμοεξουσιαστές κι εμείς περιχαρ-
κωμένοι πίσω από τα τεράστια εγώ μας, δε γνωρίζουμε καν ότι οι Νεφελίμ
ετοιμάζονται υπομονετικά για την μεγάλη επιστροφή στην επιφάνεια της
Γης, για να ξαναφέρουν τον κόσμο στα μέτρα τους και να αποτελέσουμε και
πάλι τους γκοϊμ (καταναλώσιμους) τους.

Συνεχίζουμε λοιπόν αμέριμνοι, υπνωτισμένοι, κουρντισμένα στρατιωτά-
κια στις προσταγές των πρωτοκόλλων του Σαμαέλ. Ώρες-ώρες αγανακτώ.
Θέλω να πείσω τον εαυτό μου ότι όλα αυτά που είναι γραμμένα στα κείμε-
να που μου παρέδωσαν είναι ένα μυθιστόρημα της αρχαιότητας που έτυχε
να έρθει στα χέρια μου. Πιστέψτε με, δεν είναι εύκολο να ξέρεις κάτι τόσο
μεγάλο χωρίς να το μοιράζεσαι. Μυθιστόρημα λοιπόν. Τα γεγονότα όμως
που τρέχουν γύρω μας κάνουν το μυθιστόρημα αυτό να φαντάζει σαν μυθι-
στόρημα αχαλίνωτης πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας που οι
άνθρωποι κάποτε την έζησαν πάνω στη Γη. Τότε που οι πιο πολλές εγκυμο-
σύνες ήταν τεχνητές και λάμβαναν χώρα στα εκτροφεία των Νεφελίμ, αφού
τα νεογέννητα, αλλά και τα έμβρυα, αποτελούσαν πρώτης τάξεως έδεσμα
για τους γιους της ανομίας των Ελοχίμ του Ραχβέλ.

Στην αρχή, που οι Νεφελίμ ήταν λίγοι, οι απαγωγές των ανθρώπων προς
βρώση γινότανε μυστικά. Το μυστικό άρχισε μετά να γίνεται κοινό. Όταν οι
Νεφελίμ πολλαπλασιάστηκαν και άρχισαν να κυβερνούν τον κόσμο τότε
άρχισαν οι μαζικοί διωγμοί και οι σφαγές. Και όλα αυτά δεν έγιναν ξαφνικά.
Έγιναν αργά και βασανιστικά και κάθε βάσανο ερχότανε να προστεθεί στην
καθημερινότητα των προγόνων μας. Άλλη την πήρανε για σκλάβια αναπα-
ραγωγής. Άλλον τον πήρανε για θήραμα στο κυνήγι τους. Άλλον τον πήρά-
νε για δούλο και τροφή. Θυμάμαι χαρακτηριστικά μια περίπτωση για κάποι-
ο κοριτσάκι που ζήτησαν να παραδοθεί οικειοθελώς από τους γονείς του
για να γλιτώσουν σε μια αγροικία τα υπόλοιπα παιδιά τους. Το έφαγαν
ζωντανό μπροστά τους, αργά και βασανιστικά. Η οικειοθελής παράδοση του
μικρού κοριτσιού στοίχισε τις υπόλοιπες μέρες της ζωής των γονιών του.
Άλλους τους αιχμαλώτιζαν και τους έκοβαν το ένα χέρι και τους έβαζαν να
τους το σερβίρουν, αφού ακαριαία τους γιάτρευαν τα τραύματα με την
υπερτεχνολογία που διέθεταν. Την άλλη μέρα τους έκοβαν το ένα πόδι και
το φαγοπότι του αίματος συνεχιζότανε. Άλλους τους κρεμάσανε μπροστά
από τα σπίτια τους, τους άνοιγαν μια αρτηρία και έπιναν τόσο αίμα, όσο επέ-
τρεπε στο θύμα να μένει ζωντανό. Αν κάποιος πήγαινε να βοηθήσει, τότε όλη
η γειτονιά πήγαινε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τις ωραιότερες κοπέλες
τις βίαζαν δημόσια και μετά τις κατασπάραζαν μπροστά στα μάτια των
παρευρισκομένων που υποχρεούνταν να παρακολουθούν. Όπως είπα και

πριν, ο θάνατος την εποχή εκείνη ήταν ευσπρόσδεκτος και ο ανείπωτος τρόμος ήταν το μεγαλύτερο βασανιστήριο. Για το λόγο αυτό στην Αποκάλυψη του Ιωάννη λέει ότι στους εσχάτους καιρούς οι ζωντανοί θα θέλουν να πεθάνουν και δεν θα μπορούν, όταν οι Νεφελίμ επιστρέψουν στην επιφάνεια της

Γης.

Γκοϊμ, λοιπόν, καταναλώσιμοι. Το βάρος μιας τέτοιας κληρονομιάς δεν θα μπορούσαμε να το φέρουμε. Γι' αυτό και ορίστηκε αργότερα ο φόβος. Ο αυθόρμητος υποσυνείδητος φόβος που μας κάνει να μην θυμόμαστε τίποτε από όλα αυτά βέβαια και έτσι κάθε προφορική παράδοση για τα «ρυπαρά γένη», χάθηκε. Καταλαβαίνετε όμως ταυτόχρονα γιατί οι Ελ απετέλεσαν τους ευεργέτες της ανθρωπότητας. Με την πάροδο του χρόνου βέβαια, οι πραγματικοί Ελ και οι πραγματικοί Νεφελίμ χάθηκαν και ξεχάστηκαν και η βλακεία των ανθρώπων ήταν αρκετή για να αντικαταστήσει τα ιερατεία λατρείας και εξευμενισμού των «θεών» με τα ιερατεία της εκμετάλλευσης των δεισιδαιμονιών των λαϊκών μαζών.

Εύπνιοι και πρόστυχοι αρχιερείς «πάσαραν» βολικούς θεούς και θεές για όλα τα γούστα και όλες τις περιστάσεις. Έτσι οι «θρησκείες» άρχισαν να κάνουν θραύση βασισμένες στις φοβίες των ανθρώπων. Σήμερα όμως είμαστε μοντέρνοι. Αντί για ναούς του Βάαλ και της Αστάρτης, έχουμε τους ναούς των χρηματιστηρίων και τους ναούς της δημοκρατίας (κοινοβούλια). Είμαστε, μας λένε, ο κυρίαρχος λαός. Είμαι σίγουρος ότι αυτό δεν το πιστεύει κανείς, όσο κι αν το επιθυμεί. Έχουμε ανάγκη βλέπετε, λόγω της πλύσης εγκεφάλου που υφιστάμεθα από παιδιά, να πιστέψουμε ότι γνωρίζουμε τα πάντα για τον κόσμο.

Τώρα όμως, αγαπητέ αναγνώστη και αναγνώστρια, δεν είστε πια στο χώρο των θεατών του σύγχρονου θεάτρου του παραλόγου. Ο λόγος; Είναι απλός. Σας μετέφερα στα παρασκήνια. Εκεί που παίρνονται οι αποφάσεις και εκεί που τα φώτα της σκηνης δεν σας θαμπώνουν. Τώρα είστε έτοιμοι να δείτε από κοντά όχι μόνο τους ηθοποιούς χωρίς τις μάσκες τους, αλλά και τους σκηνοθέτες και τους σκηνογράφους, αλλά και το μεγάλο σεναριογράφο, το Σαμαέλ. Ανοίξτε τον τρίτο τόμο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	σελ 7
ΣΚΕΨΕΙΣ.....	σελ 9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ.....	σελ 12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9	
Η ΑΡΧΗ.....	σελ 16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10	
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΛΟΧΙΜ	σελ 34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11	
Η ΠΤΩΣΗ.....	σελ 47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12	
Η ΑΡΧΗ.....	σελ 52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13	
ΕΛ ΡΑΧΒ.....	σελ 55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14	
ΤΑ ΡΥΠΑΡΑ ΓΕΝΗ.....	σελ 64
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15	
ΖΕΥΣ.....	σελ. 70
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16	
ΕΛ ΣΕΝΤΑΪ.....	σελ 77

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

ΕΛ.....σελ 82

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.....σελ. 89

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

ΤΑ ΚΡΟΝΙΑ ΓΕΝΗ.....σελ. 101

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.....σελ. 104

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

ΣΑΜΑΕΛ.....σελ. 116

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΛ ΣΕΝΤΑΪ.....σελ 121

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΑΣΤΡΟ.....σελ. 129

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ.....σελ. 134

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

ΣΕΙΡΙΟΣ.....σελ 140

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

666 .....σελ. 144

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

ΑΤΛΑΝΤΙΣ.....σελ. 149

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Η ΤΡΙΤΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛ ΣΕΝΤΑΪ.....σελ. 156

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΟΧΙΜ.....σελ. 167

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30	
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....σελ. 173	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31	
ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΕΛ.....σελ. 178	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32	
ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ.....σελ. 184	
ΕΠΙΛΟΓΟΣ 2^ο ΤΟΜΟΥ.....σελ. 293	

Ο Λιακόπουλος Δημοσθένης σπούδασε Φυσική και Ψηφιακά Ηλεκτρονικά κι έκανε εκτεταμένες μελέτες πάνω στην Αστροφυσική, την παγκόσμια και Ελληνική Ιστορία, τα Πατερικά κείμενα της Ορθοδοξίας και την στρατιωτική τεχνολογία ανά τους αιώνες, από την προϊστορική εποχή έως σήμερα. Έγραψε βιβλία πάνω στη Μηχανική, τον Ηλεκτρισμό, τη Θερμοδυναμική, τη Στατική, τα Ηλεκτρονικά, τις Διαφορικές Εξισώσεις, την Πυρηνική, τη Φιλοσοφία των Φυσικών Επιστημών, καθώς και εργασίες πάνω στις οπτικές ίνες, την μικροηλεκτρονική και την Αστροφυσική. Δίδαξε για 20 χρόνια τις φυσικές επιστήμες και πολλές από τις μεθο-

δολογίες του πάνω στην επίλυση των ασκήσεων έχουν υιοθετηθεί από το σύνολο σχεδόν των διδασκόντων και θεωρούνται πλέον κλασσικές. Σήμερα ασκεί το δημοσιογραφικό λειτούργημα με έδρα τη Θεσσαλονίκη, διακρινόμενος για την ευθύτητα και αμεσότητα του λόγου του. Η ειλικρίνεια και η ευθύτητά του, κατέταξαν αμέσως τις τηλεοπτικές του εκπομπές στην κορυφή από πλευράς ποιότητας ενημέρωσης και τηλεθέασης.

Έχουν διαφθείρει το σώμα και το πνεύμα μας.

Έχουν γεμίσει τον κόσμο με απληστία και απελπισία.

Έχουν καταλάβει το μυαλό και την καρδιά των ηγετών μας.

Έχουν στρατολογήσει τους πλούσιους και τους ισχυρούς.

Είναι τα φίδια που ύπουλα προσπαθούν να εξαφανίσουν το χαμόγελο ακόμη κι απ' τα παιδικά χείλη.

Προσπαθούν να ορίσουν τη ζωή μας από τη γέννηση μέχρι τον θάνατό μας.

Μας φοβούνται όμως και θέλουν να μας ελέγχουν, γι' αυτό, έχοντας την μορφή ανθρώπων «ζουν ανάμεσά μας».

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΧΑΛΙΝΩΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - 2007

ΤΗΛ. 2310 52.10.10